

Giới thiệu Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư

Thể loại: Ngôn tình, xuyên không

Biên dịch: Dung Nguyen

Nàng vốn là một đại sư của ngành luyện kim ở thế kỷ 21. Một ngày kia số phận an bài khiến linh hồn nàng xuyên đến một thế giới xa lạ, nhập vào thân xác của Tam tiểu thư Hầu phủ. Một tiểu thư phế nhân không hơn không kém

Thượng cổ linh vật là ghê gớm sao? Gặp nàng rồi thì cũng phải ngoan ngoãn trở thành thú cưng nếu như không muốn bị đun thành món thịt hầm...

Cửu phẩm thiên tài, ngàn năm có một sao? Nàng đây chính là "thần thể trời sinh" khiến cho tất cả các loại thiên tài phải cúi đầu...

Huyền khí cao cấp giá trị liên thành? Xin lỗi nhé, đồ đựng thức ăn cho mèo cưng của nàng đã là cấp bậc thần khí rồi...

Nàng có đôi mắt thông thiên, nhìn thấu mọi chỉ duy nhất không thấu vị Vương gia tà ác: "Không vấn đề gì, nàng nếu như không nhìn thấu thì chúng ta cùng về phòng, ta sẽ để cho nàng nhìn thoải mái khi nào nàng thấu thì thôi"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hồn bay phách lạc

NGHỊCH THIÊN TAM TIỂU THƯ

Biên dịch: Dung Nguyen

Chap 1: Hồn bay phách lạc.

Thiên Linh đại lục.

Cực bắc Băng Nguyên.

Hoàng Đan Đan toàn thân thấm máu, linh lực cạn kiệt, không còn chút sức lực nào để tiếp tục chiến đấu...

Trên gương mặt tuyệt sắc ấy, không chút biến đổi, chỉ có ánh mắt nàng ngày càng lạnh lùng vô cảm hơn, ánh mắt ấy tiết lộ sự hận thù đã đạt đến đỉnh điểm, sát khí ngút trời...

- Hắc thập phương thiên trận! Thật tổn kém mà! Thiên Hoàng ẩn vốn chỉ là một món Thần khí cũ nát đầy khiếm khuyết, ta nghĩ rằng các người đã tốn công vô ích mất rồi đây.

Một người đàn ông khoác chiếc áo bào trắng xóa nở nụ cười nham hiểm.

- Hoàng Đan Đan, người đừng tưởng ta không biết lần này người lặn lội đến Cực bắc Băng Nguyên với mục đích gì? Chẳng phải người đến để tìm Hàn Ngọc Băng, nhằm dùng nó để sửa lại Thiên Hoàng ẩn ư?

Hoàng Đan Đan không khỏi giật mình... Lần đến Cực Bắc Băng Nguyên này chỉ có đại tiểu thư Linh Vũ của LINH TIÊN MÔN PHÁI biết thôi. Lẽ nào là cô ấy đã bán đứng nàng? Không, không thể như vậy được... Nàng và Linh Vũ vốn là bạn bè sinh từ có nhau, thân thiết còn hơn ruột thịt mà? Điều đó không thể xảy ra, Linh Vũ sẽ không bao giờ làm điều đó...

Nàng đưa mắt nhìn đám người đang bao vây nàng... đôi môi khẽ nhếch lên...

- Thiên Ma Môn Phái, Vân Hải Tông Phái, Thất Tinh Điện... 3 trong số 7 môn phái lớn của Thiên linh đại lục đều đã đến đây. Xem ra sức hút của Thiên Hoàng ẩn thật không hề nhỏ mà. Nhưng Thiên Hoàng ẩn chỉ có một, không biết các người định phân chia thế nào?

Người đàn ông khoác bào trắng lập tức quát lớn, thần sắc có chút thiếu tự tại.

- Cảm ơn. Người đừng cố kéo dài thời gian nữa đi... Người cũng biết Hắc thập phương thiên trận một khi được sử dụng thì ngoài Thần khí ra mọi thứ đều bị hủy diệt... ngoan ngoãn giao nộp Thiên Hoàng Ẩn và thẻ độc quy phục ta... Nể tình người là bậc thầy số một trong nghiệp luyện binh khí ta sẽ cho người một đường sống... hahaha

Hoàng Đan Đan nở nụ cười đầy khinh bỉ.

- Trung thành với người? Đừng nằm mơ giữa ban ngày nữa đi. Mạng sống của Hoàng Đan Đan ta không bao giờ cần người khác giữ. Vừa dứt lời thì một tiếng nổ khủng khiếp vang lên, trời đất tối đen như mực...

Người đàn ông khoác bào trắng kinh hoàng, hét to:

- Không ổn rồi. Cô ta muốn tự sát.

- Mau ngăn cô ta lại. Mau...

Bọn họ đều ra tay ngăn cản... nhưng tất cả đã muộn...

Hoàng Đan Đan vốn là cao thủ với nội công thâm hậu, bây giờ tự sát bằng cách tự nổ nguyên thần, thì sức công phá đó đủ để hủy hoại một tòa thành kiên cố...những kẻ đứng gần nàng nhất thân xác cũng nổ tung...

Ngay lúc đó,đất trời rung chuyển, mặt đất chấn động từng hồi từng hồi...

Cách đó khoảng mười dặm,một người đàn ông

đứng trên không trung, dáng người cao to,khuôn mặt tuấn tú, thần thái phi phàm..

- Là....là Mộ Tông Chủ đại nhân...đang..đang tấn công đại pháp trận.

- Chết tiệt...Hắn ta không phải đang bẻ quan để vượt cấp bậc "Thánh huyền chân đỉnh" sao? Tại sao hắn lại xuất hiện ở đây ngay lúc này được?

Mộ Nhượng Hàn - được phong hiệu cao thủ thiên tài võ thuật của Thiên Linh đại lục,không có ai xứng đáng là đối thủ.... Hòn hết, hắn lại đem lòng yêu Hoàng Đan Đan,theo đuổi nàng đã rất lâu....Nếu không phải nhận được mật báo, hắn đang bẻ quan tu luyện thì các môn phái này cũng không giám hợp tác với nhau để ám hại Hoàng Đan Đan.

Ai ngờ được,hắn lại không tiếc hủy hoại thành quả tu luyện bấy lâu chỉ vì muốn cứu nàng?

Thập phương hắc pháp trận với sức công phá kinh khủng như vậy mà gặp hắn cũng đã bị phá hủy không thương tiếc....

- Chạy,chạy nhanh...kéo mất mạng bây giờ...

Những kẻ ám hại nàng bỏ chạy.....

Chàng cũng không chút để tâm, một lòng chỉ muốn lao thật nhanh đến bên nàng....

Nhưng....quá muộn rồi.

Lần đầu tiên trong đời Mộ Nhượng Hàn thấy tuyệt vọng đến vậy...

Chàng không giám tin, bản thân vẫn bị chậm một bước, chỉ có thể tro mắt ra nhìn người mình yêu tự sát, hồn bay phách lạc ngay trước mắt...

- Đan Đan....!!!!

- Sao nàng lại ngốc như vậy? Tại sao không đợi ta? Tại sao không cho ta cơ hội cứu nàng...Tại sao...

Trong ngọn lửa ngút trời, linh hồn nàng

tan dần tan dần....

- Không ngờ chàng đến đây vì ta thật... Cảm ơn chàng... vì ta mà hi sinh nhiều đến vậy...Nếu có kiếp sau ta xin nguyện làm mọi việc để đền đáp ân tình của chàng..

Nhưng Hồn bay phách lạc như nàng... liệu còn kiếp sau...?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Tái sinh

NGHỊCH THIÊN TAM TIỂU THƯ

BIÊN DỊCH: DUNG NGUYEN

Hoàng Đan Đan mơ hồ thấy bản thân đã đắm chìm trong màn đêm đen tối rất lâu rất lâu....

.....

Rồi nàng cảm thấy không gian trước mắt sáng bừng lên, bên tai còn nghe thấy tiếng khóc lóc thảm thương.

- Tam tiểu thư ơi... tiểu thư chết oan uổng quá... Tại sao người lại nghĩ quẩn như vậy... Tiểu thư ơi....

Tiếng khóc lóc khiến đầu óc Hoàng Đan Đan càng thêm hỗn loạn, đầu nàng rất đau... Nàng chỉ muốn kêu người đang khóc kia im ngay đừng khóc nữa... Nhưng mặc nàng dùng tất cả sức lực thì làm thế nào cơ thể cũng không chịu nhúc nhích, miệng cũng không cất nổi lên lời...

Bỗng nhiên, bên tai nàng lại vang lên một giọng hét chanh chua:

- Con nha đầu hèn mọn kia... Nhanh cút sang một bên cho ta...

- Không được đâu tứ tiểu thư. Người không thể làm vậy được. Tam tiểu thư vừa mất, thân xác vẫn còn đây... Người sao lại có thể đến chiếm đoạt tài sản của Tam tiểu thư như vậy? Huống hồ đây còn là tài sản do cố Lão Hầu gia tặng lại cho Tam tiểu thư trước khi nhắm mắt xuôi tay...

- Thế thì đã sao? Dù sao tam tiểu thư của ngươi cũng chết rồi. Nó chết rồi thì tài sản chung của nó cũng sẽ là tài sản của Bạch phủ ta... Ngươi nhanh cút đi nếu không muốn chết cùng con tiện nhân kia!

Bạch Nhược Tâm đá mạnh vào người tiểu nha đầu đáng thương kia. Sau đó chỉ huy bọn tay sai:

- Khuân hết đồ đạc ở đây đi cho ta. Kiểm tra kỹ một chút, đừng để sót thứ gì. Thật không ngờ con tiện nhân này lại có nhiều đồ quý giá đến vậy... ủa như chiếc bình cổ này ta còn chưa bao giờ thấy này.... Mang đi hết cho ta.

- Tứ tiểu thư người không thể làm vậy được... Đồ của tam tiểu thư vốn dĩ đã bị các người cướp hết rồi. Duyệt chỉ còn chiếc bình này là kỉ vật mà lão gia quá cố để lại...

Tiểu nha hoàn trung thành lại lao tới giữ lấy chiếc bình cổ.

- Con hạ nhân này cứng đầu ghê nhỉ? Người đâu đánh chết nó cho ta.

Tiếng gào thét, tiếng cãi cọ liên tiếp dội vào tai Hoàng Đan Đan, khiến đầu nàng càng lúc càng đau như búa bổ... Một dòng kí ức không phải của nàng ủa về...

Hình như nàng đã được tái sinh. Chủ nhân thân xác này là Bái Đan Đan- Tam tiểu thư của Vũ Uy Hầu phủ. Cha nàng tên Bạch Lưu Phong từng là cao thủ số 1 của đất nước Nam Việt này, gia thế hiển hách... Nên ngay khi vừa ra đời tam tiểu thư đã được phong hiệu Nhạc Trường quận chúa, một thân phận vô cùng cao quý...

Ái ngờ, năm nàng lên 3. Cha nàng cảm quân

ra trận rồi bất ngờ mất tích... Nhị thúc phụ của nàng thừa kế chức vụ của cha nàng... Từ đây cuộc đời nàng thay đổi chóng mặt... Nhất là năm lên 10, nàng bị phát hiện sở hữu một thể chất phế nhân và không thể siêu luyện như người thường.

Trong một chế độ đề cao võ thuật, kẻ mạnh là chí tôn như Thiên Linh đại lục thì không thể siêu luyện cũng chính là mất tất cả... từ đây, nàng luôn luôn bị chị em họ của mình (con của Nhị thúc phụ) bắt nạt ức hiếp.

Mới trước đây một ngày, chị họ thứ 2 của nàng tổ chức sinh nhật, nàng cũng được mời đến tham dự.... nhưng cũng trong buổi sáng ngày hôm ấy nàng bị bắt quả tang tư thông với nam nhân ngay ở hậu viên, danh tiết bị hủy.

Tối cùng ngày vì quá phẫn ức, tuyệt vọng nên nàng đã treo cổ tự vẫn ngay trong khuê phòng.

Cũng không hiểu vì sao linh hồn Hoàng Đan Đan lại nhập vào thân xác này được.

Bên ngoài vọng vào tiếng dây da vút vào da thịt người, có cả tiếng rên đau đớn của Tiểu Vy - tên gọi của tiểu a hoàn trung thành kia.

Tứ tiểu thư tiến gần đến chỗ Bái Đan Đan nằm, nở nụ cười đều giả.

- Ái chà, chị ba của ta quả không hổ danh là quận chúa, sợi dây ngọc đeo trên cổ cũng là một thứ ngọc quý có tác dụng dưỡng thần rất tốt. Món đồ quý này để cho một phế nhân dùng, đúng là phí phạm. Thôi tiểu nạp cho ta dùng còn hơn.

Nói rồi tứ tiểu thư với tay về phía cổ Bạch Đan Đan.... Ngay khi sắp chạm đến cổ nàng thì cái xác bỗng mở trừng mắt ra □□□□

Bạch Nhựt Tâm giật mình nhìn vào đôi mắt ấy, đôi mắt đẹp sâu thẳm hút hồn...

Bạch Nhựt Tâm chỉ thấy trong đầu như vang lên tiếng vỡ tan, sau đó trong đầu chỉ còn lại một màu trắng xóa....

Chap 3: Chị ba... xin tha tội!

P/s: Tam tiểu thư sẽ giành lại công bằng cho cô chủ bằng cách nào? Mời mọi người đón đọc những chap sau.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tam tử.... Xin tha tội

NGHỊCH THIÊN TAM TIỂU THƯ

BIÊN DỊCH: DUNG NGUYEN

Hoàng Đan Đan nổi danh thiên hạ không chỉ bởi nàng là bậc thầy trong lĩnh vực luyện kim khí mà còn bởi nàng sở hữu đôi mắt thần thông quảng đại, nhìn thấu mọi thứ... Sở hữu đôi mắt đặc biệt như vậy nên thuật thôi miên của nàng đạt được đến mức xuất quỷ nhập thần, trong thiên hạ khó có ai là đối thủ...

Hiện tại, nàng mặc dù chỉ còn một phần công lực rất rất nhỏ so với trước đây... Nhưng vẫn thừa sức để dùng thuật thôi miên khống chế Bạch Nhựt Tâm...

Bạch Đan Đan(thống nhất từ giờ sẽ gọi tên nhân vật là Bạch Đan Đan nhé mọi người) từ từ mở mắt ra, ngồi dậy và cất tiếng nói... Tiếng nàng khi cao khi thấp khi trong khi đục tựa như tiếng nói vọng về từ chốn âm gian:

- Bạch.... Nhựt.....Tâm..... người ám hại...ta... khiến ta.... phải chết đau đớn như này... nay... lại còn... muốn cướp đi tài sản thuộc về ta..... Người... lớn... gan thật....

Bạch Nhựt Tâm run lập cập, trên trán mồ hôi tuôn ra như tắm, toàn thân lạnh toát, cảm giác rợn tóc gáy bao trùm toàn bộ con người à... Á sợ hãi mà kêu thất thanh:

- Quỷ.....quỷ..quỷ..quỷ.. có quỷ.....quỷ!!a.....a cứu với...cứu..

Bạch Nhựt Tâm sắc mặt trắng bệch, người run lẩy bẩy ngồi phịch xuống nền nhà.... à không tài nào đứng dậy để hồng chạy thoát thân... Chỉ còn cách lết mông xuống nền nhà để tìm cách lẻ ra bên ngoài cửa...

Bạch Đan Đan cổ nhin cười...

Thuật thôi miên của nàng không thể tự biến nàng thành quỷ được... Nó chỉ khiến khơi dậy nỗi sợ hãi lớn nhất, ám ảnh nhất trong nội tâm Bái Nhựt Tâm..

Bất ngờ thật... Bạch Nhựt Tâm thường ngày ghê gớm, chanh chua là vậy.... mà thâm tâm lại sợ oan hồn của Bạch Đan Đan- người mà hằng ngày à tìm mọi cách hành hạ đến thế.

Đúng là kẻ ác có lá gan thò đến...

Không phải vừa nãy à còn từng câu tiện nhân, tiện nhân mà chửi đường đường một quận chúa như nàng ư? Không phải à luôn coi nàng còn không bằng kẻ tôi tớ hèn mọn nhất mà thoải mái đánh đập lăng mạ ư?

Vậy thì nàng sẽ phải ra tay cho à một bài học nhớ đời.... nàng phải làm gì đó để cảm tạ sự chăm sóc bấy lâu nay của hội chị e họ giành cho cô chủ nữa chứ...

Bạch Đan Đan bước xuống khỏi giường, từ từ tiến về phía à.

Bạch Nhựt Tâm kinh hãi mà gào ầm lên:

- Người..... người không được lại gần ta...cút ra chỗ khác...mau cút đi.

Bạch Đan Đan nở nụ cười đầy yêu nghiệt, hạ thấp giọng:

- Bạch.... Nhựt...Tâm...người đã hại chết ta.....ta thành quỷ cũng không tha cho....người.

Nàng ép cho à ta phải lùi càng lúc càng sát vào mép tường... rồi giờ tay bóp cổ à.

Bạch Nhược Tâm sợ hãi hét lên:

- Đứng...đứng...đừng giết tôi... đừng giết tôi. Người hại chết người là Tam ti...và Nhị phu nhân.... không phải tại ta. Ta vô tội...

Bạch Đan Đan cười một nụ cười kì lạ.

- Vậy người đến phòng của ta làm gì? Định cướp tài sản của ta? Người mới chính...là kẻ giết người cướp của.

- Không không không... Ta thật sự vô tội...

Cảm nhận thấy đôi tay lạnh như băng đang dần dần siết chặt cổ mình.... Bạch Nhược Tâm hoảng sợ tột độ, trong lúc tuyệt vọng à đã nói ra hết sự thật.

- Không liên quan tới ta..... là Nhị ti ra lệnh cho ta đến đây tìm một chiếc chìa khóa... Mọi đồ còn lại sẽ cho ta hết.... tam ti ơi, chỉ tại ta háms lợi mà làm bừa.... tí hãy tha tội cho ta... oan có đầu nợ có chủ, chị hãy tìm Nhị ti và Nhị phu nhân mà báo thù.... ám hại người tư thông cũng là Nhị ti mà....

Bạch Đan Đan gằn giọng:

- Muốn chiếm đoạt tài sản của ta thì... đều phải chết...

Nàng bóp chặt lấy cổ Bạch Nhược Tâm..

À kêu gào thảm thiết.

- Đứng mà đứng mà Tam ti... cầu xin người tha cho ta... ta sẽ hoàn trả mọi thứ cho người.

À vừa nói vừa cuống cuống mang trả những đồ mà vừa xong à tiện tay rút túi được.

- Trả người....trả tất cả cho người rồi... xin tí hãy rù lòng thương mà tha tội cho ta...

Bạch Đan Đan nhìn lướt qua đồng đồ đó, tay thì vẫn không chịu buông ra.

- Vẫn chưa đủ!

Bạch Nhược Tâm ngậy người ra, những đồ lấy được vừa xong đều ở đây rồi... Vẫn chưa đủ là sao?

Không biết làm thế nào. À đành tiếp tục lôi hết đồ quý giá trên người ra, có ngân lượng, trang sức, trâm cài...

- Tam ti, tất cả đồ của ta đều ở đây rồi, cho người tất.... Ta xin nhận lỗi.....chỉ xin người tha cho ta con đường sống...

CHAP 4: KẺ VÔ LIÊM SỈ

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Kẻ vô liêm sỉ

Bạch Đan Đan nhìn qua những món đồ nằm la liệt trên mặt đất, cảm thấy bất mãn.

- Đường đường là...tứ... tiểu...thư của Hầu phủ mà nghèo như này ư? Hay là người đã giấu những đồ quý giá đi rồi phải không?

- Tam... tam ti... muội không dám giấu giếm gì hết cả mà....muội nói thật mà.

Bạch Đan Đan nhú mày:

- Không có ngân lượng? Người tự hỏi lương tâm của người xem, người làm sao lại có thể nói bản thân mình không có ngân lượng chứ? Phá hoại khuê phòng ta thành đồng đồ nát như thế này, không đền bù chút tổn thất tinh thần cho ta mà định bỏ đi ư?

Bạch Nhược Tâm giọng run run:

- Tam ti...muội... muội thật sự không...không có tiền... nhưng Nhị ti thì có... tí tìm Nhị ti mà đòi...

- Xem ra thật sự là người không có ngân lượng! Vậy thì viết giấy nợ đi!

- Cái gì??

Bạch Đan Đan cúi xuống, thoăn thoắt viết giấy ghi nợ rồi vắt cho Bạch Nhược Tâm

Bạch Nhược Tâm đang sợ đến mất mặt, cơ bản không hề nghĩ đến việc tại sao quý lại đòi tiền ả, nội dung ghi trên giấy nợ cũng chả giám đọc mà vội vàng vớ lấy chiếc bút kí liền tay...

Bạch Đan Đan cầm lấy tờ giấy ghi nợ xem qua, lúc này mới thấy khá hài lòng.

- Được rồi, miễn cưỡng cho người thiếu nợ ta đi. Còn bây giờ thì coi hết đồ ra, lạy ta ba lạy, sau đó có thể rút khỏi đây.

- Cái gì? Coi hết đồ ư??

Bạch Nhược Tâm do dự, mặc dù giờ này đầu óc ả không được minh mẫn lắm, nhưng ả vẫn biết con gái nhà lành mà coi bỏ hết quần áo ra giữa thanh thiên bạch nhật thì sẽ có hậu quả vô cùng khủng khiếp như nào.

Nhưng ngay khi ấy, ả nhìn vào đôi mắt sâu thẳm của Bạch Đan Đan, ả không khỏi sợ hãi, trong giây lát thần trí của ả như bị rút hết...

Dưới sự ảnh hưởng của thuật thôi miên ả không có sự lựa chọn nào khác mà rã rập làm theo lời Bạch Đan Đan nói.

Ả vô thức coi bỏ quần áo trên người rồi quỳ xuống lạy Bạch Đan Đan 3 lạy.

- Cộc... cộc...cộc

Đầu ả đập rất mạnh xuống nền đất, làm phát ra những tiếng động mạnh.

Đội ả ngẩng đầu lên thì có thể thấy trán ả rỉ máu, từng giọt từng giọt rơi xuống nền nhà...

Bạch Đan Đan xua xua tay:

- Cút đi.

Bạch Đan Đan chỉ đội có vậy, đứng vững dậy và chạy nhanh ra ngoài.

Phía bên ngoài, nha hoàn, ma ma phục vụ dưới trướng Bạch Nhược Tâm đang xúm vào đánh đập cô bé Tiểu Vy.

- Đập chết cái con tiện nhân này đi, dám cả gan đối đầu với Tứ tiểu thư... Cũng không tiểu một bãi ra mà soi xem Tam tiểu thư của người là cái thứ gì đi.

- Đúng thế... ả chính là sao chổi có mệnh khắc chết cha chết mẹ... Lại còn là thứ phế nhân bất tài vô dụng... Cũng chỉ có Hầu gia nể tình ruột thịt mà curu mạng ả... Vậy mà ả còn không biết điều, dám tư thông với nam nhân lạ... Ả đúng là vết ô nhục của Hầu phủ... ả chết là đáng.

- Con tiện nhân như ả mà còn không chịu giao nộp đồ mà lão Hầu gia để lại khi xưa... Giờ thì tốt rồi, ả chết đi rồi thì những đồ ấy lẽ tất nhiên là thuộc về Hầu phủ...

- Tam... tam tiểu thư... không... không phải loại người đó.

Tiểu Vy bị hành hạ đánh đập rất dã man, hơi thở khó nhọc nhưng vẫn cố gắng lên tiếng bảo vệ danh tiết của chủ nhân.

Đúng lúc ấy trong khuê phòng của Tam tiểu thư vang lên tiếng động mạnh cùng tiếng hét thất thanh...

Ngay sau đó cửa phòng mở toang ra, tất cả mọi người dồn mắt hướng về đó thì thấy một nữ nhân cơ thể trần truồng lao ra ngoài.

- Ai?

Lũ a hoàn tình mắt nhìn ra:

- Là... tứ... tứ tiểu... tiểu thư... Tứ tiểu thư bị sao vậy? Sao lại ra nông nổi này chứ?

Bạch Nhược Tâm trên người không mảnh vải che thân, đầu tóc bù xù, dính đầy bụi bẩn... trên cổ ả vẫn còn hằn vết tay bóp lằn lằn, trên trán thì thâm tím gì máu,... Nhìn ả bây giờ vô cùng đáng sợ, hết như ma nữ...

Ả mặt trắng bệch, mắt không còn giọt máu, người run lẩy bẩy, mồm không ngừng kêu gào:

- Có quý... có... quý... quý... tha cho ta....xin hãy tha cho ta...không phải là ta hại người...không phải... không phải....a.....a.... không phải...

Chương 5: Tứ tiểu thư lửa thể bỏ chạy ...

- Tứ...Tứ tiểu...tiểu thư... người bị làm sao vậy??

Mọi người kinh hoàng nhìn về phía khuê phòng của Tam tiểu thư thì cửa phòng lại mở toang ra lần nữa.... và thấy một nữ nhân mặc chiếc váy trắng toát đang "bay" ra ngoài.

- Là ai??

-.... a...a...là là Tam...Tam tiểu...tiểu thư....

Bạch Nhược Tâm lại càng thêm sợ hãi, ả gào ầm ĩ lên...

Một lão ma ma lớn tuổi nhìn ra có gì đó không đúng ở đây, bà ta vội chặn trước mặt Bạch Nhược Tâm rồi lớn tiếng:

- Tứ tiểu thư, người đừng sợ... lão nô thấy đây không phải là ma quỷ gì cả đâu... Là kẻ nào to gan lớn mật dám đến Hầu phủ giả thần giả... quý?

Đôi mắt đen lay lay, sâu thăm thẳm của Bạch Đan Đan lạnh lùng nhìn bà ta... Lão ma ma chỉ thấy đầu óc quay cuồng và chân thì đứng không vững, mềm nhũn ra quỵ sụp xuống đất.

Bạch Đan Đan khẽ cất tiếng:

- Mỗi người tự vả vào mồm 20 cái thật mạnh rồi cút ra khỏi đây cho ta!

Ngay lập tức dưới sự khống chế của thuật thôi miên, tiếng vả miệng vang lên bôm bốp bôm bốp,... chỉ một lát là mặt của a hoàn, ma ma đã sưng vù lên như bánh bao hết lượt...

Đánh xong, bọn chúng mới dám lồm ngồm bò dậy và lao nhanh bỏ chạy, bỏ luôn cả Tứ tiểu thư đang lửa thể ngồi bệt dưới đất...

Bạch Nhược Tâm lúc này mới run lấy bầy, lồm ngồm đứng lên... vừa gào "có quý...có quý" vừa xiêu xiêu vẹo vẹo bỏ chạy.

.....

Trên đường phố đông đúc...

Bạch Đan Đan cất lớn tiếng:

- Mau đến mà xem, mau đến mà xem này... Tứ tiểu thư của Vũ Uy hầu phủ lửa thể chạy trên đường này... ồa nước da nàng trắng mon môn, thân hình chỗ nào ra chỗ đấy, không đẹp không lấy tiền này.... mau đến mà xem nào.....

Trên đường lớn bỗng đâu xuất hiện một ả điên, lửa lò thân thể mà chạy trên đường đã đủ khiến người đi đường hoảng hốt, dừng bước xem và bình luận rồi...

Bây giờ lại nghe Bạch Đan Đan tung tin đó chính là Tứ tiểu thư của Vũ Uy Hầu phủ thì lại càng hiểu kì... Trong chốc lát Bái Nhược Tâm đã bị dòng người hiểu kì đông đúc bao vây kín ở giữa.... Họ vừa hiểu kì nhìn ngó vừa không ngừng bình luận, nhận xét bởi những lời khó nghe.

- Ôi, con ả điên này thật ra dung mạo cũng không tồi, thân hình lại rất đẹp... tiếc là đầu óc không được tinh táo cho lắm... Mà không sao, ta có tiểu đệ năm nay đã ngoài tam tuần, hơi có vấn đề về thần kinh, đến nay vẫn chưa lấy được thê tử... Hay là ta làm phúc nhặt ả này về cho gã nhi...kể ra cũng đẹp đôi đấy...

- Ha ha người nằm mơ à? Không thấy vừa xong có người báo ả chính là Tứ tiểu thư của Vũ Uy Hầu phủ ư? Dù là kẻ điên thật thì cũng không đến lượt tiểu đệ của người đâu.

- Hà? Không phải Hầu phủ chỉ có mỗi Tam tiểu thư là một đại phế nhân ư? Hãy nghe nói Tứ tiểu thư thiên bẩm không tồi? Tứ tiểu thư sao có thể là ả điên này được? Lại còn lửa lò chạy trên đường thể nà nữa chứ...

- Nhưng mà... hình như đây.. đúng là Tứ Bạch tiểu thư đấy...

- Gì cơ? Người không nhận nhầm chứ?

- Ta làm sao mà nhận nhầm được? Cậu của anh họ của chị dâu của con bác họ bác hàng xóm của ta chính là người gác cổng của Bạch phủ mà... ta không nhầm đâu.. Đây chính là Tứ tiểu thư của Vũ Uy Hầu phủ đấy!

- Thật thế ư? Đường đường một khuê nữ của một danh gia vọng tộc mà lại làm ra việc đáng xấu hổ thế này được sao?

- Cái này ai mà biết được?

- Ha ha ta nghe nói nhiều con cháu của những gia đình giàu có thường có những thú vui những đam mê quái đản...Không chỉ lỏa thể chạy trên đường mà còn có kẻ thích bị đánh đập, lại có kẻ thích ăn cả "****" Thú vui của người có tiền thì những kẻ nghèo hèn như chúng ta sẽ không hiểu được đâu..

- Thôi người đừng nói nữa, thật buồn nôn, bại hoại xã hội quá....

.....

Bạch Đan Đan gào lên một câu như vậy xong liền vội vàng tìm một chỗ kín đáo để ẩn....

Không ai để ý rằng, trước cửa biệt phủ, có một thiếu nữ đang ngồi trên bậc thềm, say sưa nghe mọi người bình phẩm về Tứ tiểu thư của Vũ Uy Hầu phủ.

- Ai dà, cái quốc gia nhỏ bé nghèo nàn này, Quốc lực kém, trình độ tu luyện cũng kém cỏi.... Vậy mà một đại thúc bán hàng rong trên đường lại có kiến thức uyên bác đến vậy... lại còn biết có người thích ăn "shi..." nữa...

Lúc này, đầu óc Bạch Nhưộc Tâm cũng đã tỉnh táo hơn...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Nam nhân...

Ả ngồi bệt trên nền đất, mơ mơ hồ hồ mở mắt ra... Rất nhanh ả phát hiện mình đang không có mảnh vải nào che thân... Cơ thể lỏa lồ ngồi trên con đường lớn đông đúc người qua kẻ lại... Lại còn bị một đám đông hiếu kì bao vây tứ phía, họ không ngớt cất tiếng điều cợt và bình phẩm về cơ thể ả.

Bạch Nhưộc Tâm sợ hãi, cất tiếng kêu thất thanh rồi đưa tay định che đi những vị trí nhạy cảm... Nhưng tiếc thay, che trên thì hở dưới mà che dưới thì lại hở trên.

Ả xấu hổ muốn độn thổ, hét to:

- Các người làm cái gì vậy? Biến thái! Các người cút đi. Tránh xa ta ra...cút ra...

Ả vừa hét vừa cố sức vượt qua hàng rào người mà lao ra phía ngoài....

Chạy đến chỗ ngã rẽ vào ngõ nhỏ còn sút nữa vấp ngã.

Đằng sau, đám người hiếu kì vẫn không ngớt lời bình luận.

- Ê đừng chạy thế chứ. Ta vẫn chưa nhìn đã mà?...

- Trời ạ. Các người khi nãy có nghe thấy ả nói gì không? Dám nói chúng ta biến thái? Rốt cuộc ai mới là kẻ biến thái chứ?

Thấy Bạch Nhưộc Tâm bỏ chạy rồi, chả còn gì náo nhiệt để xem nữa... Bạch Đan Đan đứng dậy, phui phui quần áo chuẩn bị về phủ.

Ngay khi bước chân vào gần tới cửa phủ, nàng bỗng dừng chân.

- Kì lạ! Tại sao ta cứ có cảm giác có người đang theo dõi ta chứ?

Nàng ngoái đầu nhìn ngó bốn phía xung quanh thì không phát hiện ra điều gì bất thường cả. Đang định quay người bước tiếp thì nàng cảm nhận thấy một luồng khí đầy uy hiếp đang bủa vây nàng.

Bạch Đan Đan giật mình...

Trong giây lát, một nam nhân mặc chiếc bào màu đen, viền áo có thêu họa tiết màu vàng từ trong ngõ rẽ đi ra.

Trên mặt người đàn ông đeo một chiếc mặt nạ bạc màu trắng, che đi gần hết khuôn mặt... chỉ để lộ ra đường nét đẹp đẽ của chiếc cằm thon gọn. Người đó có mái tóc dài đen nhánh

buông xõa tự nhiên, đôi môi quyến rũ khẽ nhếch lên một nét quá độ thể hiện chút gì đó ngang tàng, bất cần...

Chỉ bằng nửa dưới khuôn mặt mà đã đủ khiến người khác nảy sinh ảo giác, khiến người đối diện không khỏi tò mò đoán xem dưới tấm mặt nạ kia là khuôn mặt tuấn tú nhường nào nhường nào...

Ánh mắt chàng mang đầy vẻ trêu đùa mà ngắm nhìn Bạch Đan Đan.

Đôi mắt chàng quá mức sắc lạnh khiến người đối diện không khỏi sợ hãi.

Bạch Đan Đan theo bản năng mà cảm thấy sự nguy hiểm

Thần trí của nàng mặc dù hiện tại vẫn chưa hồi phục nhưng cũng đủ để nàng phát hiện ra sự nguy hiểm.. Nam nhân này rất mạnh, là một cao thủ trong các cao thủ.

Nàng ngẩng đầu, lạnh lùng cất tiếng:

- Nhìn đủ chưa?

Nam nhân vuốt vuốt cằm:

- Chưa đủ!

Thiên hạ đồn rằng, Tam tiểu thư của Vũ Uy Hầu phú yếu ớt, vô dụng, là một phế nhân không hơn không kém.

Nhưng xem ra không phải vậy...

Nàng Tam tiểu thư này rõ ràng đã sử dụng một thuật gì đó để khống chế nữ nhân lúc này, thần trí lớn mạnh như vậy thì chắc chắn không thể là một phế nhân được.

Hơn nữa nàng ta còn rất là nham hiểm...

Đúng là một bông hoa đẹp dễ mà đầy gai nhọn.... Mặc dù chưa nở nhưng cũng đủ khiến bản thân chàng không thể rời mắt.

Bạch Đan Đan nhận thấy người đàn ông này không có ác ý gì liền tiếp tục lên tiếng:

- Nhìn chưa đủ thì xin mời ngài đứng đây nhìn cho chán đi, ta về đây.

Nam nhân nhìn theo bóng dáng nàng... Trên khuôn mặt vốn ngàn năm băng giá khẽ nở nụ cười:

- Đúng là một chú tiểu hồ li đáng yêu!

.....

Bạch Đan Đan trở về biệt phủ... vừa bước vào cửa đã thấy đông đồ đạc lúc này bị bọn nô tài của Bạch Nhượng Tâm mang ra bên ngoài vất tung tóe khắp nơi...

Nàng không khỏi nhàu mày...

- Dám vất đồ đạc của ta bừa bãi như này... Lại mất công thu dọn... Biết thế khi này nên bắt chúng tự vả vài trăm cái rồi mới cho chúng đi.

Đúng lúc này, Tiểu Vy mới đủ bình tĩnh nhận biết chuyện gì đang xảy ra... Tiểu Vy nhào đến bên Bạch Đan Đan, ôm chặt lấy chân nàng mà khóc lớn.

- Tam tiểu thư... Tam tiểu thư... người chết quá oan ức... chẳng trách linh hồn không thể siêu thoát... người đã hiên linh mà về đây báo thù... Tam tiểu thư ơi... tam tiểu thư...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Khóc gì mà khóc ?

Khóe miệng Bạch Đan Đan khẽ giật giật...

Tiểu nha hoàn này của cố chủ là người rất trung thành, vừa nãy bị đánh đập thừa sống thiếu chết mà vẫn không quên lên tiếng bảo vệ danh dự cho cố chủ nhân... Chỉ là hình như, nãy của tiểu a hoàn không được nhanh nhạy cho lắm... Đến giờ mà vẫn cho rằng Bạch Đan Đan là quý...?

Tiểu Vy vẫn đang ôm lấy chân nàng mà gào khóc:

- Tam tiểu thư, tam tiểu thư... nếu như lúc người còn sống mà lợi hại bằng một phần như này thôi... thì tốt biết bao! Lão Hầu gia mà biết người mất đi khi còn nhỏ tuổi như này thì không biết sẽ đau lòng đến mức nào chứ...

Bạch Đan Đan thấy Tiểu Vy càng khóc càng thảm, nhin không nổi đành lên tiếng:

- Dừng, dừng, dừng! Dừng gào nữa. Tiểu thư nhà ngơoi vẫn chưa chết đâu, đừng có ám quẻ rủa ta chết thể chứ?

Tiểu Vy bưng tỉnh, ngẩng đầu:

- Cái gì.... Tiểu... tiểu thư người... người vẫn chưa chết ư?

Bạch Đan Đan chu chu môi:

- Ta dĩ nhiên không chết rồi, ta mà chết thì những kẻ hại ta không phải sẽ đắc trí lắm sao? Những kẻ hại ta vẫn đang sống nhăn răng ra thì sao ta có thể chết chứ?

Tiểu Vy cứ vậy mà ngẩng đầu nhìn Tam tiểu thư, mãi hồi lâu mới kích động mà reo lên:

- Tiểu thư, người chưa chết... người thật sự chưa chết! Cơ thể người vẫn còn hơi ấm!

- Vậy còn phải hỏi!

Bạch Đan Đan nhắc chân đi về phía khuê phòng:

- Sau này không được động chút là gào khóc, làm mất mặt ta! Kẻ nào bắt nạt chúng ta thì phải đánh cho chúng không bao giờ dám giờ trò với chúng ta nữa. Nghe rõ chưa?

Tiểu Vy mở mắt tròn xoe đầy ngạc nhiên, không ngờ Tiểu thư mệnh lớn tự tử không chết mà tính cách lại thay đổi lớn đến thế, giống như trở thành một người hoàn toàn khác vậy.

Lúc trước, bị Nhị phòng ức hiếp tiểu thư cũng chỉ biết tìm chỗ trốn rồi âm thầm roi lệ mà thôi, còn kêu số mệnh bản thân khổ sở, từ nhỏ không cha không mẹ, lại cong là phế nhân nên mới bị ức hiếp như vậy.

Nhưng bây giờ, Tiểu thư còn ra lệnh cho cô đánh lại và ngay lúc này hồi tiểu thư còn dọa cho Tứ tiểu thư - người đã tu luyện tới tứ phẩm Khí Huyền kinh phải sợ hãi mà bỏ chạy trong tình trạng lửa thể như vậy nữa..

Tiểu Vy vui sướng đến phát khóc:

- Đúng là Ông trời có mắt!

Tiểu Vy vẫn tin rằng tiểu thư đường đường là con gái duy nhất của một trong những cao thủ số một của vương quốc này thì sao có thể thật sự là một phế nhân được chứ.

- Vẫn đứng ngây ra đó làm gì? Đi vào đây!

Tiểu Vy vội đẩy cửa bước vào.

Bạch Đan Đan đang cúi xuống nhặt một chiếc lọ ngọc loại nhỏ lên, mở nắp, đưa lên mũi ngửi ngửi:

- Trận đòn vừa nãy mặc dù chỉ là vết thương ngoài da nhưng vẫn có hại cho gân cốt, không chữa trị cẩn thận sẽ ảnh hưởng không tốt tới việc tu luyện sau này.

Tiểu thư nghe vậy, ngây ngây người:

- Tiểu thư, người nói gì vậy?

Nô tì là phận người hầu làm gì có tư cách tu luyện chứ? Thế nên gân cốt có bị thương cũng không có ảnh hưởng gì nghiêm trọng..

Chưa dứt lời, Bạch Đan Đan đã đổ ra 3 viên linh đan đưa cho Tiểu Vy:

- Ăn 3 viên linh đan này đi, sáng sớm mai vết thương của người sẽ khỏi hoàn toàn.

Tiểu Vy tròn tròn mắt sợ hãi:

- Tam... tam tiểu thư, đây là

Nhất phẩm linh đan, một viên đã mất hơn trăm lượng bạc rồi... mà có tiền còn chưa chắc đã mua được... Lão Hầu gia để giành cho người được nửa bình này thôi, người nhanh cất đi... Đây là bảo bối gia truyền đấy...

Bạch Đan Đan nhú mày:

- Chỉ là mấy viên linh đan bình thường thôi, đáng không? Lại còn báu vật gia truyền nữa? Được rồi, bảo người ăn thì cứ ăn đi, không lãng phí chút nào đâu... Bản tiểu thư còn cần người nhanh khỏe để hầu hạ ta cơ!

Không để cho Tiểu Vy kịp phản ứng, Bạch Đan Đan nhét luôn cả ba viên linh đan vào miệng Tiểu Vy.

Tiểu Vy định ngoảnh đầu tránh nhưng không kịp bởi hành động của Bạch Đan Đan quá nhanh.. Tiểu Vy chưa kịp phản ứng thì linh đan đã bị nhét hết vào miệng từ lúc nào....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đúng là một cực phẩm phế nhân!

Bạch Đan Đan xua xua tay:

- Người ra ngoài đi. Ngày hôm nay nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai dọn dẹp lại nhà cửa... Nơi này bị bọn chúng phá hoại bừa bãi quá mức rồi...

Tiểu Vy vẫn đang trong trạng thái ngây ngây ngô ngô, lấy tay bịt miệng... ngay vừa nãy thôi cô đã ăn liền một lúc ba viên linh đan loại thượng hạng... cô không dám tin đó là sự thật...

Tiểu thư có biết linh đan quý giá như thế nào không? Đến ngay cả Hoàng gia cũng không bao giờ tùy tiện thưởng linh đan cho người hầu kẻ hạ... Huống hồ đây còn là linh đan loại thượng hạng? Lại còn ăn liền một lúc ba viên?... Mà thật ra bản thân cô cũng chỉ bị thương ngoài da, nghỉ ngơi vài hôm là không sao rồi!..

Bại gia cũng không thể bại gia như vậy được chứ!

Tiểu thư nghĩ rằng linh đan rẻ như mớ rau ngoài chợ ư?

Cô cứ nghĩ Tiểu thư đã tỉnh táo trở lại, ai dè tiểu thư càng ngày lại càng ngốc rồi thì phải?

Đợi cho Tiểu Vy ngây ngây người đi ra khỏi cửa, Bạch Đan Đan mới dám chiều suy nghĩ.

Nàng không thể hiểu vì sao mình lại có thể mượn xác hoàn hồn như này được.

Kiếp trước, tại Cực Bắc Băng Nguyên, chỉ vì thượng cổ thần khí Thiên Hoàng ấn mà nàng bị các bang phái lớn ám hại vây bắt... Vì không muốn bản thân rơi vào tay chúng mà đã chọn từ bỏ nguyên thân mà tự sát.

Theo lí mà nói, nguyên thân của nàng phải tan nát biến mất khỏi đất trời này rồi mới đứng. Tại sao lại nhập vào thân xác này được?

Lại còn, là ai đã bán đứng nàng? Tiết lộ hành tung của nàng...

Bạch Đan Đan nghĩ mãi không ra manh mối gì, cũng chỉ đành tạm thời không nghĩ những chuyện đó nữa.

Thôi đành... có thể sống lại một lần nữa là tốt rồi!

Việc cấp bách bây giờ phải làm là nghĩ cách đề tu luyện nâng cao thực lực của bản thân.

Thực lực của nàng hiện quá kém, đến ngay cả con tiểu nha đầu tu luyện mới đạt tầng thứ tư của cấp độ khí huyền kinh cũng dám đến bắt nạt nàng...

Thực lực kém cỏi như giờ nghĩ gì đến việc báo thù đây?

Hơn nữa, nàng chiếm thân xác Bạch Đan Đan thì nhất định phải thay nàng ý báo thù, bắt những kẻ đã ra tay sát hại nàng ý phải trả giá... Có như vậy tâm Bạch Đan Đan mới an yên được.

Nghĩ thông những điều này, Bạch Đan Đan ngồi lên giường, khoan chân kiểu ngồi thiền và bắt đầu trạng thái tu luyện.

Vũ Uy Hầu phủ ức hiếp Bạch Đan Đan quá mức, ngay cả công pháp Tổ truyền của Bạch gia cũng không truyền lại cho nàng học.

Nhưng đối với Bạch Đan Đan nàng thì công pháp gia truyền của Bạch gia thật trả đáng gì, quá thô sơ, kém cỏi.

....

Bước thứ nhất bắt đầu tu luyện là dẫn khí nhập thể,... hút nạp huyền khí trong trời đất vào trong cơ thể nhằm đã thông kinh mạch.

Nếu như huyền khí có thể thành công lưu động một vòng trong 12 kinh mạch, trừ bỏ những tạp khí trong cơ thể. Đó là đã hoàn thành xong tầng thứ nhất của khí huyền kinh... chính thức trở thành một võ sĩ cấp thấp nhất, bước những bước đầu tiên trên con đường tu luyện.

Quá trình tu luyện gian khổ vô cùng.

Một người bình thường đạt nhất phẩm thiên võ, bắt đầu tu luyện từ khi lên mười, thường mất ít nhất ba năm để có thể hoàn toàn đã thông kinh mạch.

Bạch Nhược Tâm là nhị phẩm thiên võ, mười bốn tuổi đã đạt tứ tầng Huyền khí, cũng đã là trường hợp hiếm gặp... Cũng bởi vậy ả mới dám ức hiếp đường đường một quận chúa như Bạch Đan Đan.

Kiếp trước, nàng là đệ tử trần truyền của một trong tứ đại Thánh Địa ẩn sĩ Lý Hỏa Cung... đạt cửu phẩm tu luyện thiên võ, chỉ dùng một đêm để đã thông kinh mạch và trở thành thiên tài thứ hai trong lịch sử của Thiên Linh đại lục.

Bạch Đan Đan hồi tưởng lại việc tu luyện khi xưa, rồi nàng bắt đầu dẫn khí nhập thể.

Nhưng luyện một mạch từ chiều đến đêm khuya mà đến một chút huyền khí cũng chả cảm ứng được.

Dần dần, Bạch Đan Đan nhận ra tính chất vấn đề còn nghiêm trọng hơn những gì nàng nghĩ nhiều.

Từ khi tỉnh lại nàng đã nhận ra cơ thể này rất yếu, yếu đến mức không thể yếu hơn được nữa! Nhưng xem ra nàng vẫn đánh giá sai về tính chất nghiêm trọng của vấn đề này rồi.

Người bình thường chỉ cần một chút ít tu luyện thiên võ, dẫu cho chỉ là nhất phẩm thiên võ... kẻ cả không sử dụng công pháp thì ít nhiều vẫn cảm nhận được chút huyền khí của đất trời.

Vậy mà nàng hiện tại đang sử dụng thượng phẩm cấp cao nhất để tu luyện mà lại không thể cảm nhận được chút nào?

Nàng Bạch Đan Đan này đúng là một cực phẩm phế nhân không hơn không kém!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Nam phượng hoàng...

Nhưng Bạch Đan Đan vốn là con gái duy nhất của cao thủ võ thuật số một của Nam Việt quốc... Theo lí mà nói thì nàng không thể là một phế nhân như này được...

Vấn đề nằm ở đâu?

Trong đầu Bạch Đan Đan đã g nghĩ đến vô số những phương pháp trị liệu thượng đẳng cho thể chất phế nhân nhưng vẫn cảm thấy không được thỏa đáng cho lắm..

Đứng lúc đang phân vân suy nghĩ, bỗng đâu một âm thanh kì lạ tựa như tiếng sấm tiếng sét nổ vang..

Bạch Đan Đan chỉ thấy đầu óc quay cuồng, mãi lúc lâu sau nàng mới phát hiện bản thân đang đứng trong một căn phòng cổ đơn sơ, trước mắt là một đám lửa lớn đang bùng cháy ngút ngàn.

Trong đám lửa lớn ấy thấp thoáng bóng dáng....

Mắt Bạch Đan Đan mở to thật to vì nàng phát hiện đó chính là một linh vật mà theo như truyền thuyết chỉ tồn tại ở Thần giới - đó là Phượng hoàng.

Đôi cánh đỏ lửa đang rộng dường như muốn phá tan khoảng không xung quanh... nhẹ nhàng vẩy đôi cánh tạo ra luồng khí nóng rất tựa như con sóng lửa cuộn cuộn kéo tới như muốn nuốt trôi mọi thứ.

Phượng Hoàng ngẩng đầu, phát ra thứ âm thanh sang sảng mà thánh thót, đầy uy nghiêm.

Tiếp đó, bóng hình Phượng Hoàng thu nhỏ thu nhỏ, ánh vàng thoáng qua liền biến thành một nam nhân trẻ tuổi mặc khoác bào màu vàng rực như lửa.

Chàng có khuôn mặt đẹp, tuấn tú tới mức yêu nghiệt, da trắng tựa ngọc, đôi mắt đầy vẻ đào hoa, chiếc mũi thon gọn cao, đôi môi mỏng gợi cảm... ngũ quan dường như không tồn tại chút gì khiếm khuyết.

Chiếc áo bào được khoác hồ lên người, vùng ngực để lộ ra một khoảng lớn càng làm toát lên nét gì đó lười biếng mà gợi cảm hút hồn...

Nhưng Bạch Đan Đan vừa xong đã nhìn thấy rõ ràng nam nhân này chính là hóa thân của linh vật Phượng hoàng... Thực lực cao cường chứ tuyệt đối không phải như vẻ bề ngoài hoàn toàn vô hại kia...

Phượng Hoàng nhìn chằm chằm Bạch Đan Đan, ánh mắt không khỏi có chút bất mãn.

- Nữ nhân, tại sao ngươi không có chút nào nghiêng ngả vì bản Tôn?

- Hả??

Bạch Đan Đan đờ người giây lát.

- Bản Tôn phong độ cao quý như này, đường đường một mỹ nam... chả có nhẽ không phải lần đầu ngươi nhìn thấy sao?

Bạch Đan Đan thấy thật không còn lời nào để nói nữa...

- Người tự cao tự đại ta gặp nhiều rồi nhưng người như ngươi thì đúng là lần đầu ta mới gặp đây...

Nam nhân mà Phượng Hoàng biến thành thật ra mà nói thì cũng rất là tuấn tú... Nhưng để mà nói lần đầu tiên nàng nhìn thấy mỹ nam thì hoàn toàn không đúng.

Kiếp trước, thành Đế Linh có thập đại mỹ nam, người người tuấn tú phong độ tài giỏi và Mộ Nhượng Hàn chính là người đứng đầu trong danh sách đó.

Phượng Hoàng mỹ nam, nét mặt biến sắc, đôi mắt nheo lại.

- Nữ nhân, ngươi

dám xúc phạm bản Tôn? Ngươi có biết nếu như ta muốn giết ngươi thì còn đơn giản hơn là di chết một con kiến không?...

-... nhưng...

Nam nhân đang nói một cách hết sức hung hăng như vậy bỗng dung im bật, đến nét mặt cũng biến đổi.

Bạch Đan Đan ngạc nhiên lên tiếng:

- Ê, ngươi bị sao vậy?

- Ta...

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Bạch Đan Đan, chỉ thấy mỹ nam phượng hoàng dần dần thu nhỏ, thấp dần, đến ngũ quan cũng bị biến đổi.

Cuối cùng, biến thành một tiểu mỹ nam ước chừng tầm 3 tuổi... Đường nét khuôn mặt vẫn yêu nghiệt như vậy nhưng đôi mắt thì ngấn nước, khuôn mặt béo mồm mím đúng chuẩn: non nớt, mềm mại, dễ gần, thuần khiết, dễ thương, da dẻ hồng hào đáng yêu.

Tiểu mỹ nam cúi xuống nhìn đôi tay nhỏ của mình với vẻ đầy giận giữ, hét to:

- a....a....a ta rõ ràng đã cố gắng hít hân một ngày toàn huyền khí vậy mà sao chỉ có thể giữ được một lúc thế này chứ? Lại bị biến trở lại rồi... a..a tức quá đi thôi.

Bạch Đan Đan nghe vậy, khẽ nheo mày, cúi xuống kéo cổ áo tiểu mỹ nam mà nhắc lên:

- Giỏi! Giỏi lắm! Thì ra là đồ tiểu quý nhà ngươi bày trò... Ta đang không biết tại sao ta luyện công suốt ngày dài mà một chút huyền khí cũng không cảm nhận được mà!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Dạy dỗ tiểu quỷ

Tiểu mỹ nam giãy giụa đôi chân ngắn, khuôn mặt mũm mĩm như cái bánh bao thì nhăn nhó, quấy đạp để mong thoát khỏi tay Bạch Đan Đan.

- Buông ta ra! Buông ta ra! Nữ nhân xấu xí, đồ bánh bao đất... Ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi không nhanh tay buông ta ra và khấu đầu xin lỗi ta thì ta sẽ cho ngươi biết tay đây!

Bạch Đan Đan bật cười:

- Ái chà, tuổi thì nhỏ mà nóng tính thật đấy... đũa tre ngỗ ngược thiếu sự dạy dỗ... Cần thận không ta phát mấy cái vào mông bây giờ!

Khuôn mặt tiểu quỷ lộ vẻ kinh ngạc, không dám tin, càng cố gắng giãy giụa để thoát ra khỏi bàn tay Bạch Đan Đan.

- Đồ nữ nhân xấu xí, ngươi hãy đợi đấy! Vừa nãy ngươi cũng nhìn thấy rồi đấy... Ta mang trong mình dòng máu phượng hoàng cao quý, có sức mạnh phi thường... Hiện chỉ vì huyền khí không đủ nên ta mới bị thu nhỏ lại như này.. Đợi tiểu công tử ta hồi phục thực lực thì chỉ cần một ngón tay thôi cũng đủ để bóp chết ngươi!

- Lợi hại vậy sao?

Bạch Đan Đan nhếch môi cười, ngón tay buông lỏng, cơ thể mũm mĩm tròn vo của tiểu quỷ lập tức rơi xuống... tiểu quỷ vội ôm ghì lấy tay Bạch Đan Đan, cơ thể bé bỏng của cậu còn run lẩy bẩy nhưng vẫn không quên kêu lên:

- Ngươi muốn mưu hại ta sao? Ngươi hãy đợi đấy!

Bạch Đan Đan:

- Vừa xong không phải ngươi bắt ta buông tay ra à? Bây giờ thì sao không chịu rời tay ta ra?

Tiểu quỷ nhìn Bạch Đan Đan với ánh mắt hình viên đạn.

Bạch Đan Đan tiếp tục:

- Thôi đừng có đóng kịch nữa! Ta sớm nhìn ra hình bóng phượng hoàng khi này căn bản không phải là ngươi rồi.

- Đó tất nhiên là ta rồi!

- Phượng Hoàng vốn là Thượng cổ Thần thú mà chỉ tồn tại ở Thần giới, có sức mạnh khủng khiếp. Nếu như ngươi thật sự là một Thần thú Phượng Hoàng trưởng thành thì ngay cả khi bị thương, thực lực giảm sút thì cũng chỉ cần một ánh nhìn cũng đủ khiến cho ta lập tức nôn ra máu và bò lăn ra đất rồi... Lại còn cần phải ở đây dùng lời nói để uy hiếp ta ư? Theo ra thấy thì đó chính là một đoạn ý niệm của vị thượng cổ cao thủ nào đó lưu lại và bị ngươi dùng để dọa người khác mà thôi, phải không?

Tiểu quỷ: "..."

Hai người đó cứ đứng như vậy mà nhìn nhau, cuối cùng tiểu quỷ đành chịu thua.

- Được... được... nữ nhân xấu xí, thì ra đầu óc ngươi cũng không tệ cho lắm mà... nhưng mà cái hình bóng kia mặc dù không phải là ta thật nhưng đó cũng chính là của ca ca ta!

Bạch Đan Đan lấy làm kì lạ:

- Đó là ca ca của ngươi? Không thể nào. Người đó vừa nhìn đã biết là một đại cao thủ, ngươi thì... Trẻ con cần phải thật thà nghe chưa? Không thì đừng trách tí sẽ ra tay dạy dỗ ngươi nghe chưa?

- Ta không lừa ngươi!

Tiểu quỷ tức giận, chu môi:

- Mặc dù ta còn nhỏ tuổi nhưng ta cũng chính là Thần thú Phượng Hoàng, mang trong mình dòng máu thuần khiết cao quý của Phượng tộc. Đợi ta trưởng thành ta cũng sẽ lợi hại như ca ca vậy!

Bạch Đan Đan vẫn không tin cho lắm:

- Thần trí của ngươi yếu ớt như này, nhìn thế nào cũng chẳng giống hậu duệ của Phượng tộc.

Tiểu quỷ không cam tâm:

- Ta thật sự là Phượng Hoàng, chỉ là ta vẫn trong giai đoạn "non". Khi ta vừa ra đời không lâu thì xung đột xảy ra, ca ca mang ta chạy đi rất xa rất xa,

khi gặp phải nguy hiểm ca ca ta phong ấn cơ thể ta vào bên trong Thiên Hoàng ấn...

- Đợi đã, ý ngươi là bây giờ chúng ta đang ở bên trong Thiên Hoàng ấn?

Bạch Đan Đan hoảng hốt.

Kiếp trước,sau khi nhốt được Thiên Hoàng ấn trên một khu di tích từ thời thượng cổ để lại, nàng đã tìm mọi cách, dùng đủ loại bảo vật quý hiếm dung luyện nhưng cũng không có cách nào khiến Thiên Hoàng ấn nhận chủ...Vậy mà bây giờ lại vô duyên vô cớ kích hoạt được Thiên Hoàng ấn ư?

Tiểu quý đặc ý, ưỡn ưỡn ngực:

- hừm hừm... không sai. Thiên Hoàng ấn vốn không phải là loại thần khí bình thường, chỉ nhờ nhỏ máu lên thì không thể khiến nó chủ động nhận chủ được... Mà cần phải phân ra một bộ phận nguyên thần kết hợp với Thiên Hoàng ấn thành một thể thống nhất mới được.... Vận may của tiểu nha đầu nhà ngươi thật không tồi, tự hủy nguyên thần lại khiến cho ngươi trở thành chủ nhân của Thiên Hoàng ấn!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nghịch thiên công pháp

Bạch Đan Đan giờ mới hiểu:

- Thì ra là vậy! Nếu nói như vậy thì ta tự hủy nguyên thần nhưng vẫn có thể mượn xác hoàn hồn tất cả là nhờ Thiên hoàng ấn này sao?

- Cái này... tự hủy nguyên thần vốn là hết cách cứu chữa rồi, Thiên hoàng ấn cũng không có cách gì giúp được. Lúc ngươi tự hủy nguyên thần thì ta vẫn chưa tỉnh lại, đợi lúc ta tỉnh lại thì phát hiện ngươi đã trở thành chủ nhân của Thiên hoàng ấn rồi... Đúng lúc đó thì Bạch Đan Đan kẻ sở hữu "hỏa linh thánh thể" lại vừa chết... Thấy vậy nên ta liền dùng lối chút huyền khí còn sót lại để giúp linh hồn ngươi nhập vào xác Bạch Đan Đan.

Nghe đến đây, Bạch Đan Đan càng thấy mơ hồ hơn.

Đến ngay cả Thiên hoàng ấn một thượng cổ thần khí còn không thể cứu chữa cho người có nguyên thần bị hủy như nàng, vậy thì làm sao mà nàng sống lại được chứ?

Rất nhanh nàng lại phát hiện thêm một vấn đề kì lạ nữa.

- Tiểu quý. Có phải ngươi nhầm lẫn gì không?Ngươi nói Bạch Đan Đan là cái gì?Nghịch thiên thể chất? Bạch Đan Đan ta rõ ràng là một cực phẩm phế nhân mà?

Tiểu quý ngay lập tức tỏ vẻ khinh thường nàng:

- Ngươi thì biết gì? Thiên võ thể chất của Bạch Đan Đan kể cả ở Thần giới thì cũng được xếp vào hàng hiếm có khó tìm ngàn năm mới có một đấy.

- Thế sao?

Bạch Đan Đan tỏ vẻ nghi ngờ.

Tiểu quý có vẻ tức giận:

- Tất nhiên rồi. Tại hạ giới của các ngươi, cửu phẩm Thiên võ đã là thiên tài vô địch rồi, nhưng tại Thần giới thì còn mức thiên võ cao hơn rất nhiều đó là thể chất thiên võ. Hỏa linh thánh thể là một trong những thể chất cao cấp nhất của hỏa thuộc tính thiên võ.

Bạch Đan Đan nghe vậy nhưng vẫn không tin cho lắm.

- Ngươi nói nghe cũng có vẻ hợp lý, nhưng cái cơ thể này có lực cảm ứng với huyền khí giờ tệ cũng là sự thật mà.

-Đó là do phương pháp tu luyện của ngươi không đúng mà!

- Sai ở đâu?

Đôi mắt đen lay lay của tiểu quý đảo đi đảo lại:

- Cái này à? hehe... ngươi muốn biết không?... Trên cả đại lục to lớn này cũng chỉ có một mình thiếu gia ta biết thôi đó. Bây giờ còn phải xem thái độ của ngươi thôi... Ai bảo ngươi vừa nãy đối xử thô bạo với ta như vậy? Ta bây giờ mất trí tạm thời rồi!

Nghe tới đây, tay Bạch Đan Đan thả lỏng dần ra rồi nhẹ nhàng đặt tiểu quý xuống đất.

Tiểu quý vô cùng đắc ý:

- hừ hừ bây giờ biết mình sai chưa? Hối hận khôn siết rồi đúng không? Ha ha... Bản thiếu gia nói cho ngươi biết...ê.. ê... Ngươi làm cái gì thế?

Bạch Đan Đan lật úp tiểu quý ra nền đất, phát mấy cái thật mạnh vào mông cậu ta.

"pa...pa...pa..."

Tiếng đánh mông đen đét đen đét vang lên...

Tiểu quý hét ầm lên:

- Nữ nhân xấu xí, nữ ma đầu! Buông ta ra! Ngươi dám đánh ta, ta sẽ vĩnh viễn không bao giờ nói cho ngươi biết phương pháp tu luyện đâu. Cho ngươi suốt đời chỉ là phế nhân!

Bạch Đan Đan cười nụ cười lạnh lùng:

- Tiểu quý, ngươi nghĩ ta không biết ư? Ta hiện đã là chủ nhân của Thiên hoàng ấn, còn ngươi chỉ là linh khí của Thiên hoàng ấn... Một ý niệm của ta cũng đủ để không chế ngươi, ngươi không có đất để ngạ giá với ta đâu.

- Ngươi..!

- Thế nào? Thật thà khai báo không?

Tiểu quý mắt ngấn lệ, tay xoa xoa mông, đau khổ suy nghĩ một lúc... cuối cùng dưới sự khủng bố của nữ ma đầu cũng đành phải chịu thua...

Tiểu quý từ một góc tối, lôi ra một cuốn sách có vẻ đã rất rất cổ đặt trước mặt Bạch Đan Đan.

Bạch Đan Đan cầm cuốn sách lên, phát hiện bìa sách có viết 4 chữ -- Thiên Hoàng cửu biến.

- Đây là cuốn hóa hệ công pháp cao cấp nhất của Thần giới, là mật pháp của Thần Hoàng tộc. Nếu như không phải số ngươi quá mức may mắn mà tìm được Thiên hoàng ấn thì căn bản sẽ không bao giờ có được đâu... Vận khí của ngươi thật quá tốt!

Tiểu quý bất bình, ai oán...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Nữ ma đầu thật đáng sợ !

Bạch Đan Đan cười ha ha:

- Ngại ghê! Vận may của ta từ trước tới giờ đều rất không tồi.

Nàng cầm lấy cuốn sách, lật qua vài trang, trên trang đầu tiên đã có ghi chép khá đầy đủ về Hỏa linh thánh thể.

Theo sách ghi lại thì, người có thể chất Thiên võ cần phải dùng loại lá thuốc cùng thuộc tính để kích hoạt huyết quản trong cơ thể, lại còn cần dùng kết hợp với Thiên Hoàng cửu biến - loại Thần cấp công pháp để tu luyện... Nếu không thì sẽ không thể đạt được hiệu quả như mong muốn và còn khiến người đó trở thành một phế nhân, không thể cảm ứng được huyền khí thiên địa.

Cũng khó trách vì sao Bạch Đan Đan lại thành một phế nhân...

Bạch Đan Đan đập nhẹ vào đầu tiểu quý, cười nói:

- Thật không ngờ tiểu quý cũng có chút tác dụng, sau này tì sẽ đối xử với ngươi tốt hơn chút... Không còn việc gì nữa ta ra ngoài tu luyện đây.

- Ê... đợi đã... đợi đã!

Thấy Bạch Đan Đan sắp đi ra ngoài, tiểu quý vội lồm cồm bò dậy, ôm chặt lấy chân nàng.

- Người làm trò gì đây?

Tiểu quý ngược nhìn Bạch Đan Đan:

- Người không thể một mình bỏ đi như vậy, đưa ta cùng đi ra ngoài! Ta ở trong miếng ngọc nát này đã mấy trăm năm rồi! Ta sắp chết vì buồn chán rồi! Ta muốn ra ngoài hít thở không khí....

- Cái này...

Bạch Đan Đan cố tỏ vẻ do dự:

- Tự nhiên bên cạnh thêm một đứa trẻ lai lịch không rõ ràng, ta phải giải thích như nào với người nhà chứ?

- Cái này người không phải lo. Ta có thể biến về bản thể.

Khuôn mặt tròn vo dễ thương của tiểu quý mờ dần, ánh vàng lóe lên, xuất hiện ở chỗ tiểu quý vừa đứng là một tiểu tpfượng hoàng nhỏ chỉ bằng bàn tay người lớn. Long trên người còn chưa mọc hết, nhìn hệt như một cục bông.

Tiểu phượng hoàng chi chi cha cha kêu lên, vỗ vỗ đôi cánh nhỏ, vô cùng đáng yêu.

Nữ nhân thường rất thích những động vật nhỏ nhỏ xinh xinh... Cô bé này có vẻ giữ gìn nhưng nhìn vào đôi mắt của cô bé thì có thể dễ thấy cô ta cũng rất thích hình tượng lúc này của Tiểu phượng hoàng....

Bạch Đan Đan giơ tay ra lôi lấy tiểu phượng hoàng, nhìn rất kĩ, rất kĩ...

- Thịt này đủ tươi ngon, có thể làm thành món thịt chim hầm với nấm hương, có vẻ sẽ rất ngon.

Tiểu Phượng hoàng hóa đá.

-... ân..ân...làm món đồ nướng cũng được mà...

Ca ca oi cứu tiểu đệ với! Nữ ma đầu này thật quá đáng sợ.... a...a cứu ta với...

Tiểu Phượng hoàng muốn về nhà với mẹ!

....

Bạch Đan Đan dùng một phả quyết, trở về căn phòng của mình, trời đã sắp sáng rồi.

Nàng cử động cơ thể có phần mỏi mệt của mình, tay nàng sờ phải vật gì đó lạnh lạnh...

Thiên hoàng ấn đã hóa thành một miếng ngọc bội bình thường nằm im lìm nơi bên cạnh chân nàng... Còn Thiên Hoàng cửu biến cũng biến thành một quyển sách cũ, rách nát.

Tiểu Phượng hoàng đứng trên miếng ngọc bội, lén nhìn nàng một cái rồi dương đôi cánh nhỏ bay lên bậc cửa sổ đứng...

Bạch Đan Đan cất miếng ngọc bội vào người rồi giờ Thiên hoàng cửu biến ra bắt đầu chăm chỉ đọc và nghiên cứu.

Khi này ở trong Thiên hoàng ấn, không kịp xem kĩ, giờ xem lại, mới thấy muốn tu luyện môn công pháp này thật không dễ dàng.

"Thiên hoàng cửu biến" có tất cả chín trọng biến hóa, mỗi biến đều ứng với " cửu trọng kinh giới "trong tu luyện huyền khí.

" Hòa linh thánh thể" chính là một thể chất thích hợp nhất để tu luyện " Thần cấp công pháp". Chỉ là, vì thể chất đặc biệt cùng với công pháp cao cấp, nên mỗi lần muốn lên một cấp độ thì sẽ mất rất nhiều của cải vật chất.

Riêng chỉ việc cho " Hòa linh thánh thể" cảm ứng được thiên địa huyền khí đã cần đến trên dưới mười loại cây thuốc quý với số lượng rất lớn.

Ngoài ra còn cần phải có cực phẩm " hòa vân châu" làm thuốc dẫn.

Trước mắt, việc cấp bách nhất của Bạch Đan Đan là cần nhanh chóng tìm ra những loại cây thuốc này.

Nàng ghi lại tên những loại cây thuốc được nhắc đến trong " thiên hoàng cửu biến" rồi mang danh sách đó đi ra ngoài....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Có kẻ mang bạc đến tặng rồi !

Tại Ngân Trân Các một trong những thương hội lớn nhất Nam Việt quốc.

Người đến kẻ đi lũ lượt như chảy hội.

Bạch Đan Đan dù là tiểu thư của Hầu phủ nhưng ăn mặc lại hết sức bình thường nên khi nàng xuất hiện mọi người hầu như không để ý đến.

Nàng đi đi lại lại một vòng trong tiệm, phát hiện Ngân Trân các không hổ danh là một thương hội lớn nhất Nam Việt quốc, những loại cây thuốc mà nàng cần hầu như đều có ở đây... Chỉ có điều là giả cả có vẻ...

Ví dụ như cây thuốc " tử tô thảo" đã cần 10 lượng bạc 1 cây.... " hỏa hương hoa " 8 lượng bạc 1 bông...

Đây mới chỉ là những loại có phẩm chất kém nhất, phẩm chất tốt hơn chút thì giá của nó sẽ đắt lên gấp mấy lần.

Mà theo như những gì ghi trên " Thiên hoàng cửu biến " thì mới riêng hai loại này thôi thì mỗi loại đã đều cần phải có 100 phần rồi... còn chưa kể những cây thuốc có phẩm chất cao hơn... Muốn mua đủ tất cả thì ít nhất cũng cần ba vạn lượng bạc.

Bạch Đan Đan sờ vào cái túi tiền lép xẹp của mình mà thấy lòng nặng trĩu.

Trước khi đi ra ngoài, nàng hỏi qua Tiểu Vy thì mới biết nàng ngự phong Trường Lạc quận chúa này nghèo đến mức không thể nghèo hơn rồi.

Từ khi Bạch Lưu Phong mất tích, mọi tài sản trong nhà đều bị vị Nhị thúc Bạch Lưu Ảnh dùng mọi lí do mà chiếm hết.

Ngày thường để duy trì sự sống, cô chủ chỉ còn cách đem cầm cố những món đồ cổ có trong phòng của nàng.

Bạch Đan Đan hiện tại chỉ còn có 50 lượng bạc, mà đó còn là do ngày hôm qua lấy được từ chỗ Bái Nhược Tâm cơ.

Nhưng nàng cũng chẳng hi vọng dùng 50 lượng bạc này mà mua được đủ số cây thuốc... Nàng sớm đã nghĩ ra, kiếp trước nàng vốn là luyện khí đại sư số một của đại lục....Mặc dù hiện tại thực lực giảm sút, đến ngay huyền khí cũng không thể sử dụng... nhưng để làm vài món đồ cấp thấp thì vẫn thừa sức, và có thể dùng đồ đó để đổi thành bạc...

Nhưng dạo một vòng trong tiệm, nàng phát hiện ra một sự thật phũ phàng.

Bản thân nàng không phải là nghèo bình thường mà là vô cùng vô cùng nghèo.

Đến ngay cả nguyên liệu để luyện khí cấp thấp cũng đắt như vậy, về cơ bản là nàng mua không nổi.

Một cái lò luyện kim giống cấp thấp giống như đồng sắt vụn trong mắt Đan Đan đã có giá là 800 lượng bạc trắng, còn những thứ nguyên liệu khác thì giá cả của nó lại càng kinh khủng hơn... thật là lừa đảo mà.

Thật ra, nàng đã không nghĩ đến, luyện kim khí chính là một nghề nghiệp dùng kim tiền để đắp lên.

Kiếp trước nàng xuất thân trong một Đại Tông môn, lại là một thiên tài tinh anh nên các loại nguyên liệu quý hiếm đắt tiền đều dễ dàng lấy được nên không hề coi trọng những thứ này.

Nhưng đến Nam Việt _ một quốc gia nhỏ bé này thì ngay cả những loại nguyên liệu rẻ tiền nhất trong mắt nàng thì cũng chỉ có giới vương công quý tộc mới có thể sở hữu nổi.

Bạch Đan Đan đang mãi tính toán xem làm cách nào để kiếm được tiền thì bên tai vang lên một tiếng nói khá quen.

- Thanh huyền binh này bao nhiêu tiền?

Nàng ngoảnh đầu lại, phát hiện Bái Nhược Tâm đang đứng đằng sau lưng nàng.

Bạch Đan Đan lập tức cười thật tươi, xem ra vận may của nàng thật không tồi, vừa kêu hết tiền thì có người mang tiền đến cho.

Bái Nhược Tâm lúc này cũng nhìn thấy Bạch Đan Đan, nét mặt đổi sắc.

-Bạch Đan Đan! Con tiện nhân này, sao ngươi lại ở đây?

Bạch Đan Đan nở nụ cười:

- Não của ngươi ngập nước rồi à? Thế mà cũng phải hỏi.? Đến tiệm thì chắc chắn là để mua đồ rồi mà.

Bạch Nhược Tâm cười nhạt:

- Như ngươi mà cũng đòi mua đồ? Ngươi mua nổi đồ của Ngân Trân các không? Con quỷ đói như ngươi liệu mua nổi một cây thuốc không chứ?

Bạch Đan Đan đáp trả:

- Ta mua nổi hay không, hình như không hề liên quan đến ngươi đâu. Nhưng mà ta thấy thật kì lạ, có người...hôm qua vừa làm ra truyện mắt mặt mà hôm nay vẫn dám vác mặt ra đường... Đúng là da mặt dày hơn cả tường thành!

Nói đến chuyện ngày hôm qua, Bạch Nhược Tâm chỉ hận một nỗi là không thể lao đến bóp chết Bạch Đan Đan ngay tức khắc.

- Ngươi vẫn còn dám xuất hiện trước mặt ta? Việc ngày hôm qua chính là do ngươi bày trò đúng không? Thì ra là ngươi hại ta, ta giết chết ngươi, con tiện nhân này...

Vừa nói ả ta vừa rút sợi dây da mang theo người lao đến định quất lên người Đan Đan.

Bạch Đan Đan sớm đã phòng bị, một bước lùi chân đã tránh được..

Bạch Nhược Tâm tức giận xì khói, quất thêm mấy roi nữa nhưng làm thế nào cũng không động nổi đến vạt áo của nàng.

Ả ta lại càng giận dữ, nghĩ đến việc ngày hôm qua trên đường lớn bị người ta chỉ chỉ trỏ trỏ, lảng nhục... ả tức giận đến mức không thờ nổi nữa... Ả chỉ muốn giết chết Bạch Đan Đan để giải nỗi hận trong lòng..

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Không thốt nổi lên lời !

Bái Nhược Tâm chỉ một lòng muốn đánh người trút giận mà không để ý tới, roi da của ả không vọt nổi lên người Đan Đan nhưng lại khiến khách của tiệm sợ hãi mà bỏ đi không ít.

Hộ vệ của Ngân Trân các đến rất nhanh và ngăn ả lại.

- Hai vị tiểu thư, Ngân Trân Các của chúng tôi không cho phép có người đánh nhau, gây sự trong tiệm. Nếu 2 vị không phải đến để mua đồ thì xin mời hai vị rời khỏi đây!

Người đứng đầu Ngân Trân các này nghe nói là quý nhân trong Hoàng cung, nên quy tắc ở đây không ai dám vi phạm.

Nghe hộ vệ nói vậy, Bạch Nhược Tâm dù không cam tâm nhưng vẫn buộc phải dừng lại.

- Tha cho ngươi lần này. Ngươi hãy cứ đợi đấy!

Nói rồi quay người sang nói với trưởng quầy rồi chỉ về phía Bạch Đan Đan:

- Tôn trưởng quầy, Ngân Trân các của các ngươi không phải là nơi dành cho tầng lớp khách thượng lưu sao? Không phải khách hàng chủ yếu là người có thân phận trong xã hội ư? Cái người này một kẻ nghèo rớt mồng tơi, cơ bản là mua không nổi đồ trong tiệm này, chủ yếu là đến kiếm chuyện, các ngươi còn không nhanh đuổi ả ra khỏi đây?

Tôn trưởng quầy cũng đã nhận ra đây là Tứ tiểu thư của Vũ Uy hầu phủ.

Vũ Uy hầu phủ bây giờ dù danh tiếng đã không bằng thời Bạch Lưu Phong lắm quyền trước kia, nhưng dù sao cũng vẫn là một trong những thế gia vọng tộc lớn của Nam Việt quốc này. Tiểu thư của Bạch gia cũng không thể tùy tiện đắc tội được.

Tôn trưởng quầy quay ra nhìn Bạch Đan Đan:

- Vị tiểu thư này...

Hỏi chưa dứt câu, Bạch Đan Đan đã làm ra bộ mặt đáng thương:

- Tứ muội ngươi làm sao lại có thể nói ra những lời như vậy?

Tôn trưởng quầy giật mình.

" tứ muội?"

Lẽ nào đây chính là con gái của Bạch Lư Phong, kẻ được mệnh danh phế nhân của Bạch phủ " Tam tiểu thư"?

- Thì ra đây chính là tam tiểu thư của Bạch phủ?

- Sớm nghe nói mấy vị tiểu thư của hầu phủ không hợp nhau. Vũ Uy phủ hiện tại đối xử với đứa cháu gái cũng không tốt, chả có lẽ là thật?

- Chẳng có nhẽ là giả? Người không thấy vừa xong Tứ tiểu thư lấy hăn roi da để vụt tam tiểu thư sao? Đó là chị họ của ả ta mà ả còn đánh, phải là người không có gia giáo tới mức nào thì mới làm ra điều đó được chứ? Đúng là người đi trà lạnh, ngày xưa Vũ Uy hầu phủ nhờ có Bạch Lư Phong mà phát lên... giờ người mất tích, con gái duy nhất thì bị ức hiếp thế này đây...haizz

- Tứ tiểu thư này không phải chỉ là con của vợ lẽ sao? Vậy mà cao ngạo tới vậy ư? Đúng là cật thế ức hiếp người quá đáng mà.

- Tôi còn nghe nói Nhị tiểu thư của Bạch phủ muốn gả cho Thái tử sao? Xuất thân từ gia đình như này sao có thể làm Thái tử phi chứ?

Bạch Nhượng Tâm nghe tiếng xì xào bàn tán xung quanh, sắc mặt càng lúc càng đỏ ửng lên...

"Rõ ràng là con tiện nhân này hôm qua đã hại ta, hại ta mất mặt như vậy, bây giờ giết chết nó cũng không có gì sai, sao giờ lại thành ta cật thế ức hiếp người khác chứ?"

Nhưng làm sao ả có thể mở mồm ra mà giải thích cho rõ cái chuyện này..?

Bạch Đan Đan lại cố ý nhút nhát nhìn lên Bạch Nhượng Tâm rồi yếu ớt lên tiếng:

- Tứ muội, ta biết muội giận ti về chuyện ngày hôm qua... Nhưng ta thật sự cũng không biết tại sao việc nó lại xảy ra như vậy? Ta... ta có thể giải thích. Thật ra đầu đuôi sự việc là như thế này...

- Người cảm phiền cho ta...

Bạch Nhượng Tâm vừa nghe nhắc tới việc hôm qua liền vội vàng ngăn lại.

Bạch Nhượng Tâm vẻ mặt như muốn khóc, cắn cắn môi, nói:

- Vậy... Tứ muội nợ tiền ta định bao giờ mới trả?

Bạch Nhượng Tâm ngây người:

- Tiền nào?

- Muội quên rồi à? Giấy ghi nợ hôm qua vẫn còn đây này.

Bạch Đan Đan rút ra tờ giấy ghi nợ.

Bạch Nhượng Tâm ngay lập tức nhận ra đây chính là tờ giấy mà hôm qua lợi dụng đầu óc ả không minh mẫn, Bạch Đan Đan đã lừa ả viết.

Qua việc tối qua, ả không giết chết Bạch Đan Đan đã là không tồi rồi... Thế mà Bạch Đan Đan còn dám đưa tờ giấy này ra nữa ư?

Bạch Nhượng Tâm vô cùng tức giận, lao đến định giật lấy tờ giấy ghi nợ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Có nợ phải trả... !

Bạch Đan Đan nhẹ nhàng tránh được...

- Tứ muội, muội thế này là sao? Có nợ thì phải trả, đó là lẽ dĩ nhiên. Chẳng có nhẽ đường đường tứ tiểu thư của Bạch phủ mà lại định quỵt nợ?

Bạch Nhượng Tâm đánh không trúng người, tức không tả nổi, lại còn nghe Bạch Nhượng Tâm nói mỉa mai như vậy càng tức giận mà không làm gì được.

- Người là đồ tiện nhân nham hiểm, tờ giấy ghi nợ này căn bản không phải ta tự nguyện viết... mau đưa đây cho ta, không ta sẽ giết chết người..

Bạch Nhược Tâm liên tiếp ra tay, nhưng cơ thể Bạch Đan Đan rất linh hoạt né tránh, Bạch Nhược Tâm cơ bản không động nổi đến một sợi tóc của nàng.

Bạch Đan Đan một bên tránh một bên còn không khỏi kêu than:

- Tứ muội, đây giấy trắng mực đen ghi rõ tên muội này... Sao lại kêu không phải muội tự nguyện viết chứ? Lẽ nào tí một phé nhân không thể tu luyện võ thuật lại có thể ép buộc muội viết à? Tí làm gì có năng lực ấy chứ?

- Đúng vậy. Tứ tiểu thư thật quá đáng. Đã nợ tiền mà còn chối, không muốn trả...

- Đúng vậy. Tứ tiểu thư vốn là tứ tăng huyền khí kinh, linh lực không tồi. Tam tiểu thư sao ép buộc nổi chứ? Thế chẳng phải nói dối không chớp mắt sao?

- Dù sao cũng là con của tí thiếp, việc xấu xa gì cũng làm được, thật là làm xấu mặt Vũ Uy hầu phủ mà.

Bạch Nhược Tâm tức muốn ói máu...

Hôm qua không biết Bạch Đan Đan làm cách nào... nhưng đúng là lúc viết giấy ghi nợ này là lúc thần trí của ả không được minh mẫn. ả nói là sự thật, tại sao không ai tin chứ?

Không chỉ vậy, trên khuôn mặt mọi người đều lộ rõ vẻ khinh thường dè bỉu ả. Còn đối với Bạch Đan Đan lại đầy vẻ xót thương, đồng cảm... Ngay cả hộ vệ của Ngân Trâm các cũng chủ động đứng chắn phía trước Bạch Đan Đan nhằm bảo vệ nàng.

Bạch Đan Đan đứng phía sau những người hộ vệ thò đầu ra, giọng đầy sợ hãi:

- Tứ muội muội, tí biết muội hiểu lầm ta, việc hôm qua ta có thể từ từ giải thích mà.

- Ngươi có gì mà giải thích?

- Bây giờ đang có nhiều người chứng kiến như vậy, tí sẽ kể rõ đầu đuôi sự việc ra cho mọi người giúp bình phẩm xem ai đúng ai sai... Trước mặt bao người như vậy tí thể không nói nửa lời dối trá, nếu có thì sẽ bị trời tru đất diệt!

Bái Nhược Tâm khẽ rung mình.

Việc ngày hôm qua... là một lỗi ô nhục lớn nhất trong đời ả!

Chỉ mong không ai biết đến việc đó thôi, vậy mà Bạch Đan Đan định nói hết đầu đuôi sự việc ra ư?

Nói gì? Nói vì sao ả lại trần truồng chạy trên đường lớn ư?

Ngày hôm qua trên đường lớn chủ yếu là bách tính thường dân, những kẻ nghèo khổ nên có nhìn thấy ả thì cũng không biết ả là ai, hoặc có nhận ra thì cũng không dám nói...

Nhưng tại Ngân Trâm Các thì khác, không phải quý tộc thì cũng là phú thương.

Nếu Bạch Đan Đan nói hết mọi việc tại đây thì chuyện của ả sẽ trở thành trò cười cho cả thiên hạ này.

Nhưng những người xung quanh lại rất đồng tình với ý kiến của Bạch Đan Đan.

- Đúng rồi! Nên nói hết ra, ai đúng ai sai nói ra sẽ rõ mà.

- Bạch tam tiểu thư không hổ danh là con gái của Bạch Lư Phong, làm người quang minh chính trực... Có việc gì thì nói ra luôn đi.

- Đúng, chúng ta cũng không thể để oan uổng tứ tiểu thư được! Tốt nhất là kể rõ đầu đuôi sự việc. Như vậy mới công bằng.

Bạch Nhược Tâm sắc mặt tái xanh.

Bạch Đan Đan thì gật đầu nói:

- Được tiểu nữ xin nói, sự việc hôm qua là như thế này...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Sao người không đi ăn cướp ý?

-... Tứ muội đến nhà của ta đúng lúc ta đang ngủ trong phòng, a hoàn tiểu Vy của ta không biết phép tắc, không hầu hạ tứ muội chu đáo, tứ muội cũng có ý tốt mà thay ta dạy dỗ a hoàn... nhưng lại không may làm vỡ mấy món đồ cổ mà cha ta để lại cho ta nên mới viết giấy ghi nợ này....

Nghe đến đây không ít người đã hiểu ra vấn đề.

- Tứ Bạch tiểu thư thật là quá quắt mà. Lợi dụng lúc Tam tiểu thư nghỉ ngơi vào định trộm đồ lại còn đánh a hoàn của người ta...

- ai dè chanh chua đánh đá xấu tính quá thể, không chút gia giáo nào cả... Nhà ai mà lấy ả về làm vợ thì đúng là vô phúc...

- Tam tiểu thư thật là đáng thương...

Bạch Nhược Tâm nhìn không nổi nữa, dây da trong tay lại vung lên, mồm hét lớn:

- Ngâm máu phun người! Người cầm mồm lại cho ta!

Bạch Đan Đan lùi lại một bước, tay ôm ngực, hét lớn:

- Tứ muội, ta không có nói điều. Lúc đó trên đường lớn phía ngoài cổng biệt viện có rất nhiều người nhìn thấy muội không mặc...

- Cầm mồm! Cầm mồm...

Bạch Nhược Tâm nhảy dựng lên, không tài nào tìm được ngọn lửa thù hận trong lòng, cũng không quản hiện đang ở đâu nữa, ả lao vào muốn đánh Bạch Đan Đan.

- Bạch Đan Đan người cầm mồm ngay! Người mà nói thêm một từ nữa thôi thì chính là người muốn chết đấy!

Những người đứng xem xung quanh thấy cảnh này, thì còn gì mà không rõ nữa?

Bạch Nhược Tâm không cho Bạch Đan Đan nói tiếp, chứng tỏ có chuyện khuất tất ở đây mà.

- Đây chính là gia giáo lễ nghĩa của Vũ Uy hầu phu sao? Nợ tiền không trả lại còn công khai lăng mạ chị họ...

- Thật không thể xem thêm được nữa...

Trong phút chốc Vũ Uy gầu phủ và Bạch Nhược Tâm bị chỉ trích không còn gì để nói...

Mặt Bạch Nhược Tâm đỏ bừng lên vì xấu hổ, mà cũng không làm gì được Bạch Đan Đan.

Bạch Đan Đan lên tiếng:

- Được rồi! Tứ muội, muội không cho ta nói thì ta không nói nữa, đều là người một nhà việc gì phải động tay động chân vậy?

- Huh, ai là người một nhà với người chứ? Biết sợ là tốt, còn dám nói linh tinh thì xem ta sẽ đối phó người như nào..

Bạch Nhược Tâm thấy Bạch Đan Đan cắn cắn môi không nói gì, nghĩ rằng nằng sợ ả báo thù, nợ nần cười nhạt...

Nhưng ả cũng không còn mặt mũi mà tiếp tục ở lại Ngàn Trân các, buông một câu dọa nạt rồi định bỏ đi.

- Tứ muội.. đợi chút....

Bạch Đan Đan vội vàng gọi ả....

- Còn giấy ghi nợ...

Tờ giấy ghi nợ lại bay bay trước mắt ả...

Lần này dưới ánh nhìn soi mói của mọi người xung quanh ả không dám chối nợ nữa... nếu không may Bạch Đan Đan lại nói ra chuyện hôm qua...

Ả cho tay vào túi áo, móc ra một túi tiền ném cho Bạch Đan Đan.

- Cầm lấy! Xem như người giỏi đi.

Bạch Đan Đan bắt lấy túi tiền, nhìn vào đôi mắt muốn ăn người của ả, đồ tiền trong túi ra đếm:

- Chưa đủ!

Bạch Nhược Tâm tròn tròn mắt:

- Người nói cái gì?

Bạch Đan Đan chớp chớp đôi mắt to tròn:

- Tứ muội trên giấy ghi nợ viết là 1000 lượng, tại sao muội đưa ta có 100 lượng chứ?

- 1000 lượng? Sao người không đi ăn cướp ý.

- Nhưng trên giấy ghi nợ ghi như vậy mà? Nếu muội không thừa nhận thì ta có thể đi tìm nhân chứng...

- Đủ rồi!

Bạch Nhược Tâm nghiêng răng nghiêng lợi chặn lời.... bàn tay ả run lên vì tức giận...

1000 lượng tuyệt đối không phải là con số nhỏ.

Ả là con gái của tì thiếp sinh nên mỗi tháng cũng chỉ được lĩnh có 15 lượng từ Hầu phủ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Biết đây là gì không?

Nhưng, hôm nay, trên người ả lại mang vừa đủ 1000 lượng.

Chỗ ngân lượng này là do ả năn nỉ i ôi mãi mới xin được từ Vũ Uy Hầu Bạch Lưu Cảnh...

2 năm nữa, các trường võ thuật của thành Nam Thiên này sẽ bắt đầu chiêu sinh. Bạch Nhược Tâm một nhị phẩm thiên võ, tu luyện đạt tầng thứ tư khí huyền kinh, trong đám nam thanh nữ tú cũng gọi là kẻ có tài... Nếu như đổ vào một trong số bảy trường hàng đầu thì vô hình chung sẽ nâng giá ả cả về thực lực và thân phận.

Cũng bởi vậy, ả mới nghĩ mọi cách để xin được 1000 lượng này nhằm tìm mua được một món huyền khí thích hợp tăng cường sức mạnh bản thân để chuẩn bị cho việc tham gia kì chiêu sinh trong năm tới.

Nếu không phải vội vàng muốn mua được huyền khí thích hợp thì ả cũng sẽ không chịu xuất đầu lộ diện sớm như vậy sau vụ việc mất mặt ngày hôm trước.

Ai ngờ được, tiền cầm còn chưa nóng thì lại gặp phải quả sao chổi Bạch Đan Đan này chứ.

Chả nhẽ phải nôn tiền cho nó thật?

Bạch Nhược Tâm chỉ thấy tim mình đang nhỏ máu, từng giọt, từng giọt...

Nhưng nếu như chuyện hôm trước ả không mặc quần áo mà chạy khắp trên đường phố bị truyền đi lại còn bị Bạch Đan Đan tìm người đến làm chứng thì đúng là danh tiết ả hủy hoàn toàn.

Dù ả có đổ được vào Tinh Tú học viện một trường nổi tiếng nhất thì sau cũng khó lòng được gả vào trôn danh gia vọng tộc.

Bạch Đan Đan nheo nheo mắt nhìn ả.

Bạch Nhược Tâm trong lòng day dứt, rằng cơ may cuối cùng mới chịu rút ra một chiếc túi nhỏ.

- Đây là 1000 lượng, một tay đưa tiền một tay đưa giấy ghi nợ!

Bạch Đan Đan cũng không đòi hỏi gì hơn, cầm lấy ngân lượng rất hào phóng đưa ra tờ giấy ghi nợ, lại còn dùng hai tay cầm tờ giấy đưa đến trước mặt Bạch Nhược Tâm.

- Tứ muội, muội phải giữ cho cẩn thận vào nhé không lại bị người ta lừa tiền đấy.

Nàng cười hi hi cầm lấy túi ngân lượng.

- Quả nhiên là 1000 lượng một phân không thiếu! Đúng là con gái ruột của Hầu gia có khác, nhiều tiền hơn hẳn đứa cháu này bao nhiêu. 1000 lượng nói cho là cho quả nhiên là người nhiều tiền mà! Sau này vẫn hi vọng tứ muội để ý quan tâm ta hơn nữa nhé!

Bạch Nhược Tâm bị đả kích không nhẹ, không thể nhận lại hơn, hai mắt đen xì xít chút nữa thì ngất ra đấy.

- Tứ tiểu thư...

A hoàn của ả vội vàng đỡ lấy ả.

Bạch Nhược Tâm phui tay áo, đầu không thèm ngoảnh lại cũng bỏ đi luôn.

Những người xung quanh thấy hết kịch hay để xem thì cũng tan dần...

Sau ngày hôm nay, việc Vũ Uy hầu phủ đối xử tệ bạc với đứa cháu gái, con gái độc nhất của huynh trưởng cũng bị truyền đi khắp Quốc đô khiến cho danh tiếng của Bạch phủ bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Bạch Đan Đan lấy được 1000 lượng ngân lượng đó liền bắt đầu tìm mua những món đồ nàng đang cần.

Tôn trưởng quầy lần đầu thấy vị Tam tiểu thư đến Ngăn trân các, cũng không rõ một người không thể tu luyện gì như nàng thì muốn tìm mua thứ gì nữa?

Bởi vì Ngăn Trân các kinh doanh chủ yếu là các loại huyền khí, đan thuốc, các mặt hàng phục vụ cho tu luyện.

Bởi tò mò nên Tôn trưởng quầy đi ngay bên cạnh Tam tiểu thư.

- Bạch tam tiểu thư, xin hỏi tiểu thư muốn mua gì?

Bạch Đan Đan chỉ về phía chiếc lò luyện đơn giản nhất đang bày trên giá kia.

- Phiền ngài cho người đưa chiếc lò luyện nhỏ này đến biệt viện của Hầu phủ cho ta.

Lò luyện kim khí thường có chiều cao bằng hai người bình thường và nặng đến vài trăm cân nên thường phục vụ cả việc mang hàng đến tận nhà cho khách hàng.

Tôn trưởng quầy đơ đơ người:

- Cái này... Tam tiểu thư người biết thứ này dùng để làm gì không?

- Đây không phải là lò luyện kim khí sao?

Bạch Đan Đan nhìn Tôn trưởng quầy đầy kì quặc.

Đó lại còn là loại lò chất lượng cực kém, thiết kế không hợp lí, dễ phát nổ...

Tôn trưởng quầy tiếp tục:

- Vậy người còn mua nó làm gì? Tiểu thư có biết rằng lò luyện kim khí này là luyện khí sư chuyên dùng để luyện huyền khí... Người thường mua về chẳng có tác dụng gì cả đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Địa vị cao quý của liên khí sư phụ...

Bạch Đan Đan trả lời:

- Tất nhiên là tôi biết rồi. Làm sao? Lẽ nào tôi không được mua chiếc lò luyện này sao?

Tôn trưởng quầy vội trả lời:

- Bạch tiểu thư, nếu tiểu thư có ý muốn mua, bản tiệm tất nhiên sẽ bán ạ...

- Vậy là được rồi! Đây là 800 lượng bạc, nhanh tìm người mang đồ sang cho ta đi.

Bạch Đan Đan có chút cáu gắt, chặn lời Tôn trưởng quầy.

Tôn trưởng quầy nhận lấy bạc, có chút bất ngờ, lại có chút xót xa.

Người ta đều nói Bạch Tam tiểu thư là một phế nhân, bây giờ xem ra không những là phế nhân mà còn là một kẻ phá gia chi tử nữa.

Lò luyện khí đắt như vậy mà Tam tiểu thư dám tùy tiện mua như vậy, cũng không nghĩ xem mua món đồ này về không dùng được, cũng chẳng có chút giá trị gì khác, vậy thì chẳng phải tốn tiền vô ích ư?

800 lượng bạc, dù cho thuốc liệu thượng loại nhất phẩm thì cũng đã đủ tiền để mua cả một bình rồi.

Nhưng dù sao, người làm thương nhân như Tôn trưởng quầy cũng không coi gì hơn tiền cả... Thấy Bạch Đan Đan hào phóng vậy liền vội trả lời:

- Được được được. Bạch tiểu thư, người yên tâm, Ngân trân các chúng tôi phục vụ chuyển đồ nhanh chóng, tiện lợi an toàn! Đảm bảo chiều nay sẽ chuyển được đồ đến phủ của tiểu thư ạ.

- Được!

Bạch Đan Đan gật đồng ý.

Mọi người xung quanh đổ dồn ánh nhìn về phía Bạch Đan Đan, đều gán cho nàng cái mác Bại gia chi tử...

Mọi người đều thấy, Bạch Đan Đan có quá nhiều tiền mà không có chỗ tiêu nên mới mua lò luyện kim, cơ bản không một ai nghĩ rằng nàng thật sự biết luyện huyền khí.

Bởi vì, luyện khí sư trên Thiên Linh đại lục là một nghề vô cùng cao quý và được người đời tôn sùng.

Dù cho chỉ là liên khí sư đạt trình cấp một đi chăng nữa thì ở một quốc gia nhỏ cũng sẽ có một chỗ đứng không hề kém cạnh trong xã hội.

Huyền khí đối với việc nâng cấp thực lực của võ sư là vô cùng quan trọng. Ví dụ như có hai võ sư cùng một đẳng cấp nhưng nếu một bên có một món huyền khí phù hợp với thực lực bản thân hơn thì thường sẽ đạt được thể mạnh hơn và có thể hạ sát được đối thủ.

Còn điều kiện để trở thành một luyện khí sư thì cần phải cùng sở hữu hỏa thuộc tính và kim thuộc tính, lại còn phải có một tinh thần vững vàng cường mạnh, tất cả các điều kiện trên không được phép thiếu bất kì yếu tố gì cả.

Một võ sư sở hữu hai thuộc tính vốn đã rất hiếm nhưng đòi hỏi sở hữu hai thuộc tính hỏa và kim và có sức mạnh tinh thần vượt trội thì càng hiếm có khó tìm hơn hết thảy. Có đủ hai điều kiện trên thật đúng như tỉ lệ của việc người đang đi đường bị sét đánh trúng vậy.

Và lại, để nâng cao đẳng cấp của một luyện khí sư thì cần tiêu hao rất rất nhiều tiền tài vật chất. Nếu như không có một bối cảnh vững chắc hay một tông môn lớn mạnh thì rất khó để theo nghề luyện kim khí đến cùng...

Bởi sự ít ỏi của luyện khí sư nên nghề này trong xã hội rất được coi trọng, đi đến đâu đều được người đời tôn sùng.

Không cần phải nghĩ cũng biết, Bạch gia Tam tiểu thư là một phế nhân nổi tiếng của quốc gia này thì làm sao mà có thể là một luyện khí sư được chứ?

Bạch Đan Đan cũng không hề để ý đến suy nghĩ của người khác, như đi giữa trời không người nâng đi đến khu vực bày bán nguyên liệu luyện kim khí.

Khu vực này, ngay khi bước vào đây nàng đã đi tham quan một lượt và đã chọn được món đồ mình muốn mua.

- Trưởng quầy, tôi cần Lục tương trúc một cây, thất sắc thi thạch một viên, Bắc xuyên vân mẫu hai mươi cánh, tinh sắt ba miếng...

Nghe Bạch Đan Đan đọc một loạt các loại tên nguyên liệu luyện kim ra.... trưởng quầy tròn tròn mắt ngạc nhiên.

Những nguyên liệu này đều hết sức phổ thông.

Bạch Tam tiểu thư mua lò luyện lại mua cả những nguyên liệu này nữa!

Điều đó nói ra điều gì?

Chẳng nhẽ Bạch Tam tiểu thư định tự mình luyện kim khí sao?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Sẽ đến lúc phải khóc cho coi !

Tôn trưởng quỳ ngạc nhiên hỏi:

- Bạch tiểu thư, tiểu thư mua những thứ này... là định tự mình luyện huyền khí sao?

Bạch Đan Đan gật gật đầu.

Tôn trưởng quỳ lại tiếp:

- Tiểu thư đã nghĩ kĩ chưa vậy? Luyện khí không phải là việc đơn giản đâu. Tiểu thư không có hỏa kim thuộc tính, lại chả có tam phẩm lực tinh thần thiên võ, còn chưa từng học qua thủ pháp luyện khí... lãng phí nguyên liệu là chuyện nhỏ, chả may làm nổ lò luyện, làm chết người là chuyện lớn...

Nghe đến đây, Bạch Đan Đan thấy ngạc nhiên vô cùng.

- Có luyện mỗi nhất phẩm huyền khí thôi mà cũng nổ được lò luyện ư?

Cấp bậc huyền khí càng thấp thì quá trình luyện chế sẽ yêu cầu sức mạnh tinh thần càng thấp, khả năng gây nổ lò luyện cũng càng thấp.

Trong mắt Bạch Đan Đan, luyện loại huyền khí nhất phẩm thì tỉ lệ gây nổ là hoàn toàn không tồn tại.

Nhưng Tôn trưởng quỳ nhìn biểu hiện của nàng thì lại cho rằng Tam tiểu thư này không tin lời ông ta nên ông không khỏi lắc đầu ngán ngẩm.

Những tiểu thư, công tử trong giới quý tộc, đầu óc thật quá giản đơn, không chút hiểu biết về luyện khí mà một phút hứng thú cũng đi mua lò luyện đua đòi luyện huyền khí...

Thật là tự tin thái quá vào bản thân mà...

Luyện khí mà dễ dàng như vậy thì thân phận của liên khí sư còn cao quý như giờ được sao?

Đừng đến lúc đến phê liệu của huyền khí không luyện nổi một mẫu mà mất oan mạng!

Tôn trưởng quỳ tiếp tục khuyên giải:

- Bạch tiểu thư không phải tôi có ý dọa tiểu thư đâu, luyện huyền khí thật sự rất nguy hiểm, không những có thể gây nổ mà trong quá trình cho nguyên liệu vào lò xảy ra chút sai sót thôi cũng gây ra khí độc đấy...

Bạch Đan Đan cắt ngang câu nói của trưởng quỳ:

- Tôn trưởng quỳ, những điều ông muốn nói ta đều biết rõ. Phấn ông gói những nguyên liệu mà ta vừa nói trên cho ta đi.

Tôn trưởng quỳ thấy khuyên giải thế nào cũng không được nên không nói gì thêm nữa. Quay người chỉ huy tiểu nhị đi gói ghém nguyên liệu.

- Đợi chút!

Bỗng Bạch Đan Đan kêu lớn, Tôn trưởng quỳ và tiểu nhị đều quay lại nhìn nàng.

Bạch Đan Đan sờ túi ngân lượng đã có phần lép xẹp của mình mà rằng:

- Ta không có nhiều ngân lượng đâu nên gói cho ta những loại nguyên liệu rẻ tiền nhất có thể là được!

Tất cả mọi người thật sự phục nàng rồi!

- Không có tiền? Không có tiền thì mua lò luyện khí với những nguyên liệu này để làm gì?

- Một phê nhân không có chút huyền lực nào, trước giờ chưa từng học luyện khí mà còn dùng loại nguyên liệu rẻ tiền nhất nữa, luyện nổi ra huyền khí thì đúng là có ma quỷ rồi!

- Haizz, đừng nói nữa! Ai bảo người ta có tiền để hoang phí cơ? Về nổ lò luyện thì đến lúc ấy chỉ có nước khóc hết nước mắt mà thôi...

Bạch Đan Đan miễn dịch hoàn toàn với ánh mắt soi mói của mọi người trong Ngân Trân các, róc hết tiền trên người để mua thứ nguyên liệu rẻ tiền nhất rồi xách túi lớn túi nhỏ đi ra khỏi Ngân trân các.

Trên đường lớn, người qua kẻ lại đông đúc.

Một chiếc xe ngựa đỗ ngay trước cửa Ngân trân các, cũng không biết đã đỗ bao lâu ở đó rồi...

Bạch Đan Đan đi qua không kịp được lòng mà ngoái lại nhìn chiếc xe ngựa...

Chiếc xe thật quá sang trọng thu hút ánh nhìn...

Thân xe được làm toàn bộ từ gỗ Hắc kim trầm, mỗi tác đáng giá cả vạn lượng vàng.

Kéo xe là 8 chú ngựa màu đen, đều là ngũ phẩm ma thú, thường rất được giới "lục trọng huyền kinh cao thủ" ưa thích sử dụng làm vật cưỡi. Vậy mà giờ bị sử dụng như những chú ngựa bình thường để kéo xe...

Những người quần chúng tập trung quang chiêm ngưỡng chiếc xe đều cảm thán về địa vị cao quý của chủ nhân chiếc xe, còn riêng Bạch Đan Đan lại hết sức kinh ngạc...

Bởi nàng đã nhìn ra thân chiếc xe này vốn là một cực phẩm huyền khí, và thuật phòng thủ và tấn công của chiếc xe này đều đạt đến sự tinh xảo dường như là tuyệt đối.

Chỉ với huyền khí này thôi cũng đủ để dễ dàng đánh bại "thiên huyền kinh" tuyệt thế cao thủ rồi.

Chủ nhân của chiếc xe này có thân phận vô cùng không bình thường....!!!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Gặp lại...

Bạch Đan Đan chỉ lướt nhìn qua chiếc xe ngựa một chút...

Bất kể chủ nhân chiếc xe ngựa này là ai, thì đối với nàng đều chẳng có chút liên quan, trước giờ nàng đều không thích là kẻ tò mò lắm điều.

Luyện khí, kiếm tiền, tu luyện mới là việc mà nàng thích thú.

Bạch Đan Đan nhanh chân rời đi.

Nàng không biết rằng, sau lưng nàng, bức rèm cửa sổ của chiếc xe ngựa được vén lên, để lộ ra một gương mặt với đường nét, góc cạnh rất hoàn hảo của một nam nhân.

Đôi môi mỏng, nước da trắng láng tựa ngọc, trên mặt đeo chiếc mặt nạ màu bạc...

Hiển nhiên, đây chính là người mà hôm qua Bạch Đan Đan đã gặp ngay trước cửa biệt viện...

Nhìn hình dáng nàng đi khuất dần, ánh mắt chàng như dính chặt vào bóng hình mảnh mai ấy, không thể rời mắt...

Bạch Tam tiểu thư này, ngày hôm qua vốn mới lần đầu gặp mặt, nhưng sao gọi cho chàng cảm giác thân thuộc tới thế? Tựa như nụ cười, ánh mắt, cử chỉ của nàng từ ngàn năm trước sớm đã khắc in trong sâu thẳm nơi trái tim chàng vậy...

Hôm nay, chàng tới đây từ rất sớm, tận mắt chứng kiến nàng diễn vai diễn một thiếu nữ yếu đuối, đáng thương, dùng mưu kế để dạy cho Bạch Nhược Tâm một bài học, khiến ả ta vừa mất một khoản ngân lượng lớn mà danh tiếng cũng không còn...

Những người khác ở hiện trường đều thấy Bạch Đan Đan là cô gái đáng thương, một phế nhân vô dụng... Chỉ có chàng là không thể nhầm lẫn, tiểu nha đầu ấy rõ ràng là giả lộn mà ăn hổ, qua mặt tất cả mọi người...

Kê ra, cũng thật kì lạ!

Tiểu nha đầu đó rõ ràng chẳng phải mỹ nhân, cân thân hình đẹp không có, cân khuôn mặt đẹp cũng không có....

Nhưng chính vẻ giả dối, nụ cười đắc ý khi lừa lấy được tiền về tay lại chính là điểm cuốn hút ánh nhìn của chàng nhất.

Cảm giác này... trước giờ hẳn chưa từng trải qua!

Hai cận vệ của nam nhân nhìn nhau, trong mắt không giấu nổi sự kinh ngạc...

Trời đất! Đây là lần đầu tiên họ thấy vị diện hạ vốn quả đoán, cường mạnh của họ để lộ ra ánh mắt dịu dàng đến vậy... ánh mắt ấy lại còn giành cho một tiểu nha đầu nữa chứ...

Nụ cười nơi khóe môi kia sợ rằng chính bản thân điện hạ cũng không hề hay biết.

Lẽ nào điện hạ thật sự động lòng rồi?

Điện hạ trước nay đối với nữ nhân đều lạnh như băng, nay có thể động lòng trước một nữ nhân thì là chuyện vui rồi...

Nhưng sở thích của điện hạ thật là đặc biệt, khác người...

Vị Bạch Tam tiểu thư kia vốn nổi danh là phế nhân trong các phế nhân, còn điện hạ lại là thiên tài trong các thiên tài, khoảng cách giữa hai người như trời cao và vực thẳm... Tiểu nha đầu đó không xứng với điện hạ...

Tận khi bóng hình nàng mất hút nơi ngã rẽ, nam nhân mới hồi thần.

Hắn gọi lại một tên cận vệ, ra lệnh:

- Đi tìm hiểu xem, Bạch Tam tiểu thư hôm nay đến Ngàn trân các mua những gì, trở về làm những gì!

Cận vệ nhận lệnh đi xét.

Lát sau, Tôn trưởng quỳ đã bị đưa đến bên ngoài chiếc xe ngựa, run rẩy hành lễ với nam nhân.

- Đại... đại nhân, những điều người muốn biết đều là việc mật của khách hàng, theo lí mà nói thì tiểu nhân không được phép tiết lộ...

Nam nhân lạnh lùng nhìn Tôn trưởng quỳ, chỉ một cái nhìn thôi đã khiến chân ông ta run rẩy, mềm nhũn, quỳ bệt xuống nền đất.

Trong lòng sợ hãi, không dám do dự vội nói:

- Đại nhân bớt giận, cũng không phải không thể nói, Bạch tiểu thư mua toàn là nguyên liệu luyện khí...

Nam nhân nghe ông ta liệt kê ra danh sách đồ mà Bạch Đan Đan đã mua, có chút bất ngờ, rồi lại mỉm cười...

- Xem ra tiểu nha đầu chuẩn bị luyện khí, không biết tiểu nha đầu này sẽ luyện ra loại huyền khí gì đây?

Nam nhân xoa xoa cằm:

- Tiệm này, bán tóa mua rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chăm chỉ học hành...

Tôn trưởng quỳ,giật nảy mình, ngẩng đầu nói:

- Đại... đại nhân,cái này... Đông gia của bọn tiểu nhân sẽ không đồng ý nhượng lại Ngàn Trân các đâu, ngài có thể không biết, Đông gia của bọn tiểu nhân vốn là người trong Hoàng thất...

Nam nhân không nói gì,đến nhìn cũng không thèm nhìn Tôn trưởng quỳ, cầm một chén trà nhỏ lên nhấp một ngụm.

Ngón tay hắn dài, đẹp tựa ngọc,nhe nhàng cầm chén trà, động tác nho nhã, thanh tao...

- Người đứng đằng sau các người chính là Đông An Vương chứ gì?? Chỉ bằng hắn cũng không dám đối đầu với chủ tử đâu... Người về nói lại với Đông An Vương là, tiệm này... chủ tử của chúng ta cần dùng! Biết điều thì chuẩn bị khế ước đi, mai chủ tử sẽ cho người đến tiếp nhận!

Tôn trưởng quỳ nhất thời không biết nói gì nữa.

Đông An Vương là cháu ruột của Hoàng thượng, thân phận cao quý vậy nhưng vị nam nhân thần bí này hình như không hề coi ra gì...

Lẽ nào thân phận của hắn còn tôn quý hơn cả Đông An Vương? Chẳng có nhẽ là Hoàng tử ư?

Nghĩ đến đây,trong tâm Tôn trưởng quỳ có chút lo sợ, lẽ nào đây chính là vị...

Nhưng người đó đã rất nhiều năm nay không lộ diện rồi mà...?

Nếu thật sự đúng là người ấy đã trở về thì gay to rồi...

....

Những gì xảy ra phía sau lưng, Bạch Đan Đan không hề hay biết.

Ngàn Trần các vận chuyển hàng hóa thật sự rất nhanh, nàng vừa về đến nhà thì một cái lò cao bằng hai lần người đã được để trong thư phòng.

A hoàn Tiểu Vy đang tò mò đi lại xung quanh nó.

Thấy Tam tiểu thư đã về vội đi đến bên.

- Tam tiểu thư người ra ngoài đi đâu vậy? Lò luyện này là người mua ư? Thật là do tiểu thư mua sao?

- Lễ nào là giả?

- Nhưng lò luyện này không phải chỉ có liên khí sư mới được dùng sao?

Bạch Đan Đan cười ha ha...

- Hôm qua trong thư phòng này ta tìm thấy một quyển sách do cha ta để lại, mở ra xem thì ra là sổ tay của một vị liên khí cao thủ, bên trong ghi rất chi tiết các bước liên khí cơ bản nên bản tiểu thư cũng muốn luyện thử.

Tiểu Vy ngạc nhiên:

- Nhưng luyện khí đâu đơn giản vậy chứ? Mọi người đều nói, liên khí sư giống như thần tiên vậy, có thể biến đá thành vàng... Hình như thiên võ phái rất cao thì mới thành liên khí sư được?

- Ta tất nhiên là có thiên võ liên khí rồi. Cha ta đã viết rất rõ trong thư rằng, ngay khi ta còn rất nhỏ cha ta đã phát hiện ra ta thiên bẩm có tài luyện khí... thế nên cha ta mới lưu lại cho ta quyển sổ tay này, yêu cầu ta chăm chỉ học hành, ngày ngày hướng thượng!

Bạch Đan Đan nói bừa như vậy!

Nhưng Tiểu Vy không phải người từng trải như Tôn trưởng quầy, nàng chỉ là một người thường, lại có thân phận thấp hèn trong xã hội... Hằng ngày cũng chỉ được nghe người khác kể rằng liên khí sư lợi hại như nào như nào... về cơ bản nàng cũng không biết liên khí sư là gì...

Nghe Bạch Đan Đan nói vậy thì cũng tin vậy.

Tiểu Vy vui vẻ nói:

- Thì ra là lão Hầu gia nói vậy, vậy thì không sai được! Thế thì tốt quá, tốt quá, Tam tiểu thư, người mà trở thành liên khí sư thật thì Hầu gia sẽ không dám đến ức hiếp người nữa đâu!

Bạch Đan Đan có chút bất ngờ.

Xem ra người cha hờ này thật không đơn giản, chỉ mới nói đến tên hiệu thôi cũng có thể lừa được người rồi. Chắc hẳn ngày xưa, Bạch Lưu Phong cũng là một nhân vật phong hoa tuyệt tái...

Nhưng sao tự nhiên lại mất tích chứ?

Nàng bỗng nhớ ra một việc:

- Đúng rồi, tiểu Vy giúp ta một việc. Đi tìm mấy đứa trẻ ăn xin cho chúng ít tiền rồi bảo chúng đi khắp nơi để nói về việc ngày hôm qua tứ tiểu thư của Bạch phủ ban ngày ban mặt không mặc y phục đi trên đường lớn... Bảo chúng truyền chuyện này đi càng xa càng tốt, tốt nhất là truyền khắp cả kinh thành này!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Phúc hắc nữ ma đầu...!

Tiểu Vy kinh ngạc, do dự mãi mới lên tiếng:

- Tam tiểu thư...làm vậy... làm vậy có vẻ không ổn? Tứ tiểu thư lúc đó chắc chắn bị trúng tà rồi nên mới làm vậy... Nếu như làm lớn việc này, thì thật mất mặt.

Bạch Đan Đan lãnh đạm:

- Ta chính là muốn khiến cho nó mất mặt!

Nhưng mà Tam tiểu thư, nếu như tiếng tăm của tứ tiểu thư bị hủy thì một tiểu thư của Bạch phủ như người cũng bị mang danh xấu...

- Ta chẳng phải sớm đã bị mang tiếng tư thông, bại hoại gia phong rồi sao? Còn lo ảnh hưởng gì nữa chứ?

Bạch Đan Đan hết nhẫn nại:

- Được rồi! Lo trước lo sau, đầu giống nha hoàn của ta chứ? Làm theo lời ta đi!

Tiểu Vy thấy nàng tức giận liền vội đi làm luôn.

Bạch Đan Đan nhú mày, cảm thấy nha đầu này chịu ảnh hưởng của chủ nhân cũ quá nhiều nên gan nhỏ xíu.. Để thế sao được? Cần tìm cơ hội để luyện độ gan lì cho tiểu nha đầu này mới được.

Tiểu Vy ra ngoài rồi, Bạch Đan Đan đóng cửa lại, còn bố trí một tiểu trận pháp phòng người ngoài tới làm phiền.

Một cục bóng nhỏ xíu xuất hiện, thì ra là tiểu phượng hoàng từ tay áo nàng bay ra. Vừa chạm đất liền biến thành một tiểu quý với gương mặt nhăn nhó...

Đôi mắt màu tím long lanh của tiểu quý lộ rõ vẻ coi thường.

- Giỏi ghê! Nữ ma đầu, người thật nham hiểm, thật vô liêm sỉ. Sáng nay người còn lấy ngân lượng của bà thím xấu xí hơn cả người đầy vậ mà giờ lại cho người đi tung tin người ta trần truồng chạy trên đường được ngay! Người còn có chút lương tâm nào không vậy?

Bạch Đan Đan không thấy mình làm gì sai cả.

- Nhận tiền thì đã sao? Đó là giấy nợ do ả tự tay viết, có nợ phải trả, là điều hiển nhiên, muốn ta không mang truyện đó ra kể thì phải có tiền hối lộ, ả đã hối lộ ta chưa?

Tiểu phượng hoàng tiếp tục:

- Giấy ghi nợ không phải... chính người lừa ả viết sao? Người đã lấy được tiền rồi mà còn đòi tiền hối lộ gì nữa?

Bạch Đan Đan lạnh lùng:

- Tiểu quý, ta nhắc nhở người, không được nói linh tinh. Thế nào gọi là lừa? Là do con tiểu nha đầu đó đến phòng ta phá phách, ta chỉ là đòi chút bồi thường tổn thất tinh thần mà thôi. Còn tiền hối lộ kia tất nhiên là chuyện khác chứ? Ai kêu ả không dung trần truồng chạy trên đường làm chi? Ta cũng đâu có vu oan cho ả? Việc nào ra việc ấy, từng món từng món một đều phải tính kĩ càng, ta không hề tính bừa đâu nhé.

Tiểu quý không còn lời gì để nói nữa.

Nữ ma đầu không chỉ phúc hắc mà đến ngay cả ruột gan cũng đen tối không kém.

Thật là đáng thương cho cô ả Tứ tiểu thư kia, đắc tội ai thì không lại đi đắc tội nữ ma đầu này, thật sống không bằng chết...

Ngay khi tiểu quý mãi mê suy nghĩ thì Bạch Đan Đan bỗng ôm lấy tiểu quý.

Tiểu quý đang định tìm cách bỏ chạy thì đã bị đặt xuống chỗ lỗ thông gió của chiếc lò luyện.

Bạch Đan Đan cười tươi, dịu dàng nói:

- Tiểu đệ giúp tí một việc nhỏ được không?

- Người...người định làm gì?

Tiểu quý cảnh giác, lùi lại phía sau vài bước.

Vừa xong vẫn còn nham hiểm tính cách hại người, nháy mắt lại cười tươi vậy, tiểu phượng hoàng thấy lạnh sống lưng.

- Rất đơn giản, chỉ là việc rất rất nhỏ thôi. Người biết đấy, muốn luyện huyền khí thì uy lực của hỏa khí là rất quan trọng, người là một tiểu thượng cổ thần thú phượng hoàng cường mạnh uy phong, thiên bẩm hỏa khí chắc chắn rất lớn mạnh. Chỉ cần người nhẹ thổi một hơi thì đã giúp được tí ti một việc rồi, rất đơn giản đúng không?

Tiểu phượng hoàng lắc đầu phản đối.

- Không được, không được! Trần hòa Phượng hoàng vốn do trần nguyên của phượng hoàng tộc hóa thành, ta còn chưa thành niên cơ, tùy tiện phun lửa sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển sau này của ta!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chân hỏa Phượng hoàng...

Bạch Đan Đan nhếch nhếch mày:

- Người nói không được sao? Tiểu quý, người ở nhà ta, ăn không ngồi rồi, lại còn hít hết bao nhiêu huyền khí của ta như vậy, kêu người làm chút việc nhỏ vậy mà đã kêu một sao?

- Gì mà ăn không ngồi rồi? Tổng cộng mới ăn có hai bữa mà còn toàn ăn cháo nữa chứ...

- À, ta biết rồi. Người còn bốc phét bản thân là thượng cổ thần thú, chắc chắn là người lừa ta rồi, ngay cả phun lửa còn không biết phun, người là phượng hoàng giả mạo hoặc họ tộc phượng hoàng của người căn bản không phải là thượng cổ thần thú... Thôi vậy, người tránh ra chỗ khác, niệm tình người còn nhỏ ta cũng không muốn tính toán việc người lừa ta. Nhưng người phải nhớ lừa người khác là không tốt, cần phải làm một đứa trẻ thật thà, nghe chưa...?

Bạch Đan Đan vừa nói vừa lắc đầu, than thở...

- Ai nói ta không biết phun lửa?

Tiểu Phượng hoàng thấy bị nghi ngờ như vậy liền nhảy dựng lên.

Lăng mạ bản thân tiểu gia thì được nhưng không được phép nghi ngờ về nguồn cội của tiểu gia.

Tiểu quý bay lên không trung, nhắm chuẩn lỗ thông gió mà phun một hơi...

Một vệt sáng vụt qua, ngọn lửa màu đỏ trong nháy mắt chiếu sáng cả căn phòng!

Bạch Đan Đan không khỏi kích động, tiến gần đến...

- Chân hỏa Phượng hoàng! Đây chính là chân hỏa phượng hoàng trong truyền thuyết!

Thập đại kì hỏa, chân hỏa phượng hoàng đứng đầu danh sách đó... Như trong truyền thuyết thì đó vốn là nghịch thiên hỏa chỉ tồn tại ở Thần giới. Chân hỏa Phượng hoàng có thể nâng cao phẩm chất, công lực của huyền khí.

Ngay bản thân nàng, kiếp trước cũng chưa có cơ hội nhìn thấy, vậy mà hôm nay đơn giản bắt gặp như này.

Bạch Đan Đan cười híp mí, xoa xoa đầu của Tiểu quý:

- Ngoan quá, biểu hiện của người hôm nay thật tốt, ngày mai tì sẽ bồi bổ một bữa thật ngon cho đệ nhé!

Tiểu quý nhìn nàng một cái rồi bỗng nhiên cơ thể nhỏ dần nhỏ dần, biến về hình dạng chú chim nhỏ xíu đáng yêu.

Bạch Đan Đan nhìn vậy thì ngạc nhiên vô cùng.

Xem ra Tiểu quý không nói dối, thôi một hơi như vậy tổn thất thật lớn, có lẽ nào gây ảnh hưởng đến sự phát triển của Tiểu quý sau này?

Thật không dễ, nàng có chút động lòng, liền bế chú chim non lên, đặt vào một chiếc đệm êm ái.

Tiểu phượng hoàng nhắm mắt ngủ...

Bạch Đan Đan xoa xoa đám lông mềm mượt ở bụng tiểu phượng hoàng, quay người bước về phía chiếc lò luyện.

Kiếp trước nàng là một cửu cấp liên khí sư duy nhất của Thiên Linh đại lục... trình độ luyện khí đã đạt đến độ xuất thần nhập hóa...

Nhưng, nàng hiện tại không có chút huyền lực và cũng không sở hữu kim hỏa thuộc tính thiên bẩm... nên dù cho kĩ thuật cao đến đâu cũng rất khó

luyện...

Nhưng không sao, giờ nàng đã có chân hỏa phượng hoàng nên mọi chuyện sẽ khác.

Bạch Đan Đan cho tất cả những nguyên liệu đã mua lúc sáng vào trong lò, sau đó hít một hơi sâu, nhắm mắt định thần.

Màu ánh kim của chân hỏa Phượng hoàng bùng cháy phía bên dưới chiếu rọi lên khuôn mặt thanh tú của nàng...

Nàng ngồi bất động rất rất lâu, mở choàng mắt ra...

Tiếp đó nàng nhắm chuẩn vào chiếc lò mà làm những động tác thủ ấn, liên tiếp liên tiếp...

Rất nhanh nàng đã tạo ra hơn trăm động tác thủ ấn!

Màu ánh kim yếu ớt của ngọn lửa lúc đầu trong chốc lát bạo phát biến thành ngọn lửa rực cháy... Bên trong lò, các nguyên liệu nhanh chóng dung hòa vào nhau, tốc độ nhanh đến mắt thường cũng thấy được, bắt đầu ngưng tụ thành hình.

Nếu như lúc này mà có một vị liên khí sư ở đây thì nhất định sẽ kinh ngạc vô cùng trước những gì đang xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nhị tiểu thư giá lâm...

Bất kì một vị liên khí sư nào khi luyện khí đều phải hết sức cẩn thận, chú ý đến độ to nhỏ của lửa, rồi từ từ thêm các loại nguyên liệu vào lò rồi lại chờ tạp chất của từng loại nguyên liệu hòa tan hoàn toàn thì mới dám cho tiếp loại nguyên liệu thứ hai. Chỉ riêng việc đợi hòa tan hoàn toàn những tạp chất ấy đã cần mấy canh giờ rồi.

Còn chưa nói tới quá trình tạo hình huyền khí, mỗi thủ ấn đều có những hiệu quả khác nhau, chỉ cần một chút bất cẩn thôi thì có thể mọi công sức sẽ đổ sông đổ bể ngay, mọi thứ nguyên liệu sẽ cháy thành than...

Nghiêm trọng hơn, còn có thể gây cháy nổ...

Đặc biệt là loại kì hỏa cường đại như này, một khi phát nổ thì có thể san bằng cả một khu phố lớn.

Nhưng, hiện tại, cách làm của Bạch Đan Đan lại hoàn toàn trái ngược, vất toàn bộ nguyên liệu vào lò cùng luyện một lúc, ngay lập tức thành hình.

Không đầy nửa tuần hương, Bạch Đăng Đăng ngừng tay.

Ngọn lửa nhỏ dần dần...

Nàng lau đi những giọt mồ hôi trên trán, mở nắp lò ra.

Dưới đáy lò, ba chiếc huyền khí lấp lánh tỏa ra thứ ánh sáng màu xanh huyền ảo, lấp lánh... Chỉ nhìn thôi cũng biết bên trong những huyền khí này hàm chứa một loại năng lượng cực kì khủng, uy lực đáng sợ.

Bạch Đan Đan lấy huyền khí ra để kiểm tra, khẽ than:

- Cấp 3 trung phẩm huyền khí... quá là tồi mà! Quả nhiên không có huyền lực thì muốn chế luyện ra cực phẩm huyền khí có vẻ hơi miễn cưỡng... Xem ra phải nhanh chóng gom đủ các phương thuốc, bắt đầu tu luyện rồi, nếu không thì đến ngay cả luyện một loại huyền khí cấp cao chút cũng rất khó....

Nếu ai biết những suy nghĩ này của nàng thì chắc sẽ lập tức ói máu mất.

Một vị liên khí sư bình thường có tỉ lệ luyện huyền khí thành công chỉ đạt khoảng 10 trên 100 phần. Còn nàng chỉ một lần luyện đã thành công, hơn nữa còn luyện cùng lúc thành công 3 loại huyền khí khác nhau.

Mà đây là nàng chỉ sử dụng những loại nguyên liệu rẻ tiền nhất....

Một việc khủng khiếp như vậy, thật sự khó mà tưởng tượng, vậy mà nàng còn chưa hài lòng.

Bạch Đan Đan lấy cả 3 chiếc huyền khí để gọn sang một bên, nghỉ ngơi một chút hồi phục thể lực rồi tiếp tục lấy ra một túi nguyên liệu vất vào trong lò.

Nàng luyện liên tục trong một đêm, đợi đến khi trời lơ mờ sáng thì thành phẩm đã chất cả đống như núi.

Vì không có huyền lực nên thể lực tiêu hao quá lớn, không kịp về phòng mà nàng gục đầu ngủ luôn trên chiếc đệm ngồi...

Một người một sủng thú cùng ngủ.... đến buổi chiều ngày hôm sau.

.....

Bình bình bình....

Bạch Đan Đan bị tiếng đập cửa làm tỉnh giấc.

Dụi dụi mắt, mơ mơ hồ hồ:

- Việc gì vậy?

- Tam tiểu thư, không hay rồi, nhị tiểu thư mang theo người tới đây đòi tìm gặp tiểu thư, nô tì ngăn không nổi...

Bạch Đan Đan mở cửa, hỏi:

- Sao lại thế?

Tiểu Vy hoảng hốt:

- Tiểu thư người nhanh chóng tìm chỗ nào mà trốn đi! Nhị tiểu thư nhất định là đã nghe nói chuyện xảy ra ngày hôm qua nên tìm đến thay Tứ tiểu thư trút giận đó...

Ngay lúc này, cửa phủ bị người ta dùng lực đá tung ra.

Một phụ nữ trung niên lớn tiếng:

- Mở cửa! Nhanh mở cửa! Người chết đâu hết rồi? Nhị tiểu thư đại giá giá lâm, còn không nhanh ra nghênh tiếp?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Trúng tà rồi sao??

Gương mặt Bạch Đan Đan hiện nét cười đầy âm mưu...

- Thì ra là Nhị tì của ta đến rồi... Càng tốt, ta đỡ mất công đi tìm...

Tiểu Vy lo lắng:

- Tam tiểu thư, đã là lúc nào rồi chứ? Tiểu thư hãy đi ngay ra phía cổng sau đi, nô tì sẽ ngăn bọn họ lại, tiểu thư hãy tranh thủ thời gian! Nếu mà Nhị tiểu thư vào đây chắc chắn sẽ đánh tiểu thư đó! Nhị tiểu thư là một thiên tài tu luyện, đánh tiểu thư thì cũng chả ai lên tiếng bênh vực tiểu thư đâu.

Bạch Đan Đan nhếch khóe miệng:

- Đánh ta? Ta cầu được như vậy đó! Đi, chúng ta đi gặp vị nhị tiểu thư này xem thiên tài của Nam Việt quốc lợi hại tới đâu nào...

- Tam tiểu thư!

Bạch Đan Đan đi ra phía ngoài.

Tiểu Vy chạy theo sau, lo lắng, sợ hãi phát khóc...

Tam tiểu thư thế này là sao chứ? Hôm qua sau khi tự vẫn được cứu sống lại, làm việc gì cũng rất kì lạ, màn linh đơn ra sử dụng hoang phí như mớ rau ngoài chợ thì cũng đành, giờ lại còn muốn đối đầu với Nhị tiểu thư nữa...

Ai chả biết, nhị tiểu thư Bạch Nhu Kỳ là Tứ phẩm tu luyện thiên tài, năm nay mới 16 tuổi mà đã đạt đến thất tầng huyền kinh, trên đất Nam Việt này Nhị tiểu thư chính là một trong những số ít thiên tài lừng danh...

Bởi vậy so với Nhị tiểu thư thì Tam tiểu thư càng nghiễm nhiên trở thành một phế nhân chính hiệu.

Bạch Nhu Kỳ vốn cũng không bỏ qua một cơ hội nào để ức hiếp Bạch Đan Đan, không có việc gì thì tìm đến lăng mộ, đả kích, có cơ hội thì tìm đến đánh đập, hành hạ tam tiểu thư.

Ngày thường, Tam tiểu thư nhìn thấy Nhị tiểu thư, chôn còn không kịp, vậy mà hôm nay lại chủ động ra nghênh tiếp?? Hôm nay không biết sẽ lại bị Nhị tiểu thư hành hạ thảm đến đâu nữa..

Tiểu Vy hoảng hốt lắm nhưng cũng không biết làm cách nào....

Cổng biệt viện bị a hoàn của Bạch Nhu Kỳ dùng sức hất tung ra, cả đám người cao ngạo bước vào, vừa lúc đó Bạch Đan Đan cũng tới nơi.

- Bạch Đan Đan, con tiện nhân, quả nhiên vẫn chưa chết!

Bạch Nhu Kỳ đáng người cao ráo, ngũ quan thanh tú, khí chất cao lãnh, bản thân lại là tứ phẩm thiên bẩm, nên được mệnh danh là "Lãnh mỹ nhân", là nữ thần trong lòng một bộ phận không nhỏ của các vương tôn công tử quý tộc.

Cũng chỉ có người luôn bị ả hành hạ như Bạch Đan Đan mới hiểu rõ bộ mặt thật của ả mà thôi.

Bên trong lớp vỏ bọc lãnh mỹ nhân ấy là một trái tim cay nghiệt, độc ác, tàn nhẫn...

Bạch Đan Đan khẽ cười:

- Tiểu tiện nhân mắng ai vậy?

- Tiểu tiện nhân mắng ngươi...

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Bạch Đan Đan, Bạch Nhu Kỳ mới chợt nhận ra đã bị nói đùa:

- Mới treo cổ có một lần mà mồm mép lanh lợi ghê, chẳng trách hôm qua tứ muội bị ngươi lừa như vậy! Lại còn nói có ma có quỷ, đây rõ ràng là con tiện nhân nhà ngươi bày trò mà...

Bạch Đan Đan tỏ vẻ vô tội, nói:

- Nhị tì, muội cũng bị oan mà! Hôm qua tứ muội nhìn thấy muội liền gào lên rồi bỏ chạy, muội còn đang thấy khó hiểu, hình như đầu muội ý có vấn đề gì rồi, hay bị trúng tà rồi cơ?

- Ngươi còn giả vờ? Nếu không phải ngươi giả ma giả quỷ, thì muội ý làm sao điên điên đại đại chạy về phủ như vậy? Còn không mặc y phục như vậy nữa...! Thật là làm mất mặt Võ Uy hầu phủ chúng ta mà!

Chỉ cần nghĩ đến cảnh sáng nay, một đám người đứng trước cửa phủ chỉ chỉ trỏ trỏ, bàn tán, sắc mặt ả lại càng xanh lè, khó coi...

Xảy ra chuyện này, không chỉ mất mặt Bạch Nhưộc Tâm, thân là chị ruột của Bạch Nhưộc Tâm như ả cũng bị ảnh hưởng không hề nhỏ!

Bách Nhu Kỳ còn muốn được gả vào Hoàng gia cơ, sao có thể để bản thân mình mang tiếng xấu vậy được?

- Muội giả vờ gì cơ?

Về mặt vô tội đáng thương:

- Tứ muội là một thiên tài, muội thì có thể làm gì muội ý chứ?

Bạch Nhu Kỳ cũng có chút lung lay.

Tam muội vốn là một phế nhân, nhút nhát như chuột, làm sao có thể khiến tứ muội biến thành như vậy được chứ? Lẽ nào còn có ẩn tình gì ở đây?

....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Đóa sen trắng...

Nhưng, kể cả như thế thật, cũng không thể dễ dàng tha cho nó được.

Nhị tiểu thư cười lạnh lùng:

- Kề cả trứng tà thì cũng là vì con tiện nhân như ngươi quá ư là ưế khí! Ta nói ngươi là đồ sao chổi quả là không sai mà, khác tử thân sinh phụ mẫu không nói, giờ còn đến khất em họ của mình! Tại sao ngươi không chết luôn đi chứ?

Bạch Đan Đan chớp chớp mắt, nói:

- Nhị tỉ, nghe tỉ nói vậy, tỉ không phải vẫn đang sống rất tốt đấy sao? Cả Hầu phủ này, chính tỉ là người đến đây nhiều nhất, tỉ còn chưa chết, muội sao khất từ những người khác được chứ?

- Ý gì?

Bạch Nhu Kỳ ngờ người một lúc mới kịp phản ứng:

- Tiểu tiện nhân, ngươi dám trù ẻo ta chết ư?

Bạch Đan Đan cười ngọt ngào.

- Nhị tỉ, sao tỉ có thể nói muội như vậy chứ? Chúng ta là tỉ muội tốt mà, đều là tiểu thư của Võ Uy hầu phủ, muội là tiểu tiện nhân, vậy nhị tỉ là gì? Đại tiện nhân? Vậy Nhị thẩm là gì? Đệ nhất đại tiện nhân ư?

Bạch Nhu Kỳ không ngờ, một người trước nay yếu đuối, nhu nhược, bị mắng bị chửi cũng không dám lên tiếng như tam muội của mình, hôm nay lại dám nói những câu như này...

Không những trù ả mà ngay đến phụ mẫu của ả cũng bị lôi ra mắng chửi, nó muốn làm phản sao?

Sắc mặt ả đỏ bừng lên vì tức giận:

- Được! Được! Xem ra ngươi ngứa da ngứa thịt rồi, một ngày không ăn đòn, là quên mình là ai rồi sao? Hôm nay ta sẽ giúp ngươi nhớ lại, cho ngươi biết, phế nhân mãi cũng chỉ là phế nhân, cả đời cũng đừng mong phản thân...!

Nói rồi, Bạch Nhu Kỳ lao lên trước, một cái bạt tai vung về phía Bạch Đan Đan.

Sắc mặt Tiểu Vy tái mét lại, hét lớn:

- Tam tiểu thư...!!

Nhị tiểu thư là cao thủ thất giới huyền khí, cái bạt tai đó hàm chứa thiên địa huyền khí, tuyệt đối có thể đánh ới máu bất kì đối thủ nào.

Tam tiểu thư ngày hôm kia mới được cứu sống, cơ thể còn chưa kịp hồi phục, sao mà chịu được cái bạt tai này đây?

Tiểu Vy một lòng hộ chủ, rất muốn che trở cho Tam tiểu thư, nhưng tốc độ của cao thủ thất giới huyền khí là quá nhanh, Tiểu Vy không thể trở tay kịp, còn chưa kịp di chuyển một bước, bàn tay ngọc ngà của Bạch Nhu Kỳ đã vung lên hướng vào mặt Tam tiểu thư.

Tiểu Vy sợ hãi, nhắm tịt mắt lại, không đành tâm chứng kiến cảnh tượng kinh hoàng đang xảy ra.

Chỉ nghe tiếng Bạch Đan Đan hét lớn.

- A.....a...

- Cứu mạng a....a.! Không.....đừng đến đây....!

Tiếp đó là một tiếng bạt tai, rồi đến một tiếng vật nặng rơi xuống nền nhà.

Tiểu Vy mở choàng mắt ra, liền nhìn thấy một bóng người ngã nhào xuống đất...

- Phụt!

Một tia máu phun ra, phun lên tận bờ tường phủ.

- Tam tiểu thư!....

Tiểu Vy sợ hãi, lo lắng đến tột độ, nhào đến bên cạnh người vừa bị ngã ra, nước mắt không ngừng tuôn trào...

Cú ngã này không hề nhẹ, thật không biết tam tiểu thư sống nổi không nữa, số tam tiểu thư thật là khổ...

Rõ ràng là một đại tiểu thư lá ngọc cành vàng, sao lại mất cha mất mẹ ngay khi còn nhỏ xíu vậy, rồi lại bị người khác hành hạ từ nhỏ đến lớn nữa...

Tiểu Vy quỳ rạp xuống,... nhìn kĩ lại thì phát hiện ra....

Là do bản thân bị hoa mắt hay sao?

Cái người bị ngã nhào trên mặt đất, ngồi cũng không ngồi dậy được này nhìn sao lại giống... nhị tiểu thư vậy chứ...?

Tiểu Vy dụi dụi mắt,rồi lại dụi dụi tiếp...

Bỗng nghe tiếng Bạch Đan Đan vọng lại từ đằng sau:

- A...a.... nhị...nhị ti...ti sao...sao vậy? Ti không sao chứ? Ti sao tự nhiên... tự nhiên lại bay lên như thế? Đây là môn võ công lợi hại gì vậy ạ?

Tiểu Vy ngậy ngậy quay ra sau,thì thấy tiểu thư của nàng ôm tay trước ngực, đôi mắt mơ mơ màng màng, đứng kiêu vừa bị làm cho sợ hãi cực độ như muốn ngất luôn được

..... Nàng mặc bộ váy màu trắng tinh, gió thổi qua, tà váy lay động nhẹ nhẹ, thật giống một đóa sen trắng yếu ớt lắc lư trước gió bão....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Yêu pháp...?

Bạch Nhu Kỳ nằm trên nền đất, cố gắng tìm cách ngóc người dậy,nhưng kinh hãi phát hiện ra cơ thể mình không cử động được.

Ả quắc mắt nhìn người thiếu nữ đang đứng trước mặt, ánh mắt như muốn phun ra lửa rồi..

-Bạch Đan Đan! Ngươi đã dùng yêu pháp gì? Tại sao ta không thể cử động được thế này chứ?

- Nhị ti, ti đang nói gì vậy? Muội nghe mà chả hiểu gì hết.

Bạch Đan Đan gương mặt mơ màng.

- Ti không cử động được thì liên quan gì muội chứ? Lúc này... là ti lao tới đánh muội mà! Muội sợ lắm, cơ bản không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết tránh né...

Bạch Nhu Kỳ nghiêng rặng, nghiêng lợi, cặp mắt oán hận nhìn Bạch Đan Đan.

Trực giác cho ả biết,nhất định là Bạch Đan Đan đang làm trò... Nhưng Bạch Đan Đan nói cũng đúng, khi này là ả ra tay trước, còn Bạch Đan Đan thì chỉ tránh trước tránh sau, kinh hoàng, sợ hãi, cuối cùng hai tay ôm đầu ngồi sụp xuống đất.

Bạch Nhu Kỳ khi đó rất không khách sáo,đá mạnh về phía Bạch Đan Đan, thầm nghĩ kể cả đá không chết cũng đá bay con tiện nhân này ra cho ói máu chết...

Kết quả, một phát đá, đúng là bay người, đúng là ói máu, nhưng người bị đá bay, ói máu lại chính là bản thân ả.

Sao thế được chứ? Như có ma vậy...

Lúc này như vừa phát hiện ra điều gì, Bạch Đan Đan hét lớn:

-A....! Nhị ti, lúc này ti bị ngã phát ra tiếng động mạnh như vậy,có khi nào ngã bị thương chỗ nào không? Chả trách không thể cử động được! Để muội xem xem!

Nói rồi, cúi xuống, xoa xoa lưng ả.

Bạch Nhu Kỳ bỗng cảm thấy toàn thân đau đớn vô cùng,tựa như xương toàn thân đã gãy hết vậy, đau quá mức chịu đựng, ả hét thất thanh...

- A...! Đau.... a... đau quá! A....a...

Tiếng kêu thảm thiết khiến mọi người xung quanh hoảng hốt giật mình.

Khi này, Bạch Nhu Kỳ ra tay rất nhanh,a hoàn của ả đều không nghĩ rằng thiên tài tiểu thư của mình lại bị phế nhân tam tiểu thư đánh bại, nên không kịp phản ứng,đến lúc này mới kinh hãi vãi đến...

- Ngươi...ngươi đã làm gì Tam tiểu thư?

- Ngươi quả lớn gan thật,ngươi đã làm gì? Nhanh chóng trị khỏi cho Nhị tiểu thư, không sẽ cho ngươi biết tay đó.

- Đúng thế! Cũng không nghĩ bản thân mình là thứ gì? Một phế nhân mà dám cả gan đắc tội Nhị tiểu thư? Ngươi hãy đợi sự trừng phạt của Nhị tiểu thư đi!

Bạch Đan Đan cười ha ha:

- Các ngươi bị điên à? Biết rõ chữa cho ả khỏi bệnh, ả sẽ trừng phạt ta, thì tại sao ta phải trị cho ả?

Bạch Nhu Kỳ hét lên đầy đau đớn:

- Nhanh! Nhanh bắt con tiện nhân đó lại cho ta! Đánh chết ả cho ta...!

Bọn hạ nhân nghe lệnh, toàn bộ bao vây lấy Bạch Đan Đan.

Nhưng những kẻ này đều chưa hề luyện qua võ công, chỉ là có sức mạnh hơn người thường chút thôi,đổi đầu với Bạch Đan Đan thì chỉ là trứng trội đá...

Bình! Bình! Bình!□□□

Nháy mắt, bọn chúng đã bị đánh ngã lăn ra đất hết một loạt...

Bạch Nhu Kỳ kinh ngạc, con ngươi như muốn bay ra khỏi hốc mắt,đến lúc này,ả hiểu ra,Bạch Đan Đan không còn là Bạch Đan Đan khi trước nữa rồi!

Nhưng trên người Bạch Đan Đan không hề có chút tinh lực nào tỏa ra,sao như vậy được...sao có thể đánh bại đồng người trong nháy mắt như vậy được?

Hơn nữa, không biết bằng cách nào mà còn khiến cho kinh mạch của ả bị phong hết lại, khiến ả không cử động được?

Bạch Nhu Kỳ sử dụng mọi cách mà cũng không thể cử động được...

Bạch Đan Đan đến bên ả, chớp chớp mắt:

- Nhị tì sao tì cứ nằm mãi dưới nền đất vậy? Đã xảy ra chuyện gì vậy ạ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Có bệnh phải chữa !

Rõ ràng là người đánh người khác vậy mà còn làm ra vẻ vô tội,dường như bản thân mới là người bị đánh bị bắt nạt vậy!

Không còn gì đáng tức giận hơn vậy nữa!

Bạch Nhu Kỳ cảm thấy máu lại đang dồn đến cổ họng,chút nữa thôi là sẽ ói máu,ả dùng gần như hết sức lực mới ép bản thân nuốt dòng máu đầy quay trở lại, sắc mặt ả tím tái đáng sợ.

- Trời ơi! Không xong rồi! Không xong rồi! Tiểu Vy nhanh đến nâng nhị tiểu thư dậy!

- A? Oh... dạ, tam tiểu thư!

Tiểu Vy đứng bên chứng kiến toàn bộ sự việc từ đầu, kinh ngạc tột độ, giờ nghe Bạch Đan Đan gọi thì mới hoàn thần, chạy đến định đỡ Bạch Nhu Kỳ dậy.

Ai ngờ, chỉ mới vừa chạm tay vào người ả,ả đã hét lên đầy đau đớn.

- A...a...! Đau! Đau quá!...Dừng tay, con tiện nhân này, ai cho phép ngươi dùng đôi tay bẩn thỉu đó chạm vào ta?

Tiểu Vy sợ hãi, rút tay lại, quay lại nhìn tiểu thư của mình.

Bạch Đan Đan chậm chạp cất tiếng:

- Nhị tì, tình hình của tì bây giờ có gì đó không ổn rồi! Nghe nói, trúng tà là cũng bị truyền nhiễm đó, hôm qua tứ muội trúng tà rồi, lẽ nào đã truyền cả sang tì chứ? Tiểu Vy, nhanh đến trị bệnh cho Nhị tì!

- A?

Tiểu Vy ngây ngô nói:

- Trúng tà? Trị như nào ạ? Nó tì không biết?

Bạch Đan Đan tiếp lời:

- Cái này đơn giản, cứ thẳng mặt mà tát thật mạnh cho ta!

- Cái gì?

- Cái gì?

Tiểu Vy và Bạch Nhu Kỳ đồng

thanh...

Bạch Nhu Kỳ nghiêng răng, nghiêng lợi, gào lên:

- Tiểu tiện nhân, ngươi dám? Ngươi dám ra lệnh cho a hoàn đánh ta?

Bạch Đan Đan ha ha cười:

- Nhị tì! Sao tì lại nói vậy chứ? Muội làm thế là muốn tốt cho tì thôi. Trúng tà là một bệnh cực kì nghiêm trọng, nhờ vả may bệnh nghiêm trọng hơn lại giống tứ muội lột bỏ hết y phục mà lòng không chạy trên đường thì sao? Thế nên tì đừng bướng bỉnh nữa, có bệnh là phải lập tức trị ngay!

Nói rồi lại quay ra nhìn Tiểu Vy.

- Còn ngây người ra đó làm gì? Muốn hại chết nhị tì của ta sao? Làm chậm trễ việc cứu chữa cho Nhị tiểu thư của Hầu phủ, ngươi gánh vác được trách nhiệm không? Nhanh lên, đánh mạnh vào! Đánh càng mạnh càng tốt! Như vậy mới khiến cho tà tông từ trong cơ thể Nhị tì bay ra ngoài được.

Tiểu Vy sợ hãi, không dám...

Nhị tiểu thư là loại người như nào, bản thân nàng và tam tiểu thư là người rõ nhất! Từ nhỏ đến lớn bản thân bị đánh đập quá nhiều nên chỉ cần nghĩ tới thủ đoạn thường ngày Nhị tiểu thư dùng để hành hạ người khác, thì hai chân Tiểu Vy đã run lẩy bẩy rồi.

Bạch Đan Đan cũng không giục Tiểu Vy, chỉ lặng lẽ đợi.

Do dự một lúc, Tiểu Vy vung tay lên.

"pạt!"

- A.... a!

Một cái tát lên mặt Bạch Nhu Kỳ.

Vì quá sợ hãi nên cái tát này Tiểu Vy đánh không mạnh lắm nhưng Bạch Nhu Kỳ vẫn gào lên như con heo đang bị trọc tiết vậy.

Tiểu Vy nhìn chằm chằm vào kẻ mà trước giờ nàng rất sợ, nhưng giờ bị nàng đánh cho kêu gào thảm thiết như vậy, còn đâu bóng dáng của một thiên tài tiểu thư kiêu ngạo, cay nghiệt của hầu phủ nữa? Trong lòng nàng thấy sáng khoái đến lạ.

Trong giây lát nàng quên hết mọi sự sợ hãi, vung tay lên, dùng hết sức lực mà tát vào mặt ả.

"pạt! Pạt! Pạt!...."

- A...a! Ngươi dám! Làm sao... ngươi ngươi dám...! Con tiện nhân này, ai cho phép ngươi...! Bạch Đan Đan, ngươi sẽ không được chết dễ dàng đâu!

Bạch Nhu Kỳ kêu gào mỗi lúc một thảm thiết...

Bạch Nhu Kỳ vốn là thiên tài võ thuật đã đạt đến thất giới khí huyền kinh, còn Tiểu Vy là một người bình thường chưa từng tu luyện... Thế nên kẻ cả Tiểu Vy có dùng hết sức để đánh Bạch Nhu Kỳ thì đối với Bạch Nhu Kỳ cũng chỉ như gãi ngứa mà thôi.

Thế nhưng... tại sao giờ Nhị tiểu thư lại gào thét kinh khủng như vậy chứ?

Lẽ nào bị trúng tà thật???

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lương tâm bị chó tha rồi sao ?

Bọn chúng sao biết được, Bạch Nhu Kỳ thảm hại như vậy là vì khi nãy khi tự mình đi đỡ ả, nàng đã dùng độc môn thủ pháp để khống chế kinh mạch của ả.

.... Khiến ả không những không thể dùng huyền lực để phòng ngự, đồng thời khi bị đau thì cơn đau sẽ phóng đại lên cả nghìn lần.

Thế nên kể cả chỉ chạm nhẹ một chút, Bạch Nhu Kỳ cũng sẽ cảm thấy như bị dao xẻ thịt, dóc xương huống hồ Tiểu Vy dùng ra tay tát vào mặt ả như vậy.

Rất nhanh, mặt Bạch Nhu Kỳ đã sưng vù lên, không còn nhìn thấy được biểu cảm gì trên khuôn mặt đó nữa, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt vốn rất đẹp của ả, giờ đang lộ ra ánh nhìn đầy oán hận.

Ả chưa bao giờ gặp phải cảnh tượng tồi tệ như thế này, chưa bao giờ thấy nhục nhã tới vậy.

Bao năm qua, không biết đã bao lần ả ra lệnh cho người hầu ẩn dấu Bạch Đan Đan xuống nền đất mà tát, vụt roi, trăm cách trêu chọc lăng nhục...

Ả thấy đó là điều mà Bạch Đan Đan đáng phải nhận.

Ai bắt Bạch Đan Đan là một phế nhân, lại còn độc chiếm ngôi vị quận chúa, còn bản thân ả là một thiên tài thì lại không được...

Và lại, nghe nói trước khi Bạch Lư Phong chết thì có để lại vô số báu vật tu luyện, nhưng xét hỏi ả bao lâu nay mà ả vẫn không chịu khai ra.

Bạch Đan Đan, con ả phế nhân đó nắm giữ những báu vật tu luyện đó cũng có tác dụng gì chứ? Chỉ có thiên tài như ả mới xứng đáng được sở hữu những báu vật đó. Con nha đầu này không chịu chủ động hiến chúng ra, thật là không biết điều...

Hơn chục năm rồi...

Ai biết, hôm nay mọi chuyện đã hoàn toàn đảo ngược rồi!

Bạch Nhu Kỳ, một thiên tài nhất nhì Nam Việt quốc này mà lại bị phế nhân tam muội của mình đánh ngã ra đất, lại còn bị đánh dã man vào mặt nữa...

Đáng tức giận hơn là Bạch Đan Đan còn không tự ra tay mà cho ả hoàn ti tiện, hạ đẳng của mình ra mặt lăng mạ...

Mà những kẻ tồi tệ của ta mang đến vẫn còn ngu ngơ nằm lăn trên mặt đất, cũng không biết đường đến bảo vệ chủ.

Não ngập nước hết rồi sao? Lẽ nào chúng đã tin vào lời nói của con tiện nhân kia, cho rằng ta bị trúng tà thật? Đây rõ ràng là con tiện nhân đã sử dụng thủ đoạn đen tối nào đó để hại ta! Tại sao lại có người tin lời nó chứ?

Mặt ả nóng ran lên như bị lửa đốt, đau đớn tới cùng, ngực khó thở, cuối cùng kìm không được miêng phun máu, hai mắt nhắm lại, ngất đi.

Tiểu Vy không kịp tránh, bị máu bắn tung tóe lên quần áo.

Tiểu Vy giờ mới tỉnh lại từ trong khoái cảm hành hạ người khác, dùng tay lại.

Bạch Đan Đan đến gần, gât đầu:

- ừm! Thế này tạm ổn rồi!

Đến lúc này, đám ả hoàn của Bạch Nhu Kỳ mới kịp hồi thần.

Nhũ mẫu của Bạch Nhu Kỳ - Hàn ma ma lồm cồm bò dậy, nhào đến ôm lấy Bạch Nhu Kỳ, khóc lớn:

- Nhị tiểu thư! Nhị tiểu thư, người làm sao vậy? Mau tỉnh lại đi! Tam tiểu thư, người thật là độc ác, nỡ lòng đánh Nhị tiểu thư đau đến nỗi ngất ra như thế này! Lại còn con tiện nhân Tiểu Vy kia nữa, người hãy đợi đấy... lão gia mà biết việc này, chắc chắn sẽ không tha cho người đâu... Hãy đợi mà đến kỳ

viện đi!

Bạch Đan Đan mở to đôi mắt đầy ngỡ ngàng, ánh mắt ẩn chứa biểu cảm bị tổn thương...

- Hàn ma ma, tại sao người lại nói ta như vậy được chứ? Người nhìn xem, một phé nhân như ta sao có thể đánh ngã nhị tì được chứ? Tì ý bị ngã là do trúng tà, không dễ dàng mới trị khỏi được, bây giờ vì mệt quá mà ngã đi thôi.

Nói rồi, lôi lấy tay Tiểu Vy, chỉ lên người nàng.

- Người thấy những vết máu này chưa? Máu đỏ thêm những vết đen này này, đây chính là tà tống trong cơ thể Nhị tì bị tống ra ngoài! A hoàn của ta không màng tới sự an nguy của bản thân mà ra tay cứu Nhị tì, tay đỏ hết cả lên như thế này... Vậy mà các người còn nói thế được? Lương tâm của các người bị chó tha mất rồi sao???

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chết cũng cần tiền...

Dưới tiếng gào khóc của Hàn ma ma thì Bạch Nhu Kỳ đã dần dần tỉnh dậy.

Nhưng vừa tỉnh dậy lại nghe được những lời đổi trắng thay đen của Bạch Đan Đan thì lại lần nữa ngã đi.

Tại sao lại có người có thể phúc hắc đến mức độ này được chứ?

Theo như cách nói của Bạch Đan Đan thì người bị đánh cho bầm dập mặt mày lẽ nào lại còn phải cảm ơn kẻ đánh mình chắc?

Hàn ma ma cũng ghen hòng, thốt không thành lời... Bà ta biết Bạch Nhu Kỳ không hề bị trúng tà nhưng Bạch Đan Đan lại nói có tình có lý như vậy khiến bà ta cũng không biết làm cách nào để phản bác được.

Việc xảy ra ngày hôm nay thật là không bình thường chút nào.

Bà ta đến giờ vẫn không thể tin đó là sự thật.

Nhị tiểu thư sao lại đột nhiên ngã lăn ra như thế được chứ? Không phải là thật sự đã bị tam tiểu thư đánh ngã chứ?

Lại còn, ngày thường tam tiểu thư gan bé như thỏ đế, hôm nay sao dám đánh nhị tiểu thư đến ói máu chứ?

Không phải đây đang là mơ chứ?

Hàn ma ma biết rõ trong hoàn cảnh này, nhị tiểu thư đã ngã đi, còn lại bà ta với mấy a hoàn kia thì ở lại cũng không giải quyết được chuyện gì...

Rất quyết đoán, lớn tiếng quát những kẻ a hoàn đang nằm kêu than trên nền đất:

- Còn nằm đấy mà ăn vạ à? Dậy nhanh lên! Nhị tiểu thư bị bệnh nặng như này rồi, nhanh chóng đưa tiểu thư về phủ!

Lũ a hoàn của Bạch Nhu Kỳ đã quá sợ hãi, nghe vậy thì lồm cồm dìu nhau đứng dậy, khệnh theo Bạch Nhu Kỳ rồi phóng như bay ra khỏi cổng...

Vì cảm thấy nữ ma đầu đáng sợ quá đáng sợ nên bọn chúng dường như quên hết mọi đau đớn thể xác, chạy như bay, trong giây lát thôi đã không thấy bóng dáng rồi.

Bạch Đan Đan cũng bất ngờ...

- Ô? Sao lại vậy chứ? Chạy gì mà nhanh thế? Sau lưng đâu có ma đuổi đâu?

Tiểu phượng hoàng vẫn ẩn lấp trên vai nàng nghe vậy liền vỗ cánh và cất tiếng kêu...

Đúng là không có ma đuổi, nhưng có một nữ ma đầu còn đáng sợ hơn cả ma...

Bạch Đan Đan rất chi là buồn rầu, than:

- Sao lại có thể làm vậy được chứ? Tiểu Vy khổ sở như vậy mới giúp Nhị tì trừ được tà, vậy mà bọn họ lại không giả ngân lượng, cứ thế mà đi về? Lại còn làm loạn hết cả đồ đạc xung quanh đây nữa, lại còn có vết máu, cũng không biết hỏi han mà mang ngân lượng đến đền bù cho ta? Nhân phẩm thật quá tệ...

Tiểu Phượng hoàng chút nữa là trượt chân ngã khi nghe nàng than thở như vậy.

Nữ ma đầu thật đúng là.... chết cũng cần tiền!

Đáng sợ! Quá đáng sợ!

May mà những kẻ kia bỏ chạy kịp...

Phía sau lưng truyền đến giọng nói yếu ớt, run rẩy của Tiểu Vy...

- Tiểu... tiểu thư...

Bạch Đan Đan quay người lại, cười nói:

- Thế nào? Cảm giác đánh lại kẻ hay bắt nạt mình thế nào? Gan đã lớn hơn chút nào chưa? Loại người ác độc đó thì phải đánh thật mạnh thật ác vào!

Tiểu Vy muốn khóc lớn:

- Tiểu thư..., giờ phải làm thế nào chứ? Nô tì đã ra tay đánh nhị tiểu thư, là nhị tiểu thư...! Nhị tiểu thư là một trong những thập đại thiên tài của Nam Việt quốc này, đệ nhị tiểu thư tinh lại, chắc chắn sẽ báo thù, tiểu thư, chúng ta phải làm sao đây?... Nô tì có bị đánh chết thì cũng chả sao nhưng còn tiểu thư....

- Không được khóc!

Tiểu Vy sợ hãi, im bật...

- Đánh cũng đã đánh rồi, giờ khóc có tác dụng gì?

Bạch Đan Đan đi đến trước mặt Tiểu Vy, nâng mặt tiểu Vy lên:

- Tiểu Vy, lẽ nào ngươi thích bị kẻ khác hành hạ sao? Ngươi không muốn dạy dỗ cho những kẻ chuyên bắt nạt mình một bài học nhớ đời ư?

- Nô tì tất nhiên là muốn rồi, nhưng..

- Không có nhưng gì hết! Chỉ cần có bốn tiểu thư ở đây thì sẽ không có ai có thể bắt nạt ngươi được! Ngươi chỉ cần nhớ, phía sau ngươi có ta, ai dám đánh ngươi thì hãy đánh lại gấp trăm, gấp ngàn lần như vậy.....!!!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Có thể tin ai ?

Tiểu Vy ngậy người, ngẩng đầu nhìn Tam tiểu thư của mình.

Bạch Đan Đan ngẩng đầu lên, hóng gió, nụ cười trên môi đầy tự tin... Dưới ánh nắng mặt trời toàn thân nàng như được bao trọn trong vàng hào quang rực rỡ....

Không hiểu vì sao mà ngay lúc này đây, Tiểu Vy thấy rất tin tưởng vào lời nói của Bạch Đan Đan.... Cảm thấy tam tiểu thư ngay lúc này đây thật là cường mạnh, kiên định, dũng cảm... dường như không có ai, không có việc gì có thể làm khó tiểu thư được.

Nghĩ lại hai ngày vừa qua, từ lúc Tam tiểu thư tinh lại, mỗi việc tiểu thư làm đều thật khó mà tưởng tượng được, nhưng việc nào cũng thành công rực rỡ....

Vì ngay như tứ tiểu thư ngày thường ngang ngược là vậy mà đối mặt với tiểu thư thì thảm hại đến vậy.

Nhìn vào mặt Bạch Đan Đan, Tiểu Vy mạnh dạn gật đầu đồng ý.

- Vâng! Tam tiểu thư, nô tì nhất định không để người bị mất mặt đâu!

Bạch Đan Đan gật đầu hài lòng, từ trong tay áo rút ra một quyển sách đưa cho Tiểu Vy.

- Tam tiểu thư, đây là?

- Đây là một quyển Thượng phẩm huyền giới công pháp. Ngươi đem về chịu khổ tập luyện, có gì không hiểu thì đến hỏi ta.

- Gì cơ ạ? Công pháp? Lại còn là huyền giới công pháp nữa?

Tiểu Vy tròn tròn mắt kinh ngạc, miệng há to, nét mặt ngờ ngác.... dường như không dám tin vào mắt, vào tai mình nữa....

Thật sự không có gì sai ở đây sao? Tam tiểu thư vừa cho ta một quyển huyền giới công pháp?

Tu luyện công pháp, bao gồm

" Thiên - Địa - Huyền - Hoàng " mỗi cấp lại phân ra thượng - trung - hạ phẩm.

Công pháp cao hay thấp, ảnh hưởng trực tiếp tới thành tích cuối cùng của người tu luyện, nên có thể nói là vô cùng quý giá.

Mỗi một dòng tộc thế gia hay môn phái đều bảo quản và lưu truyền công pháp như một báu vật, tuyệt đối không được phép truyền cho người ngoài.

Bởi vậy nên những người xuất thân là dân thường thì dù cho tài năng bẩm sinh thì cũng khó có thể trở thành một cao thủ võ sư.

Nguồn công pháp tại Nam Việt quốc này thật sự là rất ít...

Ví như Bạch gia, một gia tộc có truyền thống tu luyện, tổ truyền cũng chỉ có một quyển hoàng giới thượng phẩm công pháp. Vậy mà Bạch Đan Đan lại đưa cho Tiểu Vy một quyển huyền giới công pháp?

Cũng khó trách vì sao Tiểu Vy lại kinh ngạc tới vậy..

Bạch Đan Đan gật gù đầu, nói:

- Xem ra ngươi cũng nghe qua, công pháp tốt rất khó có được, thế nên nhất định phải chăm chỉ luyện tập, rõ chưa? Theo như mắt nhìn người của ta, khả năng tu luyện của ngươi là rất không tồi, cố gắng lên, để vượt qua nhị tiểu thư thì không có vấn đề gì hết. Đến khi ấy ngươi có thể quang minh chính đại để đánh ả ta rồi..

- Nô tì!... vượt qua nhị tiểu thư?

Cả ngày hôm nay Tiểu Vy luôn trong tình trạng há hốc miệng vì kinh ngạc....

Không dám tin vào tai mình nữa:

- Tam tiểu thư người đừng đùa nữa, nhị tiểu thư đường đường là một thiên tài... Nô tì xuất thân thấp hèn sao có thể so sánh được chứ?

Bạch Đan Đan nói:

- Ta nói ngươi làm được thì chắc chắn sẽ làm được! Ngươi nghĩ ta nói đùa sao?

- Không! Nô tì không có ý đó...

- Vậy là được rồi!

Bạch Đan Đan vỗ vỗ vai Tiểu Vy:

- Cố gắng lên! Ta rất tin tưởng ngươi đó!

Hai ngày qua, Bạch Đan Đan đã để ý quan sát rất kỹ tiểu nha đầu này... nhanh nhẹn, độ mềm mại và sức chịu đựng của cơ thể đều rất tốt, nhìn đủ biết là một mầm tu luyện võ thuật, ít nhất cũng phải đạt tam phẩm thiên võ...

Chỉ là vẫn có chút khuyết điểm đó là, quá nhát gan và giờ mới bắt đầu tu luyện thì tuổi tác cũng đã là khá lớn rồi...

Ngoài ra, bởi kiếp trước bị bội phản nên giờ đây Bạch Đan Đan không dám tin bất kì ai xung quanh nữa....

Mặc dù Tiểu Vy hiện giờ rất là trung thành, ngoan ngoãn... Nhưng ai dám chắc, sau khi tu luyện thành tài sẽ không trở mặt, bội phản chứ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Lại đến Ngàn Trăn Các

Thế nên,hôm nay nàng mới đặc biệt lệnh cho Tiểu Vy ra tay tát Bạch Nhu Kỳ.

Làm vậy,đầu tiên là có thể lăng mạ Bạch Nhu Kỳ, tiếp đó là luyện sự gan dạ cho Tiểu Vy.

Cuối cùng, quan trọng nhất là, làm như vậy Tiểu Vy đã hoàn toàn đắc tội với Bạch Nhu Kỳ, chỉ cần rời khỏi sự bảo vệ của nàng thì rất nhanh sẽ gặp phải sự trả thù khủng khiếp từ phía Bạch Nhu Kỳ...

Nếu Tiểu Vy dám ăn cây táo rào cây sung, bội phản Bạch Đan Đan thì đợi ả là một kết cục cực kì bi thảm.

Qua việc ngày hôm nay thì Bạch Đan Đan mới thật sự coi Tiểu Vy là người của mình.

Thật ra nàng nắm trong tay khá nhiều loại thiên giới công pháp... Nhưng giờ mà lấy ra thì quá là kinh sư thoát tục.... và lại năng lực của Tiểu Vy cũng có hạn, huyền giới công pháp là thích hợp nhất rồi.

Chỉ mới như vậy mà Tiểu Vy đã cảm động rơi nước mắt, quỳ sụp xuống cảm tạ nàng..

- Tam tiểu thư, người đối với nô tì thật tốt... Thật không ngờ nô tì lại có thể được tu luyện, thật là nô tì nằm mơ cũng không dám nghĩ đến... Sau này nô tì nhất định sẽ chăm chỉ hầu hạ tiểu thư hơn nữa, lên núi đao xuống biển lửa nô tì quyết không từ!

Bạch Đan Đan cười mà rằng:

- Nhớ kĩ những gì người vừa nói đó. Đúng rồi! Ta có việc cần giao cho người lần đây.

- Xin Tiểu thư giao việc ạ!

Thái độ của tiểu Vy ngày càng cung kính hơn.

Bạch Đan Đan nói:

- Trong phủ này có mỗi một mình a hoàn là người với hai bà già quét dọn thì quá là ít. Chút nữa người đi đến chỗ "nha nhân - buôn bán người" chọn vài nha đầu nhanh nhẹn, thật thà và thêm vài gia đình làm gác cửa nữa...Sau này người chính là quản sự của biệt viện này, hãy làm cho tốt đừng để ta thất vọng.

Hôm nay nếu như có vài gia đình canh gác ở cửa thì Bạch Nhu Kỳ sẽ không thể thoát thân dễ dàng vậy được...

Mất bao công mới đánh cho ả một trận như vậy, đúng lúc có thể tận dụng cơ hội để kiểm của ả một khoản kha khá....

Đáng tiếc! Quá đáng tiếc! Thật là xót...

-- A...! Nhưng giờ mà mua thêm nha đầu sẽ cần một khoản ngân lượng không ít...

Chưa nói hết câu, Bạch Đan Đan đã vắt cho Tiểu Vy một túi ngân lượng...

Tiểu Vy ngậy người:

- Số ngân lượng này...?

Chỗ ngân lượng này theo Tiểu Vy ước đoán phải có ít nhất trên dưới 50 lượng....nhưng trong phủ vốn đã hết ngân lượng,còn sắp không có mà ăn, vậy tam tiểu thư lấy đâu ra số tiền này?

Bạch Đan Đan cười ha ha:

- Thôi! Đi nhanh đi!

Nàng còn lâu mới cho Tiểu Vy biết số ngân lượng đó là khi này nàng thuận tay mà lấy trên người Bạch Nhu Kỳ...

Dám cả gan đến địa bàn của nàng mà gây sự, sao có thể không thu chút phí chứ?

Vì Bạch Nhu Kỳ đến gây sự nên sang ngày hôm sau Bạch Đan Đan mới ra khỏi phủ...

....

Trước cửa Ngàn Trăn Các,ngựa xe tấp lập, người qua lại đông đúc....

Bạch Đan Đan ngẩng đầu nhìn tám biển hiệu...

Kinh nghiệm nhiều năm lăn lộn giang hồ nàng hiểu bản thân không quá lộ liễu... Nên hôm nay đến bán huyền khí thì nàng đã cố ý cải trang, làm đen cả khuôn mặt, lại mặc một chiếc áo bào liền mũ to trùm kín đầu...

Một đồng tròn tròn có lông lá màu vàng ánh đỏ từ trong chiếc áo bào chui ra, nó nghiêng nghiêng đầu, nhìn ngó xung quanh... rồi sau đó mới chui hẳn ra bên ngoài, vẫy vẫy đôi cánh nhỏ xinh, bay và dừng lại trên vai Bạch Đan Đan...

- "chích!... chích!"

Tiểu Phượng hoàng cất tiếng kêu nho nhỏ...

Bạch Đan Đan là chủ nhân của

"Thiên hoàng ấn", có tâm ý tương thông với tiểu Phượng hoàng, có thể giao tiếp với nhau qua thần trí, nên có thể nghe hiểu ý nhau.

Tiểu quý kêu ca là đang rất đói, muốn tìm đồ ăn!

Bạch Đan Đan lườm tiểu quý:

- Khi này cho người ăn bánh bao nhân thịt thì không chịu ăn... Giờ lại kêu đói? Người đang trọc tức ta hả?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tiểu Phượng hoàng Tài Vượng

Vừa nãy nàng mua hai chiếc bánh bao nhân thịt làm bữa sáng, bẻ chỗ nhân thịt bón cho tiểu quý. Kết quả tiểu quý chê không ăn, rồi tự mình bay ra chỗ khác đứng.

- chít chít chít chít!!!

Tiểu Phượng hoàng phẫn nộ vỗ vỗ cánh...

Đó đều là những thứ rác rưởi gì chứ? Ta đường đường là Thượng cổ thần thú cao quý, sao có thể ăn những thứ đồ vớ vẩn đó được?

Ngày hôm qua phải phun lửa như vậy đã bị mất rất nhiều sức lực rồi. Hôm qua đã nói sẽ bồi dưỡng một bữa toàn thịt thịnh soạn cơ mà, sao có thể nói mà không làm như vậy được?

Bạch Đan Đan nheo mày:

- Bánh bao nhân thịt thì không phải là thịt sao? Ít tuổi như vậy mà kén ăn là không cao được đâu. Vậy người nói xem, không ăn bánh bao nhân thịt thì người muốn ăn gì?

Tiểu Phượng hoàng kiêu ngạo ngẩng đầu lên:

- Chít! Chít!

Ta muốn ăn ngũ giới ma thú kì phong hầm với thất giới linh tước được thảo, cho nhiều nước tương một chút là được.

Nghe vậy, Bạch Đan Đan tóm lấy cổ tiểu Phượng hoàng, cười rất lạnh:

- Ngũ giới ma thú? Thất giới được thảo, người mơ thật là đẹp nhỉ? Để xem tối nay ta có vật lông người làm thành món chim hầm hạt dẻ không nhé? Như vậy sau ta đỡ phải lo việc ăn uống cho người nữa.

- Chít.....!!

Tiểu Phượng hoàng giận giữ đến mức lông trên người dựng đứng cả lên.

Nữ ma đầu này thật đáng sợ! Tại sao ả dám đối xử như vậy với người của tộc Phượng hoàng chứ? Dám xách cổ ta như xách cổ con gà con vịt vậy sao? Lại còn muốn ăn ta nữa...?

Bạch Đan Đan:

- Sao? Tí tí com còn không có mà ăn, nguoi lại còn muốn ăn thịt ma thú? Lo mà kiếm tiền trước đi. Nếu không muốn ta mang nguoi đem bán lấy tiền.

Nói đến đây, nàng ngưng lại, ánh mắt sáng bừng lên nhìn chăm chăm vào tiểu Phượng hoàng..

Tiểu Phượng hoàng đáng thương khẽ rùng mình.

Ánh mắt tà ác này thật quá quen thuộc rồi, nữ ma đầu mỗi khi lộ ra ánh mắt này là y như rằng có ý đồ xấu! Á định... định làm gì?

- Ha ha hôm nay là ngày đầu tiên bắt đầu đi làm ăn, nhất định phải thật cát lợi, ta thấy toàn thân nguoi vàng lấp lánh như này, thật là rất hợp nhãn... Vậy sau này...gọi nguoi là Tài Vượng đi!

- chít chít chít chít chít chít!!

Cái gì? Nguoi gọi bản công tử là gì? Bản công tử có tên có tuổi hắc hoi mà! Ta không muốn bị gọi là Tài Vượng! Đó là tên chỉ để gọi loại cẩu mà?

Tiểu là tiểu Phượng hoàng quá bé nhỏ, kháng nghị cũng chỉ vô ích, Bạch Đan Đan cười híp mắt lại:

- Tài Vượng kêu liền 6 tiếng, lục lục đại thuận, lục là con số may mắn, quả nhiên là tốt. Tiếp tục kêu đi, để giúp cho tí được nhiều may mắn.

Tiểu Phượng hoàng rất tức giận, lông trước mắt dựng hết lên, kiên quyết không kêu nữa...

- Sao vậy? Sao lại không kêu nữa? Lẽ nào do cơ thể phát triển không tốt?

Tiểu phượng hoàng: ".... "

Bạch Đan Đan lắc đầu đẩy vể sót thương, nhét tiểu quỷ vào tay áo, nhanh chân bước về phía Ngàn trân các.

Ngàn Trân các...

Trong phòng giành riêng cho thượng khách, Tôn trưởng quầy đang tiếp đón một vị khách quý.

- Nghiêm đại sư, ngài đại giá đến Ngàn trân các, đây thật là niềm vinh hạnh lớn cho chúng tôi! Mời đại sư ngồi!

Một đàn ông khá lớn tuổi nét mặt kiêu ngạo, không chút khách sáo mà ngồi luôn xuống vị trí thượng tọa, nhìn cũng không thèm nhìn Tôn trưởng quầy...

Thế nhưng, Tôn trưởng quầy cũng không hề cau giận, tự tay rót nước, dâng trà mời ông ta:

- Nghiêm đại nhân! Xin hỏi ngài đến đây là muốn mua thứ gì vậy ạ? Hay là...?

Nghiêm đại sư gờ mới cất lời:

- Lão phu lần này đến đây là vì lão phu có một huyền khí định đem ra đấu giá!

Quả nhiên!

Tôn trưởng quầy, nét mặt rạng rỡ như bắt được vàng....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Tam phẩm liên khí sư...

Ai cũng biết, mỗi một tác phẩm mà liên khí sư tạo ra đều là những tác phẩm tâm huyết, vô cùng quý giá, mang chúng ra bán lấy tiền là chuyện vô cùng hiếm gặp.

Đặc biệt là người như vị Nghiêm đại nhân này... Ông ta là phó hội trưởng công hội liên khí sư của Nam Việt quốc và là một trong số ba vị tam phẩm liên khí sư...

Huyền khí do ông ta luyện ra rất có khả năng cũng đạt tới tam phẩm!

Tôn trưởng quầy trả lời:

- Nghiêm đại sư, xin hỏi đại sư có mang huyền khí đó đến đây không? Liệu có thể cho tại hạ được mở mang tầm mắt?

Nghiêm đại nhân khẽ gật đầu.

Rất nhanh, một thanh kiếm dài đựng trong một hộp gỗ đẹp trạm trổ tinh xảo được mang vào.

Thân kiếm tỏa ra thứ ánh sáng màu xanh lam, vừa nhìn đã biết là một loại thần khí lợi hại.

Nghiêm đại nhân tiếp tục:

- Thanh kiếm này là tam phẩm hạ cấp huyền khí, có thể nâng cao sức công phá của võ sư gấp hai lần bình thường.

Quả nhiên là tam phẩm huyền khí, giúp tăng cường sức công phá lên gấp 2 lần...!

Tôn trưởng quầy nét mặt vui vẻ, đã bắt đầu vạch kế hoạch trong một ngày gần nhất sẽ tổ chức một buổi đấu giá thật hoành tráng để bán thứ cực phẩm huyền khí này.

Mỗi một lần có tam phẩm huyền khí xuất hiện đều sẽ gây chấn động lớn trong cả nước...

Làm xong vụ làm ăn lớn này thì nhất định sẽ được tân Đông gia khen thưởng.

- Nghiêm đại nhân, trình độ luyện khí của ngài thật sự đã đạt tới xuất quỷ nhập thần cảnh giới! Cả Nam Việt quốc này cũng chỉ có người mới có thể luyện ra một cực phẩm huyền khí như này...

Nghiêm đại nhân đắc ý, vuốt vuốt bộ râu.

- Nếu không phải giữa chúng ta sớm có mối giao tình thì lão phu cũng sẽ không tìm nhà người đâu. Huyền khí để đây để đấu giá cũng được, nhưng lợi nhuận phải chia ra 9- 1, ta 9 phần, nhà người 1 phần.

- Được được được... phân chia như vậy là quá hợp lý rồi.

Chỉ dựa vào Nghiêm đại sư là một trong số ít tam phẩm liên khí sư của Nam Việt quốc thì đến Hoàng đế còn phải nể mặt hướng hồ là một người như Tôn trưởng quầy... Đối phương chấp nhận hợp tác cũng là quá đủ vui sướng rồi..

Bất kỳ một yêu cầu bất hợp lý nào thì Tôn trưởng quầy cũng không chút do dự mà đáp ứng hết.

Đúng lúc này, một tiểu nhị hốt hải chạy tới gõ cửa...

Tôn trưởng quầy có chút không vui:

- Sao đây? Không phải ta đã nói rồi sao? Khi ta tiếp khách quý, không có việc gì quan trọng thì đừng đến làm phiền ta cơ mà?

Tiểu nhị đứng một bên, sợ hãi lên tiếng:

- Dạ, tiểu nhân biết ạ, nhưng, trưởng quầy, xảy ra việc lớn rồi... có một vị khách vừa đến, nói... nói muốn bán cho chúng ta tam phẩm huyền khí, lại còn hẳn một... một xe ạ...

- Cái gì? Đùa ta sao?

Tôn trưởng quầy đứng bật dậy làm đổ cả tách trà trên bàn...

.....

Tôn trưởng quầy cùng Nghiêm đại nhân hốt hải chạy đến đại đường. Bạch Đan Đan đã đứng đấy đợi từ lâu.

Nàng khoác một chiếc áo khoác bào chùm đầu, đóng giả thành một nam nhân trẻ tuổi.

Tôn trưởng quầy không nhận ra nàng nhưng nhìn bộ dạng nàng còn chưa đến 20 tuổi thì neho mảy...

Nghiêm đại sư không chút khách sáo:

-Tôi nói này, Lão Tôn à, Ngàn Trần các làm ăn càng ngày càng tẻ mà, ngay cả một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa mà cũng dám đến đây hành nghề lừa đảo.

Bạch Đan Đan nhìn ông ta, ánh mắt từ khuôn mặt đầy vết nhăn rồi từ từ nhìn xuống nơi ngực áo có tấm biển chức danh...

Tam phẩm liên khí sư...

Tam phẩm tại nơi này có thể coi như là đại sư lừng lẫy rồi, khó trách khẩu khí ngạo mạn vậy...

Bạch Đan Đan rất lười, nàng không thèm để ý đến lời nói của ông ta, quay sang phía Tôn trưởng quầy:

- Thế nào? Tôn trưởng quầy cũng cho rằng ta đến lừa tiền sao? Nếu đã vậy thì ta sẽ sang ngay Bách Bảo các phía bên cạnh để bán cũng được. Thứ lỗi vì đã đến làm phiền các vị...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Đừng có hạ thấp trí thông minh của ta...

- Đợi chút, vị công tử này, đừng vội đừng vội!

Tôn trưởng quầy vội cất tiếng ngăn lại.

Ông ta là người làm ăn, buôn bán sẽ không làm việc theo kiểu võ đoán như Nghiêm đại sư.

Ông ta cho rằng, chàng thanh niên này không thể nào có tam phẩm huyền khí thật và càng không thể có cả một xe huyền khí được. Nhưng dám cả gan tới Ngân Trần các, trong tay ít nhiều cũng phải có một chút bảo bối gì đó.

Kể cả là một món nhị phẩm huyền khí thì cũng không thể bỏ qua được.

Ông ta thái độ ôn hòa nói chuyện:

- Vị công tử này, công tử mang đến loại huyền khí gì đến đây vậy, không thì công tử mang luôn ra đây cho chúng tôi xem xem. Vị này là Nghiêm đại nhân, phó hội trưởng của liên khí sư công hội, ngài ý là một tam phẩm liên khí sư. Huyền khí của công tử mang đến mà qua tay ngài ý giám định thì khi đấu giá chắc chắn sẽ được giá cao.

- Tam phẩm liên khí sư!

- Thì ra là phó hội trưởng của liên khí sư công hội!

-Oa thật là một nhân vật nổi tiếng mà...

Nghe Tôn trưởng quầy nói vậy mọi người trong tiệm thi nhau bàn luận...

Nghiêm đại nhân đứng đó đầy vẻ tự đắc, ngạo mạn... hiển nhiên là đã quá quen thuộc với việc được mọi người sùng bái như vậy rồi!

Lão ta nhìn Bạch Đan Đan bằng nửa con mắt, nói:

- Lão Tôn, không phải là lão phu không muốn giúp người, nhưng tên tiểu tử này thật là nói phét một cách quá đáng, không biết kiếm từ đâu ra những món đồ rách nát vỡ vụn mà dám nói là có cả một xe trở tam phẩm huyền khí. Một kẻ không biết trời cao đất dày như này, hần coi huyền khí là mớ rau ngoài chợ chắc? Đây là hành vi những người theo nghiệp luyện khí, lão phu nhất định sẽ không giúp loại người này giám định đâu.

Tôn trưởng quầy vội nói:

- Nghiêm đại nhân, ngài đừng chấp người trẻ tuổi chưa biết gì như vậy mà!

Nói rồi dùng ánh mắt ra ám thị cho Bạch Đan Đan ý kêu nàng nhận lỗi với Nghiêm đại nhân.

Bạch Đan Đan chẳng thèm để ý đến ông ta, rút ra một tờ giấy bên trên liệt kê hàng loạt các loại huyền khí đưa cho Tôn trưởng quầy.

- Tôn trưởng quầy, đồ đại cái là những món này, một mình tôi chuyển không hết được nên vẫn để hết ở ngoài xe.

Tôn trưởng quầy nhận lấy tờ giấy giờ ra xem, lập tức ngây người ra như hóa đá....

- Đây... đây...là...

Nghiêm đại nhân trước nay chưa bao giờ bị người khác không coi ra gì như vậy, đang rất là tức tối chỉ hận một lỗi là không thể đập chết tên tiểu quỷ này thì thấy Tôn trưởng quầy như đang gặp phải ma quỷ vậy.

Lão ta lấy làm lạ liền hỏi:

- Chuyện gì vậy? Lẽ nào thật là một đồng sắt vụn? Cái loại tiểu quý chuyên nói phét, lừa đảo như vậy, lão phu gặp nhiều quá rồi.

Lão giật tờ giấy từ tay Tôn trưởng quỳ, mở ra xem, tay run run:

- Một thanh Tam phẩm thượng cấp huyền binh thu thủy kiếm, hai sợi tam phẩm trung cấp huyền binh cửu tiết... huyền bảo.... tam phẩm hạ cấp....????
Đùa ta sao?

Huyền khí được chia thành 3 loại huyền binh, huyền giả và huyền bảo.

Trong đó huyền binh là một loại vũ khí công kích, khá dễ luyện thành, giá trị thấp nhất.

Huyền giả là loại huyền khí có tác dụng phòng ngự tốt, giá trị cao hơn chút.

Huyền bảo là loại huyền khí có công năng đặc biệt, mỗi một loại huyền bảo lại có một thể mạnh riêng, giá trị vô cùng lớn.

Ngoài ra không phải vị liên khí sư nào cũng có thể chế luyện ra huyền bảo.

Bản thân Nghiêm đại sư một tam phẩm liên khí sư cũng mới chỉ có khả năng chế luyện ta nhị phẩm hạ cấp huyền bảo.

Nhưng nội tiếp theo ghi trên giấy còn khiến lão ta kinh ngạc hơn.

".... cuối cùng còn một bộ huyền bảo phòng ngự gồm mũ, áo, găng tay, giày...tổng cộng 13 thứ, tất cả đều có khả năng tăng cường khả năng phòng ngự lên gấp ba lần và có kèm theo một loại huyền kĩ.

Nghiêm đại nhân xem hết nội dung tờ giấy, kinh hãi đến bộ râu cũng run run....

Nhưng rất nhanh, miệng lão nở một nụ cười mỉa mai:

- Tiểu quý, xem ra ngươi cũng có chút hiểu biết về huyền khí đó, ngay cả bộ huyền bảo phòng ngự cũng biết được, có vẻ ngươi cũng xuất thân từ một gia tộc lớn đó nhỉ? Nhưng mà ngươi bốc phét hơi quá rồi đấy, thật là một sự sỉ nhục cho trí thông minh của ta mà!

.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tặng nguyên liệu đến rồi...

Bạch Đan Đan giờ mới nhìn lão ta.

- Sao cơ? Ông già, ông không tin?

Nghiêm đại sư sít chút nữa thì ngã nhào!

Gặp ông ta, ai chẳng phải cung cung kính kính chào một câu

"Nghiêm đại sư ", ngay cả Hoàng đế cũng không ngoại lệ, vậy mà tên tiểu quý này lại dám gọi ông ta là " ông già"?

- Ngươi ngươi ngươi.... thật không biết trời cao đất dày. Ngươi dám bắt kính với liên khí đại sư tôn kính sao?

Bạch Đan Đan cười rất chi là hiền lành..

- Thật là ngại quá, ông già, tôi thật sự không nhìn ra ông có điểm gì để đáng được tôn kính cả. Ông nói tôi không thể có cả một xe huyền khí chẳng phải là vì ông chưa từng được thấy nhiều tam phẩm huyền khí như vậy sao? Tầm mắt thấp như vậy mà dám tự xưng là liên khí đại sư tôn kính ư? Cũng chỉ là một kẻ lừa đảo giang hồ chuyên luyện những loại huyền khí hạ đẳng để lừa người mà thôi.

- Ngươi...ngươi...

Nghiêm đại nhân sít chút nữa thì thở không nổi, tức giận đập mạnh tay xuống bàn.

- Ngươi... ngươi dám nhục mạ lão phu, thật là to gan lớn mật mà! Được, coi như ngươi có hẳn một xe đi, nhưng ai mà không biết chỉ có cao cấp huyền

khí từ thất cấp trở lên mới có thể tổ hợp thành một bộ. Đây là lẽ thường, trước khi bốc phét thì cũng phải tìm hiểu một chút chứ?

Chỉ có liên khí sư cao cấp mới có năng lực những nguyên liệu gần giống nhau để chế luyện ra những bộ phận khác nhau của huyền giả, khi hợp tất cả các bộ phận lại với nhau có thể nâng cao năng lực phòng thủ của huyền giả và thậm chí còn phát huy được cả những kỹ năng đặc biệt khác nữa.

Tam cấp.... nghe còn chưa từng nghe tới...

Bạch Đan Đan cười nhạt, nói:

- Ông khẳng định là như vậy?

- Tất nhiên!

- Vậy nếu tôi thật sự có một bộ huyền giả tam cấp thì sao?

- hừh, ông trời làm chứng! Nếu ngươi có bộ huyền giả như vậy thật thì ta sẽ lập tức bán ngươi làm sư phụ!

Bạch Đan Đan cười, nói:

- Bán ta làm sư phụ thì thôi đi! Ông lớn tuổi như vậy rồi mới là tam phẩm luyện khí sư, tố chất quá kém.. Ta không thu loại đồ đệ kém như vậy! Nếu ta mà thắng thì sau này liên khí sư công hội phải vô điều kiện cung cấp mọi nguyên liệu để ta luyện khí, vậy là được!

Nghiêm đại sư không dám tin lại có người coi thường một vị tam phẩm liên khí sư như vậy, tức đến bật cười.

- Được! Được! Để lão phu xem xem, bản lĩnh của tiểu quỷ nhà ngươi. Nếu ngươi thật sự có thể đưa ra toàn bộ các loại huyền khí có ghi trên tờ giấy này thì sau này, ngươi sẽ là một thượng khách của liên khí sư công hội. Mọi nguyên liệu ngươi đều có thể lấy tùy ý.... Còn nếu như không có....Ngươi hôm nay lãng nhục lão phu cũng chính là lãng nhục toàn thể liên khí sư công hội, ngươi có trăm cái mạng thì cũng không đủ để đền tội đâu!

- Nhất ngôn cửu đỉnh!

Bạch Đan Đan cười giống như một con mèo vừa ăn vụng được món cá yêu thích vậy.

Nàng nói như vậy, một mặt là do khó chịu với kiểu cách cư xử ngạo mạn của ông ta, mặt khác là để cố ý khích tướng.

Ai dè ông ta dễ dàng mắc bẫy như vậy?

Ngân Trần Các quả là một nơi thật tốt, ngày hôm qua vừa có người mang ngân lượng đến tặng nàng, hôm nay thì lại có người tặng nguyên liệu...

Quả nhiên là nơi phong thủy quá tốt.

Lúc này Ngân Trần Các im lặng như tờ.

Không ai có thể tưởng tượng có người dám đối xử như vậy với Nghiêm đại sư.

Là hán ăn tim hổ gam hùm rồi sao?

Lẽ nào hán không biết, đắc tội với liên khí sư công hội thì sẽ có kết quả như nào sao?

Bạch Đan Đan quay đầu về phía Tôn trưởng quỳ:

- Tôn trưởng quỳ, để phòng ông già này giờ trò, tôi muốn mời ông làm chứng!

- A...? Làm chứng?

Tôn trưởng quỳ há hốc mồm, mồ hôi lạnh toát ra...

-Lão phu giờ trò? Hừ! Đi, ta muốn xem xem ngươi có thể diễn đến đâu...

Nghiêm đại sư hất tay áo, chấp tay đằng sau, bước ra phía ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Văn tiết bất bảo...

Tôn trưởng quầy vội vàng chạy theo sau...

Đám người có mặt trong Ngàn Trần Các cũng ủa ra theo...

Việc náo nhiệt như này thật không hay gặp được, ai mà không muốn tận mắt chứng kiến?

Tiểu phượng hoàng từ trong cổ áo Bạch Đan Đan thò cái đầu ra, dụi dụi đầu vào vai nàng...

Haizz, đáng thương cho ông già ý, chộc ai không chộc lại đi chộc ngay nữa ma đầu... tuổi thì đã cao vậy rồi mà còn bị hành như vậy, đợi chút nữa còn bị mất mặt không ngóc nổi đầu nên nữa cho mà xem.

Văn tiết bất bảo a....!

Thảm! Thảm! Quá thảm!

Bạch Đan Đan gờ tay ấn đầu Tiểu Phượng Hoàng vào tay áo bước từng bước chậm rãi theo sau đoàn người...

Trước cửa Ngàn Trần các, người đánh xe đã khuôn hết những chiếc thùng mà Bạch Đan Đan mang đến đặt xuống đất.

Vốn dĩ, trong Thiên Hoàng ấn cũng có một khoảng không gian không nhỏ có thể chứa đồ đạc.... Nhưng không gian huyền khí là một huyền bảo cao cấp vô cùng quý hiếm.. Nàng không muốn gây sự chú ý quá lớn nên đã thuê một cỗ xe ngựa để mang đồ đến.

Bây, tám chiếc thùng có khóa chất thành một đống...

- Oa thật sự có rất nhiều thùng này! Bên trong không phải thật sự có tam phẩm huyền khí chứ?

-Đùa à? Đều là tam phẩm? Vậy thì phải có bao nhiêu tiền chứ? Trừ khi tên tiểu tử này trộm đồ của Hoàng gia, không thì không thể có được.

- Đúng vậy! Theo tôi thấy, có một hai thùng mà bên trong có chứa huyền khí là đã tốt lắm rồi... những thùng khác có thể là những món cổ vật gì đó, mang đến để kí gửi ở đây thôi!

Không ít người qua đường, thấy tò mò mà đứng lại xem Ngàn Trần Các đang định làm gì?

Nghiêm đại sư dừng bước, tay khoanh trước ngực:

- Tiểu quý, nhanh mở các hòm ra đi! Để lão phu được mở mang tầm mắt!

Bạch Đan Đan nhếch khóe miệng, cũng không vội mở hòm ra mà quay sang nói với Tôn trưởng quầy:

- Tôn trưởng quầy phiền ngài bố trí thêm hộ vệ ở bốn phía xung quanh đây. Nhiều tam phẩm huyền khí xuất hiện cùng lúc trên đường phố, ta sợ sẽ có kẻ nổi lòng tham..

Tôn trưởng quầy lấy làm bất ngờ...

Cần bố trí thêm hộ vệ? Lại còn sợ có kẻ cướp sao?

Hắn làm như thật sự có nhiều huyền khí vậy sao?

Nghiêm đại sư liếc nhìn nàng, nói:

- Tiểu quý, ngươi đừng cố kéo dài thời gian nữa đi! Ngươi yên tâm, có ta ở đây, ai dám cướp huyền khí của ngươi? Nếu dám thì có mọc thêm cánh cũng đừng có mơ mà thoát khỏi Nam Việt quốc này! Nhanh mở hòm đi!

- Được! Nghiêm đại nhân đại nhân đã nói vậy, ta nghĩ rằng cũng có thể tin được.

Bạch Đan Đan bước lên phía trước, rút chìa khóa ra, đút vào ổ khóa của chiếc hòm thứ nhất, khẽ xoay chìa...

- Ông già, nhìn cho kĩ nhé, xem xem là tầm mắt ông hạn hẹp hay ta đang làm trò lừa người!

Chiếc hòm thứ nhất mở tung ra...

Mọi người bị lóa mắt bởi một thứ ánh sáng chói lóa mà lạnh băng tỏa ra từ chiếc hòm..

Đến gần nhìn, bên trong hòm có một thanh kiếm dài sáng lóa...

Thân kiếm phản chiếu ánh mặt trời, lấp lánh lấp lánh...

- Đây... đây là tam phẩm thượng cấp huyền binh... " thu thủy kiếm "!

Nghiêm đại sư kích động hết lớn.

Bạch Đan Đan cười:

- Ông lão hiểu biết không ít mà!

- Lão phu từng có phúc đọc qua những tài liệu về huyền binh của cửu phẩm liên khí đại sư _ Hoàng đại sư, bên trong có ghi chép về loại vũ khí này...

Nghiêm đại nhân nhìn thấy thu thủy kiếm, ánh mắt sáng bừng lên, lao như mũi tên đến bên chiếc hòm, định lấy thanh kiếm ra ngắm cho kĩ...

Ai dè tay ông ta còn chưa kịp sờ vào thanh kiếm... thì chiếc hòm đã đóng sập nắp lại...

Không phải ông ta kịp thời rút tay ra thì cả cánh tay ông ta có thể đã bị phế bỏ rồi...

,

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Có mắt không trông...

Nhưng lần này Nghiêm đại sư không vì vậy mà nổi giận.

Ông ta ngẩng đầu dậy, nét mặt đầy vẻ cầu xin:

- Tiểu quý... không phải, vị công tử này, xin công tử cho lão phu xem qua thanh kiếm này một chút được không? Lão phu bảo đảm tuyệt đối sẽ không gây ra bất kì tổn hại gì cả...

Bạch Đan Đan cười nói:

- Không phải chính ông đã nói huyền khí của ta đều là đồ giả sao? Nói là ta là kẻ lừa đảo nữa mà?

- Công tử, là lão phu có mắt không trông, có mắt mà không biết núi Thái Sơn, lão phu mong công tử bỏ qua cho ta, cho ta xem một chút thôi, được không?

Nghiêm đại sư là một kẻ cố chấp, ngạo mạn, chỉ có một đam mê duy nhất là nghiên cứu về đạo luyện khí, mỗi khi nghiên cứu là quên cả ăn quên cả ngủ.

Trong mắt ông ta, không có gì quan trọng hơn huyền khí, không có gì khiến ông ta có hứng thú bằng huyền khí...

Giờ đây nhìn thấy thanh tam phẩm huyền khí " thu thủy kiếm" nhưng lại không được xem xét, khám phá tỉ mỉ, trong lòng thật bức rứt khó chịu...

Bạch Đan Đan lắc đầu nói:

- Vội gì chứ? Vẫn còn bao nhiêu chiếc hòm chưa mở! Vạn nhất những hòm còn lại bên trong đều đựng rác thì chả phải Nghiêm đại nhân lại càng thêm bức mình sao?

- Ôi dào, không sao không sao, dù chỉ có một thanh thu thủy kiếm này thôi thì lão phu cũng đã là người thua cuộc rồi! Như vậy được không? Thanh thu thủy kiếm này phải sử dụng độc môn liên khí thủ pháp của Hoàng đại sư thì mới luyện thành được! Công tử biết nó đáng quý đến mức nào không? Mau đưa ta xem xem đi mà...

Nghiêm đại sư nói vậy rồi định giờ tay mở chiếc hòm.

Nhưng Bạch Đan Đan lại giờ tay ngăn ông ta lại...

- Đừng vội! Chúng ta xem qua hết một lượt những chiếc hòm còn lại đi đã. Con người tôi vốn rất chính trực, coi trọng sự công bằng, quyết không để ông phải chịu uất ức...

Chính trực?

Tiểu Phụng hoàng lén lút thò đầu ra, giờ móng vuốt cào cào vào cổ áo nàng...

Nữ ma đầu không biết ngại lại còn dám nói bản thân chính trực? Không để người khác phải uất ức?

Mặt trời mọc từ hướng Tây rồi sao?

Bạch Đan Đan làm như vô ý lại ấn đầu tiểu phụng hoàng vào trong.

Nàng bước đến bên chiếc hòm thứ hai, mở khóa...

- Oa là một cây roi cừu khúc kìa! Lại còn là tam phẩm huyền khí nữa.. còn có hẳn 2 cây...

Chiếc hòm thứ 3:

-Oa là vòng tụ linh! Tôi biết cái này,đây là một món huyền bảo có khả năng nâng cao tốc độ tu luyện.

Hòm thứ 4:

Hòm thứ 5:

Ba chiếc hòm cuối cùng mở ra,một luồng sáng tỏa ra rực rỡ...

Đây là một bộ tam phẩm phòng ngự huyền giả hoàn chỉnh, gồm 13 bộ phận được xếp gọn trong hòm..

..." là một bộ huyền khí! Thật sự là một bộ huyền khí hoàn chỉnh!

Nghiêm đại nhân không nhận được nữa, lao như bay đến bên chiếc hòm,quỳ gối xuống đất, cẩn thận lấy từng món đồ ra...

- Thật sự là bộ tam phẩm, sao thế được? Làm sao mà làm được? Thật là thần kì...!

Lần này Bạch Đan Đan không ngăn ông ta nữa, mà đứng đó nở nụ cười..., đợi ông ta xem xong.

Một lúc sau:

- Ông già, thế nào? Tôi không lừa ông đúng không?

Nghiêm đại sư đặt món huyền khí đang cầm trong tay xuống, đi đến trước mặt Bạch Đan Đan, rồi bồng giờ tay tát mạnh vào mặt mình.

- Công tử! Là lão phu có mắt mà không biết núi Thái Sơn, mạo phạm ngài rồi! Mong đại nhân đại lượng tha thứ cho lão già có tầm nhìn hạn hẹp này!

Bạch Đan Đan cười:

- Mạo phạm thì không tính! Nhưng mà, lời thách đố khi nãy thì sao nhỉ?

- Công tử yên tâm, đây là huy hiệu tượng trưng cho thượng khách của liên khí sư công hội... công tử đến công hội thì có thể chọn lấy bất kì nguyên liệu gì mà công tử cần! Chỉ là... ta mạo muội hỏi chút, những loại huyền khí này là... là do vị đại sư nào chế tác ra vậy, công tử?

.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Sư phụ...

Vấn đề này, Bạch Đan Đan sớm đã nghĩ ra câu trả lời...

- Những loại huyền khí này đều do sư phụ ta luyện thành... Do thân phận đặc biệt nên sư phụ ta không tiện xuống núi, xa rời tông môn nên mới phái ta thay mặt người đem bán...

Nói là do chính nàng luyện thành, tất nhiên là không được, hiện tại võ công chưa hồi phục, cơ bản là không có khả năng tự vệ.

Nếu nói là huyền khí gia truyền, cũng không thể,bởi trừ Hoàng gia ra thì cơ bản là chả ai có thể có nhiều huyền khí tới vậy.

Với lại sau này nếu nâng luyện ra loại huyền khí mới thì chắc chắn vẫn tiếp tục mang bán, đến lúc ấy lại càng khó giải thích.

Thế nên, bịa ra một vị sư phụ là cách hợp lý nhất....

Nghiêm đại nhân cảm than:

- Quả nhiên là do cao thủ liên khí sư của đại tông môn luyện ra. Xin được mạo muội hỏi... sư phụ của ngài là liên khí sư cấp bao nhiêu vậy ạ?
- Cái này thì người không cần phải biết.

Câu trả lời này càng khiến cho Nghiêm đại sư tò mò....

Một lần mà có thể đem bán nhiều huyền khí như này, lại còn luyện được một bộ huyền khí hoàn chỉnh, ít nhất cũng phải là ngũ phẩm liên khí sư và có thể còn cao hơn...

Vậy thì đó nhất định là một nhân vật có thể hô mưa gọi gió trong đại tông môn rồi!

Vị công tử này thân là đệ tử của vị đại sư đó, tất nhiên cũng không thể đắc tội được.

Thái độ của ông ta lập tức trở nên cung kính quá mức, đối với Bạch Đan Đan như một thượng khách...

Tôn trưởng quầy lăm bặt cơ hội, nói với đám đông:

- Các vị cũng thấy rồi đấy, Ngân Trần các chúng tôi sẽ độc quyền đấu giá những món tam phẩm huyền khí này. Tam phẩm huyền khí quý giá như thế nào chắc các vị cũng biết. Đây là cơ hội ngàn năm có một, mọi người nhất định đừng bỏ lỡ.

- Trời ạ, tất cả chỗ huyền khí này đều đem ra bán đấu giá hết sao?
- Tội lớn như này, mà mới lần đầu nhìn thấy nhiều tam phẩm huyền khí như này....
- Nếu mà mua được một cái thì thật tốt, đây có thể là báu vật gia truyền, khuyên gia bại sản cũng đáng!
- Ha ha người mơ thật đẹp, kinh thành có bao vương công quý tộc, nhiều tiền như thế, đến lượt nhà người chắc?

Có người lớn tiếng hỏi:

- Buổi đấu giá bao giờ thì bắt đầu?

Tôn trưởng quầy cười híp mắt lại:

- Bao giờ chọn được thời gian chuẩn thì Ngân Trần các sẽ phát thiệp mời, xin mọi người vui lòng đợi.

.....đám người đã tản đi gần hết...

Bạch Đan Đan cười nói:

- Tôn trưởng quầy, tôi hình như...vẫn chưa đồng ý sẽ để huyền khí ở đây thì phải?

Tôn trưởng quầy cúi gập người, nói:

- Công tử, chúng ta vào trong bàn thêm, công tử có yêu cầu gì xin cứ nói...

Trong phòng thượng khách.

Bạch Đan Đan ngồi vào vị trí thượng khách.

Nghiêm đại nhân khi này còn hết sức kiêu căng, ngạo mạn thì giờ cung kính đứng bên cạnh dâng trà tiếp nước cho nàng.

Điều khoản giao dịch giữa hai bên được kí kết khá nhanh chóng.

Tôn trưởng quầy vì muốn đạt được vụ làm ăn này mà chịu nhượng bộ về tất cả mọi mặt.

Ngân Trần Các phụ trách việc tổ chức và tuyên truyền cho buổi đấu giá, và chịu mọi chi phí. Chi thu 20 phần trăm tổng thu từ buổi đấu giá...

Ngoài ra, Tôn trưởng quầy còn tặng cho Bạch Đan Đan một chiếc thẻ Thượng khách màu đen.... khi mua đồ ở Ngân Trần các và các phân tiệm khác thì đều được hưởng chiết khấu 20 phần trăm.

- Công tử, số huyền khí lần này, chúng tôi sẽ đưa trước cho công tử 30 vạn lượng tiền đặt cọc, xin hỏi chúng tôi sẽ giao ngân lượng đến đâu?

Bạch Đan Đan nghĩ một lúc rồi nói:

- Tạm thời chưa cần đưa tôi. Những loại dược thảo ghi trên tờ giấy này, phiền ông giúp tôi chuẩn bị, ngân lượng sẽ trừ từ số tiền bán đấu giá, thu thập được hết tôi sẽ đến thanh toán.

Tôn trưởng quỳ lập tức đồng ý.

Ngay lúc đó một tên tiểu nhị gõ cửa:

- Trưởng quỳ, Đông gia vừa đến, ngài ý muốn gặp vị công tử này ạ!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Bại lộ thân phận...

Hậu viện của Ngàn Trần các, tĩnh mịch không người.

Tiểu nhị dẫn Bạch Đan Đan đi qua hành lang, dừng lại trước một căn phòng.

- Đông gia, công tử đã đến ạ.

- Mời công tử vào!

Một giọng nói trầm ấm truyền ra, khiến Bạch Đan Đan ngờ ngợ...

Giọng nói này hình như... nghe qua ở đâu đó rồi...?

Bước vào trong phòng, cô biết vì sao mình lại có cảm giác như vậy rồi.

Nam nhân ngồi trong phòng, có đường nét khuôn mặt rất đẹp, đôi môi mỏng, hồng nhạt hiện vẻ lãnh đạm mà lại đầy hút hồn, chiếc mặt nạ màu bạc che đi cặp mắt, hàng lông mày... càng toát lên vẻ thần bí và nguy hiểm...

Thân hình cao lớn, khí chất áp đảo mọi người, chỉ lặng lẽ ngồi đó thôi mà đã đủ khiến cho người xung quanh phải cúi đầu thần phục.

Đây rõ ràng là nam nhân mà mấy hôm trước nàng đã gặp ngay ở trước cửa biệt viện.

Thật trùng hợp, lại gặp hán ở đây...

Tiểu nhị chỉ là một người thường, đứng ở trước cửa, sắc mặt trắng bệch, vội vàng lui ra xa...

Nam nhân lặng nhìn nàng, thấy nàng dù có chút khó chịu mà khẽ nhủ mảy nhưng rất nhanh đã hồi phục bình thường.

Nam nhân có chút bất ngờ...

Bất kể nhìn thế nào, cái vị " công tử" này đều chỉ là một người bình thường không có chút huyền lực nào... khi đối diện với một võ sư thực lực cao cường thì tuyệt đối không thể bình tĩnh như này được...

Không hổ danh là chủ tiểu hồ ly mà hán nhắm đến!

- Công tử, mời ngồi!

Im lặng chút, nam nhân lên tiếng.

Bạch Đan Đan cũng không ngại ngần, ngồi xuống vị trí đối diện hán, cất tiếng hỏi:

- Ngài chính là chủ nhân của Ngàn Trần các? Không biết ngài tìm ta, có việc gì không?

Đôi mắt đen, sâu thăm thẳm của hán nhìn nàng một lúc lâu mới lên tiếng:

- Người mà có thể đem giao bán nhiều tam phẩm huyền khí như vậy chỉ trong một lần thật không dễ gặp. Bản tọa rất có hứng muốn kết giao với công tử.

Bị đôi mắt ấy nhìn chăm chăm như vậy, Bạch Đan Đan càng thấy áp lực lớn...

Nam nhân này nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm...

Thần sự của nàng vô cùng mạnh, ngay cả khi bị thương nặng thì những võ sư bình thường vẫn không phải là đối thủ của nàng.

Vậy mà chỉ một ánh mắt của hắn mà khiến nàng thấy áp lực lớn, thần trí không an.

Hắn quả nhiên là một cao thủ, ít nhất thực lực phải đạt đến "ngũ trùng huyền kinh" và có thể còn hơn nữa...

Với thực lực của một phế nhân như nàng bây giờ thì tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Bạch Đan Đan cảnh giác trả lời:

- Các chủ đại nhân, ngài nói đùa rồi. Tam phẩm huyền khí không dễ gặp nhưng đối với một cao thủ như ngài mà nói thì nó chả là gì! Với lại, tại hạ cũng chỉ là đồ đệ của vị liên khí sư thôi, người luyện ra tam phẩm huyền khí cũng không phải tại hạ, thật không có giá trị để kết giao cùng đại nhân.

Nam nhân nhếch miệng:

- Đồ đệ.... liên khí sư?

- Không sai. Những món tam phẩm huyền khí này đều do sư phụ của tại hạ chế luyện ra, tại hạ chỉ là người mang giao bán thôi.

Lúc này đây, Bạch Đan Đan thấy may mắn vô cùng vì sớm đã hóa trang và nghĩ ra một câu truyện hợp lí... nếu không thì...

Mặc dù, nam nhân này rất cường mạnh, có thể dựa vào hắn để thu lợi...

Nhưng Bạch Đan Đan hiểu rõ, tính kẻ người khác là rất vui, nhưng khi mà khoảng cách về thực lực quá lớn thì sẽ trở thành làm bạn với hổ... phần lớn là sẽ không toàn thân để rút lui được...

Hãy cứ tránh xa hắn ra là tốt nhất...

Nam nhân khẽ cười, tiếng cười trầm trầm quyến rũ...

- Thế sao? Huyền khí không phải công tử luyện ra? Vậy hai ngày trước sao công tử lại đến Ngân Trân các để mua lò luyện? Còn các loại nguyên liệu nữa chứ? Nguyên liệu đi đâu hết rồi? Bạch Tam tiểu thư?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Hợp tác ...?

Trong nháy mắt...

Lưng áo Bạch Đan Đan ẩm mồ hôi...

Nam nhân này đã nhìn ra thân phận thật của nàng.

Sao có thể? Thuật hóa trang của nàng là kiếp trước nàng học được từ một tuyệt thế thần tặc (đạo tặc) rất ít người có thể nhìn thấu được.

Quan trọng hơn nữa, nam nhân này sao có thể nhìn ra người đến bán huyền khí và Bạch tam tiểu thư chính là một người được chứ?

Nàng hiện tại là một cực phẩm phế nhân! Ai có thể nghĩ ra một phế nhân có thể luyện ra huyền khí chứ?

Nàng cố trấn tĩnh, nói:

- Các chủ, ngài nói gì vậy? Tại sao tôi nghe mà chả hiểu gì hết?

- Không hiểu?

Nam nhân khẽ cười:

- Có cần ta nói rõ hơn không?

- Ý gì?

- Thật sự trùng hợp, bản tọa cũng có nghiên cứu một chút về liên khí... Hai ngày trước, người mua nguyên liệu gồm có sắt tinh là nguyên liệu để luyện kiếm, lục tương trúc là nguyên liệu để luyện roi cừu khúc, Bắc quyền vân mẫu là nguyên liệu cơ bản để luyện vòng tụ linh... mỗi loại đều chọn rất vừa vặn, lẽ nào cũng là ngẫu nhiên?

Bạch Đan Đan cười nhạt:

- Ý của Các chủ là...cũng có người mua các loại nguyên liệu này? Trùng hợp ghê! Nhưng người đó không phải tôi, hôm nay là lần đầu tiên tôi đến Ngàn Trân các. Ngài nhận nhầm người rồi...

Nam nhân, ánh mắt sắc như đao, miệng thì vẫn giữ nụ cười nhẹ nhàng..

- Oh...mua cùng loại nguyên liệu có thể là trùng hợp... nhưng còn có sự trùng hợp hơn ".

Hắn chậm chậm nói:

- Ngày hôm đó, bản tọa cũng vừa hay có việc qua Ngàn Trân các, có nhìn thấy Bạch tam tiểu thư từ trong Ngàn Trân các bước ra. Chắc tam tiểu thư cũng có nghe nói qua, thực lực đạt tới một mức độ nhất định nào đó, thì thông qua thần sự có thể nhận biết được thân phận đối phương... Thuật hóa trang của tiểu thư trước mặt ta, cơ bản là không có công dụng gì...

Bạch Đan Đan đứng bật dậy, sắc mặt thật khó coi...

Hắn thật sự đã nhìn thấu thuật hóa trang của nàng...

Hắn nếu như không phải là có võ công cao siêu còn nếu không thì bản thân hắn đang tu luyện một loại tinh thần công pháp.

Vậy mà nàng vẫn còn ngu ngốc cho rằng có thể qua mặt hắn, nói cả nửa ngày hóa ra hắn đang trêu đùa nàng...

- Không sai! Ta thật sự đã dùng thuật hóa trang! Nhưng các chủ đại nhân sao cứ phải dò hỏi cặn kẽ như vậy? Tôi chỉ là người đến đây giao bán đồ, Ngàn Trân Các vốn quy định, không hỏi han thăm dò thân phận của khách hàng, ngài như vậy là ý làm sao?

Nam nhân ngồi đó, đưa ánh mắt nhìn nàng, khẽ nói:

- Tam tiểu thư đâu cần kích động vậy? Bản tọa cũng chả có ý gì, chỉ là muốn hợp tác làm ăn cùng tiểu thư thôi mà...

- Hợp tác?

- Đúng vậy! Thật ra rất là đơn giản. Chỉ là muốn nhờ tiểu thư luyện giúp vài loại huyền khí đặc biệt mà thôi... Đối với một vị liên khí sư có thể luyện ra tam phẩm huyền khí như tiểu thư thì chắc chắn không khó.

Bạch Đan Đan mặt lạnh băng:

- Các chủ đại nhân, tôi thật không phải là người mà đại nhân nghĩ, cũng không biết luyện huyền khí, ngài hãy tìm người khác đi! Cáo từ!

Nói rồi quay người định bước ra cửa.

Bất luận nam nhân này nhìn thấu thật hay giả vờ, thì nàng vững nhất định không thừa nhận là biết luyện khí...

Bởi nàng thật sự không muốn hợp tác với một kẻ mạnh mà nàng cơ bản không có cách chế ngự...

Nhưng, ngay khi nàng vừa bước chân tới gần cửa... một cơn gió mạnh lướt qua...

Cửa phòng đóng sập lại...

Tiếp đó, cơ thể nàng mất thăng bằng, lưng va mạnh vào tường, đầu óc quay cuồng...

Đội nàng lấy lại thăng bằng thì đôi tay nàng đã bị nam nhân nắm lấy, ghì chặt trên đỉnh đầu...

Cơ thể cao lớn của nam nhân áp sát vào cơ thể mảnh mai, nhỏ nhắn của nàng...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đổi lấy một nụ hôn...

Cơ thể hai người dù chưa chạm sát vào nhau, nhưng Bạch Đan Đan vẫn cảm nhận được từ người hấn toát lên một loại khí chất đầy bá đạo, với tính chiếm hữu mãnh liệt.

Nàng hoàn toàn không có sức phản kháng, đối diện với một người mà thực lực tuyệt đối chiếm ưu thế thì dùng bất kì thủ đoạn nào cũng là vô ích..

Nam nhân cúi đầu xuống, áp sát tai nàng, cười khẽ:

- Bạch tam tiểu thư, nàng chạy đi đâu? Việc giữa chúng ta hình như... còn chưa nói xong mà?

Hơi thở ấm nóng phả bên tai, nhiệt độ khuôn mặt nàng cũng theo đó mà tăng dần lên...

Trái tim nàng như nở nhịp...

Cái cảm giác vừa nguy hiểm vừa bất lực khiến nàng có một cảm giác quen thuộc đến kì lạ....

Bất giác, trong đầu nàng vụt qua những mẫu kí ức của kiếp trước...

....

Rất nhiều năm về trước tại Tây Linh hoang mạc, trong một thượng cổ di chí, nàng và Mộ Nhược Cảnh lần đầu gặp mặt, vì tranh giành một viên cửu phẩm ma thú nội đan mà đánh nhau...

Khi đó nàng là một tuyệt thế thiên tài được "Hỏa lí cung" toàn lực bồi dưỡng, tự nhận bản thân không có đối thủ trong cùng một trang lứa... Thế nhưng khi đối diện với Mộ Nhược Cảnh, ngay đến 3 chiêu cũng không đỡ nổi.

Người đó cũng như thế này, ép nàng dựa vào bức tường, cũng cúi xuống thì thầm bên tai nàng như này...

- Một nụ hôn đổi lấy một viên cửu phẩm nội đan, không lỗ phải không?

Bạch Đan Đan cảm phần chỉ muốn tắt chết hấn ngay thôi, nhưng không biết Mộ Nhược Cảnh đã dùng cách gì phong hết mọi kinh mạch của nàng..

Trong khi nàng không thể cử động được như vậy, hấn áp sát bờ môi của hấn lên chiếc miệng nhỏ xinh của nàng, ra sức ngấu nghiến bờ môi hồng mềm mại, lưu luyến không rời...

Cuối cùng Mộ Nhược Cảnh quyến luyến mãi mới chịu buông nàng ra, đặt viên cửu phẩm nội đan vào lòng bàn tay nàng, thờ dãi:

- Đáng tiếc ta vẫn còn nhiệm vụ phải làm, không thì sẽ đi bên cạnh nàng luôn mãi, ngoan ngoãn đợi ta trở về nhé!

Hắn lưu luyến, đặt thêm một cái hôn nhẹ lên môi nàng, một cái quay người hấn biến mất trong không trung..

- A....! A...! Ta đợi người đi chết đi thì có....!

Bạch Đan Đan lần đầu tiên bị thua đau như vậy, lại còn bị kẻ lợi dụng, nàng tức điên lên..

Nàng ra sức lau trùi bờ môi bị hôn đỏ mọng... nụ hôn đầu của nàng bị hấn cướp mất rồi...

....

- Tiểu nha đầu, lại đang âm mưu gì đấy?

Giọng nói trầm ấm của nam nhân vang lên, Bạch Đan Đan giờ mới phát hiện mình thất thần hồi tưởng lại một thời đã qua...

Lúc này đây... không ngờ nàng lại nghĩ tới Mộ Nhược Cảnh..

Bởi khí chất của nam nhân trước mặt này cũng cường mạnh đến mức khiến người khác phải tun sợ ư?

Bạch Đan Đan cử động chân tay, phát hiện với tình trạng hiện tại thì nàng hoàn toàn không thể đối đầu với hấn...

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi:

- Tôi nói rồi, tôi không phải là Bạch tam tiểu thư!

- Không phải?

Hắn khẽ cười, áp sát vào mặt nàng, đôi môi mỏng quyến rũ như được điêu khắc mà thành, khoảng cách quá gần, cảm giác như chỉ chút nữa thôi đôi môi

ấy sẽ hôn lên má nàng vậy...

Thân hình Bạch Đan như hóa đá.

- Người muốn làm gì?

Lẽ nào hần... hần định cưỡng hôn nàng?

Tiếp đó, trên mặt nàng truyền đến một cảm giác ấm nóng..

Nhưng không phải hần đặt môi lên má nàng mà là đặt ngón tay...

Ngón tay thon dài như được đúc từ miếng bạch ngọc, nhẹ nhàng đưa đi đưa lại trên khuôn mặt nàng, giống như đang vỗ về, an ủi nàng vậy.

Ngón tay hần đưa đi đưa lại trên khắp cả khuôn mặt nàng... xong rồi hần nâng cằm nàng lên, nhìn chăm chăm vào mặt nàng một lúc lâu:

- Khuôn mặt này thật là.... khiến người khác đau mắt mà!

Lúc đầu Bạch Đan Đan không rõ hần định làm gì, nhưng rất nhanh nàng phát hiện ra...

Tên nam nhân này không biết đã dùng thủ pháp gì loại bỏ lớp hóa trang trên mặt nàng rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Nữ nhi yếu đuối ư ... ?

Như thế cũng đành, hần còn dám dùng giọng nói đầy xem thường ấy để bình phẩm nhan sắc của nàng.

Công bằng mà nói, nàng trùng sinh trong cơ thể này, không được coi là mỹ nhân, nhiều nhất cũng chỉ có thể gọi là thanh tú thôi.

So với nhan sắc mỹ miều chấn động tứ tọa của nàng ở kiếp trước thì đúng là không có gì đáng nói.

Nhưng trong mắt Bạch Đan Đan nàng, thực lực quan trọng hơn ngoại hình rất rất nhiều, chỉ bằng cơ thể Bạch Đan Đan là "hóa linh thánh thể" thì cũng đủ khiến nàng vui sướng hơn là sở hữu bất kỳ một nhan sắc tuyệt thế như nào...

Mà nói đi phải nói lại, tên nam nhân này là ai chứ? Đến lượt hần có quyền bình phẩm ngoại hình của nàng ư?

- Các chủ đại nhân, ngoại hình của tôi thế nào hình như đều không liên quan đến chuyện hợp tác của chúng ta cả, đúng không?

- Hợp tác?

Nam nhân bật cười nói:

- Nàng nói hợp tác? Nhưng vừa nãy nàng còn không thừa nhận mình chính là Bạch tam tiểu thư và còn nói bản thân không hề biết luyện khí đó sao?

Đã bị bóc mẽ vậy rồi, còn phải đóng kịch tiếp cho ai xem?

Nàng lườm hần một cái dài, giọng nói lại mềm mỏng hơn nhiều.

- Các chủ đại nhân, đúng là tiểu nữ đã lừa ngài... Nhưng cũng mong ngài hiểu cho, tiểu nữ một mình thân nữ nhi yếu đuối, ra ngoài bên ba rất dễ bị người khác ức hiếp nên mới phải hóa trang thế này... Ta không có ý lừa ai cả... Ngài giữ tay ta chặt vậy, thật sự rất đau, ngài buông tay ta ra có được không? Ngài muốn hợp tác thì chúng ta bàn bạc đã...

Bạch Đan Đan chớp chớp mắt, đáy mắt còn long lanh vài giọt lệ như đang trực trào ra vậy...

Dáng vẻ ấy kết hợp với vóc người nhỏ bé, thật sự toát lên một vẻ liễu yếu đào tơ...

Bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy cũng sẽ phải động lòng xót thương và tuyệt đối không làm hại nàng nữa...

Nhưng nam nhân này thì khác....

Hần bật cười...

Con tiểu hồ ly, phúc hắc, giáo hoạt, ra tay tàn nhẫn... như này mà dám nhận là một nữ nhi yếu đuối? Sợ bị người khác bắt nạt?

Rõ ràng là nàng ta đi trên đường thì những người khác mới phải lo sợ bị nàng ta bắt nạt thì có.

Hơn nữa, nếu hấn mà buông tay thì chỉ trong một giây thôi, tiểu nha đầu này sẽ lập tức phản kháng, nói không chừng còn sử dụng chiêu thức cổ quái gì để đối phó lại? Hấn đâu ngờ vậy chứ?

Nam nhân nhếch miệng cười:

- Ta thấy tư thế này rất tốt, không cần đổi, cứ như này mà bàn bạc thôi.

- Ngươi... được, ngài nói đi!

Thấy nam nhân không mắc mưu, Bạch Đan Đan cũng hết cách, chỉ còn cách thỏa hiệp.

Nam nhân hỏi:

- Những món tam phẩm huyền khí này rốt cuộc có phải do nàng luyện không?

Bạch Đan Đan gật đầu.

Đã bị lật tẩy rồi giờ có giả vờ cũng vô nghĩa...

- Vậy bản tọa càng nghĩ không thông rồi, trên người tiểu thư thật sự không hề tồn tại chút huyền lực nào, tinh thần lực cũng không cao, càng không phải song thuộc tính kim hỏa. Vậy sao có thể luyện huyền khí? Mà lại còn là tam phẩm huyền khí nữa?

Bạch Đan Đan mím môi:

- Cái này thì ta không thể cho ngài biết, nếu ngài quyết dò hỏi tới cùng thì ta cũng quyết không nói và bất luận ngài có làm gì chăng nữa thì ta cũng sẽ không hợp tác với ngài nữa.

Nam nhân lặng lẽ nhìn nàng một lúc lâu, bỗng bật cười.

- Được vậy ta không hỏi nữa, ai cũng có bí mật riêng, bản tọa cũng không cần phải biết hết.

- Vậy thì tốt!

Bạch Đan Đan thở phào...

Nhưng nàng không hay biết trong lòng nam nhân đang nghĩ:

- Một chốc một lát không biết cũng không sao, vì dù sao tiểu hồ ly này cũng chủ định là của ta. Những gì liên quan tới nàng thì sớm muộn ta cũng sẽ biết hết thôi.

Sao phải vội vàng chứ?

Bạch Đan Đan nghĩ chút rồi lên tiếng:

- Ta có thể nói rõ ràng với ngài, hiện tại ta chỉ có thể luyện được tam phẩm huyền khí, và cũng chỉ luyện được một vài loại nhất định thôi.... Không biết ngài định luyện loại huyền khí gì? Rất có thể là ta không thể luyện được đâu!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Non quá nuốt không trôi !

Nam nhân nhăn mày:

- Khi nào nàng mới lên được tứ phẩm?

- Cái này... tiểu nữ cũng không rõ, không chừng có khi phải rất lâu ý!

- Vậy sao?

Bạch Đan Đan nhận thấy có cơ hội giải thoát khỏi tên nam nhân này rồi nên biểu cảm càng khoa trương hơn:

- Ngài cũng biết mà, liên khí sư muốn thăng cấp là vô cùng khó khăn, từ tam phẩm lên tứ phẩm lại còn là gianh giới giữa hạ cấp liên khí sư với trung cấp liên khí sư, bao người dùng cả đời cũng không thể vượt qua được.

- Không sao! Bản tọa có thể đợi người thăng cấp. Thông minh như người ta nghĩ sẽ rất nhanh là có thể thăng cấp được thôi.

- Người!

Bạch Đan Đan thật lòng nghĩ không thông, tên nam nhân này rốt cuộc là làm sao mà nhất định đòi nàng ra tay luyện khí cho hắn chứ?

Thiên hạ này, liên khí sư đâu ít, đối với Nam Việt quốc này tam phẩm liên khí sư rất hiếm gặp... nhưng đối với một cao thủ như hắn mà nói, kể cả liên khí sư cấp cao hơn thì cũng rất dễ để tìm ra.

Tại sao cứ phải gây khó dễ cho nàng chứ?

- Thế nào?

Nam nhân tiến sát về phía nàng.

Bàn tay hắn nâng khuôn mặt nàng, mãi không đành buông tay.

Tuy rằng khi này chệch bai vậy nhưng thực chất trong lòng nam nhân vẫn khá là hài lòng về chú tiểu hồ ly này.

Tiểu hồ ly tuy không sở hữu vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành... nhưng đôi mắt long lanh như biết nói, từng ánh nhìn đều toát lên nét quyến rũ khó tả, giống như có thể hút linh hồn người vào trong ánh mắt ấy...

Còn làn da thì mềm mại tựa loại tơ lụa thượng hạng, sờ lên làn da ấy thật là khó muốn dời tay...

Lại còn đôi môi phớt hồng tựa cánh hoa, giống như một đoá anh đào vừa hé nở, hồng mộng nước...

Chỉ có điều thân hình thật sự quá gầy gò, vừa thấp vừa bằng phẳng, đúng kiểu phát triển không toàn diện.

Còn quá non nớt....

..... nuốt không trôi!

Bạch Đan Đan chợt thấy lạnh sống lưng, cảm thấy nguy hiểm đang ập tới nên vội nói:

- Ý của ngài, tiểu nữ đã rõ rồi. Thế này đi, ngài xem, phản chưởng tiểu nữ hiện tại cũng chưa đạt tới tứ phẩm, dù có đồng ý hợp tác với ngài thì cũng không có tác dụng gì. Ngài hãy cứ thử tìm một cao nhân khác xem sao... Nếu thật sự tìm không được thì đợi tiểu nữ thăng cấp rồi tính tiếp...

Nam nhân khẽ bật cười.

Sao mà hắn nghe không ra ý thoái thác trong từng câu chữ của nàng chứ?

Nhưng mà, vẫn là câu nói ấy.... hắn không vội!

- Được thôi, bản tọa sẽ cho nàng thêm chút thời gian để nàng suy nghĩ thêm...

Bạch Đan Đan khẽ thở phào.

Hắn ta xem ra cũng không phải người không nói lý mà...

-.... Nhưng bản tọa sẽ không chấp nhận bất kỳ sự cự tuyệt nào đâu. Nàng nhất định phải tranh thủ thời gian suy nghĩ cho kỹ nhé!

Trời ạ! Hắn vậy không phải đang trêu chọc nàng sao? Đã vậy thì nàng còn suy nghĩ cái chết tiệt gì nữa?

Đúng lúc này, nàng phát hiện ra mình có thể cử động được rồi, lập tức đứng thẳng người dậy, giơ chân đá vào phía hạ bộ của nam nhân.

Nhát đá bất ngờ, hiểm hóc, nhưng nam nhân phản ứng rất nhanh, kịp tránh....

Bạch Đan Đan cũng không hi vọng có thể đá trúng hắn, thấy hắn lùi ra sau, nàng cũng nhanh chân nhắm chạy ra ngoài.

Ai ngờ vừa chạy được mấy bước thì eo đã bị ôm chặt.

Đôi tay rắn chắc của nam nhân ôm lấy eo nàng kéo về phía sau, ôm ghì nàng vào lòng.

Bên tai truyền tới giọng điệu tức tối của nam nhân:

- Tiểu nha đầu, nàng thật là...ác mà! Cũng không sợ đá vậy khiến ta tàn phế sao?

Ngay khi nãy bản thân hắn cũng sợ toát mồ hôi.

Nhất đá của tiểu nha đầu rõ ràng có vận dụng huyền kỹ, mà còn là huyền kỹ cao siêu, nếu không phải do bản thân cơ thể này không có huyền lực, không thể phát huy hoàn toàn uy lực của nó thì có lẽ hắn cũng không thể kịp thời trở tay, sẽ bị đá trúng..

Chỗ mà nàng ta định đá cũng quá là nhạy cảm, mới nghĩ thôi, hắn đã thấy đau đớn vô cùng...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Không cần quá cảm kích... !

Xem ra muốn theo đuổi được chủ tiểu hồ ly này thì thật không dễ dàng, và bản thân còn phải đề cao cảnh giác hơn nhiều...

Đừng để đến lúc, người còn chưa theo đuổi được mà mình thì thành tàn phế...

Bạch Đan Đan vạn phần tiếc nuối, sao lại không đá cho tên nam nhân này tàn phế luôn đi chứ? Vừa gặp mặt đã trêu chọc thiếu nữ như vậy thì chắc chắn không phải người tốt...!

Nàng làm ra vẻ vô tội:

- Các chủ đại nhân, ngài đang nói gì vậy? Sao tiểu nữ chả hiểu gì? Tiểu nữ có đá ngài sao? Tiểu nữ khi nãy, vì đứng lâu quá, cơ thể khó chịu nên khẽ giơ chân vận động chút thôi mà!

- Vậy à? Thế sao nàng bỏ chạy?

Nam nhân đứng đằng sau nhìn chiếc tai trắng treo xinh xắn, phải kim chế lắm mới kim chế không cắn một miếng...

- Tiểu nữ có chạy ư? Chuyện của chúng ta đã bàn bạc xong nên tiểu nữ định về nhà sớm để nghỉ ngơi thôi mà!

- Thì ra là vậy....

- Ân... đúng vậy, thế nên ngài có thể buông ta ra được chưa?

Nam nhân không những không buông tay mà còn ôm chặt hơn.

Không biết là vì sao, cái thân hình bé nhỏ mềm mại này ở trong vòng tay hắn lại thích hợp đến vậy? Ôm nàng trong tay mà có thể khiến cho tâm trạng bất an, buồn bực của hắn trong nháy mắt dịu lại hết...

Đợi một lát, không thấy nam nhân buông tay, Bạch Đan Đan chau mày lại.

- Buông tôi ra!

Nam nhân hồi thần, cúi đầu xuống, cất tiếng:

- Để tiểu mỹ nhân yếu đuối một mình đi trên đường dễ bị người khác ức hiếp, thế nên, bản tọa sẽ đích thân đưa nàng về nhà, nàng không cần quá cảm kích đâu!

- Không cần đâu, tôi bảo rồi, không cần mà lại!

Nam nhân coi như không nghe thấy gì hết, ôm lấy eo nàng, đưa nàng ra ngoài bằng nôi cổng sau, nhét nàng vào trong xe ngựa.

Ngay khi nhìn thấy chiếc xe ngựa nổi bật bật ấy, Bạch Đan Đan đã hiểu tại sao thân phận mình lại bị bại lộ rồi!

Thì ra lần trước đến đây mua đồ, tên nam nhân đó đã để ý theo dõi nàng rồi.

Nhưng, khi đó, tất cả mọi người đều cho rằng nàng đang bại gia, không ai tin nàng có thể luyện ra huyền khí, vậy tại sao tên nam nhân này lại tin chắc là

nàng sẽ luyện được?

Nghĩ vậy rồi nàng hỏi luôn.

Nam nhân nhếch môi:

- Cái này mà.... đại khái là do trực giác của một đấng nam nhi...

- Lại nói lung tung! Không nói thì không nói! Ai cần...

Bạch Đan Đan bĩu môi, không thèm để ý đến hắn nữa, ngồi vào trong xe, bắt đầu quan sát nội bộ kết cấu bên trong xe và cả những trận pháp được khắc trên thành xe nữa....

Chiếc xe ngựa này là một loại huyền khí di động... còn quý hiếm hơn bộ huyền khí cả trăm lần... rất khó chế luyện và còn cần vô cùng nhiều những loại vật liệu hiếm....

Đây thường là những tác phẩm độc môn của tam phẩm liên khí tông sư... ngay cả đối với nàng thì nó cũng có một giá trị tham khảo không nhỏ.

Đã có cơ hội vào đây, nàng rất có hứng xem xét, khám phá tỉ mỉ.

Nam nhân thư thái dựa người vào thành ghế, nhìn tiểu nha đầu, người mà đã lọt vào mắt xanh của hắn... Chỉ thấy tiểu nha đầu hai mắt sáng rực, đi đi lại lại trong xe, nhìn bên này chút, sờ bên kia một chút... trong miệng còn khẽ bình phẩm gì đó...

- .... òa, xử lý kết cấu chỗ này rất tinh xảo... Ồi chỗ trận pháp này khắc thật là kém mà, làm ảnh hưởng đến lực phòng thủ của cả chiếc xe mất rồi....

Dù không hiểu vì sao nàng có thể trong tình trạng không có một chút huyền lực nào mà trở thành một tam phẩm liên khí sư...

...nhưng tiểu nha đầu này... rất có năng khiếu trong việc luyện khí...

Hình như hắn đã vô ý mà nhặt được ngọc quý rồi...

Nụ cười trên môi hắn càng lộ càng rõ nét, trong lòng hạ quyết tâm nhất định phải theo đuổi nàng cho bằng được...

Hắn cầm ấm trà lên, rót tách trà đưa đến trước mặt nàng:

- Được rồi, đừng chạy tới chạy lui nữa, uống trà đi. Nếu nàng có hứng thú với chiếc xe ngựa này, sau này còn nhiều cơ hội để xem xét tỉ mỉ hơn!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Kiêu ngạo...!

Bạch Đan Đan cảm thấy câu nói của hắn có gì đó kì quái nhưng cũng không nghĩ quá nhiều.

Nhận lấy tách trà, nhìn tách trà, mắt sáng rực:

- Trà Đan Minh Thảo!

Đan Minh thảo là loại thảo dược tam phẩm hỏa thuộc tính... Tuy là hỏa thuộc tính nhưng khi uống lại vô cùng trung hòa, nên thường được dùng để uống như một loại trà... Là một món đồ uống mà các võ sư hỏa thuộc tính đều rất thích.

Đặc biệt là các liên khí sư đều rất thích loại trà này.

Bạch Đan Đan nhấp một ngụm, ngược mắt nhìn người nam nhân ngồi đối diện.

Nam nhân này không thuộc hỏa thuộc tính càng không phải liên khí sư nhưng lại cố ý đổi trà thành Đan Minh thảo, rõ ràng là cố ý lấy lòng nàng.

Cộng với thái độ của hắn nồng nhiệt quá mức với nàng khi nãy... không lẽ... hắn để ý đến nàng rồi?

Nàng nghĩ thầm trong bụng như vậy chứ không biểu hiện ra ngoài...

Không lâu sau, xe ngựa đã đưa nàng về tới cổng biệt viện của Vũ Uy hầu phủ.

Bạch Đan Đan vội vàng mở cửa xe định xuống xe.

- Các chủ đại nhân, cảm ơn sự tiếp đãi của ngài ngày hôm nay. Tiểu nữ sẽ nỗ lực nghiên cứu thêm về đạo liên khí, tranh thủ trong khoảng thời gian ngắn nhất để thăng cấp. Ngài hãy cứ yên tâm! Trong khoảng thời gian này tôi sẽ không làm phiền ngài, ngài cũng đừng gây ảnh hưởng đến việc tu luyện của tiểu nữ... chúng ta tạm biệt từ đây nhé!

Nam nhân giờ tay ra kéo lấy tay nàng.

- Xe còn chưa kịp dừng, vội gì chứ? Chẳng may ngã thì sao? Đã xấu như thế này rồi mà lại ngã hử dung nhan thêm nữa thì thật là không ai thèm rước nàng đâu đấy!

- Không! Liên! Quan! Tới! Ngài!

Thật sự quá đủ rồi!

Tên nam nhân này lẽ nào tên là

"Độc Mồm" tự là "Gọi Đòn" sao cơ chứ?

Thật là giống với cái tên Mộ Nhược Cảnh khi xưa mà! Thật là gặp ma rồi....a.....a

Nàng vốn tính tình kiêu ngạo, nếu như đổi lại là một người đàn ông khác, dám động tay động chân như này lại còn nói những điều quá đáng như vậy thì chắc chắn sớm đã bị nàng ra tay trừng trị rồi..

Đáng tiếc, hiện tại thực lực của nàng không bằng người ta...

Càng đáng ghét hơn nữa là, tên nam nhân này rõ ràng là biết rõ điều đó nên càng cố tình trêu chọc nàng..

Hắn nắm lấy bàn tay nhỏ xinh của nàng, đưa nàng về đến tận cổng biệt viện mới chịu dừng bước...

- Yên tâm, huyền khí của nàng nằm trong tay ta thì nhất định sẽ bán được giá không tồi.

Hắn giờ tay vuốt nhẹ mái tóc Bạch Đan Đan...

- Hãy đợi tin vui của ta...

- Tôi biết rồi! Tạm biệt!

Bạch Đan Đan hất tay hắn ra, quay người bước vào trong cổng biệt viện, đầu không thèm ngoảnh lại dù chỉ một lần.

Nam nhân nhìn theo bóng dáng nàng, khẽ lắc đầu thở dài:

- Sao lại kiêu ngạo vậy cơ chứ?

Dựa vào thực lực, địa vị cùng với tướng mạo phi phàm của hắn... trước nay hắn vẫn luôn được mọi nữ nhân chào đón... không biết bao nữ nhi có địa vị cao quý chủ động cầu thân với hắn..

Lần đầu tiên bản thân hắn chủ động thị hiếu với một người, những tưởng mọi chuyện sẽ hết sức thuận lợi...

Ai dè Bạch Đan Đan không chút nể mặt...

Nhưng chính bởi vậy mà hắn lại càng thấy thêm phần hứng thú...

.....

Bạch Đan Đan về tới biệt viện, tâm trạng thật sự rất tồi...

Nàng thấy hôm nay trước khi ra cửa nàng quên không xem hoàng lịch, thật sự là một sự thất bại thảm hại.

Vốn dĩ kí gửi huyền khí là một việc quá ư là đơn giản ai dè lại gặp phải một phiền phức lớn như thế này chứ?

Xem ra trong khoản thời gian này nàng phải ẩn cư, hạn chế ra ngoài...

Phản chảng, cũng chỉ cần bán được huyền khí, thu thập đủ thảo dược, giải quyết vấn đề không thể tu luyện của bản thân là nàng sẽ bề quan tu luyện một thời gian, nâng cao thực lực.... đến lúc đó sẽ không phải liên quan gì đến người nam nhân thần bí kia nữa...

Không ngờ, vừa bước vào nhà chưa được bao lâu thì đã có người đến gõ cửa....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thái tử tuyển phi...

- Bạch Tam tiểu thụ, thuộc hạ phụng lệnh chủ nhân mang đồ đến cho tiểu thụ!

Bạch Đan Đan nhận ra, người này chính là người cận vệ của người nam nhân đeo mặt nạ thần bí kia, nàng không khỏi chau mày:

- Đồ gì chứ? Tôi không cần!

- Chủ nhân nói, tiểu thụ xem rồi, nhất định sẽ thích ngay!

Người cận vệ đứng lùi sang một bên để lộ món đồ phía sau ra.

Bạch Đan Đan nhận ra đó là một chiếc lò luyện rất chi là tinh xảo.

Chiếc lò này có chiều cao hơn đầu người một chút, nhỏ hơn khá là nhiều so với những chiếc lò bình thường khác... chiếc lò được bao bọc bởi một lớp ánh sáng màu tím thẫm... chỉ nhìn qua cũng đủ biết không phải phẩm phẩm.

Bạch Đan Đan là người rất tinh mắt, lập tức nhận ra đây chính là chiếc lò dùng từ tinh kim được tôi luyện 9 lần bằng kì hỏa mà thành.... có thể sử dụng đến tận thất phẩm!

Không có gì có thể có sức hút đối với liên khí sư hơn thế này.... và lại cái lò mà nàng đang dùng hiện tại lại còn là món đồ hạ phẩm chỉ đáng giá 800 lượng... càng làm tăng giá trị của chiếc lò luyện này.

Kẻ nam nhân đeo chiếc mặt nạ thần bí kia thật sự là quá nham hiểm mà... Tặng một món quý như này bảo sao mà nàng từ chối cho được chứ?

Nàng gật gật đầu.

- Vậy thì mang vào trong này đi!

Vài người lính hộ vệ vội khênh chiếc lò luyện vào, đặt xuống đúng chỗ mà Bạch Đan Đan chỉ thị. Được khênh vào cùng với chiếc lò còn có vài chiếc hòm nữa, bên trong đựng đều là nguyên liệu luyện tam phẩm huyền khí.

- Bạch tiểu thụ, chủ nhân có nói, những thứ này là nhằm giúp cho tiểu thụ nhanh chóng thăng cấp lên tứ phẩm liên khí sư... Nếu như còn yêu cầu gì khác thì có thể đến Ngân Trần Các tìm chủ nhân.

- Được! Ta biết rồi!

Được cho tiền tội gì mà không nhận? Nếu sớm biết tên đó hào phóng như vậy thì nàng đã phải thịt hân một khoản lớn rồi!

Nàng hất tay ra hiệu cho họ ra về, ngoảnh đầu lại thấy Tiểu Vy đang ngơ ngơ người nhìn mình.

- Sao vậy?

Cô lấy làm lạ mà cất tiếng hỏi.

Tiểu Vy chạy ra đóng chặt cửa phòng lại, rồi mới khẽ nói:

- Tam tiểu thụ... vừa xong... nếu không phải nô tì nhìn nhầm thì có một nam nhân đưa tiểu thụ về đúng không? Chỗ đồ này cũng là do nam nhân đó tặng cho tiểu thụ?

- Rồi sao?

Bạch Đan Đan có chút không vui...

Tiểu Vy dù sao cũng chỉ là một a hoàn.... mặc dù khá là trung thành với nàng, nàng cũng không ngại mà sẽ ra tay che trở cho nàng ta.... Nhưng nếu như a hoàn mà dám can thiệp quá sâu vào đời tư của chủ nhân thì đó là vượt quá giới hạn rồi!

Tiểu Vy vội tiếp lời:

- Tam tiểu thụ, người đừng hiểu lầm, nô tì không có ý gì khác. Chỉ là...mới vài ngày trước nhị phu nhân mới vu cho tiểu thụ tội tư thông... nếu giờ để bà

ta phát hiện tiểu thư có qua lại với một nam nhân như này thì không biết bà ta còn làm ra điều gì kinh khủng hơn nữa...

- Không sao! Kệ bọn họ thích nói gì thì nói...

Nàng nhún vai đầy vẻ không để tâm...

Thiên Linh đại lục, nói cho cùng cũng là một nơi coi trọng thực lực, chỉ cần thực lực của nàng đủ mạnh thì vài lời đồn thổi vớ vẩn cũng chẳng thể gây ra tổn thất gì cho nàng cả.

- Trời ơi, Tam tiểu thư!

Tiểu Vy sợ hãi cuống lên:

- Sao người có thể nói vậy chứ? Thái tử sắp tuyển phi tử rồi, nếu giờ mà truyền ra tin đồn về danh tiết của tiểu thư thì tiểu thư sẽ hết cơ hội làm Thái tử phi rồi đây!

Bạch Đan Đan tưởng mình nghe nhầm...

- Hà? Thái tử phi gì chứ? Thái tử tuyển phi... liên quan gì đến ta cơ chứ?

Tiểu Vy tiếp tục:

- Tam tiểu thư, người quên rồi sao? Ngay khi Lão hầu gia còn ở đây thì đã cùng Hoàng thất có định ước cho tiểu thư kết hôn cùng với Thái tử. Chỉ là từ khi lão Hầu gia mất tích thì mọi việc cứ thế đi vào quên lãng. Nhưng lần này Thái tử tuyển phi, Hoàng thượng đã đặc biệt sai người đến phủ, thăm dò về tình hình của tiểu thư... Xem ra tiểu thư vẫn còn cơ hội!

- Lại còn có chuyện như vậy nữa sao?

-Đúng vậy Tam tiểu thư! Người cần lắm bắt tốt lấy cơ hội này! Thái tử là ngũ phẩm thiên tử, một thiên tài tu luyện, chưa đến 20 tuổi mà đã vượt được tầng 7 ngự huyền kinh! Nhị tiểu thư thậm chí Thái tử từ nhiều năm nay! Nhưng ả ta là ai chứ? Tiểu thư mới là người có hôn ước từ nhỏ với Thái tử điện hạ!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Vừa ăn cắp vừa la làng...

Nghe đến đây, khoe miệng Bạch Đan Đan khẽ nhếch lên một góc quá độ.

- Thế thì có vẻ... hay đây!

Ngự huyền kinh là Nhị trọng kinh giới trong việc tu luyện võ đạo.

Sau khi đạt mức đỉnh cửu tầng khí huyền kinh, nếu có thể tự điều động được thiên địa huyền khí, ngự khí tại ngoại thì được gọi là ngự huyền kinh.

Thái tử có thể ở độ tuổi chưa đến 20 mà đạt tới thất tầng ngự huyền kinh thì quả là thiên tài xuất chúng rồi.

Cổ chủ của thân xác này từ nhỏ đã có đính ước với Thái tử... còn Bạch Nhu Kỳ lại thậm chí thương trọng nhớ Thái tử!

Kết hợp với việc lúc trước Bạch Nhu Kỳ vu oan cho Cổ chủ tư thông với nam nhân, ép cho cổ chủ phải treo cổ tự tử... thì chân tướng vụ việc đã dần sáng tỏ.

Nếu không nhầm thì chính Nhị phu nhân và Bạch Nhu Kỳ sợ tam tiểu thư phế nhân này sẽ trở thành thái tử phi nên đã thâm giở trò... Với ý nghĩ khiến cho phẩm tiết của Bạch Đan Đan bị nghi ngờ, lợi dụng cơ hội đó mà loại bỏ nàng, để ngăn chặn việc tốt giữa nàng với Thái tử...

- Ha ha đúng là nước cờ lợi hại mà!

Đáng tiếc, gặp phải Bạch Đan Đan nàng thì... kết cục của Bạch Nhu Kỳ tuyệt đối là bi kịch...

Cuộc hôn sự này mà thành được thì tên Bạch Đan Đan của nàng có thể viết ngược lại luôn...

Đang trầm tính toán mọi việc trong lòng, bỗng nàng nhớ ra một việc, hỏi:

- Nói đến Hoàng thất... ta nghe nói, Các chủ của Ngân Trân Các là người trong Hoàng thất, có đúng vậy không?

Tiểu Vy nói:

- Việc này...mọi người đều truyền rằng, ông chủ của Ngân Trân các là cháu của Hoàng thượng, Đông An Vương, cũng không biết là thật hay giả nữa.

- Đông An Vương?

Bạch Đan Đan trầm ngâm ngẫm..

Đông An Vương năm nay 19 tuổi, nghe đồn cũng là một thiên tài, trong tu luyện võ thuật chỉ kém Thái tử có chút ít, hơn nữa lại còn là một luyện đan sư...

Luyện đan sư là một chức vị vô cùng hiếm và tôn quý, kết hợp với thân phận là người của Hoàng gia thì việc nắm trong tay một tiệm thương điểm lớn nhất Nam Việt quốc là điều quá sức bình thường...

Lẽ nào người mà hôm nay nàng gặp lại chính là Đông An Vương?

Nhưng, nàng vẫn cảm thấy có gì đó không đúng cho lắm.... thực lực của nam nhân đó thật không thể chỉ dừng lại ở ngự huyền kinh, hơn nữa khí chất mà người đó thể hiện ra thì một Vương gia của tiểu quốc là không thể nào có thể có được.

.....

Vũ Uy hầu phủ...

Phòng chính....

Vũ Uy hầu phu nhân đang lộ nét mặt phẫn ức, dùng khăn mùi xoa thấm nước mắt, khóc lóc sụt sùi:

- Hầu gia à, ngài nhìn Nhu Kỳ của chúng ta mà xem này, sao lại có thể bị tam cô nương đánh đến mức cơ chứ? Cô ta sao có thể xuống tay mạnh như này, Nhu Kỳ là chị em họ của cô ta cơ mà...

Vũ Uy hầu Bạch Lưu Cảnh nhìn thấy Bạch Nhu Kỳ được a hoàn dìu bước vào, kinh ngạc đứng bật dậy làm cho li tách trên bàn lăn long lóc xuống nền đất.

- Đây thật là Nhu Kỳ sao? Sao lại thành ra nông nỗi này cơ chứ?

Bạch Nhu Kỳ bị Tiểu Vy tát cho một trảng như vậy thì mặt sớm đã sưng húp lên như mặt heo vậy, hai má sưng húp không nói, đến mắt cũng sắp không mở ra nổi, nước mắt thì không ngừng rơi nơi khóe mắt....

Dung mạo hiện tại của nàng ta ai mà còn nhìn ra nổi đó chính là vị lãnh mỹ nhân nổi tiếng thanh nhã hàng ngày kia....

Bạch Lưu Cảnh cũng phải mất chút thời gian mới nhận ra cô con gái diệu mà mình yêu quý nhất này, bỗng chốc nổi trận lôi đình:

- Sao lại ra nông nỗi này? Đang yên đang lành sao lại bị đánh như vậy chứ?

Bạch Nhu Kỳ nhào xuống nền đất, gào ầm lên.

- Cha, người phải làm chủ cho con! Đây là do cô hão tam muội của con ý! Hôm mà muội ý bị bắt quả tang tư thông với nam nhân ở hậu viện, khiến danh dự của Hầu phủ chúng ta bị ảnh hưởng không nhỏ! Con sợ muội ý nghĩ không thông mà làm bừa, nên có ý tốt đến khuyên can...ai ngờ bị muội ý đánh như này...

Bạch Lưu Cảnh nghe vậy, ngọn lửa tức giận bùng lên, đập mạnh tay xuống bàn:

- Không có lí nào! Nó lại dám ra tay độc ác đến vậy, thật là vô thiên vô pháp quá rồi!

.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Chọn kẻ hầu...

Vũ Uy hầu phu nhân đứng bên cạnh thêm mắm thêm muối:

- Hầu gia, con bé Bạch Đan Đan vốn chỉ là đồ phế nhân, vô dụng. Hầu gia ngài có lòng tốt mới nhận nuôi nó! Kết quả nó lại lấy oán báo ân, đối xử thế này với Nhu Kỳ của chúng ta! Con nha đầu chết tiệt ấy thật là ác độc mà!

Bạch Nhu Kỳ cũng không quên phối hợp bằng cách gào khóc thảm thiết.

Nghe tiếng khóc sùi sùi của Bạch Nhu Kỳ, lửa giận trong lòng Bạch Lưu Cảnh càng lên tới đỉnh điểm.

- Người đầu, đi lôi Bạch Đan Đan tới đây cho ta! Ta cần thay mặt người anh trai sớm mất tích của ta để dạy dỗ con nhỏ này biết phép tắc, biết luân thường đạo lý!

Bọn thuộc hạ nhận lệnh, nhanh chóng đi đến biệt viện...

Mục đích đã đạt, Hầu gia phu nhân tự tay rót tách trà đưa cho Hầu gia...

- Hầu gia! Ngài bớt giận! Ngài đối với nó đã đủ nhân nghĩa lắm rồi, nhưng ai kêu nó cứ tự không biết học điều hay lẽ phải cơ? Thần thiếp cũng biết là Hầu gia sẽ rất khó khi trừng phạt tam cô nương, khó tránh lại bị người ngoài bàn tán ngài ngược đãi con của anh trai! Thế nên dù Nhu Kỳ bị đánh đến mức này thì thần thiếp vẫn kêu con phải nhẫn nhịn không thể phiền đến Hầu gia...

Hầu phu nhân nói vậy rồi nước mắt lăn dài...

Đứng tiêu chuẩn hết lòng vì đại cục, nhẫn nhục chịu thiệt thòi...

Cái chiêu lùi một bước tiến trăm bước này... rất là có hiệu quả.

Bạch Lưu Cảnh vùng tay lên, quả quyết:

- Phu nhân yên tâm, ta sẽ không để Nhu Kỳ phải chịu uất ức đâu! Con nha đầu thối ấy dù sao cũng chỉ là một phế nhân, lẽ nào còn định làm phản nữa? Hôm nay bản Hầu gia sẽ dạy dỗ phép tắc cho nó! Quyết không nhẹ tay!

Trên gương mặt sùng vù ánh lên một nụ cười đầy đắc ý.

Phụ thân của ả là cao thủ cửu phẩm ngự huyền kinh, Bạch Nhu Kỳ mà có yêu pháp thì cũng vô dụng.

"Hôm nay sẽ phải cho con tiện nhân ấy biết mặt!

Dám đánh vào mặt ta sao? Ta tuyệt đối sẽ trả lại gấp trăm ngàn lần, còn phải hủy dung nhan của nó nữa! "

Ả thảm hạ quyết tâm...

.....

3 ngày qua, Tiểu Vy dùng số tiền mà Bạch Đan Đan đưa, cho để tuyển chọn người hầu kẻ hạ....

Bạch Đan Đan tự mình chọn lựa mười mấy a hoàn và thị vệ...

Tiêu chuẩn chọn người của nàng, thứ nhất không nhìn ngoại hình, thứ hai không cần biết làm được hay không làm được việc nhà, chủ yếu là xem khả năng tu luyện đến đâu.

Mặc dù muốn xét năng lực tu luyện thường phải dùng đến đá Thiên võ mới xác định chuẩn xác được. Nhưng bản thân nàng lại có một cách riêng để nhận biết...

Ngoài những điều trên, nàng còn xem xét đến độ gan lì và lòng trung thành của đối phương nữa.

Trong 3 ngày, Bạch Đan Đan gần như đã gặp qua hàng loạt các nô bộc trong tay những kẻ buôn nô lệ rồi, và trong số họ nàng đã chọn ra được những người có khả năng tu luyện tốt nhất.

Những người này, đều phải kí từ ước - (khế ước bán thân cho chủ, sống chết do chủ quyết định) ngoài ra Bạch Đan Đan còn ra một lời nguyện độc trên người họ nữa.

Nàng dự định sẽ quan sát họ một thời gian, từ trong nhóm người này chọn ra những người có thực lực và trung thành nhất để nàng truyền công pháp cho họ.

Có nàng chỉ dạy, họ rất nhanh sẽ trở thành những cao thủ có tên tuổi trong giới tu luyện.

Đến khi ấy, nàng sẽ phát triển một thế lực ngầm...

Buổi chiều hôm nay, bên ngoài cổng phủ truyền đến tiếng ồn ào náo loạn...

Tiểu Vy chạy vội vào thông báo:

- Tam tiểu thư, lần này thật không xong rồi, là... là Hầu... hãy gia phái người đến...

- Ờ?

Bạch Đan Đan còn chưa kịp nói gì thì một đám lính đã chạy sòng sộc vào.

Những kẻ hộ vệ này đều là võ sư khí huyền kinh, kẻ dẫn đầu còn đạt đến thất tầng khí huyền kinh...

Người dẫn đầu đám lính lạnh lùng cất tiếng:

- Tam tiểu thư! Nhận lệnh của Hầu gia mời tiểu thư đến ngay Hầu phủ! Phiên tiểu thư đi cùng chúng thuộc hạ ngay! Còn cả nha hoàn Tiểu Vy cũng phải đi cùng!

Hắn vung tay lên, lập tức có hai tên lính bước ra khỏi hàng, xông đến bắt Tiểu Vy.

Sắc mặt Tiểu Vy tái nhợt vì quá sợ hãi...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Muốn động đến người của ta ??

Từ hôm ra tay đánh Nhị tiểu thư, Tiểu Vy luôn sợ hãi, bất an... mặc dù có sự bảo đảm của Bạch Đan Đan, nhưng nàng vẫn không thể yên lòng.

Bạch Nhu Kỳ bị đánh thành ra vậy, trở về Hầu phủ, Hầu gia nhất định sẽ nổi trận lôi đình.

Tam tiểu thư dù có thể nào thì cũng làm sao mà đấu lại được Hầu gia chứ? Đến khi đó, một a hoàn hèn mọn như nàng sẽ là người mất mạng đầu tiên... chả ai có thể bảo vệ cho nàng được...

Giờ, Hầu gia đã cho người đến thật, còn phái "Thân vệ quân" đến bắt người...

Trên nước Nam Việt này, "Thân vệ quân" của Hầu phủ rất là có tiếng, toàn bộ thành viên đều là võ sư ngũ tầng khí huyền kinh trở lên... lại còn là những người lính lão luyện trên xa trường, dày dặn kinh nghiệm chiến đấu...

Nàng căn bản là không có khả năng phản kháng, cũng không biết nếu bị rơi vào tay Nhị tiểu thư thì sẽ phải chịu những cực hình khủng khiếp gì nữa...

Cơ thể nàng run rẩy như chiếc lá cuối thu...

Bàn tay của một tên lính sắp chạm đến vai nàng thì bỗng tiếng quát đánh thép vang lên.

- Bỏ tay ra cho ta!

"Bình! Bình!"

Bụi trên mặt đất bay tứ tung...

Hai tên lính nhận lệnh bắt Tiểu Vy bay ngược ra ngoài, bay một mạch tận 3, 4 trượng mới "hạ cánh" xuống mặt đất...

Chẳng ai có thể ngờ mọi việc lại diễn ra như vậy... không gian yên lặng đến sợ....

Tên thống lĩnh bất ngờ, ngẩng đầu lên, thì phát hiện, Bạch Đan Đan không biết từ lúc nào đã đứng chắn phía trước mặt Tiểu Vy, đang dùng ánh mắt lạnh băng nhìn bọn họ.

Đôi mắt sâu thẳm như mặt nước hồ mùa thu đang nhìn họ đầy sắc lạnh... chiếc váy trắng trên người, không gió mà cứ bay phấp phới.

Đám thị vệ kinh ngạc nhìn nhau, đầy vẻ không thể tin vào những gì mình đang tận mắt chứng kiến.

Điều này thật là ngoài sức tưởng tượng của họ....

Cái vị phé nhân Bạch Tam tiểu thư này vốn đã quá là nổi tiếng... Nhưng giờ phút này trên người nàng lại toát lên một khí thế cường mạnh vô cùng.... khí chất cao quý cường mạnh thật giống với vị lão Hầu gia Bạch Lưu Phong năm xưa.

Bạch Đan Đan lên tiếng:

- Muốn động đến người của ta, đã hỏi qua ý của bốn tiểu thư chưa?

Hai tên thị vệ bị ngã dập mông, kêu trời kêu đất rồi lồm ngồm bò dậy....

Tên thống lĩnh tức giận, quát lớn:

- Thật là mất mặt, có mỗi việc bắt một con nha đầu mà cũng không làm được! Lại còn bị đá bay ra ngoài nữa! Ai ra tay đánh các người?

- Là... là Tam... tam tiểu thư!

- Đúng vậy. Là Tam tiểu thư...

-Lại còn dám nói láo? Tam tiểu thư đâu có huyền lực?

-Nhưng... nhưng đó là sự thật ă... Thống lĩnh, bọn thuộc hạ đâu dám nói bừa... vừa nãy Tam tiểu thư trong nháy mắt lao tới trước mặt chúng tôi, khẽ vung tay là chúng tôi đã bị hất văng ra rồi....

Thống lĩnh thị vệ cau mày suy nghĩ...

Bạch Đan Đan vốn là một phé nhân không thể tu luyện được... Còn hai tên thị vệ kia đều là võ sư cao thủ ngũ tầng khí huyền kinh... ă có thể đánh bay hai tên lính đó???

Chắc chắn là ă đã dùng một thủ đoạn đen tối nào đó.... nhưng chắc chắn là cũng chỉ dùng để đối phó với những thị vệ bình thường thôi... gặp phải cao thủ thật sự thì cũng sẽ phải bó tay chịu chết thôi.

Hắn liền bước lên trước một bước, nói với Bạch Đan Đan:

- Tam tiểu thư, tiểu thư đừng cứng đầu nữa, hãy đi cùng thuộc hạ ngay đi! Hầu gia vốn là trưởng bối của tiểu thư, mời tiểu thư đến phủ làm khách, tiểu thư lại ra tay đáng bị thương người mà Hầu gia cử đến, đó là hành động bất kính, nói đến đâu đi nữa thì cũng là tiểu thư đuối lý mà thôi!

Bạch Đan Đan cười nụ cười lạnh lùng:

- Ô vậy sao? Vậy ta là Quận chúa do Hoàng thượng đích thân sắc phong, còn Bạch Lưu Cảnh chỉ là một Hầu gia... Theo lý mà nói, hẳn gặp ta còn phải hành đi lễ cơ!? Hẳn có quyền gì mà đòi bắt giữ ă hoàn của Quận chúa phủ? Lại có quyền gì mà cho các người đột nhập Quận chúa phủ? Là không coi sắc phong của Hoàng thượng ra gì sao????

P / s: Ta thích nàng rồi đó Bạch Đan Đan ă! Bá đạo quá.... ahilhi

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Một chương đánh bay...

Bạch Đan Đan chụp một chiếc mũ "bất kính với Hoàng thượng " nên đầu tên thống lĩnh thị vệ... khí thế hung hăng của bọn chúng đã giảm đi một nửa...

Ngày thường đám hạ nhân của Hầu phủ luôn coi Tam tiểu thư là một kẻ ngốc, ai cũng có thể giầy xéo chà đạp nàng... chúng đã sớm quên mất thân phận Quận chúa cao quý của nàng...

Tên thống lĩnh thị vệ cứng họng, không tìm ra lời nào để phản bác lại Bạch Đan Đan được.

Mà việc Hầu gia đã hạ lệnh xuống thì bất cứ giá nào cũng phải hoàn thành...

Hắn cuối cùng cũng đành lệt bõ lộp mặt nạ lương thiện xuống,nở nụ cười nham hiểm bước từng bước về phía Bạch Đan Đan.

- Tam tiểu thư, tiểu thư đừng tốn nước bọt vô ích nữa! Cây vào mỗi cái phong hiệu mà tưởng mình là một quận chúa thật sao? Cũng không soi soi gương mà xem, một phé nhân vô dụng, kẻ cả có phong hiệu thì cũng làm sao? Còn không bằng cả đám thị vệ này! Mệnh lệnh của Hầu gia mà người cũng dám chống lại? Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt! Vậy thì đừng trách ta không khách sáo!

Nói rồi, động tác nhanh như chớp, giờ tay tấn công về phía Bạch Đan Đan...

Hắn nghĩ thầm trong đầu, một kẻ nhút nhát như Tam tiểu thư nhìn thế tấn công như vũ bão này của hắn thì sẽ sợ hãi đến tè ra quần ngay thôi...

- Tam tiểu thư.....!!!

Tiểu Vy sợ hãi hét lớn...

Sắc mặt Bạch Đan Đan vẫn vô cùng bình tĩnh, sâu trong đáy mắt thậm chí còn có chút mỉa mai...

Thống lĩnh thị vệ lao đến trước mặt nàng, bỗng trong đầu hắn vang lên một tiếng động lớn, chỉ thấy trí óc òe òe...

Tiếp đó, là cảm giác đau đớn nơi trước ngực...

"Rắc! Rắc!"

Tiếng xương bị gãy... cơ thể không chịu nổi, bay mạnh ra phía sau, rồi hạ cánh "không an toàn" xuống nền đất...

Nhìn thống lĩnh thị vệ nằm bất động trong cái hố đất nông, những người chứng kiến đều há hốc miệng vì kinh ngạc...

Lần này họ đã nhìn rõ rồi...

Vừa xong, chính là Bạch Đan Đan ra tay, chỉ một chưởng mà đánh bay tên thống lĩnh thị vệ.....

Bạch Đan Đan ra tay không phải là nhanh nhưng không hiểu vì sao mà tên thống lĩnh lại không tránh được, thật giống như là hắn chủ động lao đến để hứng đòn vậy....

Nhìn đôi tay thon nhỏ, trắng trẻo của Bạch Đan Đan, cảm giác đến ngay cảm dao còn cảm không nổi... vậy mà lại có thể đánh bay một võ sư thất tăng khí huyền kinh, lại còn đánh hắn ngã xuống nền đất mà còn tạo ra một hố nữa chứ...

Đây... đây thật sự không phải là họ đang nằm mơ chứ?

Bạch Đan Đan phui phui bụi trên tay, cười nói:

- Thống lĩnh đại nhân, ngài thật không biết khách sáo chút nào, đến làm khách mà lại nằm lăn ra đây không chịu đứng dậy nữa.... Trời ạ, rõ ràng là xuất thân Hầu phủ mà không biết phép tắc gì cả.....!!!

Nàng cười nụ cười thuần lương, vô tội, giống hệt như một cô em gái nhà hàng xóm hiền lành ngây thơ, bẽn lẽn...

Thật ra nàng không có huyền lực, cũng không có một thể lực quá mạnh như vậy, nàng chỉ là sử dụng một tuyệt kỹ độc môn để dùng chính lực của đối phương để đánh lại đối phương mà thôi.

Chỉ là do tầm mắt của đám thị vệ này không đủ cao để phát hiện ra mà thôi...

Đúng lúc này, thống lĩnh thị vệ dần tỉnh dậy, đầu óc vẫn còn mơ màng, nghe được câu nói của Bạch Đan Đan, tức giận muốn ói máu luôn...

Hắn nghiêm giọng quát lớn...

- Ngươi... sao ngươi dám??? Ta là do Hầu gia phái đến đây!

Bạch Đan Đan chớp chớp đôi mắt to tròn, khuôn mặt đầy vẻ ngờ ngác:

- Gì mà hầu gia, khi gia?? Đây vốn là Quận chúa phủ chứ không phải nơi mà a mao a cầu có thể tùy tiện bước vào. Các ngươi chấp nhận làm nô tài cho khi gia chứ ta thì không... Vì ta là người, chứ không thuộc chủng loại bói các ngươi đâu!

Thống lĩnh thị vệ tức hộc máu, quát lớn:

- Ngươi... ngươi... tất cả cùng lên cho ta... bắt a ta cùng với con a hoàn kia nữa!

Đám lính thị vệ sợ hãi nhìn nhau, không dám tiến lên dù chỉ một bước....

Tam tiểu thư hiện tại thật sự rất đáng sợ... như bị trúng tà vậy....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Càng ngày càng biến thái...

Dù không hiểu vì lý do gì mà một phé nhân bỗng biến thành cao thủ, nhưng, một cao thủ thất tăng khí huyền kinh bị một phát đánh bay... điều này thật quá là đáng kinh ngạc, bọn họ thật sự sợ...

Thống lĩnh thị vệ hét lên đầy phẫn nộ:

- Bọn vô dụng, mới thế mà đã sợ mất mặt rồi sao? À ta chỉ là dùng chút thuật yêu pháp mà thôi. Tất cả cùng xông lên cho ta, xông hết lên! Mệnh lệnh của Hầu gia, ai dám chống lại? Hôm nay nhất định phải đưa được người về Hầu phủ!

Đám lính có chút do dự, rồi ào ào xông lên.

Bất luận thế nào, Hầu gia mới là người nắm giữ trong tay quyền sinh quyền sát đối với họ, là người ban miếng cơm manh áo cho họ....

Tam tiểu thư có lợi hại tới đâu, bọn họ người đông thế này thì sợ gì chứ?

Đám lính, nghiêng răng nghiêng lợi, xông lên, định vây bắt Bạch Đan Đan.

Đối mặt với một đám đông thị vệ như vậy mà nét mặt Bạch Đan Đan không hề có chút hoảng loạn gì cả...

Nàng không hoảng không loạn, lùi sau một bước...

"Tĩnh! Tĩnh! Tĩnh..."

Một chuỗi dài tiếng động vang lên...

Khoanh đất trước mắt nàng khoảng một trượng, bỗng bằng không xuất hiện vô vàn chông nhọn, đầu chông sắc nhọn mọc ra từ mặt đất....

Những tên thị vệ đang xông tới không lường trước được việc này, không kịp phản ứng, chân dẫm lên những mảnh chông..

Những mũi chông dài, nhọn, sắc đâm xuyên bàn chân họ, lập tức họ ngã nhào xuống đất... nhưng trên nền đất cũng còn vô vàn những mũi chông khác, chúng đâm vào thân thể họ...

- A..... đây là cái quái quỷ gì vậy?!

- A.... có chông, có chông! A....đau... đau quá, sao vẫn còn chứ? Sao không nhổ ra được vậy??

- Cứu mạng.... a....phía sau đừng đẩy nữa, đừng đẩy nữa....a....a....!

Giấy lát, tiếng kêu gào chửi mắng vang lên không ngớt....

Bạch Đan Đan cười lạnh lùng, những kẻ này thật là không biết điều! Dám đến địa bàn của nàng để gây sự sao?

Ai cũng biết, nơi ở của liên khí sư đều là nơi được bố trí vô vàn chông bẫy, vô vàn cơ quan nguy hiểm..

Bởi liên khí sư đều là những người tinh thông trận pháp và cơ quan.... họ sẽ bố trí nhiều chông bẫy để bảo vệ nơi ở của mình, tránh cho kẻ thù xâm phạm..

Dám gây sự trên địa bàn của liên khí sư thì đúng là tự tìm đường chết mà thôi..

Bạch Đan Đan nhận được lò luyện và nguyên liệu luyện kim khí từ vị nam nhân thần bí, theo thói quen liền tự tay bố trí lại cả căn biệt viện này....

Đâu ngờ, nhanh vậy đã có người đến gây sự....

Nàng lắc lắc đầu, than thở:

- Haizz, bản tiểu thư đã cho các người cơ hội, ai bảo các người cứ thích tự ngược, thật chả hiểu ra làm sao cả? Chả lẽ nào các người đều là...

Nàng quay lại hỏi Tiểu Vy:

- Cái đó, cái đó gọi là gì ý nhỉ?

Tiểu Vy đang hoàn toàn trong trạng thái ngơ ngơ ngơ, không hiểu gì cả:

- Cái đó là cái gì ạ?

- Ai da, chính là việc hôm nọ tứ muội từ cửa phủ nhà chúng ta khóa thân mà chạy ra đường lớn ý, vị đại thúc đó nói ả ta bị làm sao ý nhỉ?

Tiểu Vy lơ ngơ nói:

- Kê biến thái thích bị ăn đòn? Thích tự ngược đãi bản thân?

- Đúng! Đúng! Kê biến thái! Tiểu Vy trí nhớ của người thật không tồi, có tiền đồ!

Quay sang nhìn đám thị vệ đang nằm lăn ra nền đất, máu me chảy be bét, không ngừng gầy dựa... nàng cười híp mí, kết luận:

- Thì ra đều là những kẻ biến thái à! Mà sở thích của các người cũng thật quái đản, sao mà cứ thích cảnh máu me thế này cơ chứ?

Tiểu phượng hoàng dùng đôi cánh bít chặt đôi mắt lại, không nhìn tâm nhìn.

Nữ ma đầu càng lúc càng biến thái mà, là ai làm ra cảnh máu me be bét này chứ? Sao vẫn còn mặt mũi nói người khác chứ?

Thống lĩnh thị vệ ngơ ngơ nhìn nàng, không thể nói thành lời...

Bạch Đan Đan chậm chạp tiến từng bước tới trước mặt hắn:

- Cái vị nô tài của khi gia này, còn có gì chỉ giáo không?

- Tôi... tôi... tôi.. không...

Toàn thân vị thống lĩnh thị vệ run lẩy bẩy...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Tốt , có tiền đồ ...

Trong thời khắc này, trong mắt đám thị vệ này, Bạch Đan Đan sớm đã không còn là một bé gái mồ côi đáng thương, yếu đuối nữa mà là một nữ ma đầu đáng sợ nhất, tàn nhẫn nhất.

Gì mà cao thủ thất tăng khí huyền kinh, gì mà tướng sĩ dày dạn kinh nghiệm chốn xa trường... tất cả đều chẳng là gì trong mắt nữ ma đầu này.

Dù cho bản thân nàng không chút huyền lực, nhưng để đối phó với họ thì đúng chỉ là cần búng búng ngón tay là xong.

Đây đúng là vị phế nhân tam tiểu thư, bất tài vô dụng, gan nhỏ như thỏ để kia sao?

Bạch Đan Đan nở nụ cười đầy vô hại rồi đưa mắt nhìn hết một loạt đám người, bị nàng nhìn như vậy, ai cũng không khỏi co rúm người lại, ngay cả tiếng rên rĩ vì đau cũng không khỏi nhỏ hơn...

Bạch Đan Đan cười nói:

- Thật ra mà, ta cũng biết, các người là kẻ thuộc hạ, chỉ biết nhận lệnh mà làm việc, vị nhị thúc này của ta sai các người đến bắt người, các người cũng không thể không làm, cái này thật không thể trách các người!

Đám người đó tròn tròn mắt, không dám tin, vị tam tiểu thư này khi nãy còn hung tàn như vậy mà giờ lại thấu hiểu lòng người như vậy.

Bạch Đan Đan tiếp tục dịu dàng nói:

- Mọi người đều là làm theo mệnh lệnh, ta cũng không phải kẻ không nói lí, ta sẽ cùng các người đến Hầu phủ một chuyến!

Đám lính thật không dám tin vào những gì mình vừa nghe thấy...

Tên thống lĩnh thị vệ mắt đỏ hoe, cảm động vô cùng:

- Tam... tam tiểu thư, người thật là... thật là quá tốt, đại nhân đại lượng, không hổ là con gái của lão hầu gia. Thuộc hạ khi nãy đã mạo phạm người, thật đáng chết vạn lần, đáng chết vạn lần!

Vừa nói còn vừa tự tát vào mặt mình mấy cái...

Hắn khi này còn đang lo lắng hôm nay trở về phải giải thích thế nào với Hàu gia...

Nếu nói sự thật, một đội binh lính thị vệ như này mà bị Tam tiểu thư đánh cho tơi bời, vừa mất mặt mà có khi vòn chả có ai thèm tin...

Mà Hàu gia trước nay đối với thuộc hạ rất chi là hà khắc, việc nhỏ như này mà còn làm không xong, nhất định kết cục sẽ rất thảm.

Ai ngờ, Tam tiểu thư không những không để bụng mà còn suy nghĩ cho họ như vậy... Biết rõ là Hàu gia chả có ý đồ gì tốt đẹp mà vẫn đồng ý theo họ về Hàu phủ.... Đây là tinh thần gì? Thật đúng là Thánh mẫu nương nung tái thế mà!

Lấp trên vai Bạch Đan Đan, tiểu phượng hoàng khẽ kêu lên vỗ vỗ đôi cánh nhỏ, tỏ vẻ coi thường đám người này.

Haizz thật là thấy lo ngại cho trí thông minh của đám người này mà, nữ ma đầu mà tốt bụng thì có lẽ mặt trời sẽ mọc từ hướng Tây rồi!

Quả nhiên, Bạch Đan Đan nói tiếp:

- Nhưng mà, các người làm ô nhiễm địa bàn của ta, làm a hoàn của ta bị hoảng loạn, còn làm hỏng những cơ quan mà ta bố trí ở đây, tổn thất này... cần phải bồi thường đích đáng!

Thống lĩnh thị vệ ngơ người, rồi vội nói:

- Dạ dạ dạ, đó là việc cần thiết, việc cần thiết! Tam tiểu thư đại nhân đại lượng, thuộc hạ cảm kích vô cùng, bồi thường thiệt hại là điều cần thiết...

Chít! Chít!

Lại một kẻ đen đầu nữa được ra đời...

Tiểu phượng hoàng bật bật tai, không nhẫn tâm xem tiếp, rúc đầu vào cánh....

Bạch Đan Đan cười đầy hiền lành:

- Thống lĩnh đại nhân thật là hiểu chuyện! Tốt, có tiền đồ! Bỏn tiểu thư chính là rất thích nói chuyện với những người biết điều như này! Đã vậy ra sẽ trừ cho các người 20 phần, mỗi người 400 lượng, giao tiền ta sẽ đi cùng các người!

- "... hà? Bao nhiêu?"

- 400 lượng bạc, không đắt chứ?

- "Không... đắt...." mới lạ!

Thống lĩnh thị vệ trợn mắt lên, sứt chút nữa thì ngất xỉu...

Đám binh lính đang nằm trên các mũi chông, có vài tên nghe vậy thì ngất luôn tại chỗ.

Thống lĩnh thị vệ run run:

- Tam tam tam tam... tiểu... tiểu thư, có phải có gì đó sai sai không?

Bạch Đan Đan chớp chớp mắt, nói:

- Sai gì? Người muốn nói, đầu óc ta đơn giản, đến tiền cũng không biết tính sao?

- Không... không phải, tam tiểu thư, thuộc hạ không... không có ý đó. Chỉ là, 400 lượng... thì nhiều quá! Lại còn mỗi người 400 lượng, cộng lại không phải đã là 4000 lượng rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Dễ lừa...

Bạch Đan Đan trả lời:

- Đúng thế, 4000 lượng, không sai!

- Nhưng... nhưng mà... chúng tôi chỉ đến đây có một lúc thôi, chẳng làm tổn hại chút gì cả... và lại thuộc hạ của tôi còn bị thương nữa....

Rõ ràng người bị thương là họ, a hoàn của Bạch Đan Đan thì một sợi tóc họ còn chưa kịp chạm đến, thế thì tại sao họ lại là người phải bồi thường, lại còn phải bồi thường khoản lớn đến vậy?

Bạch Đan Đan nhủ mày:

- Sao? Vẫn không phục? Các người nhìn tấm thảm chông này của ta mà xem? Các người biết làm sao nó lại lợi hại vậy không? Hả? Nhìn cho nó kĩ, đây chính là nhị phẩm trung cấp huyền khí, mà lại còn là loại có kích cỡ lớn như này, có cầu mà không có cung, đến tiệm đấu giá bán ít nhất cũng phải được vạn lượng.

Đám lính ấy trợn tròn mắt nhìn tấm thảm chông ấy.

Trong lòng thì đều đang thầm nghĩ:

- Trời ạ, chả trách nó lợi hại vậy, thì ra là nhị phẩm trung cấp huyền khí! Ai ngờ mà lại có cơ hội tận mắt nhìn thấy nhị phẩm huyền khí... mà bản thân mình lại như ngưu hoa nhục, bị xiên ở bên trên như xiên thịt nướng vậy.

Bạch Đan Đan nói:

- Giờ thì rõ rồi chứ? Cái này là huyền khí, tiền gốc đã là 5000 lượng, ta là thương xót cho các người nên mới giảm giá, thu của các người 4000 lượng, bản thân ta còn phải chịu lỗ 1000 lượng đây! Còn việc các người đánh nha hoàn của ta, ta làm chủ, xóa khoản đó cho các người! Vậy mà các người còn kêu đất sao? Các người không thấy ngại sao?

Đám người họ bị nằng tuôn cho một tràng vậy thì đều cúi đầu xuống, tự hỏi lỗi.

Đúng vậy, tam tiểu thư đã khoan dung đại lượng như vậy rồi, mà mọi người vẫn còn tính toán thế này thì thật là không nên...

- Nhưng, đại tiểu thư, không phải thuộc hạ không muốn bồi thường, mà cơ bản... là... là thuộc hạ không mang theo nhiều ngân lượng như vậy...

- Đúng vậy, đúng vậy, Tam tiểu thư, số tiền này bằng thu nhập của chúng tôi trong mấy năm liền, đâu phải nói vó là có ngay được?

- Đúng thế, Tam tiểu thư, tôi trên còn mẹ già hơn 80 tuổi, dưới còn con đang đỏ hón, thực sự không kiếm đâu ra số tiền lớn vậy.

Có người mở đầu vậy thì những người còn lại cũng thi nhau than nghèo, kẻ khổ đóng vai đáng thương.

Tam tiểu thư nói rất có lí, nhưng muốn lấy tiền từ trong túi họ thì họ cũng không thể đồng ý.

Thế nên là có những kẻ đầu óc nhanh nhạy liền lập tức nghĩ ra kế đối phó. Phần chằng trên người họ giờ cũng không có nhiều tiền vậy, họ sống chết không chịu bồi thường thì Tam tiểu thư cũng làm gì được bọn họ? Dù sao thì cũng không thể ra tay mà giết họ chứ?

Dù sao bọn họ cũng là binh lính của Hầu phủ, nếu chết trong tay Tam tiểu thư thì sau này Tam tiểu thư cũng sẽ gặp không ít rắc rối.

Dần dần, mọi người đều ngộ ra điều đó nên đều bắt đầu khóc than thảm thiết, muốn chôn nợ.

Trong lòng Bạch Đan Đan đang nở nụ cười đầy mỉa mai... trên mặt thì lại cười đầy hiền lành:

- Được thôi, ta biết các người khó khăn. Ta cũng không phải kẻ không nói lí. Thế này vậy, mọi người lúc này không mang theo tiền vậy thì giờ viết giấy ghi nợ. Giấy nợ để lại chỗ ta. Các người cứ từ từ mà gom tiền, gom được rồi thì đến đây trả cho ta là được!

Vừa nghe vậy, đám binh lính tinh thần thoải mái hơn nhiều.

- Được được được! Cách này được! Cứ làm vậy đi!

- Tam tiểu thư thật là lương thiện, sau này chắc chắn sẽ gặp nhiều may mắn!

Có giấy ghi nợ thì đã làm sao? Đợi ra khỏi chiếc cổng này, ai còn thừa nhận việc này nữa chứ?

Tam tiểu thư lại còn không biết họ là ai, ở đâu, thì sao mà đòi nợ được... thế nên món nợ này sẽ thành hư vô hết...

Tam tiểu thư thật dễ lừa, ngay cả mánh lới này mà cũng tin, quả nhiên là một thiên kim tiểu thư chốn khuê các không hiểu sự đời...

Trên tay có huyền khí lợi hại thì đã sao? Cũng vẫn bị vài câu nói lừa phỉnh đó thôi...

-

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 55: Các người cần , ta sẽ giúp !

Bạch Đan Đan cười:

- Vậy thì tốt,ta chắc chắn là có thể tin tưởng ở các vị rồi! Tiểu Vy lấy giấy bút!

- Vâng! Tiểu thư!

Tiểu Vy chạy vào thư phòng, rất nhanh, ôm giấy, bút lông, nghiền mực ra....

Bạch Đan Đan cầm bút, xoẹt xoẹt xoẹt,viết rất nhanh..

- Xong rồi, Tiểu Vy,đi mời các vị huynh đệ ở đây ghi tên mình lên tờ giấy nợ này, bắt đầu từ vị thống lĩnh kia đi. Mọi người yên tâm, mọi người kí xong thì ta sẽ đi cùng các vị về Hầu phủ!

- Tam tiểu thư, người thật là tốt!

- Tam tiểu thư vừa xinh đẹp lại tốt bụng, đúng là một tiểu thư con nhà gia giáo!

Bọn họ đều thẳm thờ phào nhẹ nhõm rồi tranh nhau hết lời nịnh bợ Tam tiểu thư.

Bạch Đan Đan khẽ nhếch môi cười, gật gật đầu,dường như rất là hài lòng trước những lời tán dương ấy.

Tiểu Vy cầm lấy tờ giấy ghi nợ đến trước mặt vị thống lĩnh thị vệ, nhẹ nhàng nói:

- Thống lĩnh đại nhân, mời ngài kí vào đây ạ!

- Được! Không vấn đề gì!

Thống lĩnh đại nhân đắc ý vỗ ngực, không chút do dự mà hạ bút kí luôn....

Một bên viết tên, một bên còn không quên buông lời tán thưởng:

- Chữ viết của Tam tiểu thư thật đẹp,nét chữ rồng bay phượng múa, khí chất phi phàm, không hổ là thiên kim tiểu thư của Hầu phủ, quận chúa cao quý chính là hơn người thường! Thuộc hạ còn chưa bao giờ thấy nét chữ nào đẹp như này!

- Quá khen! Quá khen! Thống lĩnh đại nhân thật khách sáo quá!

Tiểu Vy cầm tờ giấy đi một vòng, đám lính đều đã không chút do dự mà hạ bút lưu tên mình lại... như sợ nếu không nhanh kí tên thì có thể Tam tiểu thư sẽ hối hận mà không cho họ kí giấy nợ nữa vậy.

Bạch Đan Đan đưa tay nhận lấy tờ giấy từ tay Tiểu Vy, cười với vẻ rất hài lòng:

- Tốt! Các vị đây quả là người hào sảng! Vậy hãy làm theo đúng lời hứa,trong vòng 10 ngày, lo đủ 4000 lượng bạc mang đến đây cho ta... Nếu không, ta sẽ đưa tờ giấy này đến Hầu phủ cho Nhị thúc xem, xem các người đã nói xấu những gì sau lưng ông ta.

- Gì vậy? Liên quan gì đến Hầu gia?

Thống lĩnh thị vệ nhận thấy câu nói của Tam tiểu thư có gì đó rất kì lạ, liền lên tiếng hỏi.

Bạch Đan Đan cười híp mí:

- Trước đây ta thật lòng không biết, thì ra các người có nhiều bất mãn đến vậy với Hầu gia đấy! Vừa trách ông ta trả tiền công ít, lại đối xử hà khắc với thuộc hạ.... các người còn muốn bám bám lên Hoàng thượng để đòi công bằng nữa!

- Cái gì?

- Ý gì vậy?

- Tôi... tôi... tại sao tôi nghe mà không hiểu gì hết vậy?

Cầm lấy tờ giấy, tiến gần hơn về phía đám binh lính để cho họ nhìn rõ hơn...

Đội họ nhìn kĩ những gì viết trên trang giấy thì sít nửa ộc máu...

Đây nào phải giấy ghi nợ gì đâu, mà là một trang cáo trạng do đoàn cận vệ của Võ Uy hầu phủ tổ cáo Hầu gia cạy quyền mà coi thường Vương pháp. Trên đó liệt kê ra vô vàn những vết đen của Bạch Lư Cảnh, lời nói quái quỷ gì cũng có...

Mà hơn nữa, phía cuối trang giấy còn có 10 chữ kí ngay ngắn thẳng hàng của các thành viên trong đội cận vệ, không thiếu tên một ai có mặt ở đây.

- Ngươi.... ngươi...

Thống lĩnh đại nhân có chút thở không ra hơi...

Rõ ràng là Tam tiểu thư chơi xỏ họ rồi... nàng rõ ràng không phải là viết giấy ghi nợ cho họ kí...

Bạch Đan Đan gấp gọn trang giấy lại, cười dịu dàng:

- Thật không ngờ, nhị thúc của ta lại đối xử không tốt tới vậy với thuộc hạ, các vị thật vất vả quá! Giờ xin các vị hãy yên tâm, chỉ cần các vị muốn thì ta nhất định sẽ giúp các vị mang tờ cáo trạng này vào cung, cầu xin bệ hạ đòi lại công bằng cho các ngươi! Xin mọi người hãy tin vào ta!

Không ai đáp lời!

Bạch Đan Đan lấy làm lạ liền quay đầu lại, phát hiện đa số binh lính đã hôn mê bất tỉnh nằm lán ra đất....

.....

Chư vị thấy sao? Phục hay không phục?

Ha ha □□

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Khóc không thành tiếng...

- Trời, tố chất tâm lí kém vậy sao?

Bạch Đan Đan đưa tờ cáo trạng cho Tiểu Vy cầm và dặn dò:

- Đội khi họ đến đưa ngân lượng, ngươi nhớ phải đối chiếu cho cẩn thận, đội khi tất cả bọn họ nộp đủ thì mới được giao lại bản cáo trạng này cho họ!

Tiểu Vy ngoan ngoãn nhận lệnh, trong lòng không ngừng cảm than!

Khi này hai tên thị vệ nhận lệnh đến bắt Tiểu Vy, Tiểu Vy đã nghĩ rằng hôm nay bản thân nàng sẽ bị đánh một trận thừa sống thiếu chết... Đâu ngờ, Tam tiểu thư ra tay, chỉ chốc lát đã thu phục được hết đám hung thần ghê gớm này rồi.

Lại còn khiến bọn họ thiệt hại lớn như vậy nữa.... vừa đánh cho chúng rụng hết răng cửa mà lại bắt chúng phải nuốt vào bụng luôn.

Bạch Đan Đan bước đến bên cánh cổng, nhẹ tay ấn một cái.

"Tĩnh! tĩnh!"

Thảm chông trên nền đất được thu gọn lại.

Đám binh lính bị găm trên những mảnh chông khi này cuối cùng cũng được tự do.

Bạch Đan Đan khẽ cười:

- Được rồi, lãng phí bao nhiêu là thời gian, Nhị thúc giờ chắc đã phải đợi rất lâu rồi, nhanh lên, đứng dậy, chúng ta nhanh đi đến Hầu phủ đi!

Rõ ràng người làm mất thời gian chính là Tam tiểu thư nàng mà nhỉ?

Nhưng, đến nước này, mọi người đều đã được lĩnh giáo thủ đoạn khác người của nàng rồi nên ai mà còn dám đối đầu với nàng nữa?

Một đội thị vệ thương tích đầy người đi theo sau nàng, cung kính mời nàng lên xe ngựa...

Tiểu Vy thấy không yên tâm, cũng định theo đi.

Bạch Đan Đan ngăn lại:

- Người ở nhà đi, nhờ không may đến đó bị nhệ thức ta bắt thật thì sao? Đúng rồi! Cho người thu dọn nhà cửa cho sạch sẽ đi, trên thảm chõng dẫm nhiều máu thế kia, thật kinh khủng, các người lau sạch sẽ đi cho ta, có vậy lần sau nói tiện dùng tiếp!

Đám thị vệ nghe nàng nói vậy, đều sít trượt chân ngã, khóc không thành tiếng.

Thì ra cái "cơ quan" ấy không phải loại dùng một lần. Vậy tại sao họ vẫn phải dền tiền? Lại còn được chiết khấu nữa???

Thấy kẻ lừa đảo nhiều rồi nhưng chưa bao giờ thấy kẻ lừa đảo trắng trợn như thế này!

Là kẻ nào bảo Tam tiểu thư là phé nhân? Nàng ta mà là phé nhân thì những người khác là gì???

.....

Vũ Uy hầu phủ.

Xe ngựa dừng lại trước cổng phủ, đích thân thống lĩnh thị vệ mở cửa xe cho nàng xuống, lưng cúi xuống như sắp chạm đất tới nơi vậy.

- Tam tiểu thư, đã đến Hầu phủ rồi! Mời tiểu thư xuống xe ạ!

Bạch Đan Đan xuống xe ngựa, nhìn trước nhìn sau.

- Nhanh thế nhỉ? Xe đi thật êm, điều khiển xe có kỹ thuật rất không tồi!

- Tam tiểu thư quá khen rồi!

Lính canh cửa của hầu phủ thấy vậy thì tròn mắt lên nhìn vì kinh ngạc.

Họ không nhìn lầm chứ? Thống lĩnh đại nhân lại đối xử đầy cung kính như vậy với phé nhân tam tiểu thư như vậy? Sao thế được chứ?

Đội cận vệ của Hầu phủ vốn có thân phận đặc biệt, nhất là mấy cái vị thống lĩnh kia? Ngay cả khi đứng trước mặt Hầu gia thì cũng vẫn giữ được địa vị rất không tồi chứ cũng không cần hạ mình quá như này.

Nhưng tại sao đứng trước mặt tam tiểu thư lại thành ra như này? Tam tiểu thư kia không phải là một phé nhân mà ai cũng có thể dè đầu cười cồ sao?

Bạch Đan Đan cười lớn, nói:

- Cảm tạ các vị đại ca đã hộ tống ta đến đây... mà các vị nhớ trả ngân lượng đúng hẹn nhé!

Nói rồi nhẹ nhàng cất bước vào Hầu phủ.

Đám thị vệ nhìn theo bóng dáng nàng, sít nữa thì rút nước mắt vì sung sướng.

Cuối cùng cũng tiến chân được cái vị cô tổ này đi rồi! Thật nhẹ nợ!

Hầu phủ được xây dựng trên một khoảng đất rộng lớn, kiến trúc tinh tế, đẹp đẽ, huy hoàng... so với biệt viện cũ nát hong tàn kia đúng là một trời một vực.

Trong ký ức của Bạch Đan Đan vẫn còn ghi nhớ những giây phút hạnh phúc vui vẻ thời thơ ấu của nàng ở chính nơi này. Nàng khi đó là một tiểu thiên kim tiểu thư, một quận chúa ngây thơ trong sáng, vô lo vô nghĩ, được mọi người nâng niu chiều chuộng...

Nhưng rồi, hạnh phúc chả tày gang, phụ thân nàng mất tích, nàng liền bị vô tình tống ra khỏi nơi này...

Sau đó, mỗi lần đến đây nàng đều phải hứng chịu bao sự lăng mạ, sỉ nhục và hành hạ, dầy xéo...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Đầu heo , người là ai ?

Ánh mắt Bạch Đan Đan lạnh băng.

Đám họ hàng này không chỉ chiếm đoạt tài sản mà còn ép chết cổ chủ Bạch Đan Đan, việc này...không thể dễ dàng mà cho qua được!

Nàng bước theo hành lang,từ xa đã nghe thấy tiếng của Bạch Lưu Cảnh.

- Chuyện gì vậy chứ? Đã đi cả canh giờ rồi sao vẫn chưa đưa được người đến đây? Chỉ là đi bắt một con phé nhân thôi, cần phải đi lâu vậy sao?

Hầu gia phu nhân khẽ nói:

- Lão gia,đừng trách đám thị vệ, có thể là do con nha đầu ấy không chịu đến nên mới làm mất thời gian. Lão gia không biết đấy chứ,con nha đầu đó dạo này to gan lắm rồi, không chỉ tư thông với nam nhân lạ làm bại hoại môn phong, mà còn dám đánh cả chị họ của mình! Thiếp còn nghe nói từ nha đầu cũng bị ả ta đánh nữa...

- Cái gì? Có việc như vậy sao? Thật đúng là vô thiên vô pháp mà!

Bạch Nhu Kỳ cũng tức giận:

- Phụ thân,người nhất định phải làm chủ cho con, con bị ả ta đánh thảm quá trời luôn...!

.....

- Ha ha...

Tiếng cười truyền đến, cắt ngang lời kêu than của Bạch Nhu Kỳ.

- Nhị tì, thật buồn cười mà! Ta có đánh tí sao? Tì nói chuyện phải cẩn thận chút chứ? Ta đánh tí khi nào vậy nhỉ?

Những kẻ trong phòng đều quay về phía phát ra tiếng nói.

Chỉ thấy ở cửa lớn,một thiếu nữ chậm rãi bước vào, thanh tú mỹ lệ, khí chất nho nhã, một thân váy trắng khẽ lay động trong gió,khỏe miệng khẽ nhếch lên,xinh đẹp tựa tiên nữ vô ý hạ bước xuống chốn nhân gian, thanh thoát cao quý.

Bạch Lưu Cảnh ngờ ngác:

- Người là....

Nhất thời, không nhận ra nàng là ai.

Bạch Đan Đan cười:

- Nhị thúc,mấy ngày không gặp mà đã quên mất rồi sao?

- Người là Bạch Đan Đan?? Sao có thể?

Bạch Lưu Cảnh hình như không dám tin....

Những năm qua, Bạch Đan Đan dưới sự cố ý chà đạp của ông ta thì đã hoàn toàn trở thành một phé nhân....

Ra ngoài đường thì luôn cúi gầm mặt xuống,nói chuyện thì chả dám nói lớn,dù có khoác lên người những chiếc váy áo đẹp, giá trị thì khí chất vẫn còn không bằng a hoàn của những gia đình quan lại giàu có! Bởi vậy trong những bữa tiệc của giới quý tộc, nàng đã sớm trở thành chủ đề mua vui, tán gẫu của bọn họ.

Nhưng người thiếu nữ đang đứng trước mặt hắn đây thì lại có một khí chất bất phàm,thoát tục, cử chỉ hành động đều như một tiểu thư cao quý đứng nghĩa,khiến kẻ khác không dám đắc tội, không tự chủ mà nảy sinh lòng tôn kính, ngưỡng mộ.

Đây có còn là phé nhân Bạch Đan Đan không?

Nhưng nhìn đi nhìn lại thì ngũ quan vẫn đó không sai.

Ngơ người mãi một lúc,mới có thể hoàn thần.

Bạch Nhu Kỳ nhìn thấy kẻ thù xuất hiện thì tức giận vô cùng, cười lạnh lùng:

- Bạch Đan Đan, cuối cùng ngươi cũng chịu đến! Hại ta ra nông nổi này mà vẫn dám vác mặt tới,rồi xem ngươi giải thích thế nào với phụ thân ta.

Bạch Đan Đan ngoáy ngoáy tai, bật cười nói:

- Ta sao lại không dám tới? Chẳng phải nhị thúc cho người mời ta tới hay sao? Mà, người là ai? Ta hình như không có quen người?

- Bạch Đan Đan người đừng đóng kịch nữa!

Bạch Lưu Cảnh cũng cau mày quát lớn:

- Bạch Đan Đan người nói chuyện như vậy với tí ti của người vậy hả? Thật không có phép tắc gì cả! Chẳng trách mà lại ra tay đánh đập chị họ của mình được! Còn không nhanh xin lỗi nhị ti của người đi!

Bạch Đan Đan ngơ ngác, đưa mắt nhìn Bạch Nhu Kỳ, tiếp đó khoa trương bịt miệng:

- Đây.... Nhị thúc đừng có bảo cái kẻ đầu heo này là nhị ti nhé? Chắc chắn có sự hiểu nhầm ở đây rồi! Nhị ti của cháu vốn được mệnh danh là băng mĩ nhân của Nam Việt quốc, vô văn vương tôn công tử bại dưới chân váy tí ấy, sao mà lại có thể là cái con nha đầu xấu ma chê quỷ hờn này được chứ?

Nàng trước một từ "đầu heo" sau một từ "xấu xí" giống như một con dao nhọn sắc khoét sâu vào vết thương đang rỉ máu của Bạch Nhu Kỳ.

Bạch Nhu Kỳ trước giờ luôn tự phụ vì nhan sắc mĩ miều của bản thân, chưa bao giờ phải chịu sự sỉ nhục lớn như này...

Đây đều là do Bạch Đan Đan hại ả cả, vậy mà Bạch Đan Đan còn dám buông lời châm chọc như vậy sao?

.....

Ha ha. Đã ra tay là phải vậy chứ ☐

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Nhị thúc đang nói chuyện với ta ư ?

- Bạch Đan Đan.... người... người hãy đợi đấy!

Bạch Nhu Kỳ giận run người... nhưng vẫn nhớ là hiện tại đang đứng trước mặt Hầu gia, nên cần phải giữ gìn hình tượng thực nữ vốn có.

À ta lừam Bạch Đan Đan một tràng dài, rồi quay sang phía Bạch Lưu Cảnh khóc lóc:

- Phụ thân, người nhất phải làm chủ cho con!

Bạch Lưu Cảnh thấy Bạch Đan Đan từ cửa bước vào đã không coi kẻ nhị thúc như ông ta ra gì, nên sớm đã tức giận vô cùng.

Giờ lại thấy cô con gái mà ông ta yêu thương nhất mặt mũi sưng vù, bộ dạng lại uất ức đáng thương vậy nên tức tối đập tay mạnh xuống bàn, cốc chén trên bàn đều bị hất văng xuống nền đất... vỡ tan tành.

- Bạch Đan Đan quỳ xuống cho ta!

Bạch Lưu Cảnh hét lớn.

Đổi lại là khi trước gặp cảnh này thì Bạch Đan Đan sớm đã kinh sợ mà quỳ sụp xuống rồi...

Nhưng giờ, cảnh này trong mắt nàng là quá buồn cười..

Nàng bật cười, khẽ lắc đầu, nói:

- Nhị thúc ngài đang nói chuyện với ta sao?

Bạch Lưu Cảnh tức giận:

- Không phải nói với người thì là nói với ai? Còn không quỳ xuống cho ta? Đây là phép tắc khi nói chuyện với trưởng bối sao?

Bạch Đan Đan bình thản đáp lại:

- Nhị thúc, muốn nói phép tắc với ta sao? Nhưng người chưa rõ tình hình là ngài thì phải? Ta đường đường là một quận chúa do Hoàng thượng thân phong, luận địa vị thì ta còn cao hơn Hầu gia ngài đó! Phải là ngài hành lễ với ta mới đúng chứ?

- Sao có lý đó!

Bạch Lư Cảnh không ngờ tới, Bạch Đan Đan lại dám cãi lại mình như vậy, sắc mặt rất tệ:

- Ta là trưởng bối của ngươi! Bất người quý người phải quý! Còn dám cứng đầu mà cãi lời ta sao?

- Trưởng bối? Cũng đúng, nhị thúc cay mình là trưởng bối mà chiếm lấy mọi gia sản mà phụ thân phụ mẫu ta để lại... một trưởng bối tốt bụng như vậy, mà đồn ra ngoài, mọi người ắt sẽ hết lời ngợi ca nhị thúc là kẻ có nhân có nghĩa đấy!

- Ngươi!

Bạch Lư Cảnh nhất thời không thốt nổi thành lời...

Hắn không ngờ, Bạch Đan Đan lại nhắc tới chuyện gia sản. Việc này là việc ông ta làm sai, nhưng bao năm qua đi vậy rồi... Bạch Đan Đan chưa bao giờ mở miệng nhắc tới.

Ông ta có thể thuận lợi chiếm lấy gia sản của Bạch Lư Phong để lại, chủ yếu là bởi Bạch Đan Đan nhỏ tuổi, không hiểu chuyện.

Sau này, năng dù đã lớn nhưng dưới sự chà đạp của Hầu phủ thì đã biến thành kẻ nhát gan, nhu nhược, lại còn là phế nhân nên không ai để ý đến nàng cả...lâu dần thì cũng không dám cãi lời Bạch Lư Cảnh nữa.

Con nha đầu này rốt cuộc là bị làm sao?

Hôm nay khí chất trên người nó rất khác, hơn nữa mỗi câu nói ra đều rất đanh thép, ghê gớm.

Bạch Đan Đan chẳng thèm để ý đến những ánh mắt như muốn giết người đó, tự do tự tại ngồi xuống ghế, tự rót lấy một li trà.

Cười híp mí:

- Nói đi cũng phải nói lại, với thân phận quận chúa này thì bất kể lúc nào ta cũng có thể vào cung. Khi nhỏ, Hoàng thượng và Thái hậu đối với ta cũng không tồi... vậy mà bao năm rồi ta đã không vào cung thỉnh an, thật là không nên...cũng phải thu xếp thời gian vào cung, bẩm báo với thái hậu nương nương về cuộc sống của ta trong những năm qua mới được...

Nghe nàng nói vậy, tim Bạch Lư Cảnh như muốn ngưng thở:

Việc hấn ức hiếp Bạch Đan Đan tất nhiên đều là lên lút lam sau lưng...

Bạch Lư Phong từng là một đệ nhất cao thủ của Nam Việt quốc, không chỉ lập nhiều chiến công hiển hách mà còn đã mấy lần cứu mạng Hồng đế...

Mặc dù giờ đã bất vô âm tín nhưng Hoàng thượng vẫn luôn khắc ghi công lao của hắn...những năm qua luôn che trở cho Hầu phủ như vậy là cũng vì niệm tình nghĩa cũ với Bạch Lư Phong.

Nếu giờ để cho người trong cung biết hấn trước giờ luôn ngược đãi hành hạ Bạch Đan Đan, giọt máu duy nhất mà Bạch Lư Phong để lại, nói không chừng...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Thêm mắm thêm muối !

Mỗi lần lão thái hậu triệu kiến Bạch Đan Đan, Bạch Lư Phong đều lấy lý do cơ thể Bạch Đan Đan yếu ớt, để từ chối.

Lâu dần, mọi người đều nghĩ là cơ thể Bạch Đan Đan thật sự yếu như vậy, nên cũng không tìm nàng nữa.

Cố chủ Bạch Đan Đan đã từng sống một cuộc đời bi thảm, chịu mọi ức hiếp... chưa bao giờ biết rằng mình còn có thể vào cung..

Hôm nay làm sao? Sao tự nhiên lại nghĩ ra việc này?

Nhưng, cũng phải nói một điều rằng, Bạch Lư Cảnh thật sự rất sợ Bạch Đan Đan sẽ vào cung và nói linh tinh... thế nên thái độ lập tức mềm xuống...

- Cái này.... Đan Đan à, con nói gì vậy chứ? Cứ làm như kiểu ta ngược đãi con lắm hay sao ý? Được được được! Hôm nay đúng là tại nhị thúc nóng tính quá. Nhưng mà, con cũng không nên đánh chị con ra nông nỗi này chứ? Mà lại còn ra tay mạnh như này nữa? Việc này con nhất định phải giải thích rõ cho ta mới được.

Bạch Đan Đan cầm tách trà lên, khẽ nhấp môi rồi mới nói:

- Nhị thúc nói vậy thật là buồn cười. Ai mà chả biết ta là một phế nhân, không thể tu luyện được? Còn nhị ti đường đường là một cao thủ thất tầng khí huyền kinh. Ta mà có thể đánh ti ý bị thương được? Không phải quá buồn cười sao?

Bạch Lưu Cảnh ngó người ra, ngẫm nghĩ chút thì thấy đúng là vậy thật.

Ông ta quay sang phía Bạch Nhu Kỳ, có chút hồ nghi mà rằng:

- Nhu Kỳ, việc này là sao?

Bạch Nhu Kỳ vốn cho rằng lần này Bạch Đan Đan sẽ bị như đòn, ai dè, chỉ với vài câu nói mà đã đủ khiến Bạch Lưu Cảnh cứng họng như vậy?

À ta đang thâm cay cú thì lại nghe thấy giọng điệu chất vấn của Bạch Lưu Cảnh, thì lại càng thêm uất ức.

Nhưng ả cũng là kẻ nhanh trí, vội vàng giả bộ đáng thương:

- Phụ thân, người đừng nghe nó nói bừa, con đúng là bị nó đánh cho bị thương như này đây ạ! Không biết nó nắm được yêu pháp gì trong tay nữa? Con cũng không biết sao lại như vậy nữa, con bị nó đánh ngã xuống đất, toàn thân còn không động đậy được! ả ta đúng là đã học được một loại yêu pháp nào đó rồi!

- Yêu pháp?

Bạch Lưu Cảnh nheo mày...

Ông ta chắc chắn là rất tin lời của đứa con gái cưng này rồi..nhưng chuyện yêu pháp thì có vẻ thật khó tin...

Ông ta thật sự chưa bao giờ nghe nói đến một loại yêu pháp nào có thể khiến cho một phế nhân đánh bại được một cao thủ thất tầng khí huyền kinh....

Bạch Nhu Kỳ thấy ông ta có vẻ không tin thì vội nói tiếp:

- Phụ thân! Con nói sự thật mà! Không chỉ có con trúng kế của ả, ngay cả tứ muội cũng bị ả hãm hại cơ!

- Nhược Tâm lại làm sao?

- Nhược Tâm, mấy hôm trước có đến thăm tam muội, kết quả, bị ả dùng yêu pháp gì đó khiến tứ muội, lột bỏ y phục chạy lông nhông trên đường lớn.

- Con nói gì?

Quá kinh ngạc, Bạch Lưu Cảnh đứng bật dậy...

- Rốt cuộc là có chuyện gì? Con mau nói rõ cho ta biết!

Bạch Nhu Kỳ lên nhìn ông ta, rồi chậm chạp kể lại những tin đồn liên quan tới Bạch Nhược Tâm cho ông ta nghe, lại còn không quên thêm mắm thêm muối để làm to chuyện hơn...

- Hôm đó.... có rất đông người kéo đến trước cửa phủ nhà ta mà chỉ chờ, bàn tán chuyện của tứ muội...

Bạch Lưu Cảnh càng nghe càng giận...

- Không thể chấp nhận được! Con nha đầu này sao có thể làm chuyện mất mặt vậy cơ chứ? Chả trách mấy ngày nay khi lên triều, các quan trong triều đều nhìn ta với vẻ rất là kì lạ... thì ra đều đang cười chê ta vì không biết dạy con....!

Bạch Nhu Kỳ vội tiếp lời:

- Phụ thân xin bớt giận, đừng vì việc này mà nóng giận mà ảnh hưởng sức khỏe! Nhu Kỳ cũng sợ người sẽ nổi giận nên mới không nói việc này cho người biết.... con định đến gặp tam muội để hỏi cho ra nhẽ...ai ngờ...con cũng bị ả dùng yêu pháp mà hãm hại...

Nói rồi lại còn đưa mắt ra hiệu cho Nhị phu nhân...

Hầu gia phu nhân hiểu ý, bước lên một bước, lấy tay thấm nước mắt:

- Hầu gia, Nhu Kỳ của chúng ta thật là số khổ mà! Thái tử sắp sửa tuyển phi rồi, việc này mà truyền ra ngoài, Nhu Kỳ của chúng ta cũng không khỏi bị liên lụy mất thôi!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Liên hoàn kế

Bạch Đan Đan ngồi đó, nghe hai mẹ con họ diễn kịch mà thật muốn vỗ tay cổ vũ...

Kê tung người hứng, phối hợp hết sức là ăn ý, mỗi câu nói đều vừa vận hợp lí hết mức có thể, tinh chuẩn mà nhắm đúng vào điểm yếu của Bạch Lư Cảnh.

Mượn việc Bạch Nhu Kỳ bị đánh, bọn họ không chỉ muốn trừ bỏ tam tiểu thư... mà còn như vô tình mà nhắc tới việc mất mặt mà Bạch Nhượng Tâm đã làm.

Thật đúng là một mũi tên trúng hai đích...

Bạch Lư Cảnh trước giờ rất chi là sùng ái mẫu thân của Tứ tiểu thư, Tôn ý nương.

Hầu phu nhân sớm đã không hài lòng về chuyện đó... mà việc tu luyện võ công của tứ tiểu thư Bạch Nhượng Tâm cũng không hề kém, dung mạo cũng lại xinh đẹp... nói không chừng sẽ là một trong những đối thủ nặng kí của Bạch Nhu Kỳ trong cuộc tuyển phi này của thái tử.

Giờ lợi dụng Hầu gia đang lúc nóng giận, cùng lúc moi chuyện đó ra thì không chỉ Bạch Nhượng Tâm đen đủi mà ngay đến Tôn ý nương cũng sẽ có thể bị thất sủng.

Chà chà, quá là xảo quyệt... đây đúng là một liên hoàn kế không tồi!

Tuy nhiên, Bạch Đan Đan cũng không có ý định ngăn bọn họ lại.

Phản chẳng Bạch Nhượng Tâm trước giờ cũng không ít lần ức hiếp Bạch Đan Đan, cứ để bọn chúng cầu cần cầu đi, càng tốt!

Đáng đời bọn chúng!

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh giận dữ tột độ, giờ tay gọi cận vệ tới.

- Truyền lệnh của ta, từ ngày hôm nay Tứ tiểu thư sẽ bị cấm túc! Không cho phép xuất hiện trước bàn dân thiên hạ! Truyền lệnh của ta tới Tôn ý nương, chú ý quản tứ tiểu thư cho tốt! Quân không được thì đừng có đến gặp ta nữa!

Nghe vậy, ánh mắt Bạch Nhu Kỳ thoáng chút thất vọng.

Ả vốn cho rằng, Bạch Nhượng Tâm và Tôn ý nương sẽ bị tổng cổ ra khỏi Hầu phủ cơ, ai ngờ mà chỉ bị cấm túc vậy thôi...

Chỉ có Hầu phu nhân là vẫn giữ được bình tĩnh không chút thất thái mà quay sang tiếp tục nói với Hầu gia.

- Lão gia bớt giận! Đây là thần thiếp không tốt! Mới mấy bữa trước, tam tiểu thư bị người ta bắt gặp tư thông với nam nhân lạ, giờ lại đến tứ tiểu thư khỏa thân mà chạy lên đường lớn... Đây đều là do người làm chủ mẫu trong nhà như thần thiếp không quản tốt người trong nhà... Thần thiếp thật là mắc tội lớn với lão gia rồi!

Bạch Đan Đan nhếch môi cười...

Vị nhị thẩm này của nàng thật là có bản lĩnh, bề mặt là tự mình kiểm điểm nhưng thật ra là sợ Bạch Lư Cảnh vẫn chưa đủ tức giận nên cố tình lôi cả việc cũ của Bạch Đan Đan ra!

Hai sự việc mất mặt như vậy cùng gộp lại, Bạch Lư Cảnh không bốc hỏa mới là chuyện lạ.

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh lập tức đổi ý, gọi quân gia tới ra lệnh:

- Đi, sai người chuẩn bị xe ngựa đưa Tứ tiểu thư đến trang trại ngay! Không có lệnh của ta thì không được phép trở về!

Ánh mắt Hầu gia phu nhân ánh lên một tia đắc ý...

Dù không thể trừ bỏ Tôn ý nương, nhưng con tiểu tiện nhân kia đã bị đưa đi nơi khác, vậy cũng không tồi!

Bà ta quay đầu về phía Bạch Đan Đan:

- Vậy còn Tam tiểu thư...

Bà ta có ý nhắc lại chuyện tam tiểu thư bị bắt quả tang cùng nam nhân lạ tư thông chủ yếu là muốn để cho Tam tiểu thư cũng bị đưa đi... hoặc ít nhất cũng bị cảm tức.

Bữa tiệc thái tử tuyển phi, có khả năng cạnh tranh mạnh nhất với Bạch Nhu Kỳ chính là cô em họ Tam tiểu thư này... vì dù sao nàng ta và thái tử cũng từng có hôn ước miệng.

Đặc biệt là hôm nay, tam tiểu thư như bỗng nhiên biến thành một người hoàn toàn khác vậy, nho nhã, cao quý, cử chỉ đúng theo phép tắc của người trong gia tộc lớn.

Điều này đủ khiến cho Hầu gia phu nhân lo lắng vô cùng.

Chỉ mong việc tốt của Bạch Nhu Kỳ không bị sự xuất hiện của con tiện nhân này phá hỏng.

Bạch Lưu Phong có chút do dự:

- Việc này...

Ông ta tuy cũng muốn tống cổ Bạch Đan Đan đi khỏi đây nhưng chợt nhớ đến lời uy hiếp khi nãy thì ông ta lại có chút...

Đúng lúc này Bạch Nhu Kỳ bỗng lại lên tiếng:

- Phụ thân, người hãy tha lỗi cho Tam muội đi! Muội ý như này cũng là do đại thẩm sớm mất và đại thúc lại... tam muội không người dạy dỗ nên mới không biết phép tắc, đúng, sai! Dù không biết muội ý học đâu ra yêu pháp mà có thể đánh con bị thương... nhưng đó cũng là do cơ thể muội ý thiên sinh không thể tu luyện được.... muội ý rất đáng thương rồi...!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Đừng hiểu nhầm...

Nghe vậy, Bạch Lưu Cảnh bỗng nhớ lại một việc.

Bạch Nhu Kỳ nhắc đi nhắc lại việc bị Bạch Đan Đan dùng yêu pháp đánh bị thương, nhưng hiển nhiên là không thể có chuyện đó được.

Rõ ràng là Bạch Đan Đan đã dùng một loại huyền khí cao cấp nào đó....

Nhưng con nha đầu này có thể có món huyền khí gì chứ? Chắc chắn là đồ mà Bạch Lưu Phong đã để lại!

Từ khi Bạch Lưu Phong mất tích, Bạch Lưu Cảnh đã dò hỏi Bạch Đan Đan nhiều lần, nhằm tìm ra những loại dược đan và huyền khí quý hiếm mà Bạch Lưu Phong để lại... Nhưng căn bản là không dò ra được chút manh mối nào cả.

Bạch Đan Đan thì lúc nào cũng nhu nhược, sợ sệt.... không có vẻ gì như là đang nói dối cả... Bạch Lưu Cảnh cũng chỉ đành bỏ cuộc.

Giờ nghĩ lại, con nha đầu này bỗng trở lên mạnh mẽ, lợi hại như này.... lẽ nào... ả đã tìm ra những báu vật mà Bạch Lưu Phong để lại?

Nghĩ tới đây, ánh mắt ông ta có chút thay đổi...

Nếu như trong tay con nha đầu này thật sự có đồ mà Bạch Lưu Cảnh để lại thì ông ta nhất định phải nghĩ cách mà chiếm lấy....

Thế nên, việc quan trọng trước mắt là mượn nước đẩy thuyền, tìm cách đuổi con nha đầu ra khỏi căn biệt viện đó.... có vậy ông ta mới có thể từ từ đến đó mà tìm kiếm những món báu vật mà Bạch Lưu Phong để lại.

Bạch Lưu Cảnh bày ra một bộ mặt giả nhân giả nghĩa, than thở mà rằng:

- Nhu Kỳ con nói đúng! Đại ca ta đi sớm quá.... Đan Đan thật là đáng thương, từ nhỏ đã sớm mất cả mẹ cả cha...

Nói rồi, hai mắt long lanh nước như sắp muốn rơi lệ...

Ngừng một lát, dùng tay áo chấm chấm nơi khóe mắt rồi mới nói tiếp:

- Đan Đan à, đợt tới... con hãy đi cùng tứ muội đến trang trại ở một thời gian nhé!

- Ồ?

Bạch Đan Đan cười như không cười nhìn ông ta.

Bạch Lưu Cảnh bị ánh mắt sâu thẳm ấy nhìn qua, không hiểu sao, trong lòng cứ thấy lạnh lạnh...

Ông ta ngạc nhiên....

Con nha đầu này rõ ràng là một phế nhân không thể tu luyện được.... nhưng tại sao ánh mắt lại có thể lạnh lùng, sắc lạnh đến như vậy.... thậm chí còn như có thần sự của một tuyệt thế cao thủ, khiến người khác không dám nhìn thẳng vào....

Nhất định là ông ta nhìn nhầm rồi....

Bạch Lưu Cảnh cố định thần, tiếp tục biểu diễn cái nụ cười tự thấy là hiền từ nhất, nói:

- Đan Đan à, con đừng hiểu nhầm, nhị thúc không có ý trách cứ gì con cả! Chỉ là, hôm đó con tư thông với nam nhân lạ và bị người khác bắt gặp vậy.... chuyện này đồn ra ngoài, con ở lại kinh thành thì cũng không thể yên ổn được.... nhị thúc cũng là nghĩ cho con... con đến trang trại ở một thời gian, đợt khi mọi việc qua đi thì vẫn có thể trở về mà!

Bạch Đan Đan khẽ cười, nói:

- Vậy sao? Nhưng ta nghe nói chỉ có những cô nương làm sai việc gì thì mới bị đưa đến trang trại ở, nhị thúc.... không phải thúc đang ruồng rẫy ta đấy chứ?

Bạch Lưu Cảnh vội cười mà rằng:

- Sao lại thế được? Đan Đan con nghĩ nhiều quá rồi đấy!

Thật lòng mà nói, ông ta chỉ muốn tống khứ ngay cái con nha đầu rách chuyện này đi khỏi đây luôn mà thôi!

Nhưng giờ con nha đầu này đã thông minh hơn... để tránh à ra ngoài nói lung tung, nên không thể như ngày xưa, quát nạt à được.... giờ chỉ có thể nói ngon ngọt để lừa à mà thôi...

Hầu gia phu nhân cũng góp lời:

- Đúng đấy Đan Đan à, nhị thúc là người thân ruột thịt của con, sao lại có thể hại con được chứ? Con còn ít tuổi, không hiểu chuyện, không biết rằng với tin đồn kia đối với một cô nương chưa xuất giá như con là đáng sợ đến mức nào đâu! Đây là chúng ta đang nghĩ cho tương lai của con đó!

Đến cả Bạch Nhi Kỳ cũng nói:

- Tam muội, phụ thân phụ mẫu ta làm tất cả đều là vì tốt cho muội. Sao muội lại không chịu hiểu chứ?

Ba người họ kẻ đàn kẻ hát, kẻ tung người hứng, khẩu phật tâm xà mà khuyên nhủ Bạch Đan Đan.... tựa như nếu nàng còn không đồng ý thì sẽ bị coi là kẻ vong ân phụ nghĩa, lòng lang dạ sói vậy...

Bạch Đan Đan cầm lấy tách trà, vừa uống vừa nhìn bọn họ diễn...

Đến tận khi họ diễn xong rồi thì mới chậm chạp lên tiếng...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Họa từ miệng mà ra !

- Thì ra, Nhị thúc là vì muốn tốt cho ta... Vậy mà ta cứ tưởng... nhị thúc muốn đưa ta đi nơi khác là để nhị thúc tiện đến biệt viện tìm món đồ gì đó cơ?

Bạch Đan Đan chậm rãi nói....

Bạch Lưu Cảnh thất kinh:

- Tìm đồ gì? Người nói gì mà ta không hiểu chút nào vậy chứ?

Bạch Đan Đan cười:

- Ý? Nhị thúc lẽ nào không phải đang muốn tìm thứ gì đó sao? Hôm đó tứ muội đến chỗ ta, rõ ràng có nói với ta rằng, nhị tì sai muội ấy đến là để tìm một chiếc chìa khóa....

Nói rồi, còn dùng một ánh mắt vô cùng ngây thơ, trong sáng, nhìn Bạch Lưu Cảnh mà rằng:

- Nhị thúc, cái chìa khóa mà họ nói đến là chìa khóa gì vậy ạ? Cháu sao mà lại có chìa khóa gì đó được chứ? Mà họ tìm chìa khóa đó để làm gì ạ?

Bàn tay Bạch Lưu Cảnh run run, rồi quay sang nhìn Hầu gia phu nhân cùng Bạch Nhu Kỳ.

Cái chìa khóa mà Bạch Đan Đan nói đến tất nhiên chính là chìa khóa kho bảo vật mà Bạch Lưu Phong để lại rồi...

Vị ca ca của ông ta từng là đệ nhất cao thủ của Nam Việt quốc, nắm giữ trong tay vô số bảo vật, nghe nói ngay cả lục phẩm đơn dược và huyền khí cũng tích thành đồng luân.

Và chìa khóa của kho bảo ấy, theo lí mà nói thì sẽ để lại cho Bạch Đan Đan... thế nhưng bản thân nàng lại không hề hay biết chút gì..

Bạch Lưu Cảnh tất nhiên cũng rất muốn tìm ra được chiếc chìa khóa ấy... nhưng lại sợ sẽ khiến cô cháu gái độc nhất này của mình sẽ nhanh chân mà tìm ra kho báu ấy trước... thế nên ông ta luôn chỉ bí mật dò tìm manh mối về chiếc chìa khóa đó mà thôi.

Thật không ngờ, Bạch Nhu Kỳ, Bạch Nhược Tâm lại nói lộ chuyện ra như vậy!

Đúng là thành sự không đủ, hỏng việc thì có thừa!

Nếu như ông ta mà không chiếm được di vật mà Bạch Lưu Phong để lại thì tất cả là tại lỗi của hai cô con gái vô dụng này...

Bạch Nhu Kỳ lúc này cũng hoảng, vội nói:

- Tam muội, muội nói cái chìa khóa nào chứ? Tì căn bản không hề nói điều đó! Cũng không biết muội nói vậy là ý làm sao? Tứ muội dạo này như bị trúng tà vậy, làm nhiều việc hồ đồ, nên chắc chắn là lại nói linh tinh thôi!

- Vậy sao? Nhưng vừa nãy không phải tì nói tứ muội không phải bị trúng tà mà là do ta dùng yêu pháp mới khiến tứ muội khóa thân chạy trên đường như thế mà?!

- Không... không phải như thế, tam muội nghe nhầm rồi. Tứ muội hiện tại đầu óc rất là hồ đồ, lời muội ý nói không tin được đâu, và ta cũng không hề sai muội ý tới chỗ muội làm gì cả. Muội đừng vu oan cho người tốt!

Trong lòng Bạch Nhu Kỳ đang chửi rủa Bạch Nhược Tâm một cách thậm tệ.

Sai Bạch Nhược Tâm đi làm mỗi việc nhỏ như vậy mà cũng làm không xong, lại còn để lộ ra chuyện chiếc chìa khóa nữa!

Giờ để phụ thân biết chuyện, không biết sẽ tức giận thế nào nữa! Thật là bị ả ta hại thảm rồi!

Bạch Đan Đan tiếp:

- Cũng có thể là ta nghe nhầm rồi chẳng? Nếu đã vậy, vậy là nhị tì đã thừa nhận là nghĩ oan cho ta rồi phải không? Việc tứ muội khóa thân chạy lóng nhong trên đường là do tự bản thân muội ý có bệnh chứ chả liên quan gì đến ta cả? Việc ta biết yêu pháp gì gì đó cũng không phải là sự thật?

Theo như những gì mà Bạch Nhu Kỳ vừa nói thì đúng là như vậy thật....

Thế nên ả ta đành nói:

-..... đúng, đúng là ta hàm oan cho tam muội rồi!

Bạch Đan Đan cười tươi:

- Nhị tì, tì thân đường đường là địch xuất tiểu thư của Võ Uy hầu phủ, sao có thể tùy tiện vu oan cho người khác như vậy chứ? Sau này đừng vô cớ nói bừa vậy nữa nhé! Nhìn mặt tì bị người ta đánh ra nông nỗi này, nói không trùng cũng là họa từ miệng mà ra cả! Cần thận không sau này còn bị đánh thảm hại hơn nữa thì phải làm sao?

- Ngươi...

Tức run người mà không làm gì được....

Ả bị đánh ra nông nỗi này, đến việc Bạch Nhược Tâm khóa thân như vậy, đều do một tay Bạch Đan Đan gây ra...

Thế mà, Bạch Đan Đan lại nắm được thóp của ả, ép ả phải nhận là đã vu oan cho Bạch Đan Đan...

Bị oan ức là vậy mà Bạch Nhu Kỳ lại không thể nói điều gì cả.... còn điều gì đáng tức giận hơn nữa đây???

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Người cũng xứng làm thái tử phi ??

Bạch Đan Đan chẳng chút để tâm tới ánh mắt như muốn giết người của Bạch Nhu Kỳ, quay sang phía Bạch Lưu Cảnh:

- Nhị thúc, ta đã nói việc nhị ti bị đánh không liên quan gì tới ta rồi mà lại. Giờ tí ý cũng đã thừa nhận rồi, vậy không còn việc gì nữa chứ?

Bạch Lưu Cảnh còn có thể nói gì?

Ông ta không biết, Bạch Đan Đan có thật sự đã phát hiện ra kho báu của Bạch Lưu Phong để lại hay chưa... lại sợ nàng phát giác ra điều gì nên đành giả vờ như không hay biết gì, chỉ mong có thể lấp liếm cái chuyện mà Bạch Nhược Tâm đã nói lộ ra thôi...

- Đan Đan à, việc này đều là do nhị thúc không tốt. Nhưng việc con bí mật hẹn gặp với nam nhân lạ mặt kia thì cũng là việc không tốt. Con dù sao cũng là một nữ phong quận chúa, việc này mà để lộ ra ngoài thì đến cả Hoàng thượng cũng sẽ bị mang tiếng không hay! Nói không chừng còn có thể tước mất phong hiệu của con ý chứ!

Bạch Đan Đan nhếch miệng cười.

Định lôi Hoàng đế ra để hù dọa nàng á? Vị nhị thúc này của nàng quả là có tầm mắt hạn hẹp...

Kiếp trước, đến ngay cả Thành chủ của cả Nam Thiên Thành, đứng trước mặt nàng đều phải hạ mình một bậc, huống hồ Nam Việt quốc chỉ là một nước nhỏ dưới trướng Nam Thiên Thành?!

Cái gọi là Hoàng đế, nàng thật còn chả có chút để tâm!

Nàng thản nhiên đáp lại:

- Đa tạ nhị thúc đã nhắc nhở! Các vị đã nói không cần tìm đồ gì thì ta cũng sẽ không chuyển ra khỏi biệt viện nữa vậy! Biệt viện là nơi mà ta sinh sống từ nhỏ, nếu như chuyển đi nơi khác, ta ở không quen thì rất có khả năng sẽ nói sai điều gì gì đó, lại còn có thể lén quay về nữa.... Chả may bị người ta hiểu nhầm, cho rằng nhị thúc ngược đãi ta, vậy thì thật không hay!!

Bạch Lưu Cảnh nghe vậy, tức giận, mặt đỏ phừng phừng..

Con tiểu nha đầu này thật sự đã thay đổi rồi...

Nếu là lúc trước, chỉ cần nghe thấy lời hù dọa như vậy là đã hoảng hốt mà làm theo ý của ông ta rồi.

Còn hiện tại, nha đầu thối này đã nhìn thấu hết ý đồ của ông ta... hơn nữa còn ngầm ý hăm dọa lại...

Nếu bản thân ông ta mà còn có tình bất năng dờn đến trang trại ở thì rất có thể Bạch Đan Đan sẽ đi khắp nơi kêu rao làm xấu mặt Bạch phủ.

Chả may mà truyền tới tai Hoàng thượng thì...

Bạch Lưu Cảnh nghiêng răng:

- Được! Con giờ lớn rồi, đủ lòng đủ cánh rồi, nhị thúc cũng quản không nổi con nữa! Con đã quyết không đi nơi khác để tránh những tin đồn không hay này, thì sau này nhờ có việc gì xảy ra thì cũng không thể oán trách nhị thúc được đâu đấy!

Bạch Lưu Cảnh cười haha mà rằng:

- Điều này ta không cần thúc phải phiền lòng, bởi dù sao ta cũng có hôn ước với thái tử điện hạ rồi, biết đâu...gã vào cung rồi thành thái tử phi thì sao?

Vừa dứt lời, Bạch Nhu Kỳ đã hét lớn:

- Người mơ đẹp ghê! Loại như người... mà còn muốn làm thái tử phi á?

Bạch Đan Đan thản nhiên đáp lại:

- Ta tại sao lại không được? Phụ thân ta đường đường là một đệ nhất cao thủ trong lịch sử Nam Việt quốc này, còn ta lại là một quận chúa do đích thân Hoàng thượng sắc phong! Ngay khi ta còn nhỏ, Hoàng thượng đã chỉ hôn cho ta và Thái tử! Nếu như ta không thể làm Thái tử phi, thì ai có thể? Lẽ nào là nhị tử???

- Ngươi! Ngươi đừng tưởng giờ vẫn như khi xưa! Hiện tại Hầu gia là phụ thân của ta! Và lại, ngươi tưởng rằng, Hoàng thượng sẽ để cho Thái tử lấy một phế nhân về làm Thái tử phi sao? Thái tử là một thiên tài ngũ phẩm Thiên võ, thì chắc chắn sẽ chọn lấy một nữ nhân có thiên võ không tồi về làm chính thất mới xứng! Một phế nhân như ngươi.... cả đời này cũng đừng mong có ngày ngồi đầu giường!

- Xem ta.... nhị tử.... rất là thèm khát cái vị trí Thái tử phi mà!!!

- Hừ! Tất nhiên là ngoài ta ra thì còn ai xứng với Thái tử??

- Nhu Kì!

Bạch Lưu Cảnh lớn tiếng ngăn ả lại.

- Đừng nói nữa!

Bạch Nhu Kì giờ mới phát giác, bản thân bị Bạch Đan Đan chọc ngoáy vài câu mà đã vô ý để lộ ra suy nghĩ thật của mình...

Câu nói này mà chả may bị ai nghe thấy, đến tai Hoàng thượng hoặc ai đó trong cung thì sẽ bị khép vào tội đại nghịch bất đạo...

Ả vội im bặt lại... cắn chặt môi... quay qua lờm Bạch Đan Đan một tràng dài...

Bạch Đan Đan giờ càng thêm khẳng định, hai mẹ con Bạch Nhu Kì ám hại cố chủ chính là bởi ngôi vị Thái tử phi kia....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Đòi lại sản nghiệp .

Nàng cũng không muốn tiếp tục ở trong cái nơi ghê tởm này nữa, đặt tách trà xuống bàn, đứng dậy!

- Nhị thúc, không còn sớm nữa, ta cần về nghỉ ngơi rồi! Nhưng vẫn còn một việc cần phiền nhị thúc đây!

Nói rồi lấy từ trong tay áo ra một sấp giấy viết rất nhiều hàng chữ nhỏ đặt xuống bàn.

Bạch Lưu Cảnh nhíu mày:

- Đây là gì?

- Đây là danh sách tài sản riêng của phụ thân ta cùng với của hồi môn của mẫu thân ta, mời nhị thúc xem qua.

- Ngươi có ý gì?

Bạch Lưu Cảnh nét mặt biến sắc.

Bạch Đan Đan mỉm cười:

- Nhị thúc, những năm qua ta còn ít tuổi, ngài vẫn luôn thay ta quản lý sản nghiệp mà phụ thân, phụ mẫu để lại cho ta. Ta thật sự thấy ngại quá vì cứ bắt nhị thúc hao tâm tốn ý như vậy, nhưng phiền thúc mãi sao được? Giờ ta cũng lớn rồi, mà vẫn để nhị thúc phải vất vả như vậy, để người ngoài biết được thì sẽ mất mặt ta là kẻ bất hiếu...!

- Ngươi...

Ông ta chưa bao giờ nghĩ tới, hôm nay Bạch Đan Đan đến đây là sớm đã có chuẩn bị, ngay cả danh sách sản nghiệp cũng đã liệt kê rõ ràng như này chỉ để đợi thời cơ đến để đòi lại.

Thật đúng là dẫn sói vào nhà mà!

Hơn nữa, lời Bạch Đan Đan nói dễ nghe là vậy nhưng hàm ý sâu xa, ngầm chỉ trích ông ta bắt nạt cháu gái nhỏ tuổi mà chiếm đoạt sản nghiệp của đại ca ông ta để lại.

Nếu ông ta không trả lại thì nàng hẳn sẽ không dễ yên?

Bạch Lưu Cảnh phải cố gắng lắm mới đè nén được nộ khí trong lòng:

- Đan Đan à, ý của con ta đã hiểu. Nhưng việc chuyển giao sản nghiệp không phải chuyện chốc chốc, trước tiên còn phải tính toán tiền vốn tiền liếng rồi lại kiểm kê hàng hóa...rồi thì mới có thể giao lại toàn bộ cho con được. Con nói xem thế có đúng không?

Ông ta nghĩ rất nhanh, trước tiên cần kéo dài thời gian, vỗ về con nha đầu này đã rồi tính kế lâu dài.

Phản chẳng nó cũng chỉ là một tiểu nha đầu chưa từng trải... mà việc quản lý sản nghiệp đâu phải chuyện đơn giản, nó chắc chắn sẽ không hiểu. Đến khi đó chuyển hết tiền bạc, hàng hóa đi, trả cho nó cái vỏ không thì nó cũng hết cách.

Bạch Đan Đan sớm biết ông ta sẽ nói vậy, chỉ cười chứ không phản bác.

- Đã vậy, cửa tiệm, trang trại gì gì đó tạm thời để đó, nhưng những thứ vàng bạc, châu báu và huyền khí ta liệt kê trên đây hạn cho nhị thúc trong ba ngày phải mang đến biệt viên cho ta!

- Cái này....con dùng vội vàng vậy, vàng bạc châu báu thì cũng phải mất thời gian kiểm kê mà!

Bạch Đan Đan cười đáp lại:

- Nhị thúc, quên mất không nói cho thúc biết, những đồ mà ta liệt kê ra đây đều là người trong cung ban tặng.. Qua mấy hôm nữa ta sẽ vào cung, chả may Thái hậu hỏi đến, ta mà làm mất những món này thì sẽ là đại tội! Nhị thúc không phải định hại ta đây chứ?

Bạch Lưu Cảnh ngậy người....mãi không thể hoàn thần...

Tự ý chiếm đoạt đồ ngự ban chắc chắn sẽ bị Hoàng thượng trách tội, xem ra chỗ này chỉ còn cách hoàn trả cho con nha đầu này thôi.

Nhưng đồ mà Bạch Lưu Phong để lại, cái nào là đồ ngự ban, cái nào không phải, ông ta sao mà biết được? Thế nên chỉ có thể nghe theo lời Bạch Đan Đan mà thôi.

Nếu Bạch Đan Đan nói tất cả đều là đồ ngự ban thì ông ta cũng chả biết đúng sai thế nào cả...

Nhưng nếu cố tình bớt lại món gì đó mà chả may đó lại chính là đồ ngự ban thì chả phải lại bị con nha đầu này nắm thóp sao?

Nhưng điên nhất là những thứ mà Bạch Đan Đan liệt kê ra lại chính là những món đồ tốt nhất, giá trị liên thành nhất... nếu bắt ông ta phải nộp ra hết thì thật là quá đau lòng....

Bạch Lưu Cảnh miễn cưỡng nở nụ cười:

- Được, nhị thúc sẽ cố gắng tìm hết ra để mang sang cho con!

- Vậy đa tạ nhị thúc!

Mục đích đã đạt được, Bạch Đan Đan phúi phúi tay, chả thèm để ý ánh mắt như đang muốn phun lửa của Bạch Lưu Cảnh mà quay người bước ra về.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Không cần hành lễ lớn vậy !

" Bốp "

Bạch Đan Đan vừa dờ đi, Bạch Lưu Cảnh quay người tát mạnh một phát vào mặt hắn.

- Phụ thân.... người...

Bạch Nhu Kỳ ôm lấy mặt, ngơ ngác...

Ả ta là đích nữ mà Bạch Lưu Cảnh yêu thương nhất, trước giờ chưa bao giờ bị đối xử như vậy.

Đầu gối, Bạch Lưu Cảnh lại trút giận lên người ả như này, lại còn không cho ả kịp nói gì mà tặng ả luôn một cái bạt tai vậy chứ....

Bạch Lưu Cảnh bị Bạch Đan Đan làm cho tức giận vô cùng, không có nơi nào để phát tác.... quay đầu lại thấy đứa con gái mặt xum vù như mặt heo này thì lại càng bực....

Ngày thường nhìn ả, nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu... nhưng giờ càng nhìn càng thấy khó chịu.

- Đều là tại ngươi! Nếu không phải ngươi nói lộ ra cho Nhượng Tâm thì con nha đầu chết tiệt kia sao biết được chuyện về chiếc chìa khóa? Giờ nó trở nên lợi hại như vậy thì rất có thể là đã tìm ra kho báu mà Bạch Lưu Phong để lại rồi!

Bạch Lưu Cảnh có nằm mơ thì cũng mong tìm được kho báu mà người anh trai để lại. Bởi ông ta mắc ở cừu phẩm ngự huyền kinh đã quá lâu rồi, nếu như có thể tìm ra "phổ linh đơn" trong đồng di vật mà Bạch Lưu Phong để lại.... rất có thể ông ta có thể vượt qua trở ngại mà đạt đến linh huyền kinh, linh huyền cảnh giới.

Nếu như vậy ông ta sẽ trở thành một cao thủ nhất nhì Nam Việt quốc này.... chứ sẽ không phải như hiện tại luôn phải nơm nớp lo sợ làm gì sai khiến Hoàng thượng phật lòng.

Nào ngờ, Bạch Nhu Kỳ lại dám để lộ ra, làm hỏng việc lớn của ông ta.

Huống hồ lại còn tạo cơ hội cho Bạch Đan Đan đòi lại tiền tài nữa...thật là tổn thất quá nặng nề!

Nếu không phải Bạch Nhu Kỳ cố tình đi gây sự với Bạch Đan Đan thì ông ta sao có thể bị con nha đầu đó chơi vố đau vậy chứ?

Bạch Nhu Kỳ ngồi sụp xuống đất, gào khóc:

- Phụ thân, việc này thật sự không liên quan tới con.... là tứ muội nghe lầm khi con và mẫu thân nói chuyện! Tất cả là lỗi của muội ý!

Bạch Nhu Kỳ cứng đầu chối tội, ngọn lửa thù hận càng lúc càng sôi sục!

Đều trách con tiện nhân Bạch Đan Đan!

Rõ ràng là một phế nhân mà lại có thể hại ả ra nông nổi này....lại còn mơ tưởng có thể trở thành thái tử phi nữa chứ?!

Bạch Đan Đan nếu như mà rơi vào tay ả thì chắc chắn sẽ bị ả hành cho thừa sống thiếu chết!!!!

...

Trước cửa Hầu phủ.

Bạch Nhượng Tâm đang đứng giằng co với tâm phúc bên cạnh Bạch Lưu Cảnh, Liễu ma ma.

- Ngươi tránh ra! Ta muốn gặp cha ta! Ta không tin phụ thân lại nỡ lòng đuổi ta ra khỏi hầu phủ? Đây không phải sự thật! Nhất định có kẻ nào chọc gậy bánh xe... ngươi tránh ra, ta nhất định phải gặp phụ thân, ta phải giải thích rõ ràng!

Liễu ma ma nở nụ cười cứng đờ:

- Tử tiểu thư, hầu gia đã nói không muốn gặp tiểu thư rồi! Tiểu thư hãy nghe lời lão gia mà lên trang trại ở chứ đừng ở đây làm tổn hại danh tiếng Hầu phủ nữa!

- Không thể nào! Phụ thân sao có thể không muốn gặp ta? Vậy ta muốn gặp nhị tì! Nhị tì nhất định sẽ cầu xin phụ thân giúp ta!

Bạch Đan Đan vừa ra đến cửa, vừa hay nhìn thấy màn này, bật cười.

Bạch Nhượng Tâm nghe tiếng cười, quay ra nhìn, cũng mất lúc lâu mới có thể nhận ra Bạch Đan Đan.

Lập tức, ả tức giận lao tới, giơ tay định tát Bạch Đan Đan.

- Tiểu tiện nhân! Tại ngươi! Ngươi rút cuộc đã dùng yêu pháp gì mà hại ta ra nông nổi này? Giờ ngươi đắc ý lắm phải không? Ta đánh chết ngươi!

Bạch Đan Đan khề nhích chân, đá một viên đá nhỏ về phía dưới chân ả ta.

Vừa hay Bạch Nhượng Tâm đạp trúng viên đá ấy, mất thăng bằng, ngã nhào xuống đất...

Mà còn là tư thế úp mặt xuống nền đất, ngã đúng tư thế cầu ăn ***

Bạch Đan Đan khề cười:

- Ôi,tứ muội muội. Ta biết trong lòng muội vô cùng cảm kích ta... nhưng cũng không cần hành đại lễ vậy đâu! Muội làm thế này thì khách sáo quá, tì tì thật ngại quá!

.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tỉ muội tương tàn

Bạch Nhược Tâm phần uất ngất đầu lên, bỗng thấy lạnh lạnh nơi dưới mũi.

À đưa tay quệt, máu, máu ướt tay, à giờ mới phát hiện mình bị chảy máu cam, y phục trên người dính đầy bụi bẩn, đầu còn giống như một vị thiên kim tiểu thư thường ngày nữa, nhìn à lúc này chả khác gì một kẻ ăn mày dơ dáy, thảm hại.

Nghe thấy tiếng người đi đường xì xào bàn tán, chế giễu thì à càng tức tối hơn.

- Người hại ta ra nông nổi này mà còn ở đó cất lời châm chọc? Đúng là đồ vô niệm si! Đồ phé nhân hạ tiện, người hãy đợi đấy, ta đi tìm nhị tỉ, tỉ ấy nhất định sẽ giúp ta trút giận, cho người một bài học.

Bạch Đan Đan lắc đầu, nói:

- Gặp kẻ ngốc nhiều rồi mà chưa gặp kẻ nào ngốc như người!

- Người có ý gì? Người nói ta ngốc?

Bạch Đan Đan nhìn lướt qua à, chậm rãi cất tiếng:

- Người không ngốc ư? Người nghĩ là Bạch Nhu Kì sẽ cầu xin giúp người ư? Nói thật cho người biết, việc hôm nay người bị tống ra khỏi Hầu phủ, là chính bởi vì à ta cố ý nói ra việc xấu của người trước mặt Nhị thúc đó.

Bạch Nhược Tâm cười khẩy:

- Ta thấy chính người mới là kẻ cố ý li gián tình cảm giữa tỉ muội ta đó! Ta và nhị tỉ quan hệ rất tốt, tỉ ý rất là quan tâm ta! Chắc chắn là đồ tiện nhân nhà người đã nói xấu ta trước mặt phụ thân, giờ lại còn định đổ lỗi cho nhị tỉ! Người nghĩ ta sẽ tin sao?

- Ô! Người nghĩ là ta sao? Nhưng ta mà đến trước mặt phụ thân người mà nói những chuyện đó, người nghĩ phụ thân người sẽ tin sao? Ông ta sẽ chỉ vì một câu nói của ta mà tống người ra khỏi Bạch phủ ư? Rõ ràng người nói xấu người chính là kẻ mà phụ thân người rất tin tưởng, thế nên mới không cho người cơ hội để giải thích.

- Không thể nào, không thể thế được! Là người lừa ta! Người nói dối!

- Nói trắng phớ ra thì là nhị tử đang luôn lợi dụng người! Người thay à làm bao việc xấu như vậy, mà giờ lại bị chính à tống khỏi Bạch gia, thật đáng thương!

- Câm miệng! Người câm miệng lại cho ta!

Lời nói của Bạch Đan Đan là rất có lí, lí trí của Bạch Nhược Tâm đã tin rồi... nhưng về mặt tình cảm thì à vẫn chưa thể chấp nhận sự thật ấy.

Bạch Đan Đan nhún nhún vai:

- Tùy người tin hay không thôi! Haha bị người ta lừa bán mà vẫn còn giúp người ta đếm tiền nữa cơ!

Không nói gì thêm mà cất bước rời đi!

Đi đến chỗ ngã rẽ, nàng khẽ quay lại nhìn... thì thấy Bạch Nhược Tâm đứng đó, nhìn chằm chằm vào cánh cửa lớn của Bạch phủ, ánh mắt đầy oán hận...

Bạch Đan Đan nhếch môi cười.

Xem ra, hai tỉ muội chúng từ giờ sẽ giờ mặt thành thù.... tỉ muội tương tàn...

Một kẻ nham hiểm, một kẻ ác độc...

Ai sẽ chiếm ưu thế hơn?

....

Bạch Đan Đan trở về biệt viên... trời cũng khá muộn...

Tiểu Vy đang vô cùng sốt ruột, đi tới đi lui...thấy Bạch Đan Đan về thì mới thở phào yên tâm.

- Tiểu thư, cuối cùng người cũng đã về! Nó thì sợ muốn chết đi được!

- Yên tâm, tiểu thư nhà người giờ rất ổn! Nhanh đi nghỉ đi!

Bạch Đan Đan lệnh cho Tiểu Vy lui xuống rồi chậm rãi trở về khuê phòng.

Vừa đẩy cửa phòng ra là nàng lập tức phát hiện ra có điều gì đó bất thường.

Trong không khí, hình như có một chút gì đó rất là nguy hiểm đang tồn tại....

Theo phản xạ, nàng rút từ trong người ra một nắm phi kim, dùng độc môn thủ pháp phóng kim vào không trung.

Phi kim này là một loại huyền binh hiếm có, dưới bàn tay tôi luyện của nàng thì sức công phá không kém gì đao kiếm, hơn nữa lại nhỏ bé khó phát giác...

Dù cho có là ngự huyền cảnh giới cao thủ thì bất ngờ bị tấn công như này thì cũng khó có thể tránh được.

Thế nhưng trong lúc phi kim được phóng ra thì nàng cảm thấy một lực rất mạnh đang tiến sát về phía mình.

Đối phương quá mạnh, nàng phản kháng không nổi...tay nàng bị giữ chặt, rồi thân hình nàng bị hất lên trên giường....

.....

Ai ai ai???

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tiểu thư quá khách sáo rồi !

Một bóng người cao lớn áp sát gần tới phía nàng, ở trên người đó toát ra một thứ năng lượng cực mạnh, tạo thành một thứ áp lực quá cường bạo khiến cho Bạch Đan Đan sít chút nữa thì bị bóp ngạt hơi thở.

Bàn tay ấm nóng của kẻ đó nhẹ nhàng vuốt ve nơi chiếc cổ thon thon của nàng, rồi tiến dần lên trên, bàn tay đỡ lấy chiếc cằm của nàng rồi khẽ nâng lên....

Bạch Đan Đan bị hấn đẩy ngã xuống giường, đầu óc quay cuồng mất vài giây... rồi nàng lập tức động đậy ngón tay, lại một sắp phi kim được phóng ra.

Thân hình người đó khẽ khựng lại chút, kịp thời tránh né.

Bạch Đan Đan nắm chắc thời cơ, mười đầu ngón tay như móc câu, nhanh như chớp, lao đến tấn công kẻ đột nhập.

Thế nhưng, nàng nhanh, kẻ đó còn nhanh hơn.

Hắn nhẹ nhàng nghiêng người một chút, dễ dàng tránh được sự tấn công của nàng, vịn tay nắm chặt lấy tay nàng, khẽ cười:

- Hạ thủ độc ác vậy, cung phu của ta mà kém chút thì chắc chắn đã bị đánh chường rồi!

Giọng nói trầm ấm, quyến rũ... lại có chút quen quen.

Bạch Đan Đan giật mình, ngẩng đầu lên nhìn kỹ kẻ lạ mặt.

Nhờ vào chút ánh sáng mờ ảo của vầng trăng bên ngoài khung cửa chiếu vào, có thể nhìn thấy đường nét tuấn tú như được bàn tay tinh xảo điêu khắc mà thành nơi chiếc cằm...chiếc mặt nạ phản chiếu ánh trăng, lấp lánh mờ ảo... khiến người đối diện nhìn không rõ thần sắc....

- Là người?

Bạch Đan Đan khẽ nhủ mày.

Nam nhân giờ ra một ngón tay khê điểm...

Phụt một tiếng, một tia sáng vụt qua, ngọn đèn dầu trên bàn lóe sáng.

Gương mặt kẻ đó hiển hiện ra với mặt nạ che kín cả nửa khuôn mặt.

Hắn ngồi dựa vào đầu giường, chiếc y bào ánh vàng sau cuộc giao đấu ngắn ngủi khi nãy đã có chút xộc xệch, để lộ ra bờ ngực rắn chắc, khỏe khoắn....làn da trắng trẻo tựa ngọc, mũi cơ bụng hoàn hảo đầy nam tính...

Bạch Đan Đan nhìn hắn, thần sắc không chút khác lạ, lãnh đạm cất tiếng:

- Các chủ đại nhân, đây là khuê phòng của ta, hình như không phải là nơi thích hợp để ngài xuất hiện đâu!

- Bạch tiểu thư lãnh đạm như vậy, thật khiến bản tọa đau lòng! Là bản tọa cố ý đến để báo cho nàng một tin rất là quan trọng...nhưng tiểu thư có vẻ như không hoan nghênh bản tọa cho lắm, lại còn dùng loại ám khí nguy hiểm kìa để mưu hại ta nữa.

Dù bản thân Bạch Đan Đan đã nhiều năm lăn lộn giang hồ, trải qua biết bao nguy hiểm, sóng gió, nhưng lúc này cũng không khỏi phải đổi nét mặt... ánh mắt sắc lạnh nhìn kẻ đối diện.

Kẻ nam nhân này không chỉ nói những lời treu ghẹo nàng mà còn không ngại nói lời dối trắng thay đen.

Rõ ràng là hắn nửa đêm nửa hôm mò vào khuê phòng nàng... dù sao cũng bị coi là kẻ có ý đồ bất chính, nàng chỉ là phòng vệ chính đáng...vậy mà giờ bị hắn vu cho thành có ý mưu hại hắn sao?

Hơn nữa, hắn vừa nói vừa dùng tay khống chế bàn tay nàng, ngón tay khê dịch chuyển, xoa xoa lòng bàn tay mềm mại của nàng.

Đây là một loại tiếp xúc quá đổi thân mật, khiến nàng có chút không quen, muốn phản kháng... nhưng thực lực hai bên quá chênh lệch nên đành chịu chết....

Nàng nheo nheo mắt, một lần nữa cất tiếng:

- Các chủ đại nhân, việc báo tin nhỏ nhặt này ngài phải thuộc hạ đến là được, thật không nên tự mình ngự giá thân chinh như này!

- Tam tiểu thư quá khách sáo rồi. Tiểu thư đường đường là một tam phẩm liên khí sư, là vị thần tài lộc của Ngân Trần Các, việc liên quan tới tiểu thư, chúng tôi bắt buộc phải thật là voi trọng! Bản tọa đích thân đến là một phép lịch sự cần có, tiểu thư không cần phải ngại!

Nam nhân nở nụ cười rất tươi.... rất quyến rũ....

Dù không nhìn được cả khuôn mặt hắn....nhưng chính cái vẻ thần bí ấy lại càng dễ khiến nữ nhi bị mê hoặc...cuốn hút.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Bản tọa cũng rất có tính thâm mỹ ...

Nhưng trong mắt Bạch Đan Đan lúc này,bộ dạng của hắn thật sự ngoài gọi đòn thì vẫn cứ là gọi đòn.

Lí do có đường hoàng tới đâu đi nữa thì cũng không thể che giấu đi sự thật là hắn đêm khuya đột nhập vào khuê phòng của nàng, mà nhìn bộ dạng hắn lúc này còn hết như đang có ý đồ bất chính.

Nếu như đổi thành kiếp trước, đối với loại người này thì nàng có thể lập tức ra tay khiến hắn gào khóc gọi ba gọi mẹ, khiến hắn biết bì sao hoa lại có màu đỏ như vậy rồi!

Nhưng giờ hồ lạc bình dương,phản kháng vô ích... nên nàng đành vờ nghe lời...

Thực lực của tên nam nhân này ít nhất là ở Nam Việt quốc này cũng hoàn toàn có thể tung hoành ngang dọc tùy ý... người như hắn ta thì muốn có một tuyệt sắc mỹ nhân ở bên là chuyện quá đơn giản.

Còn dung mạo bây giờ của nàng thật không thể được gọi là mỹ nhân...

Trừ khi hắn ta là kẻ có sở thích quá đặc biệt, thích gặm cỏ non, bằng không... là do hắn quá nhàn rồi nên treu chọc nàng mà thôi.

Bạch Đan Đan miễn cưỡng kim nén nộ khí trong người, bình tĩnh lên tiếng:

- Nếu đã vậy, thì giờ người cũng đã gấp rồi, mời các chủ đại nhân nhanh chóng nói chuyện quan trọng kia đi! Ngài cũng bận rộn cả ngày rồi, tiểu nữ cũng không muốn làm mất thời gian quý báu của ngài đâu!

Nam nhân khẽ cười:

- Không vội, đến thăm nàng thì sao có thể nói là mất thời gian chứ? Đây là việc mà bản tọa cầu còn không được ý chứ!

Hắn cười nụ cười khoái chí, cái khí chất của bậc Vương giả không chút che đậy mà bộc lộ hoàn toàn, đó là cái uy, cái thế của một người đứng đầu, đứng trên đỉnh cao của danh vọng...

Chỉ trong giây lát, tựa như nhiệt độ xung quanh đã bị hạ xuống khá nhiều, cái lạnh ngọt ngào như bao trùm lên cả căn phòng, không trừ một góc ngách nào hết cả.

Bạch Đan Đan tinh thần nhàn ra ánh mắt hắn đang không chút che đậy, giấu diếm mà nhìn chăm chăm vào nàng.... theo dõi mọi phản ứng trên cơ thể nàng.

Nàng có cảm giác mình dường như đã trở thành một món đồ trong tay kẻ thần bí này vậy.

Nàng thăm thẳm chữ cái sự vô sỉ tới vô cùng của hắn.... trên mặt thì vẫn nở nụ cười:

- Các chủ đại nhân, ngài quá khách sáo rồi, nhưng... tiểu nữ đang chuẩn bị đi nghỉ...

Đôi mắt sâu thăm thẳm của hắn thoáng chút bất ngờ...

Hắn cố tình bộc lộ ra cái sức mạnh hơn người của mình để nàng thấy rõ sự chênh lệch giữa hai người... từ đó khiến nàng phải thuận phục...

Vậy mà tiểu nha đầu này dường như hoàn toàn không cảm nhận thấy điều đó...

Ánh mắt nam nhân dừng lại nơi chiếc giường phía sau lưng nàng, nở nụ cười đầy ý vị:

- Nghỉ sớm vậy sao? Hay là, ta sẽ cùng tiểu thư nghỉ một đêm, sáng mai chúng ta nói chuyện tiếp nhé?

Nét mặt Bạch Đan Đan lúc này không còn vẻ bình tĩnh khi nãy nữa.

- Các chủ đại nhân, có gì thì xin nói thẳng chứ đừng trêu chọc tiểu nữ nữa đi! Có mục đích gì thì cứ nói luôn, dù sao ta cũng là kẻ phé nhân không có chút linh lực nào, đâu có quyền phản kháng?

Nụ cười nơi khóe miệng nam nhân mỗi lúc một rõ hơn, từ từ buông tay nàng ra, đứng dậy bước tới bên chiếc bàn đặt gần khung cửa sổ, ngồi xuống.

- Tiểu nha đầu, hình như ngươi hiểu nhầm ta rồi! Như ý ngươi nói thì dường như cho rằng ta sẽ làm gì ngươi không bằng?

- Lẽ nào không phải?

Bạch Đan Đan lờ mờ nhìn một cái.

Bàn tay với những ngón tay dài, chống cằm, cất giọng nói lười nhác:

- Bản tọa cũng rất có mắt thẩm mỹ, không phải bất kì nữ nhân nào cũng có thể khiến bản tọa có hứng thú đâu...

Vậy nên mới chỉ chọn duy nhất chú tiểu hồ ly khó tính này thôi...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Như đã từng quen

Nhưng nghe trong tai Bạch Đan Đan thì câu nói ấy lại hoàn toàn có nghĩa ngược lại.

Tên nam nhân này ăn hết "đậu phụ" của nàng xong giờ lại buông lời chê bai, cường điệu việc hắn ta không bao giờ để mắt tới nàng như vậy.

Được, rất được!

Nàng đứng dậy, chỉ tay ra cửa, như cười như không:

- Đã như vậy, ngài còn ở đây làm gì? Biệt viện này của tôi nhỏ bé, tuềnh toàng, chắc cũng không thể lọt vào mắt xanh của ngài được đâu!

Nàng héch cằm lên, nụ cười thoáng ý lạnh, ánh mắt đầy phần nộ mà long lanh, sáng sắc kinh người.

Nam nhân nhìn vào đôi mắt sáng long lanh ấy, cảm giác như linh hồn mình đang bị hút dần vào trong đó.

Hắn luôn có cảm giác rằng ánh mắt ấy rất quen, tựa như rất nhiều rất nhiều năm trước, bản thân hắn cũng đã bị ánh mắt này mê hoặc, bị sa đoạ vào ánh mắt, vào ý cười "gian xảo, ranh mãnh" này.

Từ đó, hồn vía như mê man tìm kiếm một bóng hình yêu kiều...

.... tìm kiếm trong mệnh mông biển người... xuống hoàng tuyền lạnh lẽo cũng chẳng thể buông tay...

Nhưng, tiểu nha đầu này rõ ràng mới mấy ngày trước thôi chàng mới gặp lần đầu mà?

Mơ mơ hồ hồ.... chàng dùng ánh mắt thâm trầm mà nhìn nàng...

Bị chàng nhìn hồi lâu như vậy, Bạch Đan Đan nổi cáu...

Cái ánh mắt háo sắc này là ý làm sao đây?

Tên nam nhân này nhìn cũng đường đường hoàng hoàng.. mà sao lại có vẻ biến thái đến thế?

Một hồi lâu, hắn mới bình thường trở lại, nhìn qua khuôn mặt đang sầm sì của nàng, hắn khẽ cong môi cười:

- Xem ra, ngươi có vẻ không hoan nghênh ta cho lắm nhỉ?

Bạch Đan Đan cười ha ha:

- Nếu như các chủ đại nhân không phải nửa đêm nửa hôm mò vào phòng của ta, lại còn nói những chuyện vô nghĩa này thì có lẽ ta sẽ hoan nghênh đại nhân đó!

Nam nhân lười nhác đáp lại:

- Việc này sao có thể trách ta được chứ? Là ngươi không làm tròn phận chủ nhà đấy chứ? Bản tọa đến đây lâu vậy rồi, vậy mà đến li trà cũng chẳng được uống, vậy mà muốn ta tiết lộ tin tức cho ngươi sao?

Bạch Đan Đan nói:

- Cái này đơn giản, Tiểu Vy...

Nàng cất tiếng, định gọi tiểu Vy vào pha trà tiếp khách.

Nhưng vừa mới cất tiếng, bờ môi nàng bị ngón tay mềm mại ảm áp bịt lại...

Nam nhân cúi xuống, áp sát về phía nàng, cười khẽ:

- Gọi nha hoàn làm gì? Bản tọa.... muốn uống trà do nàng tự pha...

Hơi thở, mùi hương đặc trưng của nam nhân quyện vào hơi thở của Bạch Đan Đan, đôi môi mỏng của kẻ nam nhân tiến sát đến bên nàng, dường như chỉ một chút chút nữa thôi là sẽ có thể hôn lên má nàng.

Phút chốc, hai má nàng ửng đỏ... hơi thở có chút gấp gáp....

Nàng vung tay lên hất tay hắn ra, nói:

- Pha thì pha, sao phải đông tay động chân? Nhưng chỗ tôi không có sẵn nước nóng đâu, muốn tôi pha trà thì mời ngài uống trà lạnh nhé!

Nề tình huyền khí của nàng vẫn phải dựa vào hắn để tiêu thụ nên.... nàng nhin...nhin...

Nhưng món nợ này nàng ghi trong lòng rồi, sớm muộn sẽ bắt hắn phải trả giá.

Nam nhân nhìn đáng vẻ cổ tỏ ra bình tĩnh của nàng thì đã đoán ra trong lòng nàng đang toan tính điều gì...

Nhưng chàng cũng không chút lo lắng, chú tiểu hồ li này sao có thể thoát khỏi tay chàng được chứ?

Sau này.... ví như hai người đến với nhau, tiểu hồ li nếu thấy quá vô vị mà muốn nghịch móng vuốt thì chàng cũng không ngại mà phối hợp cùng nàng mà chơi đùa, để mang lại tiếng cười vui vẻ cho tiểu vương phi của mình.

Theo lực đẩy của Bạch Đan Đan, thân hình hắn khẽ nghiêng ra sau một chút.

- Chuyện đấy đâu phải vấn đề gì to tát chứ?

Nói rồi giờ ra bàn tay với ngón tay dài, đặt nhẹ lên nắp ấm trà, trong giây lát, miệng ấm đã bốc hơi nghi ngút....

Hiển nhiên là nước trong ấm trà đã sôi sùng sục....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Mùi vị không tẻ !

Nam nhân thu tay lại, mỉm cười với Bạch Đan Đan.

- Trà nóng rồi!

Bạch Đan Đan không còn gì để nói, đành cầm lấy một chiếc li, rót lấy một li trà đầy, đẩy về phía nam nhân.

- Đây, xin mời!

Ngữ khí có vẻ rất không tốt.

Nam nhân không nhận li trà, nhướn mày, nói:

- Sao? Đây chính là thái độ tiếp đãi khách của Tam tiểu thư sao? Nói chuyện không chút khách khí, người không biết lại tưởng chúng ta có thù đấy!

Ăn bao nhiêu là đậu phụ của nàng vậy, không phải là có thù rồi sao?

Bạch Đan Đan lườm hắn một cái dài, nhất là khi nhìn thấy khóe miệng hắn khẽ cong lên một chút, nàng thật chỉ muốn tặng hắn một cái bạt tai thôi.

Nhưng tên nam nhân hình như đã phát hiện ra ý đồ của nàng, ánh mắt mang đầy vẻ trêu đùa, đáng vẻ thì bình thản là vậy nhưng thần sự của hắn thì quan sát chặt chẽ khắp cả căn phòng... bất kì một hành động nhỏ nào của nàng thì cũng không thể qua mắt hắn được.

Bạch Đan Đan nghiêng răng, nhắc nhở bản thân phải nhẫn nhịn.

Nàng nhìn chăm chăm vào mắt nam nhân, không vui vẻ mà rằng:

- Các chủ đại nhân, mời dùng trà!

Nam nhân vẫn không hề nhúc nhích.

Bạch Đan Đan càng thấy tức tối, hỏi:

- Lại làm sao?

- Mời người khác dùng trà, không phải là nên dùng hai tay bưng li trà đến trước mặt đối phương sao? Cứ đẩy tới đẩy lui li trà này thì thật là thất lễ mà! Vậy mà cũng là thiên kim tiểu thư của hầu phu sao?.

Bạch Đan Đan cười lớn:

- Vậy sao? Ngại quá, xin lỗi, là tiểu nữ sai rồi, làm lại!

Nói rồi, cầm lấy li trà, ngón tay khẽ động, định hất li trà vào mặt nam nhân.

Nam nhân vốn đang bị nụ cười xinh xắn của nàng mê hoặc, nhưng khi Bạch Đan Đan khẽ có hành động khác lạ là chàng kịp thời ra tay.

Li trà trong tay Bạch Đan Đan vừa khẽ nghiêng nghiêng chút thì bàn tay nam nhân đã kịp giữ chặt lấy tay nàng.

Bàn tay với những ngón tay dài, thon, mạnh mẽ tựa chiếc gong kìm, bao bọc lấy đôi tay nhỏ xinh, mềm mại của nàng...

Bạch Đan Đan muốn rút tay lại, nhưng giằng co mãi mà không rút được tay ra...

Nam nhân bật cười nhìn nàng, kéo mạnh thêm chút nữa, từng chút từng chút một kéo bàn tay nhỏ xinh cùng li trà đỏ về phía chàng...

Tiếp đó, dưới ánh nhìn đầy hung hãn của Bạch Đan Đan, chàng mỉm cười rồi kéo tay nàng, đưa cả li trà lên miệng, khẽ nhấp lấy một ngụm.

Như vô tình, lại như cố ý, đôi môi mỏng của chàng khẽ chạm lướt qua đầu ngón tay nàng, lưu lại chút ẩm ướt thoáng qua...

- Mùi vị không tồi!

Nam nhân cảm than một câu đầy ý vị.

- Ngươi!

Vừa được trả tự do, Bạch Đan Đan vội rút lại tay mình, rồi lau đi lau lại vào vạt áo.

Nam nhân cười mà nói:

- Sao vậy? Nước trà nóng quá khiến tay Tam tiêu thư bị bỏng ư? Nào để bản tọa xem cho! Vừa hay bản tọa có mang theo thuốc bôi vết thương bị bỏng, bản tọa giúp tam tiêu thư bôi chút nhé!

Bạch Đan Đan thấy nam nhân càng lúc càng quá đáng, nàng đã hết kiên nhẫn, để mạnh li trà xuống bàn.

- Được rồi! Trà cũng uống rồi, ra về cũng ra về đủ rồi, rốt cuộc nói hay không?

Nam nhân thấy bộ dạng tức tối của nàng thì thầm cười thích thú.

Nhưng hắn cũng biết, dù rằng trêu chọc chú tiểu hồ li là việc rất vui, nhưng tiểu hồ li, vốn nhiều thủ đoạn, giờ chẳng qua là có việc nhờ hắn nên mới chịu nhẫn nại như vậy.

Nếu mà ép nàng quá, khiến nàng không quản mọi việc mà cứ thế ra tay thì bản thân hắn đối phó cũng không dễ dàng.

Quan trọng hơn, chàng đến đây là để theo đuổi tiểu vương phi chứ không phải đến để chọc giận nàng.

Thế nên, đến giờ, cũng nên dừng lại rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiêu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Thịt muối có nhỏ thì cũng vẫn là thịt !

Nam nhân khẽ lắc đầu, dường như có chút không cam:

- Sao cứ phải vội vàng vậy chứ? Vừa mới uống được hớp trà, đến điểm tâm còn chưa kịp ăn...

Nếu ánh mắt có thể biến thành mũi dao sắc nhọn thì không biết nam nhân đã bị Bạch Đan Đan cắt thành bao nhiêu mảnh rồi nữa...

Biết đã đến lúc phải dừng lại rồi, chàng bèn nói:

- Nhưng mà, nàng đã nóng nòng muốn biết đến vậy, bản tọa nói cho nàng biết luôn cũng không sao.

- Nói nhanh!

Nam nhân tiếp tục:

- Vận khí của nàng không tệ, bảy ngày sau chính là lễ hội lớn mỗi năm tổ chức một lần của Ngàn Trần các, cũng là ngày hội buôn bán lớn của Nam Việt quốc này, huyền khí của nàng vừa hay có thể trở thành món bảo vật quý giá nhất trong buổi đầu giá ấy.

Bạch Đan Đan đắm chiêu một lúc:

- Lễ hội đầu giá mỗi năm một lần?

- Không sai!

Nam nhân nói thêm:

- Trong lễ hội này sẽ có rất nhiều bảo vật quý hiếm xuất hiện, bất kể là thiên bảo địa tài hay là đơn dược, huyền khí... thứ gì cũng có. Không ít thế lực của các quốc gia khác cũng sẽ đến tham dự buổi đấu giá này.

Bạch Đan Đan dường như vẫn có chút không tin lắm vào lời nói của nam nhân:

- Các chủ chắc chắn là sẽ có đại khách quý đến tham gia buổi đấu giá không? Chẳng may không có người tình tường, chả phải huyền khí của ta sẽ phải bán rẻ đi sao?

Bạch Đan Đan đã quá là quen thuộc với các buổi đấu giá như này rồi...

Kiếp trước, thân là cửu phẩm liên khí sư duy nhất của Thiên Linh đại lục, có không ít những tác phẩm của nàng đã được mang ra bán với giá cao trên trời.

Vậy nên nàng cũng hiểu rất rõ những quy tắc bên trong các phi vụ đấu giá này.

Giá cả khởi điểm của những bảo vật được đem ra đấu giá, mặc dù phụ thuộc rất lớn vào giá trị thực tế của món đồ... nhưng nếu biết cách tạo thế thì nhất định sẽ đạt được một cái giá cao hơn nhiều lần so với giá trị thật của sản phẩm.

Bởi vậy, đối với một liên khí sư, lựa chọn được một trường đấu giá có thực lực để hợp tác cũng chính là một việc vô cùng trọng đại.

Nam nhân giờ tay ra véo nhẹ vào cái mũi xinh xinh của nàng, cười nói:

- Nàng đang lo lắng việc gì cơ chứ? Nàng cứ yên tâm, bản tọa ở đây, đảm bảo "tiểu hám lợi" như nàng sẽ kiếm được bội tiền! Hơn nữa, với bản lĩnh của nàng, luyện ra những món huyền khí này chẳng qua cũng chỉ là một cái phẩy tay mà thôi, nàng việc gì phải quá để tâm tới giá cả của mỗi món huyền khí tới vậy chứ?

- Ngài thì hiểu gì chứ?

Bạch Đan Đan thưởng cho nam nhân một cái nguyệt dài.

"Thiên hoàng cửu biến" là một thứ công pháp nghịch thiên, mỗi bước tu luyện thì đều cần tiêu tốn một khoản vô cùng vô cùng lớn.

Một liên khí sư mà kiếp trước giàu có địch quốc như nàng khi nhìn thấy số tiền cần phải tiêu tốn ấy cũng không khỏi lạnh sống lưng.

Đây đúng là đang đốt tiền, đốt ngân lượng mà!!!

Thật sự đã có người gom được nhiều tài nguyên và ngân lượng đến mức luyện xong cuốn "Thiên Hoàng cửu biến" này sao? Sợ rằng đến ngay cả Tông môn lớn nhất của Thiên Linh đại lục này là "Tàng Huyền Kiếm tông" thì cũng không có đủ tài lực để làm được điều này.

Quả không hổ là một tuyệt thế công pháp mà chỉ có đại gia tộc ở Thần giới mới có thể theo luyện.

Vậy nên, để luyện xong "Thiên Hoàng cửu biến" này thì nàng cần phải tích cực nghĩ cách tích tiền, không bỏ qua bất kì một cơ hội nào để kiếm tiền...

Cũng chính bởi vậy nên đến cả đám quân binh của Võ Uy hầu phủ mà nàng cũng không bỏ qua....

Bởi thịt muối có nhỏ thì cũng vẫn là thịt mà!

Nam nhân đâu có biết những tính toán đó của nàng, nhưng nhìn khuôn mặt kiêu ngạo đó của nàng thì hẳn lị thấy vô cùng thích thú, đáng yêu.

Nhìn quen rồi những kiểu nữ giả tạo thì một chú tiểu hồ ly ranh ma, tự tin, thông minh như này lại càng dễ khiến cho hắn bị thu hút hơn.

Lời nói của chàng thấm đượm sự cưng chiều, yêu thương:

- Được được! Phán chẳng nàng cần ngân lượng, bản tọa sẽ giúp nàng tới cùng, bảo đảm cho nàng kiếm đủ ngân lượng thì thôi.

- Thật không?

Bạch Đan Đan như cười như không, nhìn nam nhân:

- Tôi đang cần một khoản rất rất lớn... nói không chừng, cả đời này cũng kiếm không đủ ý!!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 72: Không cần tiền !

Nam nhân nhìn vào đôi mắt trong trẻo tựa như mặt nước mùa thu của nàng rồi long trọng nói:

- Vậy cả đời này, bản tọa sẽ ở bên giúp nàng kiếm tiền!

Vừa nói vừa nở nụ cười đầy mê hoặc giọng nói trầm ấm quyến rũ... tựa như chỉ là một câu đùa bình thường, một câu nói chỉ mang ý nhỉnh bộ tiểu nha đầu trước mặt này mà thôi.

Nhưng khuôn mặt dưới lớp mặt nạ ấy lại hiển hiện một sự chân thành, nghiêm túc đến khó tả.

Tiếc là Bạch Đan Đan không thể nhìn thấy nét mặt thật đó của chàng.

Mà dù cho có tận mắt nhìn thấy chẳng nữa thì nàng lúc này, có nằm mơ cũng không thể ngờ, nam nhân này thật sự đã ở bên nàng, cùng nàng kiếm tiền của tất cả những kẻ có thể kiếm được... và đi cùng nàng tới tận đỉnh cao của danh vọng.

Vậy nên, lúc này nàng chỉ nghĩ đơn giản là nam nhân đang nói đùa mình mà thôi nên cũng không quá để tâm.

Nàng quay qua lườm nam nhân một cái:

- Giấc mơ thật đẹp! Muốn hợp tác lâu dài với ta? Không đơn giản vậy đâu! Huyền khí mà ta làm ra đều là cực phẩm khó kiếm, mà lại càng ngày sẽ càng cao cấp hơn! Ta không sợ sẽ không tìm ra người để cùng hợp tác! Muốn tiếp tục hợp tác với ta lâu dài thì còn phải xem biểu hiện của ngươi trước đã.

Nam nhân khẽ cười, đưa mắt nhìn từ khuôn mặt nhỏ xinh xuống đến chiếc cổ trắng nõn nà của nàng.

- Nàng cứ yên tâm, bản tọa nhất định sẽ không để cho nàng phải thất vọng đâu.

- Vậy thì tốt! Bảy ngày sau, ta sẽ đợi xem sự thể hiện của ngài.

Bạch Đan Đan ngước mắt lên cười, nói:

- Được rồi, chuyện nói xong rồi, ngài có thể về rồi!

Nam nhân ngậy người giấy lát, rồi lắc đầu bật cười.

Tại sao trong mắt chú tiểu hồ ly này, chàng lại đáng ghét tới vậy chứ? Không biết có bao nữ nhân xuất thân từ các tông môn danh tiếng đem lòng ngưỡng mộ, thâm thương trộm nhớ chàng, tìm mọi cách để tiếp cận chàng.

Vậy mà, chú tiểu hồ ly này thì lại không thêm có chút để tâm gì tới chàng cả, lại còn ra sức đuổi chàng đi nữa chứ...

Nhưng, kì quái hơn là, trước thái độ thờ ơ đầy của nàng, chàng không hề cảm thấy khó chịu chút nào cả... ngược lại, còn mong muốn được gặp nàng, được tiếp xúc với nàng nhiều hơn....

- Nàng nở lòng vội vàng đuổi ta vậy sao? Qua cầu rút ván cũng không cần lộ liễu tới vậy chứ?

Bạch Đan Đan chớp chớp mắt, cười nói một cách đầy vô tội:

- Các chủ đại nhân, ngài sao lại nói vậy được chứ? Ta là muốn các chủ giành nhiều thời gian hơn để mà chuẩn bị cho buổi đấu giá, tránh để hôm đó không có nhân vật lớn đến tham dự thì sẽ mất mặt lắm đấy!

Nam nhân cười thâm trong bụng, tiểu nha đầu này thật quá xem thường chàng rồi mà!

Chẳng qua cũng chỉ là tam phẩm huyền khí thôi mà! Thật không có ai mua thì đến lúc đó chàng sẽ tự vung tiền khiến cho nàng ý hải lòng mới thôi, việc đơn giản hơn cả lật bàn tay mà.

Nhưng, chất lượng của huyền khí mà nha đầu này luyện ra đều cao cấp vô cùng nên chắc chắn sẽ bán được giá cao.

Nam nhân nhìn nụ cười tươi tắn nơi bờ môi nàng, có chút động lòng, không tự chủ mà áp sát đến bên.

Bạch Đan Đan vẫn luôn đề cao cảnh giác, thấy nam nhân càng lúc càng tiến sát thì vội lùi lại phía sau.

Bàn tay vốn đã tiến rất sát đến bên má nàng, thì giờ khựng lại trong không trung.

Nam nhân có chút ngại ngùng, đứng dậy:

- Vậy được, bản tọa về đây! Ngày hội đấu giá hôm đó nàng nhớ phải đích thân tới dự đấy, tránh đến lúc lại nói bản tọa tham tiền của nàng!
- Ta tất nhiên sẽ đích thân tới! Ta vốn không có tin tưởng ngài!

Bạch Đan Đan thân nhiên đáp lại.

Nam nhân nhìn nàng thêm một chút:

- Vậy bản tọa về đây!
- Đi nhanh đi! Lễ nào còn đợi ta tiến?

Nam nhân nghe vậy, bước về phía cửa, khi đi ngang qua chỗ nàng bỗng vươn tay ra, kéo nàng vào lòng.

Trong nháy mắt, chàng đặt nụ hôn nhẹ nhàng lên chiếc má ửng hồng, mềm mại của Bạch Đan Đan, rồi cười nói:

- Không cần phải tiễn đâu, tiểu nha đầu!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Di vật của Bạch Lưu Phong

Thân pháp nam nhân nhanh như chớp, nháy mắt đã không nhìn thấy tung tích đâu rồi.

Bạch Đan Đan nhất thời không kịp phản ứng nên lại bị hấn ấn

"đậu phụ" tiếp lần nữa, trong lòng nàng rất chi là bức tức.

Đến tận sáng sớm ngày hôm sau vẫn thấy bất bình không yên.

Tiểu Vy mang điểm tâm vào, bị sắc mặt sầm sì của Bạch Đan Đan làm cho sợ hãi, tim đập chân run đứng đợi lệnh.

Nhìn những món điểm tâm nóng hôi hổi đựng trong khay đồ ăn, tâm trạng Bạch Đan Đan tốt lên không ít.

Lúc trước, biệt viên không có gian bếp riêng, đến giờ ăn thì đều phải đến chính phủ để lấy thức ăn...mà dưới sự sai khiến của Hầu phu nhân thì tất nhiên không cần nghĩ cũng biết kết cục là thế nào....

Mỗi lần lấy đồ ăn thì đều là những món cơm cặn canh thừa và đều lạnh ngắt lạnh ngắt.

Là một người rất chú trọng chất lượng cuộc sống, nhất là về khoản ăn uống thì Bạch Đan Đan thật không thể chịu đựng thêm được cảnh này nữa.

Vì lẽ đó, lần trước khi chọn mua người hầu thì Bạch Đan Đan đã cố tình tự mình lựa chọn một kẻ rất có năng khiếu bếp núc, nghe nói cụ nội mấy đời đã từng làm ở ngự phòng, giỏi nhất là làm các món mì.

- Đúng rồi, Tiểu Vy. Người có biết...trước khi mất tích phụ thân ta có để lại thứ gì cho ta không?
- Dạ?

Tiểu Vy có chút ngờ ngác:

- Tam tiểu thư, sao tự nhiên người lại hỏi chuyện này vậy? Lão hầu gia để lại cho tiểu thư không ít tài sản, nghe nói là có bảy cái điền trang, mười mấy tiệm đồ, ngày trước còn có không ít kim ngân châu báu và tự họa cô...nhưng lúc trước tiểu thư còn nhỏ tuổi nên Hầu gia (Bạch Lưu Cảnh) tiếp quản....

Tiểu Vy bên nói bên rụt rè theo dõi sắc mặt của chủ nhân.

- Tam tiểu thư, đều do nô tì không tốt, không thể ngăn cản người của Hầu gia phải tới, không thể bảo vệ những...
- Không sao, ta không phải hỏi những thứ đó!

Bạch Đan Đan ngắt lời Tiểu Vy, châu báu, cổ vật... những thứ đó nàng đâu có thèm để ý chứ...

Ngừng lại giây lát, mới hỏi tiếp:

- Ý ta là.... phụ thân ta đường đường là cao thủ số một của Nam Việt quốc này, lẽ nào không để lại cho ta đan dược, huyền khí quý gì đó sao? Hoặc là các loại bí kíp võ công gì đó chẳng hạn?

Tiểu Vy có chút khó hiểu, chớp chớp đôi mắt to tròn:

- Cái này... lão gia có để lại một ít đan dược trị thương, để ngay trên kệ sách ở thư phòng, vốn dĩ phải có 7, 8 bình, sau này bị nhị tiểu thư lấy đi gần hết, giờ chỉ còn lại có hai bình. Những thứ khác... nô tì thật sự không còn ấn tượng gì hết cả.

Bạch Đan Đan nhú mày.

Thứ đan dược mà Tiểu Vy nói, nàng cũng có chút ấn tượng, nhưng đó cũng chỉ là nhất phẩm đan dược trị thương mà thôi, với người thường thì đó được coi là thánh dược trị thương... còn với giới cao thủ thì tác dụng không quá tốt.

Theo tin tức mà gần đây nàng mới nghe ngóng được, Bạch Lư Phong năm xưa thực lực, võ công thật sự rất cao siêu.

Khi mất tích mới vừa tròn 25 tuổi, mà đã đạt tới lục trùng địa huyền cảnh giới, trường hợp này, ngay cả ở Thất đại thánh lục cũng vô cùng hiếm gặp.

Huống hồ, Bạch Lư Phong lại xuất thân từ một tiểu quốc nghèo nàn như này, tài nguyên, công pháp tu luyện đều rất thiếu thốn, điều kiện thì vô cùng khắc nghiệt.... có thể đạt tới địa huyền cảnh giới thì chỉ ít cũng phải là bát phẩm thiên võ.

Một nhân vật như vậy, mà chỉ để lại cho con gái mấy thứ châu báu ngọc ngà, đơn dược đơn giản vậy sao?

Bạch Đan Đan mới không tin.

Và, hiển nhiên, Bạch Lư Cảnh và Bạch Nhu Kỳ cũng không tin... vậy nên mới ra sức thăm dò Bạch Đan Đan nhằm tìm ra món di vật thật sự.

Bạch Đan Đan suy nghĩ một lát, lại hỏi:

- Vậy, Tiểu Vy, ngươi nghĩ kĩ lại chút xem, trước khi đi phụ thân thật không để lại một thứ gì khác cho ta ư? Có thứ đồ nho nhỏ gì đó không? Ví như là một chiếc chìa khóa chẳng hạn?

Tiểu Vy lắc đầu:

- Chìa khóa? Nô tì không có chút ấn tượng gì cả!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tam tiểu thư điên rồi ...

Bạch Đan Đan nhìn chăm chăm vào mắt Tiểu Vy:

- Vậy sao? Ngươi nghĩ thật kĩ vào xem sao?

Ánh nhìn này, nàng đã vận dụng cả thuật "Đồng thông thiên", gây ảnh hưởng nhẹ tới thần sự của Tiểu Vy.

Lập tức, ánh mắt của Tiểu Vy trở nên mơ mơ màng màng.

Nhưng, lát sau, Tiểu Vy vẫn lắc lắc đầu:

- Tam tiểu thư, nô tì thật không có chút ấn tượng nào cả.

Biết Tiểu Vy không hề nói dối nên Bạch Đan Đan đành xua xua tay, nói:

- Được rồi! Ta biết rồi! Ngươi đi nghỉ đi!

Tiểu Vy rời đi, Bạch Đan Đan nhắm mắt suy nghĩ một lúc rồi bước ra ngoài.

Cảnh sắc trong biệt viên sớm đã không còn hoang tàn như trước nữa. Từ khi nàng mua về đám nô tài mới thì cả biệt viên đã được xây sửa dọn dẹp, làm

mới lại hoàn toàn, không chỉ được bố trí thêm những chiếc bầy (cơ quan)do chính Bạch Đan Đan thiết kế mà còn được trồng thêm rất nhiều cây hoa,cây cảnh đẹp mắt.

Kẻ hầu người hạ thấy nàng bước ra thì vội vàng cúi người hành lễ:

- Tam tiểu thư an hảo!

- Tam tiểu thư an hảo!

Bạch Đan Đan cất tiếng gọi mấy tên lính canh gác rồi chỉ về phía mấy ngọn núi giả nằm ở phía Đông Bắc của khuôn viên, rồi nói:

- Mấy người các người đi đập tan mấy ngọn núi giả kia cho ta!

- Dạ???

Mấy tên lính ngơ ngác nhìn nhau, đều nghĩ rằng mình đã nghe nhầm.

Ngọn núi giả ấy đã tồn tại ở đây từ rất lâu, rất lâu rồi, nó được coi là một trong những khung cảnh đẹp nhất trong cả biệt viên này, vậy mà giờ tiểu thư lại hạ lệnh phá bỏ ư?

Bạch Đan Đan nói:

- Các người không nghe nhầm đâu, đi phá bỏ ngay cho ta. Thời gian qua ta đã truyền thụ cho các người không ít công pháp tu luyện, và ta thấy các người luyện cũng không tồi. Vậy mà giờ chỉ có mấy ngọn núi giả này thôi cũng không phá hủy được sao?

- Nô tài không dám! Nô tài không dám. Tam tiểu thư, xin đợi giây lát,chúng nô tài lập tức đi phá hủy ngọn núi giả đó ạ!

Tam tiểu thư truyền thụ cho họ những công pháp tu luyện quý giá, phần ân tình này vô cùng lớn lao, giống như ban cho bọn họ một cuộc đời mới vậy.

Vì thế, tất cả đám người hầu kẻ hạ đều phục tùng Bạch Đan Đan vô điều kiện, nguyện một lòng trung thành với nàng.

Không bao lâu sau,ngọn núi giả với tạo hình vô cùng độc đáo ven hồ nước đã biến thành một đồng đồ nát.

Người hầu trở về phục lệnh:

- Tam tiểu thư,đã phá hủy xong rồi! Tiểu thư muốn mời vị đại sư nào về để bố trí lại khuôn viên vậy ạ?

Bạch Đan Đan lắc đầu:

- Không cần, đi phá bỏ cả cái kia nữa!

Đám hạ nhân quay lại thì phát hiện ra vị trí mà tam tiểu thư chỉ chính là hành lang của căn phòng hướng Tây...

Hành lang này nối liền cả căn lầu, phá hủy một đoạn thì sẽ phá hỏng luôn cả tổng bộ cảnh quan nơi này, nơi này rồi sẽ chẳng khác gì một khu vực đang trong thời gian xây dựng cả.

Tam tiểu thư không phải đang bị điên rồi chứ?

Thái độ của Tam tiểu thư rất là kiên quyết, mọi người đành phải làm theo lệnh của nàng mà đi phá hành lang.

- Đi lấp cái chỗ kia lại cho ta!

- Cái cây kia nữa, chặt đi!

Cả một buổi sáng, Bạch Đan Đan chỉ đạo đám hạ nhân phá chỗ nọ, hủy chỗ kia, khiến cho một khu khuôn viên đẹp đẽ là vậy mà giờ như biến thành một khu vực vừa gặp phải cảnh loạn lạc...

Đám hạ nhân lúc đầu thì còn cho rằng, có lẽ là Tam tiểu thư muốn làm mới lại khu khuôn viên này,kết quả, nàng hủy đi bao nhiêu thứ như vậy, hơn nữa lại còn không theo một quy luật nào hết cả, hoàn toàn là kiểu đập phá phát tiết mà thôi.

Không phải là tiểu thư vừa phải chịu uất ức gì đó chứ?

Tiểu Vy chạy đến ngăn cản, ngăn không được... cuồng cuồng sợ hãi,cho rằng chủ nhân của mình, đầu óc lại gặp chút vấn đề gì rồi.

Bạch Đan Đan coi như không nhìn thấy những ánh nhìn kì quái từ mọi người xung quanh, đứng giữa đồng đồ nát, ngẩng đầu nhìn về hướng thái dương, giờ ngón tay ra làm một động tác pháp quyết, mắt hơi nhắm lại, bắt đầu nhanh chóng tính toán, ước lượng mọi thứ trong đầu...

Khi vừa trùng sinh đến nơi này,nàng đã phát giác ra nơi biệt viên nhỏ bé này, dù bề ngoài rách nát là vậy nhưng nó đã được kiến tạo một cách vô cùng

cẩn thận, ẩn chứa sự tương hợp của trời và đất.

Những cái đình trụ xung quanh biệt viên lại vừa hay hình thành một cái "ẩn hình trận pháp".

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trận pháp ...

Chỉ là do nhiều năm không được coi sóc cẩn thận nên có vài chỗ văn trận bị phai mờ, không thể phát huy được hết tác dụng của trận pháp nữa.

Vốn dĩ nàng còn thấy kì lạ, không biết tại sao Bạch Lư Phong lại bố trí ra pháp trận này, nhưng giờ....chân tướng đã dần sáng tỏ.

Chắc chắn là Bạch Lư Phong đã cất giữ một thứ gì đó trong biệt viên này, nhưng lại không muốn bị người khác phát hiện ra.

Pháp trận này chỉ ít cũng phải do một vị ngũ phẩm thuật trận sư bố trí ra, với trình độ tu luyện của đất nước này thì cơ bản là không ai có thể hóa giải được.

Nhưng, vì không ít những huyền khí cao cấp đều cần phải được khắc lên văn trận để nâng hiệu quả sử dụng nên có rất nhiều những liên khí sư tài ba cũng tinh thông về pháp trận.

Kiếp trước, Bạch Đan Đan cũng có nghiên cứu về pháp trận nên mới phát hiện ra bí mật của biệt viên này.

Nàng cho người hầu phá chỗ nọ hủy chỗ kia không phải vì nàng thừa tiền không có chỗ tiêu... mà bởi nhằm loại bỏ những vật cản nằm ở các vị trí khác nhau nhằm khôi phục lại pháp trận.

Trận thuật là một môn kĩ nghệ cao thâm, cần có một sự tính toán vô cùng chuẩn xác và một lực khống chế vượt bậc thì mới có thể vận dụng thiên địa huyền khí và đại đạo pháp tắc vào trong một pháp trận nhỏ bé....tất cả những điều này đều phụ thuộc vào linh lực của trận pháp sư.

Vì thế, huyền lực thiên võ của trận pháp sư có thể không cao nhưng về phương diện linh lực thì đều là những thiên tài bậc nhất.

Bạch Đan Đan đứng trong khuôn viên đã hết một cây nhang thời gian, bỗng nàng mở choàng mắt ra...

Đáy mắt, một tia sáng lóe qua...

Ngay sau đó nàng đi thẳng về hướng thư phòng...

Nơi đó chính là trận nhãn của cả pháp trận này.

Nếu để cho những trận pháp sư khác biết rằng nàng chỉ dùng một chút thời gian ngắn ngủi ấy mà phá giải được ngũ phẩm pháp trận này thì có lẽ họ sẽ rơi hết cả con ngươi mắt ra ngoài, tuyệt đối không tin.

Thế nhưng, trong biệt viên này không có một ai am hiểu về trận pháp...

Trên thực tế, mọi người ở đây đều cho rằng tam tiểu thư của họ bị điên rồi...

Bạch Đan Đan vừa động dậy thì Tiểu Vy đã lập tức đuổi theo:

- Tiểu thư, người muốn đi đâu? Người...người không bị sao chứ? Có phải người bị ốm rồi đấy chứ? Bị sốt? Hoa mắt chóng mặt không ạ? Nô tì đi tìm đại phu đến xem bệnh cho tiểu thư nhé??

Bạch Đan Đan quay lại:

- Ta không sao! Ta muốn vào thư phòng một lát, người cho người dọn dẹp lại chỗ kia đi, đừng vào làm phiền ta!

- Nhưng...nhưng Tiểu thư....

Người có bệnh thì phải trị chứ!?

Bạch Đan Đan không đợi Tiểu Vy nói hết câu mà đã đóng sầm cửa lại.

Cánh cửa đóng lại, đoạn tuyệt mọi ảnh hưởng của bên ngoài, Bạch Đan Đan lại gió tay ra nhắm tính một lúc rồi bước tới bức tường trong thư phòng.

Mặt tường này nhìn có vẻ cũ nát,có chỗ đã bị bong tróc, nứt nẻ...

Bàn tay trắng trẻo của Bạch Đan Đan khẽ chạm nhẹ vào mặt tường vài cái.

Bỗng nhiên, chỉ nghe thấy vài tiếng động, chiếc kệ sách bày ở góc phòng bị tách làm đôi,để lộ ra một ngăn mật.

Trong ngăn mật, có một chiếc hộp gỗ nhỏ màu đỏ.

Ánh mắt Bạch Đan Đan bừng sáng:

- Thì ra, thứ mà pháp trận kia muốn che giấu chính là thứ này! Ta quả nhiên đã không đoán sai!

Nàng kiểm tra kĩ càng cả hai bên của ngăn mật, chắc chắn không có bất kì một ám khí gì khác thì mới cẩn thận lấy chiếc hộp ra để lên trên bàn.

Chiếc hộp này rất rất nhỏ...

Lợi dụng ánh sáng mặt trời, nàng quan sát thật kĩ chiếc hộp gỗ nhỏ thì phát hiện cả bốn phía chiếc hộp đều kín im im tựa như một khoanh gỗ được điêu khắc, đục đẽo mà thành, hoàn toàn không thể nhìn ra chỗ nào để mở....

Là một người trong nghề, nàng biết rõ chiếc hộp này chắc chắn cũng là một thứ kiệt tác huyền khí và cần dùng đến một phương pháp đặc biệt thì mới mở ra được.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Trả đũa gà lại cho ta !

Nếu cố tình dùng sức thì không những không thể mở chiếc hộp mà còn có thể va chạm vào cơ quan bên trong nó....rất nguy hiểm.

Nhưng, điều đó cũng không thể làm khó Bạch Đan Đan.

Những loại huyền khí như này, bản thân nàng đã tự chế luyện ra không biết bao nhiêu chiếc rồi, nên rất tinh tường cách hóa giải.

Nàng để chiếc hộp gỗ thật ngay ngắn, quan sát kĩ đường nét họa tiết trên thân hộp, sau đó cẩn thận, nhẹ nhàng ấn tay vào những vị trí khác nhau trên thân hộp gỗ.

" Cạch "

Chiếc hộp phát ra tiếng động rất khẽ.

Trong lòng mừng thầm, vì nàng biết cơ quan bên trong chiếc hộp đã được kích hoạt.

Nhưng.....

Còn chưa kịp nở nụ cười thì phía bên trên chiếc hộp bỗng xuất hiện một tia sáng rất mờ, nghịch hướng mặt trời, dường như không thể nhìn thấu....

Bạch Đan Đan phản ứng nhanh nhạy,lập tức quay người lao nhanh ra phía ngoài.

" Bùm! Bùm! Bùm! "

Ngay tiếp đó,từ thư phòng phát ra ba tiếng động rất lớn, rồi đất trời như rung chuyển,sau tiếng động thì chỉ thấy cánh cửa chính và cửa sổ thư phòng đều đã biến thành những mảnh vụn ngổn ngang.

Không chỉ thế,khí lưu cường đại còn bốc ra khỏi cửa chính.

Bạch Đan Đan tránh không kịp, bị tro bụi phun vào đầy mặt lại suýt chút nữa ngã nhào ra nền đất, thật sự là vô cùng thảm hại.

Nàng bị khí lưu lao theo một đoạn khá dài, đợi đến khi có thể dừng chân lại thì đã ra tới khuôn viên chính....

Nàng đứng thẳng người dậy, lau những giọt mồ hôi đang lăn dài trên trán, chỉ thấy bàn tay dính đầy tro bụi đen xì xì, trong lòng vô cùng bức bối.

Bạch Đan Đan nàng kiếp trước đường đường là cửu phẩm liên khí sư, cái loại hộp ngũ phẩm huyền khí này vốn chả có gì quá đặc biệt.... vậy mà nàng lại đưa ra một phán đoán sai lầm ư? Không những không mở nổi chiếc hộp nho nhỏ đó ra mà bản thân còn suýt chút nữa bị thương.

Sao có thể như vậy được chứ?

- Thật là tà môn! Rốt cuộc là sai sót ở đâu?

Bạch Đan Đan chu mỏ cảm than, định quay lại thư phòng mà tìm chiếc hộp đó.... Tiểu Vy lúc này không biết từ đâu đã chạy tới, chặn đường nàng:

- Tam tiểu thư, tam tiểu thư, xin đợi chút! Tiểu thư hôm nay rốt cuộc là bị làm sao vậy? Đầu tiên là sai người đập phá khuôn viên, giờ lại phá thư phòng.. Tiểu thư... Tiểu thư thật sự không bị sao chứ?

Tiểu Vy cân trọng lên tiếng, còn không dám nói lớn, dường như sợ lại khiến nàng bị kích động thêm.

Khóe môi Bạch Đan Đan khẽ giật giật.

Bản thân nàng cũng biết là từ sáng tới giờ nàng đã có nhiều hành động kì quái chút nhưng.... Tiểu nha đầu này có cần phải dùng cái biểu cảm này để nhìn nàng vậy không chứ?

- Chư....chư....! Chư.....chư!

Cũng trong lúc này, không trung truyền tới tiếng chim hót, một chú chim với bộ lông vàng ánh đỏ rực rỡ đang đập choạng bay tới và dừng lại bên tay áo Bạch Đan Đan.

Trong nồm chú chim ấy còn đang ngậm một chiếc đùi gà thơm phức còn to hơn cả người mình, chiếc đùi gà thậm chí còn đang chảy mỡ tòng tòng..

- A, Tài Vượng! Nó từ khi này thấy chiếc lồng chim trống trơn, tìm mãi, thì ra là nó đi đến nhà bếp trộm đồ ăn rồi! Thật đáng yêu....

Tiểu Vy kinh thán mà nhìn Tài Vượng....

Còn Bạch Đan Đan thì đang tức tối vô cùng!

Bởi cũng chỉ có nàng mới nghe hiểu những gì mà con chim đáng ghét này muốn nói, mấy tiếng chư chư đầy ý muốn nói:

"" Đồ nữ nhân xấu xí, quá ngu ngốc, cái " Huyết vũ ngàn tơ hợp " này cơ bản là không phải dùng cách ấy để mà mở! Thế mà còn dám tự xưng cái gì mà cứu phẩm liên khí sư, thật quá là ngu ngốc mà!

Ánh mắt nàng không mấy thân thiện mà nhìn về phía Tiểu Phượng Hoàng.

Thế nhưng tiểu quý ấy lại vẫn không biết sợ chết mà ở đó vênh mặt đắc ý, lắc lư cái đầu, khiến mỡ trên chiếc đùi gà còn dính cả vào tay áo của nàng.

Bạch Đan Đan tóm lấy tiểu quý, giằng lấy chiếc đùi gà ném sang một bên, rồi xách cổ tiểu quý, bước từng bước về phía thư phòng.

Nàng đang định quay đầu ra lệnh cho Tiểu Vy đi chỗ khác thì Tiểu Phượng Hoàng đã rơi xuống đất và biến hình thành cậu bé mũm mĩm với khuôn mặt bánh bao đáng yêu và lùn cùn chạy ra ngoài....

- Đùi gà của bản thiếu gia! Trả đùi gà lại cho ta! Đó là công sức ta tìm cả buổi sáng mới lựa được chiếc đùi gà thơm ngon nhất mà!!!!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Lòng dạ ác độc ....

Tiểu quý vừa chạy được mấy bước thì lại bị Bạch Đan Đan đứng từ phía sau, tóm lấy cổ áo mà lôi lại.

- Được lắm! Ta cũng đang bảo không hiểu vì sao mà dạo gần đây, trên thức ăn lại cứ có vết răng rất đáng ngờ, thì ra là ngươi ăn vụng! Ngươi lại còn ném thừa qua một lượt tất cả các cái đùi gà, đúng không?

- A....

Tiểu quý phát hiện ra mình nở lời, rụt đầu rụt cổ...

Nhưng rất nhanh, tiểu quý lại lớn giọng:

- Hừ, lần trước ta giúp ngươi phun lửa, rõ ràng là ngươi đã hứa, mỗi bữa ăn đều sẽ cho ta ăn thịt, lẽ nào ngươi lại muốn nuốt lời?

- Ta nói là sẽ cho ngươi ăn thịt, nhưng không cho phép ngươi đi ăn vụng!

Tiểu quý nghiêng nghiêng đầu, nói đầy vẻ đắc ý:

- Thế thì đã sao? Bản thiếu gia ăn đùi gà của nhà ngươi là nể mặt ngươi lắm đấy! Nếu không phải đầu bếp của nhà ngươi tay nghề miễn cưỡng chấp nhận được thì ta đã chả thèm ăn cơ!

- Ô, thì ra là nể mặt ta....

- Thì làm sao?

Bạch Đan Đan như cười như không:

- Trả trách mà người ta vẫn nói, đối với trẻ con thì phải dạy bảo thật nghiêm khắc chứ không được quá nuông chiều, xem ra là do ta không có kinh nghiệm rồi.

Tiểu quý vội ngẩng đầu lên, phát hiện nữ ma đầu đang nở nụ cười rất đáng sợ, bất chợt tiểu tử thấy lạnh sống lưng.

Tiểu quý vội lùi ra sau một bước:

- Ngươi... ngươi định làm gì? Ta cảnh cáo ngươi...

Không đợi Tiểu quý nói hết câu, Bạch Đan Đan đã túm lấy người tiểu quý đặt trên đùi mình, đầu chổng xuống đất, mông chổng lên trên....

Nàng giơ tay lên cao, tiểu quý hoảng hốt, sắc mặt tái mét, gào khóc ầm ĩ.

- Cứu mạng, cứu mạng, nữ ma đầu muốn đánh người rồi! Hu hu, bắt nạt ta là chú tiểu Phụng Hoàng không cha không mẹ, không có ca ca...! Lòng dạ ngươi thật là ác độc! Được rồi, ngươi đánh đi, đánh chết ta đi, rồi sẽ không còn ai nói cho ngươi biết làm thế nào để mở chiếc hộp kia ra nữa....

Vừa gào khóc vừa ngo ngoáy cái đầu, rồi lên nhìn biểu cảm của Bạch Đan Đan....

Bạch Đan Đan cũng đã nhìn thấy cấu nhìn lên lút của Tiểu quý, trong lòng có chút dờ khóc dờ cười.

Đứa trẻ ngốc này học ở đâu ra cái kiểu ăn vạ này chứ, cứ như sắp bị đánh chết luôn thật ý.

Đừng nhìn Tiểu quý khóc lóc thảm thương vậy, thật ra trên mặt còn không hề có lấy một giọt nước mắt nào.... hơn nữa nàng còn chưa ra tay đánh mà tiểu quý đã gào ầm lên rồi....

Nghe tiểu quý nhắc đến chiếc hộp, nàng cũng buông tha cho tiểu quý luôn.

- Ngươi biết gì về chiếc hộp đó?

Bạch Đan Đan không cho rằng thiên phận của bản thân trong lĩnh vực liên khí lại thua bất kì ai.... Thế nên, chỉ có thể là chiếc hộp ấy có gì đó không được bình thường..

Tuy nàng nhìn không ra, nhưng tiểu quý dù sao cũng là một Thần thú, tuy có chút không bình thường cho lắm, nhưng chí ít thì cũng sẽ hiểu biết nhiều hơn nàng, nói không chừng sẽ có cách hay....

Đôi mắt to tròn của Tiểu quý đảo qua đảo lại như rang lạc:

- Hừm hừm, cái này ý mà....

Bạch Đan Đan nhìn ánh mắt của Tiểu quý là biết ngay tiểu quý vẫn chưa biết ngoan lại định tỏ ý kiêu căng..

Nàng lập tức chặn lời:

- Tiểu Tài Vượng, tí ti cần phải nhắc nhở ngươi nhé, việc hôm qua, tí ti còn chưa tìm ngươi để tính sổ đâu, giờ ngươi nói gì thì cũng phải cân trọng đây nghe chưa?

- Hôm qua? Hôm qua có chuyện gì?

Tiểu Phụng Hoàng có vẻ khó hiểu....

Bạch Đan Đan cười rất tươi:

- Tiểu quý, ngươi vốn là kẻ ước Linh khí của tí ti, vậy tại sao tối qua ta triệu hồi ngươi lâu như vậy mà không thấy ngươi xuất hiện cơ?

Tối qua, Các chủ của Ngân Trần các xuất hiện, Bạch Đan Đan đã định triệu hồi tiểu quỷ ra, phun một ngọn lửa Phượng Hoàng ra, dù không thể thiêu chết hắn ta thì cũng có thể khiến hắn bỏ chạy....

Thật chẳng ngờ, vào thời khắc quan trọng ấy thì gọi thế nào Tiểu quỷ cũng không chịu ra mặt, thật nghi ngờ là vào lúc ấy tiểu quỷ lại đang đi đâu ăn vụng rồi....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Huyết thống

Tiểu quỷ chớp chớp đôi mắt to tròn, rồi ngay lập tức sắc mặt sợ hãi mà rằng:

- A... Cái này... Cái kia.... ngươi có nhầm không hả, nữ ma đầu! Ngươi sao lại có thể sai ta đi đối phó với tên nam nhân đáng sợ đó chứ.... Người ta vẫn nhỏ, người ta còn muốn sống thêm vài năm nữa cơ...

Bạch Đan Đan nhướn nhướn mày:

- Sao? Nam nhân đó đáng sợ vậy sao? Đừng có biện lí do, ngươi rõ ràng là không muốn giúp ta! Ăn bao nhiêu là đùi gà của ta như vậy, sai lầm có chút việc nhỏ vậy mà cũng không được! Ngươi không ngại sao? Ngươi ăn hại vậy sao?

- Ta mới không phải kẻ ăn hại!

Tiểu quỷ mới không chịu nhận mình là kẻ ăn hại.

- Điều ta nói hoàn toàn là sự thật, kẻ năm nhân đeo mặt nạ ấy thật sự vô cùng đáng sợ.... ngươi không hiểu đâu, trên người hắn có một loại khí trường vô cùng thần bí và cao siêu, khiến cho người khác vô cùng sợ hãi.

Bạch Đan Đan ngạc nhiên, kì quái hỏi lại:

- Được, ta cũng thấy thực lực của hắn rất không tầm thường.... nhưng, ngươi là Thượng cổ thần thú Phượng Hoàng vô cùng lợi hại cơ mà, cứ coi như ngươi còn non yếu đi chăng nữa, thực lực có thể không bằng hắn, nhưng cũng đâu đến mức bị khí trường của hắn dọa cho không dám xuất đầu lộ diện cơ chứ?

- Ta... ta cũng không hiểu sao lại vậy. Nhưng ta không có lừa ngươi đâu!

Tiểu Phượng Hoàng sợ sẽ lại bị nàng đánh vào mũi, nên vội vàng che mũi lại rồi lùi ra xa Bạch Đan Đan, xong mới tiếp tục nói:

- Tên nam nhân ấy vừa xuất hiện, thì từ cốt tử của hắn đã toát ra phong thái bá đạo của bậc thượng nhân, khiến cho ta có cảm giác như sắp muốn quỳ xuống dưới chân hắn. Người phạm như các ngươi không thể phát giác ra điều đó, nhưng đối với ta, nó thật sự rất đáng sợ, vậy nên ta mới không dám ra mặt.

- Thật đáng sợ đến vậy sao?

Bạch Đan Đan có chút hồ nghi.

Tiểu quỷ vội gật đầu lia lịa:

- Đúng vậy! Đúng vậy! Ta thấy rằng, huyết thống của hắn là vô cùng cường đại nên mới khiến cho ta có cảm giác đáng sợ ấy...

- Huyết thống?

Bạch Đan Đan nhíu mày:

- Loại huyết thống nào mà có thể mạnh hơn cả Thượng cổ thần thú Phượng Hoàng?

Tiểu Phượng Hoàng cũng thấy rất khó hiểu, nghiêng đầu trầm ngâm suy nghĩ.

- Thật ra, nếu là ở Thần giới, một số gia tộc có huyết thống cao quý, huyết mạch cũng sẽ lớn mạnh hơn thần thú chúng ta rất nhiều, nhưng đây là hạ giới...ta thật nghĩ không thông...

Hàng lông mày của Bạch Đan Đan nhíu lại....

Theo như Tiểu Phụng Hoàng nói thì, tên nam nhân thần bí đó còn mang trong mình huyết thống của thần giới nữa ư?

Nhưng điều đó là không thể mà.

Bởi như tương truyền thì từ vạn năm trước, thông đạo giữa Thiên Linh đại lục và Thần giới, bởi một số lí do mà đã bị phong bế, huyền khí thiên địa cũng trở nên vô cùng yếu ớt...

Thế nên, tên nam nhân đó nếu thật sự có huyết thống cao quý như vậy thì chả có lí gì mà đến cái đất nước nhỏ bé này, với thiên phạt của hắn thì bất kì một thế lực lớn nào trên Thiên Linh đại lục này cũng đều sẽ ra sức mà tranh giành chiêu mộ.

Suy nghĩ một lúc, Bạch Đan Đan chỉ thấy đau đầu mà chả nghĩ thông được điều gì.

Nàng lắc lắc đầu, bỗng nhìn thấy một dáng người đang lén la lén lút....

Tiểu quý đang bước từng bước nhỏ, lảng lảng dịch dần từng chút một ra phía cửa.

Nàng khẽ ho một tiếng rồi quát lớn:

- Tài Vượng!

- Có!

Tiểu quý theo bản năng, lập tức đứng nghiêm trang:

- Không...ý ta là.... ta không đồng ý người gọi ta là Tài Vượng! Ta có tên! Tên ta là....

- Việc tới qua ta miễn cưỡng bỏ qua, nhưng chiếc hộp này thì thế nào? Người giải thích tỉ mỉ cho tỉ!

Bạch Đan Đan chặn lời tiểu quý!

- Ồ...Cái này mà....

Tiểu quý vẫn định kiêu....

Bạch Đan Đan cười rất ngọt:

- Tiểu quý...người phải nghĩ cho kĩ nhé, người vừa không thể bảo vệ cho tỉ, lại còn không giúp ta mở chiếc hộp này.... vậy ta nuôi người để làm gì? Từ mai bắt đầu, cắt hết món đùi gà của người!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Hạnh phúc đến quá bất ngờ !

- Cái gì?

Tiểu quý nhảy dựng lên.

- Người sao có thể làm vậy được chứ?

Bạch Đan Đan thầm cười trong bụng, giờ ngón tay trở ra, lắc lắc ngón tay trước mắt tiểu quý.

- Vì ta là chủ nhân của người!

- Chủ nhân.... ghê gớm lắm chắc!

Tiểu quý lăm bằm trong miệng.

Bạch Đan Đan nhướn mày:

- Người nói gì?

- Không... không, ta nói gì đâu?

Tiểu quý mồm méo xệch, chỉ chiếc hộp gỗ:

- Đó thật ra không phải là chiếc hộp huyền vũ bình thường, nó có tên gọi là "Huyết vũ ngàn tơ hợp", khi còn rất nhỏ, ta đã tận mắt nhìn thấy nó ở Thần giới, thật không ngờ ở Thiên Linh đại lúc các người cũng có đấy!

Bạch Đan Đan không khỏi bất ngờ.

- Thần giới?

Tại sao lại tiếp tục liên quan tới thần giới?

Chả trách mà nàng chưa bao giờ bắt gặp một chiếc hộp nào kì lạ như vậy...thì ra đây là thủ pháp của Thần giới.

Nhưng, Bạch Lưu Phong dù sao cũng chỉ là Hầu gia của một tiểu quốc mà thôi, tại sao lại có trong tay chiếc hộp quý như này?

Tiểu Phượng Hoàng lại nói tiếp:

- Người cầm chiếc hộp đó lên, giờ lên mà nhìn cho kĩ, có phải sẽ thấy trên nắp hộp có một hình vẽ chiếc lông vũ?

Bạch Đan Đan làm theo lời Tiểu Phượng Hoàng, giờ chiếc hộp lên hướng mặt trời, nhìn mãi lúc lâu mới phát hiện ra ở một góc trên nắp hộp, hình vẽ chiếc lông vũ mờ mờ.... nếu không phải cổ người nhắc nhở thì cơ bản là sẽ không nhìn ra nổi.

- Không sai, tiếp sau thì thế nào?

- Loại "Huyết vũ ngàn tơ hợp" này, chủ yếu là dùng cho người cùng huyết thống truyền đạt tin tức trong nội bộ gia tộc, vậy nên, chỉ những người có chung một dòng máu thì mới có thể mở được, bằng không thì mặc người có làm cách nào chăng nữa thì cũng không thể mở nổi... và lại nếu quá ba lần không mở nổi thì chiếc hộp còn có thể tự nổ. Đồ đựng bên trong nó cũng sẽ bị hủy theo luôn.

Bạch Đan Đan nghe vậy, liền rạch đầu ngón tay...

... giọt máu đỏ tươi chảy ra từ đầu ngón tay trắng hồng, rơi lên nắp chiếc hộp, thấm dần vào hình chiếc lông vũ.

Lần này, không có sự cố gì phát sinh...

"Cạch" một tiếng, chiếc hộp mở tung ra.

Bạch Đan Đan cười sung sướng, đưa tay vỗ vỗ đầu tiểu quý.

- Thật ngoan! Tiếp tục đi ăn đùi gà đi! Tí tí, ngày mai sẽ đi mua cả đống đùi gà về cho người, không chỉ nướng ăn mà còn có thể hấp, chiên, luộc.....

Nghe nàng nói vậy mà Tiểu quý đã chảy dài nước miếng rồi.

Hạnh phúc đến thật quá bất ngờ!

Giây phút này, nữ ma đầu độc ác trong mắt Tiểu quý đã biến thân thành một người vĩ đại, xinh đẹp, dễ thương! Chỉ xếp sau mỗi đùi gà mà thôi.

-.... ta còn muốn cả cánh gà nữa....!

- Được!

Tâm trạng Bạch Đan Đan đang rất tốt nên lập tức đồng ý.

Tiểu quý lập tức biến hình thành một chú chim con lông vàng ánh đỏ, bay nhanh về hướng bếp ăn.

Bạch Đan Đan giờ mới bước quay lại chỗ chiếc bàn, đi xem món đồ bên trong chiếc hộp...

Một trang giấy nằm gọn gàng trong chiếc hộp gỗ...

Đối với những thứ này, Bạch Đan Đan không quá xa lạ, đây là một loại giấy được làm từ loại tảo hải cát, công hiệu đặc biệt là chỉ có thể đọc đúng một lần, và còn có khả năng bảo tồn trong thời gian dài, cả vài ngàn năm cũng không bị mối mọt hủy hoại.

Thường thì loại giấy này được các đại tông môn dùng để ghi chép công pháp lưu truyền qua các đời, các thế hệ.

Nàng đưa tay cầm tờ giấy lên, từ từ mở ra.

Trên trang giấy là đầy những nét chữ rồng bay phượng múa, thanh thoát mà cương nghị, khiến người khác nhìn vào bút tích mà có thể tưởng tượng ra chủ nhân của nét chữ này là bậc văn nhân nức tiếng trong thiên hạ....

" Gửi ái nữ Đan Đan của ta..."

Dòng chữ đầu tiên đập vào mắt nàng, đủ khiến tinh thần Bạch Đan Đan trở nên phấn chấn.

Đây quả nhiên là bức thư mà Bạch Lư Phong để lại cho Bạch Đan Đan.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Thân thế của Bạch Đan Đan

Bạch Đan Đan vội cầm gần lại, tỉ mỉ đọc từng dòng:

" Gửi ái nữ Đan nhi của ta: Nếu như con đọc được bức thư này, thì chắc hẳn ta cũng đã xa con ít nhất mười năm rồi.. "

Bạch Đan Đan khựng lại..

Bạch Lư Phong mất tích một cách vô cùng thần bí, khi ấy Bạch Đan Đan mới vừa tròn ba tuổi, còn hiện tại,nàng vừa tròn 14 tuổi, tính ra thì cũng đã hơn 10 năm.

Xem ra, Bạch Lư Phong sớm đã chuẩn bị cho một chuyến đi dài, chứ không phải gặp phải nguy hiểm gì mà bị mất tích.... là ông chủ động rời khỏi Nam Việt quốc.

Bạch Đan Đan nhú mày.

Tiếng tăm của Bạch Lư Phong ở Nam Việt quốc này thật sự rất tốt, ai cũng nói ông là người nam nhân sống có tình có nghĩa... vì lí do gì mà ông lại nỡ lòng bỏ lại đứa con thơ, đi ngấm ngấm suốt chục năm trời?

Nhưng,rất nhanh nàng đã tìm ra đáp án trong bức thư dài đó.

Bạch Lư Phong quả nhiên là bậc kì tài hiếm gặp trong tu luyện võ thuật, sở hữu bát phẩm thiên võ, chỉ đáng tiếc ông lại sinh ra ở quốc gia có xuất phát điểm không cao này nên đã gây trở ngại không nhỏ cho quá trình tu luyện.

Dẫu có khó khăn là vậy, nhưng năm 17 tuổi, ông vẫn vượt qua võ đạo tu luyện " tứ trọng cảnh giới ", trở thành cao thủ nhất nhì Nam Việt quốc .

Từ thời điểm đó,để nâng cao thực lực bản thân, ông đã đi khắp chân trời góc bể để rèn luyện bản thân và còn trở thành thủ lĩnh của Nghịch Phong dụng binh đoàn - binh đoàn lớn mạnh nhất của Nam Thiên thành.

Cũng trong thời gian này, ông kết giao được với một tuyệt sắc giai nhân có thiên võ còn cao hơn mình một bậc, cũng chính là mẫu thân của Bạch Đan Đan.

Hai người cùng nhau đi khắp nơi để trải nghiệm, nâng cao công võ,dần dần giữa họ đã nảy sinh tình cảm..

Sau này, trở về Nam Việt quốc, họ kết nghĩa phu thê và sinh ra ái nữ Bạch Đan Đan, thông minh, lanh lợi, dễ thương...

Đọc đến đây,Bạch Đan Đan không khỏi lấy làm lạ:

- Kì lạ, phụ thân đã là thượng đẳng bát phẩm thiên võ, nhưng mẫu thân còn cao hơn phụ thân một bậc, vậy chả phải là cửu phẩm thiên võ sao? Không phải vậy chứ??

Trên Thiên Linh đại lục, cửu phẩm thiên võ ước chừng trăm năm mới có một người xuất hiện.

Kiếp trước, bản thân nàng cũng sở hữu cửu phẩm thiên võ nên mới 3 tuổi đã được Lí Hòa Cung chủ chọn vào trong môn phái để bồi dưỡng.

Trong sử sách, bất kì một tuyệt thế thiên tài cửu phẩm thiên võ nào cũng đều là những nhân vật hiển hách, vang danh thiên hạ....bất kì thuở nhỏ thân phận thấp hèn đến đâu, thì cuối cùng đều biến thân thành những bậc cao nhân....

Vậy mà mẫu thân của Bạch Đan Đan cũng là một người sở hữu cửu phẩm thiên võ....

Tại sao nàng chưa bao giờ nghe nói tới?

Tiếp tục đọc bức thư....

Mẫu thân sinh hạ Bạch Đan Đan chưa được bao lâu thì có một nhân vật thần bí tìm đến, ép buộc bà phải đi cùng....

Không muốn liên lụy đến phu quân và ái nữ, bà đồng ý đi cùng kẻ đó nhưng đã bí mật để lại một bức thư cho phụ thân nàng.

Trong bức thư ấy, bà nói với Bạch Lư Phong, kẻ thần bí kia là người trong tộc của bà, là một người mà Bạch Lư Phong không có khả năng đối kháng....bà khuyên Bạch Lư Phong đừng lo lắng cho bà nữa... còn dặn dò phải giữ bí mật về sự tồn tại của ái nữ,nếu không thì Bạch Đan Đan cũng sẽ bị họ bắt đi.

Ái nữ bị cướp đi, Bạch Lư Phong đau đớn vô cùng.

Mặc cho lời dặn dò của ái nữ, Bạch Lư Phong không thể buông tay không quản việc sống chết của bà....

Ông lao vào tu luyện nâng cao võ nghệ và tìm cách dò tìm tung tích của ái nữ....

....không phụ lòng người, 3 năm sau, đã tìm được chút manh mối...

Biết rằng chuyến đi ấy sẽ vô cùng nguy hiểm, phần lớn là một đi không về, ông cũng không thể không buông tay không quản sự sống chết của ái nữ...

....cũng không thể bỏ qua cơ hội tìm lại ái nữ....nếu bỏ qua thì cả đời này ông sẽ sống trong dằn vặt, hối tiếc....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Biến cố...

Bạch Lư Phong đắn đo suy nghĩ mãi, cuối cùng quyết định giao con gái cho tiểu đệ của mình chăm sóc và rồi lên đường đi tìm thê tử.

Nhưng, đâu ngờ...

Chớp mắt đã 11 năm qua đi...

Ẩn pháp trận và huyết vũ ngàn tơ hợp, cũng là những món đồ mà Bạch Lư Phong bố trí trước khi rời đi.

Theo như dự tính của ông, thiên võ của ông và thê tử đều cao hơn người như vậy, ái nữ của họ chắc chắn thấp nhất cũng phải là cử phẩm thiên võ, và còn rất có khả năng là đạt mức cao hơn nữa.....

Thế nên 10 năm sau, ái nữ của họ sẽ đạt tới tứ trọng đan huyền cảnh giới.

Và cũng vào thời điểm này, ẩn pháp trận mà ông bố trí, theo sự bảo mòn của thời gian thì cũng sẽ dần suy yếu.

Đợi tới khi Bạch Đan Đan vượt qua mức đan huyền cảnh giới thì vừa hay có thể phá giải được trận pháp đó, lấy được thư trong hộp gỗ và hiểu rõ ra đầu đuôi sự việc....

- Thì ra là vậy....

Bạch Đan Đan xem xong, chậm chậm gấp bức thư lại, trong lòng không khỏi cảm than....

Bạch Lư Phong đã suy nghĩ mọi chuyện thật sự rất chu đáo, bố trí hết mọi việc rồi mới yên tâm ra đi....

Nhưng việc đời khó đoán, mọi việc đã diễn ra hoàn toàn khác so với những gì ông nghĩ.

Trước khi Bạch Lư Phong mất tích, Bạch Lư Cảnh vẫn luôn thủ vai thành một tiểu đệ tốt, rất yêu quý kính trọng huynh trưởng, tình cảm huynh đệ vô cùng thâm thiết...

Bạch Lư Phong có nằm mơ cũng chẳng thể ngờ, bản thân vừa mới rời đi thì đệ đệ đã lật mặt thành một bạch nhãn lang vô tình, bắt đầu hành hạ, ngược đãi đứa cháu duy nhất của mình.

Ngoài ra, Bạch Đan Đan quả nhiên là đã thừa hưởng thiên võ vượt trội từ đấng sinh thành, thậm chí còn cao cường hơn rất nhiều, nhưng loại thiên võ ấy lại quá nghịch thiên nên đã khiến cho nàng không khác gì là một phế nhân tầm thường.

Mọi thứ tựa như bị một thế lực vô hình thao túng...

Bức thư cuộn lại, tự nhiên tiêu tan, chẳng mấy chốc đã hóa thành tro bụi.

Bạch Đan Đan lại nhìn sang phía chiếc hộp gỗ đỏ, trong góc còn có miếng ngọc nhỏ.

Bạch Lưu Phong có nhắc đến trong thư, ông vào Nam ra Bắc nhiều năm nên đã tích lũy được không ít của cải, những thứ ấy đều đã được cất giữ tại một nơi an toàn, chỉ có thể dùng miếng ngọc này thì mới có thể tìm ra nơi đó....

Bạch Đan Đan cầm miếng ngọc lên, nhìn kĩ...

Trên mặt miếng ngọc có khắc: " Dân tự tam hiệu , tả thập nhất,thượng nhị cửu "

Đây nghĩa là gì?

Bạch Đan Đan khẽ nhíu mày,lật mặt bên kia thì thấy có khắc hai văn tự cổ.

Chỉ nhìn qua là nàng đã nhận ra ngay, ánh mắt lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Tinh Diệu!

Trên thân ngọc lại chính là khắc hai chữ đó...

Nhắc đến hai từ này thì trên cả Nam Thiên Thành này thì không ai là không biết...

Bởi Tinh Diệu tông, chính là một tông môn lớn nhất trên cả Nam Thiên Thành này, thế lực trải dài trên cả trăm tiểu quốc thuộc hộ của Nam Thiên Thành. Thậm chí đến ngay cả thành chủ của Nam Thiên Thành khi đứng trước mắt các đệ tử hạch tâm của Tinh Diệu tông thì cũng không khỏi phải nhún nhường vài phần.

Ngay cả trên cả cái Thiên Linh đại lục này thì Tinh Diệu môn phái cũng được coi là một trong những thế lực có số có má.

Hai chữ Tinh Diệu cổ thể này , chính là hai chữ biểu tượng của Tinh Diệu tông môn, không ai dám cả gan làm giả.

Bạch Lưu Phong sao lại có mối quan hệ với Tinh Diệu tông môn?

Lại còn hàng chữ khắc trên miếng ngọc kia, rốt cuộc là mang ý nghĩa gì?

Bạch Đan Đan vốn cho rằng, Bạch Lưu Phong sẽ lưu lại một tấm bản đồ kho báu cơ...

Thế nhưng, thực tế chứng minh, nàng đã nghĩ mọi chuyện quá đơn giản rồi....

Bất luận nàng kiểm tra kĩ càng tới đâu thì trong chiếc hộp cũng không còn vật gì khác nữa....

Hết cách, nàng chỉ đành cầm lấy Huyết vũ ngân tơ hợp và miếng ngọc kia mà mang đi cất giữ.....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Đặc biệt tới rước nàng

Bạch Đan Đan bước ra khỏi thư phòng, trời cũng đã sẩm tối.

Nàng lệnh cho người hầu thu dọn thư phòng và cả ngoài khuôn viên...

Bữa tối, Tiểu Vy ngập ngừng như muốn nói gì rồi lại thôi, rõ ràng là những việc làm kì quái của Bạch Đan Đan trong ngày hôm nay đã khiến Tiểu Vy tưởng rằng đầu óc Tam tiểu thư của mình lại không được bình thường rồi.

Bạch Đan Đan vờ như không thấy.

Trong đầu nàng lúc này còn đang mãi nghĩ tới bức thư và miếng ngọc kia...

Hôm nay nàng tìm mọi cách để hóa giải trận pháp,tìm ra bức thư mà Bạch Lưu Phong để lại, vốn tưởng là đã tìm ra chân tướng việc phụ thân mất tích.

Nào ngờ, xem xong bức thư, những nghi vấn của nàng chẳng được hóa giải là bao mà ngược lại, còn sản sinh ra thêm vô số những câu đố không lời giải khác.

Mẫu thân của Bạch Đan Đan rốt cuộc là có thân phận gì? Tại sao một cửu phẩm thiên võ, tuyệt thế thiên tài như bà mà không hề có ai biết tới? Gia tộc của bà có thể lực đến đâu mà có thể bồi dưỡng ra một cửu phẩm thiên võ tuyệt thế như vậy?

Bạch Đan Đan kiếp trước cũng là một nhân vật nổi danh của Thiên Linh đại lục, gần như tất cả các cao thủ trong giới nàng đều có chút liên hệ, tình hình của các thế lực lớn nàng cũng nắm vững trong lòng bàn tay.

Nhưng nàng chưa từng nghe nói tới một nhân vật như mẫu thân của Cố chủ Bạch Đan Đan. Thực tế này thật khiến nàng phải kinh ngạc.

Bạch Đan Đan mơ hồ nhận ra, nơi đại lục này còn ẩn chứa vô vàn những bí mật đáng sợ.

Kiếp trước, tưởng rằng bản thân mình đã tiếp cận rất gần với đỉnh cao của võ đạo rồi, chỉ ít là đã nhìn tới ngưỡng cửa võ đạo... Nhưng trên thực tế, có thể nàng mới chỉ là ếch ngồi đáy giếng, hiểu biết còn quá hạn chế!

Ngoài chuyện đó ra, Bạch Lưu Phong rốt cuộc là đã điều tra ra được chuyện gì mà nhất định bỏ lại con cái mà ra đi?

Miếng ngọc mà ông để lại, có ý nghĩa gì?

Bao câu hỏi đan xen, rối loạn khiến nàng không tìm được ra chút manh mối gì cả....

.....

7 ngày qua đi...

Rất nhanh, đã đến ngày hội của Ngàn Trân Cúc.

Bạch Đan Đan dậy từ sớm, chuẩn bị đến Ngàn Trân Cúc tham ra buổi đấu giá.

Nàng không tin tưởng cái vị Các chủ Ngàn Trân Cúc cho lắm, một ngày quan trọng thế này thì nàng phải đích thân tới xem tình hình thế nào, tránh để bị người khác lừa mà lại còn giúp người ta đếm tiền nữa.

Nhưng, nàng vừa bước ra khỏi cổng biệt viện, thì bất ngờ nhìn thấy...

Trên con đường vắng vẻ không một bóng người, một cỗ xe ngựa đang dừng ngay trước mặt nàng.

Rèm cửa vén lên, một nam nhân với dáng người cao lớn, nho nhã, cao quý từ trên xe bước xuống, khuôn mặt được ẩn dưới lớp mặt nạ, từ chàng, toát lên vẻ thần bí đầy yêu nghiệt.

Bạch Đan Đan thật không ngờ lại gặp hấn tại đây vào lúc này, sắc mặt trùng xuống, định vòng qua hấn mà đi.

Nam nhân nhấc một bước, vừa hay chặn được đường đi của nàng.

- Bạch tam tiểu thư, nàng đi đâu vậy?

Giọng nói trầm ấm, gợi cảm, mang ý cười của chàng nhẹ nhàng truyền vào tai nàng.

Giọng nói hay, quyến rũ là vậy mà nghe trong tai Bạch Đan Đan thì lại vô cùng gọi đòn.

Nàng quay đầu lại lờm nam nhân một cái, rồi nói:

- Tôi đi đâu thì hình như cũng không liên quan tới ngài? Nhưng các chủ đại nhân, sớm ngày ra, đứng chặn trước cửa nhà người khác là có ý gì? Định có mưu đồ xấu ư?

Nam nhân cong cong môi, lộ vẻ phong lưu, cuốn hút.

- Nàng chắc chắn là muốn đi đến Ngàn Trân Cúc, tham gia ngày hội đấu giá rồi! Bản tọa sợ nàng đi lại không tiện nên đặc biệt đến đây rước nàng!

Bạch Đan Đan vốn định nói là không đi, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, có xe ngựa miễn phí tội gì không ngồi? Sao phải mất công mất sức đi bộ qua đó chứ? Từ đây đến Ngàn Trân Cúc nếu đi bộ thì sẽ phải đi mất nửa canh giờ....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Hoang tưởng là bệnh , phải trị !

Nàng gật đầu:

- Vậy cũng được.

Vừa dứt lời,cánh tay nam nhân đã vươn ra, ôm lấy vòng eo thon của Bạch Đan Đan, hơi dùng lực, kéo nàng vào lòng mình.

- Ngươi làm gì vậy?

Bạch Đan Đan tức giận quát hấn.

Nam nhân ôm chặt vòng tay, cảm nhận sự mềm mại của vòng eo nhỏ nhỏ dưới tay mình... hít hà mùi hương thoang thoảng dịu nhẹ tỏa ra từ trên người nàng, trong lòng chàng không khỏi có chút mơ màng xa xăm...

Ánh nhìn của hắn lướt qua bờ môi hồng xinh của thiếu nữ, khoe môi chàng không khỏi cong cong nét cười.

- Xe ngựa này cao quá, nàng lại không biết võ công, leo lên quá khó khăn,vậy nên tốt nhất là để ta bế nàng lên, cũng không cần phải quá cảm kích đâu!

- Không khó khăn! Không cần ngài phải lo cho ta đâu.

Bạch Đan Đan còn chưa kịp thoát ra khỏi tay hắn ta thì đã bị ôm lên xe.

May là, vào tới trong xe,tên nam nhân cũng không cố tình ôm nàng nữa mà từ từ buông nàng ra.

Hồi phục tự do, Bạch Đan Đan tặng hắn ta một cái nguyệt dài.

Dù sao thì cũng đã lên xe, nàng cũng chả thèm làm bộ làm tịch gì nữa,rất tự nhiên mà tìm cho mình một chỗ để yên vị.

Trên chiếc bàn, ấm trà được đặt trên một ngọn lửa nhỏ , trà vẫn là loại trà Đan Minh thảo.

Đây cũng không phải là lần đầu Bạch Đan Đan ngồi trên chiếc xe này nữa... cũng chả thèm quản tên nam nhân ngồi cạnh đang làm gì, nàng rất thành thực mà tự rút cho mình li trà, khẽ nhấp ngụm nhỏ rồi ngồi ngó qua ô cửa sổ ngắm cảnh trời bên ngoài...

Nam nhân nhướn mày.

Tiểu hồ li tự tiện như này, phải chăng đã coi mình là chủ nhân của cỗ xe này? Nếu thật nàng nghĩ như vậy thì còn gì đáng để vui hơn?

Thế nhưng,nàng ấy chỉ chăm chú ngồi uống trà, còn bỏ mặc một tuyệt thế mỹ nam như chàng ngồi đây không chút đoái hoài... đó là do mắt thẩm mỹ có vấn đề hay thị lực không tốt?

Phản chẳng bắt kể là vấn đề gì đi nữa thì cũng cần phải chỉnh sửa lại ngay thôi!

Nam nhân hạ quyết tâm và ngay lập tức lướt nhẹ, không gây ra bất kì tiếng động nào mà áp sát đến phía sau chú tiểu hồ li buống bình.

Bạch Đan Đan đang dựa vào khung cửa, thất thần suy nghĩ về kết quả của buổi đấu giá ngày hôm nay.

Bỗng đâu,gọng nói của nam nhân cất lên ngay phía sau lưng nàng, tựa như sát bên tai.

- Tiểu nha đầu, đang nghĩ gì vậy?

- Ngươi...

Bạch Đan Đan giật nảy mình, tên nam nhân này có học qua ẩn nấp công pháp hay sao? Tại sao mà có thể không gây ra bất kì âm thanh gì mà xuất hiện ngay phía sau nàng như vậy được chứ?

Nam nhân ngồi ngay xuống bên cạnh nàng.

Bạch Đan Đan đang ngồi trên chiếc ghế đơn, giờ nam nhân chen vào ngồi thì tất nhiên là chật không thể ngồi nổi rồi, cơ thể hai người tựa quá sát vào nhau...

Nàng rất không vui mà quay qua lườm tên nam nhân một cái xẹt lửa, định đứng lên:

- Ngươi làm cái gì vậy? Ngài thích vị trí này đến vậy thì ta nhường lại cho ngài đấy?

Ai ngờ, nàng vừa mới nhắc người đứng dậy chút thì nam nhân đã từ phía sau mà ôm lấy eo nàng, lại còn dùng chân ngăn bước chân nàng.

Bạch Đan Đan chưa kịp đứng vững, thì đã lại bị ngã ra sau, hơn nữa, ngồi đứng lên đùi nam nhân.

- Người buông ta ra!

Bạch Đan Đan không ngờ rằng tên nam nhân này lại vô sỉ tới vậy... lập tức giăng co định đứng lên.

Nam nhân cười khê bên tai nàng:

- Không buông! Nàng đã cố tình lao vào lòng ta như vậy, giờ bản tọa mà cự tuyệt thì thật là làm người bị mất mặt mà!

- Ta lao vào lòng người lúc nào? Hoang tưởng là bệnh, phải trị ngay!

Bạch Đan Đan nghiêng răng mà đáp trả.

Nam nhân nở nụ cười tà ác:

- Sao lại không? Khi này bản tọa chỉ là đơn thuần muốn ngồi cùng nàng trên một chiếc ghế thôi, ai ngờ tam tiểu thư lại nhiệt tình đến vậy, lại nhõm người lên và ngồi hẳn lên đùi bản tọa như này! Nàng yên tâm ý của nàng, ta rất hiểu. Tuy là nàng có chủ động hơi quá một chút, nhưng bản tọa cũng không phải kẻ nông cạn nên sẽ không nghĩ nàng là kẻ tùy tiện đâu.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Đổi trắng thay đen

Đây đúng là một sự đổi trắng thay đen trắng trợn!

Bạch Đan Đan vốn cho rằng mình thường ngày đã đủ phúc hắc lắm rồi, không ngờ tên nam nhân này lại vô sỉ hơn nàng gấp trăm ngàn lần như vậy.

Rõ ràng là hắn ta đã cố tình kéo tay nàng mà giờ lại vu vạ là nàng chủ động ngã vào lòng hắn.

Thân hình nhỏ thó của Bạch Đan Đan nằm trọn trong vòng tay rắn chắc của nam nhân, nàng bị kìm kẹp tới mức không thể phản kháng...

Hơi thở ấm nóng nhẹ nhàng phả qua tai nàng, hai má nàng không khỏi ửng đỏ.

Nàng hít một hơi thật dài, mới miễn cưỡng ổn định được hơi thở:

- Các chủ đại nhân, ngài nói như vậy thật không hay! Ta không biết sao ngài lại đặc biệt theo sát ta như vậy, nhưng, ta không có chút hứng thú gì với đại nhân cả! Ta thấy võ công của ngài cao cường là vậy, khí chất lại hơn người, chắc chắn thân phận cũng không tệ, lẽ nào lại muốn bắt nạt một nữ nhân yếu đuối, côi cút như ta?

Nghe vậy, nam nhân không khỏi bật cười.

Yếu đuối, côi cút?

Có nữ nhân nào yếu đuối, côi cút mà lại gian manh, giảo hoạt, như một chú hồ li thế này không? Thật không ngờ nàng ý lại không ngại tự dất vàng lên mặt mình như vậy.

Nghe ra ý giễu cợt trong câu nói của chàng, Bạch Đan Đan không khỏi lại bốc hỏa:

- Người cười cái gì? Người có ý gì?

Nam nhân thỏa nguyện ôm được người đẹp trong lòng, tâm trạng vui vẻ, ngay đến ngữ điệu cũng mang thêm nét lười biếng.

- Không có ý gì, xem ra là do bản tọa hiểu nhầm nàng rồi, nếu nàng đã không muốn ngồi trong lòng ta đến vậy thì bản tọa cũng không làm khó người nữa, người đi đi!

Nói rồi, quả thật đã buông nàng ra.

Bạch Đan Đan cũng không ngờ tới việc hắn thật sự buông tay như vậy nên có chút bất ngờ.

Nam nhân mỉm cười nhìn nàng:

- Sao vậy? Không nỡ rời đi sao? Vậy thì đừng nói nhiều nữa, ngoan ngoãn cùng bản tọa uống trà đi!

- Người nằm mơ à? Có gì mà không nỡ chứ?

Bạch Đan Đan giật dử, lườm hán một cái rồi lập tức đứng dậy định bỏ đi.

Nhưng không đợi nàng đứng vững thì bỗng chiếc xe ngựa lắc lư rất mạnh.

Phía ngoài, truyền đến tiếng ngựa hí vang trời, rồi đến tiếng phu ngựa quát lớn, hiển nhiên là Lưu Vân (tên chú ngựa) gặp phải điều gì kinh hãi.

Bạch Đan Đan một lần nữa đứng không vững, nghiêng trước nghiêng sau, rồi ngã dúi dụi vào vòng tay rắn chắc, rộng lớn của nam nhân..

Bàn tay nam nhân lại một lần nữa đặt lên eo nàng...

Bên tai, truyền đến tiếng cười vui vẻ của chàng:

- Tiểu nha đầu, quả nhiên là không nỡ rời khỏi bản tọa mà, lại còn xấu hổ không chịu thừa nhận sao?

Bạch Đan Đan tức muốn ói máu.

Lưu Vân vốn là ngũ phẩm ma thú, bất kể là trong bùn lầy hay đường núi hiểm trở thì đều có thể đi nhẹ như bay... trên con đường bằng phẳng, rộng lớn của kinh thành thì sao có thể tùy tiện mà bị kẻ nào làm cho sợ hãi chứ?

Chắc chắn là do tên nam nhân này giờ trò rồi.

Chỉ trách bản thân không cảnh giác, lại để hán trên chọc...

Nam nhân vui vẻ ngắm nhìn khuôn mặt phụng phịu của nàng, khoe môi cong cong nụ cười đầy đắc ý.

Chú tiểu hồ li ở trước mặt bất kì ai cũng điềm tĩnh, tự tại, dường như không gì có thể khiến cho nàng hoảng loạn.... chỉ có chàng mới có thể khiến cho tiểu hồ li phúc hắc phải để lộ ra cái thần sắc tức tối này...

Đây là biểu cảm giành riêng cho chàng...

Tất nhiên điều mà chàng trông đợi, muốn nhìn thấy nhất lại là, tiểu hồ li cũng sẽ giống như những nữ nhi bình thường lao vào lòng chàng mà nũng nịu...

Ngày đó, có lẽ sẽ không quá xa xôi nữa?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85

Bạch Đan Đan giật dử quát lớn:

- Nhanh buông ta ra!

- Không buông!

Nam nhân nở nụ cười đầy thản nhiên, tay còn ôm chặt thân hình nàng.

Ánh mắt nàng như chiếc dao sắc nhọn lướt qua cổ nam nhân.

Nam nhân chỉ thấy sống lưng mình bỗng dưng lạnh toát... nên vội vàng đổi chủ đề.

- Tiểu nha đầu, buổi đầu giá ngày hôm nay là buổi đầu giá lớn nhất trong lịch sử Ngân Trân các! Bộ tam phẩm huyền khí vốn vô cùng hiếm gặp, giới Hoàng thất của các quốc gia láng giềng đều rất hứng thú nên đã phái người đến đề tham gia. Nàng cứ đợi mà đếm tiền cho vào túi là được rồi!

Bạch Đan Đan liếc mắt nhìn sang phía nam nhân.

- Vậy sao? Nói như vậy thì, ngài quả là đã tận tâm tận lực rồi!

Mấy ngày nay, bản thân nàng cũng đã để ý thấy, trên mấy dãy phố buôn bán chính xuất hiện không ít những khuôn mặt lạ, nhìn cách ăn mặc, trang điểm

thì đều là những nhân vật giàu có đến từ các vùng đất khác.

Chắc chắn là đến tham dự buổi đấu giá ngày hôm nay.

....

Càng đến gần Ngàn Trăn các thì đường phố càng đông đúc ngựa xe, kẻ qua người lại tấp nập.... nhìn thôi cũng đủ biết buổi đấu giá hôm nay sẽ náo nhiệt tới mức nào rồi.

Nghĩ đến việc mình lập tức sẽ có rất rất nhiều tiền, Bạch Đan Đan cuối cùng cũng nở nụ cười vui tươi.

Ánh mắt nam nhân lưu luyến nơi bờ môi nàng, chỉ cảm thấy bộ dạng hóm hỉnh lúc này của nàng thật đáng yêu, khiến trái tim chàng đập nhanh liên hồi.

Nam nhân thấp giọng cười:

- Không sai, việc của nàng, bản tọa tất nhiên phải tận tâm tận lực rồi!

Bạch Đan Đan vênh mặt lên đầy kiêu ngạo:

- Coi như ngài vẫn còn biết cách nói chuyện!

Nàng biết bản thân mình không thể thoát ra khỏi sự kìm kẹp của nam nhân nên cũng chẳng thêm giằng co, chống cự vô ích nữa, mà quay qua chăm chú ngắm cảnh bên ngoài khung cửa sổ.

Nam nhân thì không còn tâm trạng gì để mà nhìn ngắm khung cảnh bên ngoài, tâm tư của chàng đều dồn hết trên người chủ tiểu hồ li này mất rồi. Chẳng mấy khi có cơ hội ôm nàng trong lòng như này, chẳng giờ chỉ mong quãng đường này kéo dài ra thêm chút nữa...

Thế nhưng, từ biệt viên tới hầu phủ, khoảng cách vốn không xa, chẳng mấy chốc, xe ngựa đã dừng lại.

Nam nhân vỗ tay ra hiệu:

- Đến nơi rồi, xuống xe thôi!

Nhưng nam nhân chẳng chịu nhúc nhích:

- Vội gì? Giờ còn quá sớm, giờ này, trước cửa Ngàn Trăn Các chắc chắn đang rất đông đúc, sao phải vào đó chen chúc làm gì? Đợi gần đến giờ mở màn chúng ta vào đó cũng không muộn.

Bạch Đan Đan thoáng chút do dự:

- Vậy à.... cũng được...

Nam nhân khẽ cong môi cười, định tiếp tục trêu nàng, bỗng thấy mu bàn chân đau nhói.

Thì ra lợi dụng lúc nam nhân không chú ý, Bạch Đan Đan dùng chân dẫm mạnh vào chân chàng.

Nàng tinh thông mọi kỹ năng tấn công, phòng thủ, chỗ nàng chọn dẫm vào vô cùng hiểm hóc mà thậm chí khi hạ thủ nàng còn cố tình dùng gót chân đi đi lại lại nhiều lần, khiến đôi phượng đau nhức vô cùng.

Phía trên đầu truyền đến tiếng rên vì bị đau bất ngờ của nam nhân, nam nhân nói lòng bàn tay đang giữ eo nàng...

Thuận thế, Bạch Đan Đan thúc khuỷu tay ra sau, nhắm trúng ngực nam nhân mà huých mạnh.... rồi tận dụng cơ hội thoát khỏi sự kìm kẹp của nam nhân.

- Người cứ từ từ ngồi đây mà đợi, bản tiểu thư xuống xe trước đây!

Bước đến cửa xe, còn cố tình ngoái đầu lại đắc ý nhươn mày, lẽ lười trêu chọc nam nhân... rồi nàng mới nhẹ nhàng nhảy xuống khỏi xe.

Nam nhân ôm ngực, cúi khom người, nhìn thấy nụ cười đắc ý của tiểu hồ li, khi nhoen miệng cười còn để lộ ra chiếc răng khểnh nhọn nhọn... thật đáng yêu...

Mãi lúc lâu sau, cơn đau mới qua đi.

- Thật thâm hiểm, thật độc.... Nhưng, bản tọa thích, tiểu hồ li, đừng hòng chạy thoát... bản tọa sớm muộn cũng sẽ đòi lại cả gốc lẫn lời thôi!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Thư mời...

Bạch Đan Đan nhảy xuống khỏi xe ngựa, lập tức bị cảnh tượng trước mặt thu hút mọi ánh nhìn.

Trước cửa Ngàn Trân Các, được trang trí hoàn toàn mới, con đường trước cửa người qua kẻ lại tấp nập như trẩy hội, náo nhiệt phi phàm.

- Ôi, chuyện gì vậy nhỉ? Sao hôm nay trước cửa Ngàn Trân Các lại đông đúc thế này nhỉ?

Một người qua đường thấy tình cảnh này thì kinh ngạc thốt lên.

- Ngay việc lớn vậy mà người cũng không biết sao? Hôm nay là ngày hội đấu giá, mỗi năm tổ chức một lần của Ngàn Trân Các đây!

- Hội đấu giá? Người tưởng ta chưa từng tham dự ngày hội đấu giá nào của Ngàn Trân Các sao? Mọi năm cũng có bao giờ đông vậy đâu? Thường thì cũng chỉ có giới quý tộc trong thành tới tham gia, cao hơn nữa thì có thêm vài quý nhân trong cung đến... Nhưng người nhìn mà xem, chiếc xe ngựa kia kìa, bên trên có khắc tên hiệu của hoàng thất Nam Trự quốc. Người biết Nam Trự quốc chứ hả? Đó là một nước lớn mạnh nhất trong tất cả các nước láng giềng của chúng ta đây.

- Có gì mà ta không biết? Ta nói cho người nghe nhé, đến tham dự ngày hội đấu giá này không chỉ có Hoàng thất Nam Trự mà còn có Nam Phong quốc, Nam Minh quốc.....

- Sao có thể? Lễ nào xảy ra chuyện lớn gì rồi ư?

- Nghe nói, là do ngày hôm nay sẽ có rất nhiều tam phẩm huyền khí được đem ra bán đấu giá.

- Tam phẩm huyền khí? Chẳng trách là đã làm kinh động giới Hoàng thất của bao nhiêu nước như vậy... nếu như là thượng cấp tam phẩm huyền khí thì đúng là cũng chỉ có người trong hoàng tộc mới đủ sức thăm gia đấu giá thôi.

- Đấu phải chỉ có thượng cấp tam phẩm huyền khí chứ? Nghe nói, lần đấu giá này tam phẩm huyền khí có cả đồng lớn cơ mà. Bảy ngày trước, Ngàn Trân Các đã công bố một bộ phận những món đồ tham gia đấu giá lần này và gây ra tiếng vang không nhỏ, vậy nên mới thu hút đông người tới tham dự như này.

- Rất nhiều tam phẩm huyền khí? Sao có thể? Người có biết tam phẩm huyền khí hiếm có khó tìm tới mức nào không? Chỉ cần một món thôi đã đủ khiến cho đám Hoàng thất quý tộc tranh giành sống chết rồi, lại còn nói là hàng đồng? Ngàn Trân Các từ đâu mà có nhiều tam phẩm huyền khí tới vậy chứ?

- Ha ha là người kém hiểu biết thôi! Nghe nói có một liên khí sư của môn phái lớn đi qua Nam Việt quốc chúng ta và phái đồ đệ tới Ngàn Trân Các kí gửi huyền khí... ngay cả Nghiêm phúc hội trưởng của liên khí sư công hội cũng phải cúi đầu bái phục sát đất trước vị đại liên khí sư đó cơ mà.

- Ra là vậy! Có thể khiến một người có thân phận cao quý như Nghiêm đại sư phải bái phục như vậy thì quả là quá đáng sợ! Đó nhất định là nhân vật lớn đức cao vọng trọng trong một đại tông môn ẩn thế, nào đó rồi. Chẳng trách hôm nay lại náo nhiệt như này, đến ta cũng muốn vào trong để mở rộng tầm mắt rồi...

- Bằng người mà cũng đòi...? Ta sợ đến ngay tư cách bước vào trong người còn không có ấy!

Bạch Đan Đan lắng nghe cuộc trò chuyện giữa hai người đi đường đó, khoe miệng nhếch lên một chút, rồi đưa mắt nhìn sang một góc đường.

Bên đó, quả nhiên là có nhiều chiếc xe ngựa thượng đẳng đang dừng đỗ, mỗi chiếc xe đều được trang trí vô cùng hào hoa, có chiếc còn được khắc lên biểu tượng Hoàng thất của nước láng giềng.

Xem ra, tên nam nhân đó không nói dối, lần đấu giá này quả nhiên là có không ít những nhà đấu giá lớn đến tham gia.

Nàng tiến thẳng về phía cổng chính của Ngàn Trân Các, bỗng nhiên bị một tên lính hộ vệ chặn lại.

- Vị tiểu thư này, tiểu thư có thư mời không?

- Thư mời?

Thấy nàng ngơ ngác vậy thì tên lính canh gác tỏ thái độ hết kiên nhẫn.

- Tiểu thư, chỉ ai nhận được thư mời thì mới được bước vào từ cổng này! Còn nếu tiểu thư chỉ là khách thông thường thì xin đi vào từ phía chiếc cổng bên trái kia, xếp hàng từng người một vào trong. Tiện thể báo luôn cho tiểu thư biết, muốn có một vị trí vào trong thì cần nộp 300 lượng bạc trắng, xin tiểu thư hãy chuẩn bị sẵn ngân lượng.

Bạch Đan Đan cạn lời.

Những buổi đấu giá lớn thường có phân chia ra vị trí giành cho khách quý và vị trí thông thường. Vị trí thông thường thì phải đóng một khoản ngân lượng nhất định rồi mới được vào trong.... đây quả đúng là quy tắc tồn tại trước giờ tại Thiên Linh đại lục này....

Nhưng, thân là liên khí sư số một của Đại lục thì đây cũng là lần đầu tiên nàng bị chặn lại như này.

Tên nam nhân thối kia chắc chắn đã cố tình không đưa thư mời cho nàng , chính là muốn nàng gặp khó và phải đi cầu cứu hắn ta đây mà....

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Thiên Tam Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.